[illegible]
([illegible])

T.D.R.C. 3261
DIGITIZED 15-4-99

[illegible]

0,992MK057
M99
115833

ராமஜெயம்.

இரணிய விலாசம்.

இவை

சங்கீதசாயித்திய பரதநாட்டியத்திற் சிறந்தவராகிய

சென்னை சமுத்திரம் கலவை மாநகரம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ.

வீரசைவர்

குமாரசாமி உபாத்தியாயர்

அவர்களாலியற்றியதை

புதுவை

நாராயணதாசரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு.

கோளப்பஞ்சேரி

கனகராய முதலியார்

அவர்களால்

சென்னை-ரூனி.

ஸ்ரீலக்ஷுமிநாராயணவிலாச

அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1899.

Registered Copy Right.

REGISTRAR OF BOOKS MADRAS

O-[illegible] MKUS [illegible]
M[illegible]

உ

ரிஜிஸ்தர் காபிரயிட்

அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான கனவான்களுக்கும் அச்சுக்கூடத் ததிபருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் சென்ன சமுத்திரம் கலவை யாகரம் வீரசைவர்ம-ா-ா-ஸ்ரீகுமாரசாமிஉபாத்தியாயர் அவர்களால் இயற்றிய இரணியவிலாசமாகிய இப்புத்தகத்தை ம-ா-ா-ஸ்ரீ கோளப்பஞ்சேரி கனகராயமுதலியார் அவர்கள் சகல சுதந்திரத்துடன் தாமேபெற்றுக் கொண்டு வேறொருவர் அச்சிடாதபடிக்கு சென்னையிலும்-புதுவையிலும்காரைக்காலிலும்-ரிஜிஸ்ட்டர் காப்பிரைட் செய்யப்பட்டது.

மேற்படி யாதொருமதியின்றி இயாவரேனும் பேர்மாற்றியாவது முன்பின் சங்கதிகளைப் புரட்டியாவது-சங்கதிகளைத் திருத்தியாவது அச்சிடுவாராயின்-1867-ம் வருஷத்திய 25-வது ஆக்ட்டின் 20-வது பிரிவின் 6-வது விதியின்படி நஷ்டத்திற்கு உத்தரவாதிகளாவதும் பினல்கோர்ட்டாரவர்கள் சட்டத்திற்கு விரோதஸ்தர்களுமாவார்களென்றறிக,

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னைப்பட்டணம் பெத்துநாயக்கன்பேட்டை வடமலைமேஸ்திரிவீதி 25-வது-நெம்பர் வீட்டில் அடியிற்கையொப்பமிட்டிருக்கிற என்னிடத்திலும் குஜிலியில்புத்தகவியாபாரஞ்செய்யும் ஓ. [illegible]முதலியாரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அணா-12.

வீ. பி, போஸ்ட் சார்ஜ் அணா-3.

இப்படிக்கு.

கோ. கனகராயமுதலியார்.

ஸ்ரீ 4-1899

ராமஜெயம்,

சாற்றுகவிகள்.

பனப்பாக்கம்

அகத்திலிங்ககவிராயர் அவர்களாலியற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

நிலவுதமிழ்ச்சோலைசெறிசென்னசமுத்திரந்தனில்கெடுகோள்வாழுங்
குலமணியாம்வீரசைவலக்ஷணப்ரபலகருள்குமாரசாமி
புலவன்பகர்ப்ரகலாதன்சரித்திரத்தைமுக்கனிபோல்புகட்டிமேலாங்
கலைவக்கர்வரதன்மேல்தமிழ்சொல்பெரியோர்கள்களிப்பர்தாமே,

தொண்டமாநத்தம்

நரசிம்மசெட்டியார் அவர்களாலியற்றிய

விருத்தம்,

அளிமலரின்தேரல்குடித்தெழும்பிடையாற்றியழகுசேர்நற்
ஒளிமொழிகளகமதில்புகுத்தினாங்குபதம்பாடுங்கெழுமைசேர்முன்
வளமிகுஞ்சீர்கலவைகரிவரதனருள்பெருவிஜயவரப்ரதானன்
தெளிவுளஞ்சேர்யெழில்குமாரசாமிதமிழ்முரதமினிதிகட்டாதென்றே,

சிவப்ரகாசசாமிகள்இயற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்,

செழித்திடும்பனைவயல்சூழெழில் சென்னசமுத்திரநகரில்மேவி
யசீர், தழைத்திடும்வீரசைவனுங்குமார சாமிபாவலன்தனித்தோர்முப்

பழுத்தொடுசேற்கரைபாற்கலைவை தேன்போல்பாகலாதன்சரித்திரத்தை இழைத்திடுந்தங்கமெனவிசைத்தனன் இனியசொற்செவிக்கிதென்ன முதே,

பல்லாவரம்

தணிகாஜலமுதலியார் அவர்களாலியற்றிய

வெண்பா.

என்னசமர்த்தையா இரணியவிலாசம்
சொன்னசமர்த்தை யென்சொல்வேன்-சென்னசமுத்
திரமதனில்மேவுஞ் சிலகுமாரசாமி
திறமுடனேயொழுகவிதிற்றேன்,

இதுவும்-வெண்பா,

மாகூடிப்பெருங்கலவை மானகருக்கிந்திரபால்
தாகூடியிலாச்சென்னசமுத்திரமே-ஆகூடிபெரு
திருகுமரசாமி செந்தமிழ்ப்பிரணியனே
தருகுமரசாமியருள்தான்.

திருக்கசமிதஉருமகா,"ஸ்ரீதேவராஜவாதன் ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார்

S. T. தேவராஜமுதலியார.

செங்கெல் வயற்கலவை சென்ன சமுத்திரம்வாழ்
கன்னல் பயிலுரைதேர் கம்பீர-மன்னர்
மதிக்குந் திறலுடைய மால்குமார சாமி
துதிக்கு மினையுண்டோ சொல்,

ஸ்ரீராமஜெயம்.

முகவுரை.

கதையின்வரலாறு.

ஸ்ரீமகாலட்சுமியைத் தனதுமார்பில்தரித்த ஸ்ரீமந்நாராயணர் தன் திருவுந்திக்கமலத்தில் பிரம்மதேவனைப்பெற்றார் அப்பிரம்மதேவன் பரமசிவனைப்பெற்றார் அந்தப்பரமசிவன் காசிபரைப்பெற்றார் அக்காசிபர் ஞானமார்க்கத்திற்சிறந்து மோனமார்க்கத்தை யடைந்து தேவர்களைக்காப்பான தவத்திலிருந்த உத்தமரிவர் பிரமபுத்திரர்களாகிய திதி தனு அதிதி சாமை விநதை இரட்டைத்தீர்ப்பிறகாட்டை சுரபி குரோதவசை முனி சுரசை இமி என்னும் பெயரினையுடைய பெண்கள் பதின்மூன்றுபேர்களையும் மணம்புரிந்தபின்பு ஒருநாள் இப்பூமண்டலத்தில் சராசரங்களென்னும் ஜீவவஸ்துக்களைச் சிருஷ்டிக்கவேணுமென்று நினைத்து மூவாசையும் அன்புடன்களையும்மாற்றித்தவஞ்செய்யவேணுமென்று பெண்சாதிகள் பதின்மூவரையும் தன்னுடைய ஆசிரமத்தில்விட்டுவிட்டு பென்னம்பரன் கதியைப்பெறுவதற்காக வனத்தைநோக்கி வெளிப்பட்டுநடந்து ஓர்வனத்தை நண்ணி யதில் சிஷியர்கள்சூழ ஏகமனதாய்த் தவஞ்செய்திருக்கின்றார். அப்போது மூத்த மனைவியாகிய திதியென்பவள் காமவிகாரமேலிட்டு நெஞ்சந்தளர்ந்து நெறிபக்கட்டுந்து சகிக்கமுடியாமல் நாயகனைத் தேடிக்கொண்டுவந்து வனஞ்சேர்ந்து மகரிஷியைக்கண்டு வணங்கி தனக்குற்ற விரகாக்கினியை வெளியிட்டாள் அதைக்கேட்டுக் காசிப மகாரிஷியானவர் அவ்வனிதையைநோக்கி அடிமானே காலமல்லாத அந்திகாலத்தில் உன்னைமருவிச்சேர்ந்தால் தோஷமுண்டாவ தன்றி யிவன் தருமத்திற்கும்விரோதமாகும் ஆதலால்இன்னுஞ் சற்றுநேரம்

பொறுத்திருப்பையேயாகில் பொழுதஸ்தமித்து இராவுவந்தபின்பு அப்போது நான் உன்னைக்கூடியுனக்குண்டாகிய விரகதாபத்தைத் தீர்க்கிறேன் சற்றுநேரம்பொறுத்திருவென்று வெகுவாகச்சொல்லியுங் கேளாமல் திதிமாது நிர்ப்பந்திக்கக் காசிபர்மனம்வெறுப்புடன் விருப்பமற்று அந்திவேளையில் அவளைக்கூடிக்கலந்து அவள்விருப்பத்தைநீக்கிச்சொல்லுகிறார்கேளும் பெண்ணே நாமிருவரும் அந்தி வேளையில் மருவிக்கூடிய குற்றதோஷத்தால் உன்வயிற்றிலிரண்டுபாலர்கள் உதிப்பார்கள் அவர்களில்இளையவன் வராகத்தினாலும் பெரியவன் நரசிங்கத்தினாலும் இறந்துபோவார்கள் அதில்மூத்தோனுடையபிள்ளை ஒருவன் இந்தப்பூமியையெல்லாம் அரசுபுரிவானென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு காசிபரைநோக்கி திதி சொல்லுகிறாள் கேளும் பிராணநாதரே நான்சிறுகுழந்தைகளாக இவ்விருவர்களைப்பெற்றாலன்றோ அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணர்கொல்லுவார் அப்படிநான்பெறமாட்டேன் தேவவருடம்நூறுண்டுவரையிலும் இவர்களையென்வயிற்றிலேதானே வைத்து வளர்த்து வருவனென்றுசொல்லி விடைபெற்றுச்சென்று ஆசிரமஞ்சேர்ந்து தன்வயிற்றிலேதானே தேவவருடம்நூறுண்டு அவர்களைவைத்துக்கொண்டு வளர்த்துவருகிறகாலத்தில் அண்டங்கள்யாவும்யெண்டிசைகளுமதிர வானவர்கள் கேட்டுநடுங்கத் தருமதேவதை வெருவ திதிமங்கைவயிற்றைவிட்டு உதித்தார்கள் அவர்களுக்கு இரணியனென்றும் இரணியாக்கதனென்றும் நாமமிட, அவ்விருவர்களும் குபேரனையடித்து வென்றோட்டித் திக்குவிஜயஞ்செய்து இந்திரனை ஜெயித்து அவனது வெள்ளையானைமீதேறித் தங்களிடஞ்சேர்ந்து இரணியன் லீலாவதியையும் இரணியாக்கன் நில்விகையும் மணம்புரிந்து சுகத்துடனிருக்கிறபோது ஓர்நாள் இரணியன்கொலுவிலிருந்து தம்பியாகிய இரணியாக்கதனைநோக்கி அடாதம்பி இப்பூமண்டலத்தை யெல்லாம் நமக்கொரு எதிரியில்லாமல் யாவரும் நம்மைவணங்கும்படி நாம்தனிச்செங்கோல்செய்யவேணும் அதற்குநீயென்னயோசனை சொல்லுகிறாய் அதைநானறியும்படி வெளிப்படச்சொல்லுவாயென்னக்கேட்ட இரணியனைநோக்கி இரணியாக்கதன்சொல்லுகிறான் கேளும்அண்ணே இந்தஅண்டரண்டபுவனங்கள்யாவையும் யெடுத்துஇரண்டுகைகளால்செண்டாடுவேன் ஏழுகடல் நீரையும் நாவினால் நக்கிவிடுவேன மூன்றுஅக்கினிகளையும் கையினால்பிசைவேன் தசவாயுக்களையும்பிடி-

ப்பேன் இதன்றித்தரங்கள் இன்னமெதுசெய்யச்சொல்லிய போதிலும் ஒருநிமிஷத்தில்செய்வேனென்றான், இதைக்கேட்டு இரணியன் உடல்பூரித்து மயிர்க்குச்சிட்டு அடங்கா மகிழ்ச்சிகொண்டுச் சொல்லுகிறான் அடாதம்பி இந்தப்படியாக நீ செய்வையேயானால் யெனக்கெதிரியினியாருமில்லை இப்போதுசெய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்றுண்டு அதென்னவெனில் பிர்மதேவன் சிருஷ்டிமாரும்படி இந்தப்பூமியைப் பாயைப்போல சுருட்டிக்கொண்டுவாருந் தம்பியென்று சொல்லியவுடனே இரணியாக்கதன் தமயனிடத்தில்விடைபெற்றுக்கொண்டு சகல ஆயுதங்களையும் யெடுத்து சேகரமாகச்சேர்த்து வெளிப்பட்டப் போகிற சங்கதியை இவனுடையமனைவியாகிய நில்விகைகேட்டு மனம்வாடி வேகமாகவோடிவந்து தன்கணவனைவணங்கிநின்றபோது இரணியாக்கதன் தன்னைவணங்கியநில்விகையையெடுத்தாசிர்வதித்து அடிபெண்ணே தாமரைமலரையொத்த மிருதுவாகியவின்பாதங்கள் வருந்த யிவ்விடத்திற்கு என்னகாரியமாக வந்தாயென்ன நில்விகை சொல்லுகிறாள் எனதுயிருக்குயிராகிய பிரியநாயகரே அடியாளிடத்தில் சொல்லாமல் இப்போது இவ்விடம்விட்டு மகா உக்கிரமாக விரைவுடனெவ்விடத்திற்குப் போகுறீர் அதைச்சொல்லுமென்ற மனைவியைநோக்கி அடிபெண்ணே என்தமையன் ஆக்கினையின்படி பிர்மா விஷ்ணு சிவன் முதலாகியதேவர்களும் எங்கள்பேரைச் சொன்னமாத்திரத்திலபயந்து நடுநடுங்கும்படியான ஒருகாரியத்தை யுத்தேசித்துப்போகிறேன் நீ அரமனைக்குப்போயிருமென்று சொன்ன கணவன்மொழியைக்கேட்ட நில்விகை விசனமுற்று பிராணநாயகரே, அடியாள் நேற்றிரவில் ஓர் சொற்பனங்கண்டேன் அதைச் சொல்லுவதற்கே யென் வாய் கூசுகிறது அது சொல்லபடாததெனவு யதைச்சொல்லச்சொன்னால் சொல்லுகிறேன் அதென்னவெனில் அடியாள்கழுத்திலுள்ளதாலிநழுவிவிட கண்ணுந்தோளும் வலதுபக்கந்துடித்திட பன்றியானது தேவரீர்மேல்பாய்ந்துவர மெத்துவாசலில் ரத்தஞ்சிதறிட இன்னுமனேகங் கொடியதுஷ்ட சொற்பனங்கள்கண்டேன் ஆகையால் இதிலேயேதோ கெடுதி சம்பவிக்கும்போலத் தோற்றுகின்றது அன்னியிலுமீரோசனைசெய்துக்கொண்டுபோகிற காரியமோ பழியும் பாவமும் யிழிவும் நேரிடும்படியானதாக விருக்கிறது ஆனதால் தாங்களிவ்விடம் விட்டு யெவ்விடமும் போகக்கூடாதென்று தடுத்தாள் அம்மொழிகளைக்கே-

ட்ட இரணியாக்ஷன் ஜெயிக்குப்படியோ [illegible] கடித்து
மீசைதுடிக்கக் கண்களில் நெருப்புப்பொறிபறக்க ஆர்ப்பரித்துக் கை
கொட்டி இறித்து அடி பெண்ணே [illegible] யாரேனும் இந்தப்படி
சொல்லுவாரேயாகில் அவர்களைப் [illegible]
படி யென்னவாளினால் வெட்டி யெறிவேன் [illegible]
தால் நீ சொல்லியவர் [illegible] பொருத்தேன் [illegible]
[illegible]
போ [illegible] என்று [illegible]
வேண்டாம் இந்நேரத்தில் சென்று பூமியைப் பாயாகச்சுருட்
டி எடுத்துக்கொண்டு வாவென்று சொல்லி அவ்
விடத்தை விட்டு வெளிப்பட்டுச் சென்று மூப்பத்து முக்கோடி தேவர்
களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் அஷ்டதிக்குப் பாலக
ரும் அஷ்டகுலபர்வதங்களும் எட்டுத்திசையானைகளும் சூரியசந்திராதிகளு
ந்திரகணங்களும் பூமாதும் ஆதிசேஷன் முதலிய தாரகைகளும்
நடுங்கி [illegible] அசைத்திடும்படி [illegible]
அந்தப்படியே [illegible] கக்கத்தில் இடுக்கிக்கொண்டு சென்று போ
ய் [illegible] ஒளித்து வைத்துவிட்டு
அங்குநின்று திரும்பி [illegible] சென்று [illegible]
ட்டு [illegible] பூமியைக்கொண்டுபோய்ச் சுருட்
டிக் [illegible] ஒளித்துவைத்துவிட்டு [illegible]
[illegible] அவ்வசனத்
[illegible]
[illegible] இந்திரன்
[illegible] அந்த
[illegible] திக்குவிஜயஞ்செய்து [illegible]
பெருக்கட்டுள்ள இரணியாக்ஷன் [illegible]
புடையும் [illegible] வெளிப்பட்டு இந்திரன் முதலானவர்களு
டன் யுத்தஞ்செய்து ஜெயம்பெற்று வருகிறபோது பிரம்மதேவன் சா
[illegible] சத்தியலோகத்
[illegible] பார்த்து பூமியை
[illegible]
பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டுபோய் சமுத்திரத்தில் ஒளித்தா

வைத்திருக்கிறானென்றுணர்ந்து ஆதிமத்தியாந்தரகிதனும் சர்வவி
யாபியுமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பலவாறு தோத்திரஞ்செய்கிறபோ
து விஷ்ணுவானவர் தன்னுடையபத்தினியாகிய பூமிதேவியை ராக்ஷ
தன் எடுத்துக்கொண்டுபோய் சமுத்திரத்தில் ஒளித்துவைத்திருப்ப
தையறிந்து கண்களில் நெருப்புப்பொறிகள் சிந்த மூன்றுபேரையும்
ப்போலொத்த தந்தமும் மேகங்கள் [illegible] ஜொலிப்புமாகி
வெள்ளைப்பன்றியுருவாய் பிரம்மதேவன் நாசியிலிருந்து உதித்துமி
ந்த உக்கிரத்துடன் கிளம்பி சமுத்திரத்தில் விழுந்து பிரளயம் [illegible]
இருக்கிறபோது சமுத்திரஜலம்யாவும் தன்னுடைய ரோமத்துவாரத்தி
யில் பனித்துளியைப்போலத்தோன்றும்படி விளங்கி அதிக ஆழமுள்ள
ய தடாகத்திலிருக்கும் தாமரையை மதங்கொண்ட யானையானது
எப்படிப் பறித்துக்கொண்டு வருமோ அந்தப்படி சமுத்திரத்தில் கவிழ்
ந்துகிடக்கிற பூமியைத் தன்கோட்டினால் அசையாமலெடுத்துவந்து
பிரம்மதேவன் கண் களிக்கும்படி முன்போல பூமியைப் பொருந்த
வைத்தும் தன்னிடம் அடங்காமலிருந்தார். அப்போது திரிலோகசஞ்
சாரியாகிய நாரதர் திக்குவிஜயஞ்செய்துகொண்டுவருகிற இரணிய
க்ஷனைக்கண்டு ஆசீர்வதித்தார் அதைக்கண்டு இரணியாக்ஷன் நார
தரை நோக்கி ஐயா முனிநாதரே உலகத்தில் யேதேனும் விசேஷ ஆச்
சரியம் உண்டோவென்றான் அவனைப்பார்த்து ஐயா தாங்கள் பாயாகச்
சுருட்டி பூமியைக் கடலிலொளித்து வைத்தீரே அதை இப்போது
ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் வராகஅவதாரஞ்செய்து திருடிக்கொண்டு
போனார் அதைநான் கண்ணினால் பார்த்துவந்தேன் இந்த அதிசய
மொன்றுதவிர வேறொன்றும் யான் காணவில்லை யெனச்சொல்லிய
மொழிகளானது நாராசத்தைப்போல காதிலேறினமாத்திரத்தில் இர
ணியாக்ஷன் தேகம்பதறி மீசைகள் துடிக்க கண்களிலினின்று நெருப்
புப்பொறிகள் சிதறப் பற்களைநறநறவென்றுக்கடித்து ஓடியும் வந்து
[illegible]யுருவமாகிய பகவானையெதிர்த்துநின்று பலவாறு தூஷித்துத் தர்
க்கமிட்டு முடிவில் சூலாயுதம் [illegible] வெறியிட்டு முழ
லாகிய ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்தான் அதைக்கண்டு வராகமூர்த்தி
வெகுண்டு கோபமிகுந்து தன்தேகத்திலதைச் சிலிர்த்து அரக்கனவிட்ட
ஆயுதங்களெல்லாம் பிடித்தசடித்து துண்டுதுண்டாக்கிச்செய்து

உலகம்நடுங்கும்படிக்கிளம்பி அரக்கன்மேல்ப் பாய்ந்து தன்கொம்பி
னால் அவனுடலை யிருபிளவாகப்பிளந்து அவனுயிரைவாங்கி பூமியை
ப்பழையபடி ஆதிசேஷன்சிரத்தில் பொருந்தவைத்து பூமாதின் துயர
த்தைப்போக்கி ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் தன்னிருப்பிடமாகிய
வைகுந்தமாநகரத்தையடைந்தார் பின்பு வராகமூர்த்தியினால் யிர
ணியாக்கதன் மடிந்தானென்று சங்கதியைக்கேட்டு இறு வில்லிகை
லீலாவதி மூவரும்புலம்பியழுது ஆராத்துயரத்துடனிருக்கும்போது
இரணியனும் தம்பிக்காக அழுது புலம்பி ஒருவாறாகத்தேறி அங்கு
சோகத்துக்கத்துடன் அழுதுவாடுகிற மூவரையுந்தேற்றித் தம்பியிரணி
யாக்கதனுக்குச் செய்யவேண்டியக் கடனைசெய்துமுடித்து கொலு
வீற்றிருந்து மந்திராலோசனைசெய்து லீலாவதியை வரவழைத்துப்
பெண்ணே யென்தம்பியைக்கொன்ற மாயவனைக் கொல்லுவதற்காகத்
தவஞ்செய்து வரத்தைப்பெற்று வருகிறேனென்று சொல்லி விடை
பெற்றுத் தவவேடம்புனைந்து இரணியன் வனத்திற்குப் போனபின்பு
இரணியாக்கதன் மனைவியாகிய வில்லிகைத் தன்கணவனைக் கொன்ற
வராகமூர்த்தியின் திருவடியைத்துதித்து யானும் பெரும்பதவியை
யடைகுறேனென்று திடஞ்செய்துக்கொண்டு தவஞ்செய்துக் கடைத்
தேறும்பொருட்டு வனத்திற்குச்சென்று தவஞ்செய்து மகாவிஷ்ணு
வை தெரிசித்து வைகுந்தபதவியையடைந்தாள் பின்புஇரணியன்பஞ்
சாக்கினி மத்தியிலிருந்து அகோரமான தவஞ்செய்துக் கொண்டிருந்
தான் இங்கே லீலாவதி கெர்ப்பமாயிருப்பதை யறிந்த தேவேந்திரன்
பயந்து லீலாவதியைச் சிறைபிடித்துக்கொண்டுபோகிறபோது நார
தர்தடுத்து லீலாவதியைத் தம்து ஆசிரமத்திற்கழைத்துக்கொண்டுபோ
ய் நியாயோபதேசஞ்செய்ய அப்போதவள் நித்திரை யடைந்திருக்க
அவள்கெற்பத்திலிருக்க சிசு அந்த ஞானத்தைக் கேட்டுத் தேறி
யது அங்கே இரணியன் செய்யுந்தவத்திற்கு மெச்சி பிரம்மதேவர் எ
ழுந்தருளி ஐயா யிரணியா நாமுனியே உன்னைப்போலத் தவத்தில்

மிகுந்த திடசித்தமுடையவரை நானெங்குங்கண்டதில்லை உனக்கெ
ன்ன வரம்வேண்டும் கேளுந்தருகிறேனென இரணியன் பிரம்மதேவ
னைவெகுவாகப் போற்றிசெய்து சுவாமி தேவர்களாலும் பகைவராலு
ம் பெண்கூட்டங்களினாலும் மண்ணிலும் விண்ணிலும் உள்ளிலும்புற
ம்பிலும் யின்னுமுள்ளசகலஜீவராசிகளினாலும்யெனக்குமரணம்நேரி
டாமலிருக்கும்படிவரந்தந்தருளவேணுமென்னபிரம்மதேவர் அங்கப்ப
டியேவரமீந்துச் சென்றார் இரணியன் பிரம்மதேவனிடத்தில்வரம்பெற்
றுக்கொண்டு தன்னகரஞ்சேர்ந்து லீலாவதியை யிந்திரன் கொண்டு
போனதையறிந்து மிகுந்தகோபங் கொண்டிருக்கிறபோது நாரதர்
லீலாவதியைக் கொண்டுவந்து இரணியனிடத்திலொப்புவித்துச்சென்
றார் பின்புலீலாவதி பத்துமாதமும் பூரணமாகி உத்தமமாகியலக்ஷண
ங்கள் வாய்ந்த ஆண்குழந்தையைப்பெற்றாள் அக்குழந்தைக்கு பிரக
லாதனென்று நாமகரணஞ்செய்து போஷித்துவந்தார்கள்,

இந்தஇரணியன் யிரணியாக்கதன் இவ்விருவரும் முன்ஜென்மத்
தில் யாரென்றால் பகவான்தங்கும் வைகுந்தமான நகவாசலைக்காக்கு
ம் துவாரபாலகர்கள் இவர்களுக்கு சனகசனந்தனர்களாலே சாபம்
நேரிட்டு பகவானை வேண்டுகிறபோது பகவான் துவாரபாலர்களை
நோக்கி யெனக்கு யெதிரிகளாக மூன்றுஜென்மமெடுத்து யென்னுட
ன்யுத்தஞ்செய்து யென்னால்மடிந்து பழையபடி துவாரபாலகர்களாக
வருவீர்களென்று வைகுந்தவாசன் சொல்லியபடி அவர்கள் காசிபரு
க்கும் திதிக்கும் புத்திரர்களாக முதல்ஜென்மத்தில் இரணியன்இரணி
யாக்கதனாக உதித்தார்கள்.

முகவுரை - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்,

மொத்தஸ்தோத்திரம்.

தரு-ஆதி-இ-ம்-சங்கராபரணம்,

பாதாரவிந்தம்-வந்தனமே (பாதார)
வேதாகமங்களுக் கதாரமாம்பர
நாதாவெனுங்கென நாதாவுனது (பாதார)
தடம்வயல்வாவி செந்தாமரைசூழ்திருத்
தணிகையில்வளர்சிவ சண்முகனார்
மடமையிலெனுங்குற மாதுவள்ளிதெய்வானை
மணிச்சிலம்பசைய பொற்பணியணிந்திடும்(பாதார)
செழிக்கும்பாதிநதியுஞ் செண்பகமுங்கொன்றையுஞ்
செஞ்சடையிலணி கட்செவியரவு
தழைக்குந்திருக்காரீசர் தனதிடபாகமதில்
தங்குந்தற்மசம் வர்த்தனிதாயாரிரு(பாதார
பாற்கடலில்பன்னகப் படநிழலுறையிலும்
பக்தவற்சலனெனும் பரந்தாமன்
ஏற்குமணிமார்பினி லின்புறுடன்வளரும்
மிந்திரையிருதிரு சுந்திரமாமலர்(பாதார)
சராசரமீரேழ்ஜெக முழுதும்படைத்த
திசைநான்முகன்நாவில் தினம்வளரும்
சாரதாகமசர்வேத கீதபுராணி
சரஸ்வதியென்னுதாயார் கனவனச(பாதார)
சுந்தரியாமளையெண்டோளி வீரிவராஹி
சூலியாலினிமஹிடா சூரமர்த்தனி
அந்தரிகௌரியேகாம் பரியேபைரவி
யாளிவாகினியே பொற்குலிமகாளியுன்(பாதார)
கற்பகத்தருக்கள்சூழ் ககனர்விபுதர்தப
சியோகிகள்முனிவர் கின்னரர்கெருடர்
அற்புதமாய்கலவை பணியருமரையவர்
அஞ்சுயமெங்கள்குரு பாலஸ்கந்தசுவாமி(பாதார)

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்,

பழனிபாசனுயகியம்மன்பேரில்கீர்த்தனை;

——

இ-ம்-கல்யாணி-ஆதி-சாபுதாளம்,

பாராமுகமேனம்மா-இன்னமுஞ்சும்மா (பாராமுக)

நோய்முனிவ்ரிமையோ ராதியர்பரவுஞ்
சீராலுயர்பழனிபூராள் பாசனுயகி
தெருளுருபலகலை தேர்ந்ததொண்டர்தன்
னிருள்செரிபழவினை தீர்ந்திடும்படி-
தெரிவருமுபய பாதாம்புயம்புனை
பரிபுரநவமணிசூழ்ந்த கிண்கிணி

தருகுகுதகணக தரிகிடதகஜெணு
திமிதகவெனவொலிஜெயமுனமுடிய
சிற்சபைநடுவினி லர்புதநடனமிடு
சிற்பரனெனுமொரு கற்பகமரிவைய

தேனே-அன்புசிறந்தமானே-சிந்தைதனிந்த
கானே-புந்தைநம்பினேனே-சந்ததமிந்த, (பாரா)

வாணிமலரூதியவேணி மதுராசசேணி
நிர்விஷயபுராணிபணியுரகபூணி மௌனநலகோணி
கதியுதவுகாணியத்வித ருத்ராணிநித்யகல்யாணி
ககனரும்மைற மதகான்றகுஞ்சர
முககணபதியையும் சேர்த்துபொங்கிய
கயவுடையகரர் குழாங்கலங்கிட

அயல்விடுகணையும்யின்றசம்ப்ரம
அந்தரிகௌரியேகாம்பரிசுந்தரி
கந்தரிகங்கணிபைரவியம்பிகை
காரணிதிரிபுராரணிசுபபூரணி

மதினுதலாரணி-யுமைசிவகாமி-ருரவணிதமாமி
சரதவபிராமி-அமைகொளநேமி-சமயமிது, (பாரா)

வீரியுச்சிகௌமாரி குயின்மொழிவிஸ்தாரி
பிரணவவோங்காரி மகிடாசுரசம்மாரி
சக்கராதாமுராரி சோதரியின்பவாரி
பஞ்சாக்ஷரவகோரி செயசெம்பரி
மரகதநிறையொளிவாய்ந்தபங்கிளி திரள்குடமதன்றிட
கொங்கைநரகொடுவடதடகிரிமிழ் ந்தகரும்பையும்

மின்னையலவெனவிருமாந்துதண்பரி
மளமிகுகுங்குமகளபமினங்கிளிவடமும்மணிந்தலே
கடல்முதந்தனைவைத்துளபொற்கலசத்தைதிற்றது
மற்றிடர்வட்டவிசித்திரகனத்தெழின்

மாதே-தொழுமெளியேன்மீதே-வருமைமினையாதே
வினைவதுதகாதே-சொன்னேனிபபோதே. (பாரா)

சிலிகிரணதரி சூலிகரதலகபாலி
வினைதரும்வேலி கனகசுருர்தகீலி
சாதவனுகூலி மதிகபாக்கியசாலி
கயிலாக்கியலோலி திவ்வியகுணளி
தவமதிவனருளலாக்கிரியம்பகி சுவைபெரியகவி
மாம்பழம்பகர்தருதமிழினின் மகிழ்கூர்ந்தசுந்தரி

பொருதிருலடலரிபூர்ந்தவந்தரி
சாமளைகுண்டலிகோமளைசண்டிகைதாமதுரந்தரி
கேம்சுமங்கிலிசங்கரிவிங்கிதநுகமதங்கி
சடைங்கியிணங்குலசெங்குமிலங்கிய

தாயே-துணைவருகுவாயே-கிருபையென்மேல்
செய்வாயே-சிந்தைமகிழ்ந்துநீயே-புவிமீதினில். (பாரா)

——

குமாரசாமி உபாத்தியாயர்.

ஸ்ரீ

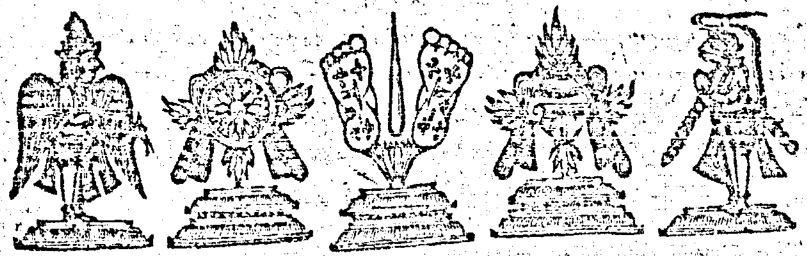

ஸ்ரீராம ஜெயம்.

இரணிய விலாசம்.

காப்பு - வெண்பா.

சீர்பெருகும்பிரகலாதனன் செழும்புகழைமேதினியிற்
பேர்பெருகுஞ்செந்தமிழாய்ப் பேசவே—கார்பெருகும்
குழலுமையாளீன்றவருட் குஞ்சரமாமுகவனிரு
கழலதையேபோற்றிமுதல் காப்பு.

இதுவும் விநாயகர்-துதிவிருத்தம்.

சீரினிலுயர்ந்த செந்திருவணிமார்பன்
செழுமலர்ப்பதம் நிதம்போற்றி
பேரினிலுயர்ந்த நற்பிரகலாதனன்கதை
புவியில்விலாசமதா யான்புகல
பாரினிலுயர்பருவத ராஜர்புத்திரி
பரமர்தன்னிட பாகமேவும்
காரினிலுயர்குழ லுமையருள்சேயன்
கணபதியிணையடி காப்பு.

இதுவும் விநாயகர்-துதி.

வெண்பா.

செந்திருமாலுக்கன்பன் சீர்பிரகலாதனன்சரிதை
பைந்தமிழினிற்புகழ்ந்து பாடவே - வந்துதவுங்
கையாரோடாருடையார் காங்கயர்க்குமுன்புதித்தைங்
கையானைநெஞ்சே கருது.

கலி விருத்தம்.

அலைகடல்சூழருமணர்யோர்தொழு மம்பிகையருள் தும்பிமுகவன்
செம்மலரடியைமனதிலிருத்தியேஎமக்கன்யானும்பகரத்துணிந்தனன்
சிலைநுதல்விழிவல்லபேசனைத் தேடுமென்பருளத்தில்வாசனை
கலைவைமாநகர்கற்பகவிநாயகர் கரத்தில்வந்துகருணைபுரிந்திடீர்.

பாலசுப்பிரமண்ணியர் துதி.

வெண்பா.

சீலமிகுவேல்வாங்கிச் சூரர்குலம்வேருத்த
பாலசுப்பிரமண்ணியர்தன் பாதமதை-ஞாலமதில்
போற்றித்தொழுதேன்முழுதும் பிரகலாதனன்சரிதை
சாற்றிடவாக் கெந்தனுக்குத் தா.

கலிவிருத்தம்.

சகலோகமன்னவன்புதல்விநேயா நாடினேனுன்னடியிணையேதருங்
கேசவராகருணாகரா கெங்கையன்கிரீசர்சுதாகரா
யோகவன்பருளமகிழ்வேல்கரா உம்பர்போற்றும்கெம்பீரகிருபாகரா
ஆகம்மறைசூழ்கலவாபுரியய்யனே வருள்செய்முருகனே.

பரமசிவன் தோத்திரம்.

விருத்தம்.

அரிவிணுக்கரிவாயாதியாய்நின்ற வம்பலத்தாடியவாசே
திரிபுரமெரித்தசிவபெருமானே திகழ்மறைதேடியுங்காணு
பரிபுரத்தொளியேயெங்கணும் நிறைந்தபராபரமாகியபரனே
கரியுரித்தவனேகைலையேவியசீர் கடவுளேயுனைதினந்தொழுவேன்.

கலிவிருத்தம்.

முப்புரத்தையெரித்தச்சுடரொளிமுனைந்துமாலயன்காணுப்பெருவெளிப், பொற்பதத்தைக்கருத்திலிருத்தியேபோற்றினேன்தமிழ்சாற்றினேனின்பாய், அப்பர்சுந்தரருக்கிரங்கும் சிவனிதியேஜெகஜோதிசொரூபமே,கற்பகத்தருமன்னவன்பணிந்திடுங்கலவைகர்க்காரீசரைப்போற்றுவாம்.

சரஸ்வதி-தோத்திரம்.

வெண்பா.

விக்கிரமத்திலேமிகுந்த வீரனிரணியன் வயற்றில்
தக்கரமெனவந்துதித்தத் தனயனும்-சக்கர
பாணியடியைமறவா பிரகலாதனைச்சீர்க்கு
கலைவாணியே வாக்களிக்க வா.

கரிவரத பெருமாள்பேரில்

கலிவிருத்தம்.

சங்குசக்கரகட்ககோதண்டபாணியின் தாளிணையையென்றுந்துதிசெய்து, மங்களகவிவாணர்புகழ்ந்திடும்மாதவன்திருமாலடிபோற்றி,இங்கிதமோடெழிற்பிரகலாதனன்சீர்ப்புவியிலிசைப்பதற்கருள், பொங்கமோடளிக்கும்கரிவரதர்பொன்னடியைப் புகழ்ந்துதுதிசெய்வாம்.

தர்மசம்வர்த்தனியம்மன்பேரில்

கலிவிருத்தம்.

அத்திமுகனைப்பெற்ற மனோன்மணி யாதரித்திருமால்மகிழ்சோதரி, சித்தம்வைத்தெனையாட்கொள் தயாபரிசெந்தமிழ்க்கிரங்கிகருணாகரி, எத்தலம்புகழுங்கலவைக்காரீசரிடப்பாகமேமேவியசத்தி,தர்மசவர்த்தனி வந்துதாழ்விலாதுவாழ்வுதரவேணும்.

இலக்குமியம்மன்பேரில்-கலிவிருத்தம்.

செந்திருவில்சிறந்த ஜெயலக்ஷுமி தேவியேயுன்திருவடியைநம்பினேன்,மைந்தனெந்தன்வருமையகற்றியென்மாளிகையிலுன்தாளிணையைத்தருஞ், சுந்திரமொடுசெழும்பிரகலாதனன்சீர் செப்புதற்குஜெயம்ஜெயமென்று, முன்வந்தருள்தந்திடுஞ் செந்தமிழ்க்குப்பொன்வனசபாதமதைத் துதிசெய்குவோம்.

கிராமதேவிபேரில் விருத்தம்.

மாங்குயில்மொழியாளிகதிரைமகிழ்க்கிடும்மாகுணன்பாதம்
பாங்குடன்துதிசெய்கின்ற பிரகலாதனன்றமிழைக்கூற
தேங்குமாங்கதலிச்சோலைச் செழித்திடுங்கலவைதன்னில்
வோங்கியேவளர்காவாத்தா ளுத்தமிபாதம்போற்றி.

மாகாளியம்மன்பேரில்-தரு-இ-ம்-கௌளிபந்து-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

வந்துவரந்தந்தாள் மங்கவெளிமாகாளியே-அம்மா. (வந்து)

அநுபல்லவி.

வாக்களிப்பாய் மனங்களிப்பாய்
வற்புதவிற்பனதர்ப்பரி கற்பகமேனி (வந்து)

சரணங்கள்.

கந்தர்ப்பன்தந்தைக்கிளைய கனமாலிசூலி அம்மா
கார்குழலி கனலழலி
காரணி-யாரணி-பூரணி-நாரணியினி (வந்து)

சூரியலங்காரிமகிடாசூரசம்மாரி அம்மா சூரி
சுந்தரியே அந்தரியே
சோமுக-வைரியே-சேமகமோகனைத்தொழ (வந்து)

திங்கள்தவிழ்ச்சென்னை சமுத்திரநகர்மேவும்-திங்கள்
தெள்ளமுதே பிள்ளைமீதே
சிந்தைகளிகூர்ந்துமே-சந்ததமிந்தவேளையில் (வந்து)

தஞ்சமென்றுனதடிதனை தினந்தொழும்-தஞ்ச
சாகினியே மோகினியே
சாமளி-குமார சாமியின் தமிழ்க்கினி (வந்து)

குருவணக்கம்-விருத்தம்.

மச்சமதாயலைகடலி லுருவங்கொண்டு மதசோமுகனை
வதைத்தும்மா வேதன்கை
தச்சணம்வந் தளித்த திருமால் பாதத்தை
தஞ்சமெனும் பிரகலாதனன்சரித்திரத்தை
அசூயமென் றருமறையோ ராசிசூர
அவனிமிசை நாடகமா யடியேன்பாட
பசூகெந்த சுவாமியெங்கள் குருபாதத்தை
பரிந்துமிக பக்தியொடு பணிகுவோமே.

அவையடக்கம்-விருத்தம்.

ஜெகமதில்வாழ் புலவோர்கள் தங்கள்முன்னே
சிறியேன்செப்பியவசன மெதுபோலென்றால்
ககனமதி லுலவுகின்ற கெருடாழ்வாரைக்
கண்டுசிறுசெல்ல றாவும் துள்ளும்மாப்போல்
சுகமடியார்களுக்களிக்கும் மாயன்பாதம்
சிரங்கொண்டுபிரகலாதனன்றன் சரிதைதன்னை
அகமகிழ்ந்துபிழைபொறுத்து வடியேன்றன்னை
யாதரிக்கவேண்டுமருட் கவிவல்லோரே.

பொது-விருத்தம்.

தந்திமுகனடியிணையை முந்திமனதிற்றொழுது
சண்முகனைப் போற்றிமூன்றும்
இந்துவணிசடையனடி யிருதயமதிற்கருதி
யெழிற்செங்கண் மாலைபோற்றி
கந்தமலர்க்குழலுமையின் கழல்தனைவணங்கித்திரு
கமலபதமதைத் துதிசெய்தே
செந்தமிழ்புராணி திருவடிகளைப்போற்றியே
செப்புவேன் விலாசமதையே.

தோடையம்-இ-ம்-நாட்டை-சாப்புதாளம்.

ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா
ஜெயஜெயா.ஜெயஜெய ஜெயஜெயாரே (ஜெய)
வயல்சூழுங்கலைநகர் வாழுமறைதொழுமாயன்
செயலோங்கும்பிரகலாதனன் சீர்கதையைப்பாடவே (ஜெய)
கயலோங்கும்விழியுடையாள் கன்னிவல்லபைமோகன்
கற்பகவிநாயகர்தன் கமலபதம்போற்றிரே (ஜெய)
மயின்மீதிலேறிஜெகம் வலமாகவரும்சுப்ர
மணியனெனும்வடிவேலர் மலரடிகள்போற்றிரே (ஜெய
வாரிசூழுலகோர்கள் வந்துபணியுந்திரு
காசிநாதரிரு கனகபதம்போற்றிரே (ஜெய)
சீரிலுயரடியார்கள் சிந்தையில்குடிகொள்ளும்
கார்முகில்வண்ணனிரு கழலடிகள்போற்றிரே (ஜெய)
கலைபெற்றுவிற்றமிழ் நீடூழியாய்ப்பெருக
மலைமகளையலைமகளைக் கலைமகளைப்போற்றிரே (ஜெய)
சிங்கவாகனமேறிச் செழித்தோங்கும்கலைநகர்
மங்கைசுகாவாத்தாள்தன் மலரடிகள்போற்றிரே (ஜெய)
பொங்குமிகுகவிவாணர் புலவர்கள்தனைப்பணிந்
திங்கிதமொடுவிலாச மியம்ப லுற்றனனேரே. (ஜெய)

மங்களம்-தரு-இ-ம்-சுருட்டி-அடதாளம்

பல்லவி.

மங்களமங்களம் மதுசூதனமலர்வசனு (மங்களம்)

அநுபல்லவி.

திங்களுலவுந்திரு கலவைமாநகர்மேவும்
பொங்கமுடன்வல்லபை புணருங்கணநாதருக்கும்(மங்)

சரணங்கள்.

கோலமயின்மீதேறி ஞாலம்வலம்வரும்
சீலன்செங்கதிர்வடி வேலனுக்கும்
சோலைக்குயில்போல் கொஞ்சும்நீலவிழியார்கள்
சீலமிகும்வள்ளி தெய்வானையர்க்கும் (மங்)

அரவமதைமார்பினில் திரமாயணியுஞ்சதுர்
காமுடையகாரீச னையவர்க்கும்
பருவதராஜபுத்திரி பாவைபாவலர்க்குநல்
வாமளிக்குந்தர்மசம் வர்த்தனிக்கும் (மங்)

கொண்டல்மணிவண்ணனென் றண்டர்முனிவர்கள்கை
கொண்டுபணியுங் கோதண்டனுக்கும்
புண்டரீகவதனும்புஜ மெனுமிந்திரை
பூமகள்ஜானகி பூவையர்க்கும் (மங்)

இந்திரனிந்திராணிக்கும் இமையவர்முனிவர்க்கும்
யக்ஷகின்னரர் கிம்புருடருக்கும்
சந்திரசூரியருக்கும் சகலாகமங்களுக்கும்
தாணியோர்புகழ் பிரகலாதனருக்கும் (மங்)

பூவுலகினில்மறையோர்கள் பூசுரருக்கும்
புகழும்க்ஷத்திரியருல பூபருக்கும்
மேவும்வைசியசூத்திர வர்ணகான்கின்முதல்
வேதியர்க்கும்பல ஜாதியர்க்கும்(மங்)

சற்றறிவைபுணர்ந்த கவிவாணர்கள்தமக்கும்
கியானவான்கள் கருணாகரர்க்கும்
குற்றமில்லாமல் குமாரசாமிதமிழ்க்
குதவுங்கலவை கரிவரதருக்கும் (மங்)

விநாயகர் சபைக்குவருகிற

பொது - விருத்தம்.

சீர்கொண்டபசுந்துளபமாலைமார்பன்
சேவடியைத்தொழும்பிரகலா தனன்சரித்திரம்
நீர்கொண்டகடலுலகில் விலாசமாக
நிகழ்த்திடவந்தெனக்கருள்தந் தளித்துக்காக்குங்
கார்கொண்டயானைமுகன் களிக்கச்செம்பொன்
கழற்சிலம்புகலகலெனத் துலங்கத்தும்பி
வார்கொண்ட கற்பகவிநாயகர்சபைக்கு
வருகின்றார்தரிசனமுந் தருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால், ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்ட நாயகராகிய ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியினுடைய பொற்பாத கமலங்களை இடைவிடாது பூசித்துப் போற்றியேற்றிய பிரகலாதனர் சரித்திரத்திற்கு அருள்வாக்களித்து ஆதரிக்கும் அற்புத கற்பகவிநாயகர் வருகிறவிதங் காண்க.

தரு-இ-ம்-தன்னியாசி-சாப்பு தாளம்.

தாம்தனுததிமி தரிகிடகிடதரிதாம் தத்திமிதக
ஜேம்ஜெனுததக ஜேர்தரிகிடதகதெய் தாம்தனு
தாம்தனுததிமிதரிகிடதாகா ஜேம்ஜெனுததிமிஜெம்தரி
தெய்தெய் தகணதஜெம்தரி ததிமிதகிடதக
தளங்குதகதிமி தகததிங்கணதோம்

கற்பகவிநாயகர் வந்தார் கனமிகுசபைதனி
லனைவருமனமகிழ்ந்திட வற்புததரிசனந் தந்தார்
தற்பரனெனுங் காரிசரவிக்கு மைந்தன்
வெற்பினிலுபாடியவர்கள் விரும்புஞ்சொந்தன்
விண்டலத்தோர்கள் வகைகொண்டுபணிந்திடு
மண்டலமீதினில்தொண்டர்மகிழ்ந்திடும் (கற்பக)

ஆருவாகன யோகன் அனமெனும்நடையினி
லமுகியகனசுந்திர வாகுவல்லபை மோகன்
சாகரஞ்சூழ்புவிதனில் விளங்கும்பிரணவன்
தணிகையில்வாழுந் சுப்ரமணியரிடதுணைவன்
தந்திமுகத்தொளி இந்துவைபோல
செந்தமிழுக்கருள் தந்தனுகூல (கற்பக

பொங்குமங்குசபாசன் பொன்புரினூலாரமதில்
திரமாயணிந்துலகெங்கும் தங்குங்கணேசன்
திங்கள்வேணியை வலம் சங்கையில்லாமல்வரும்
இங்கிதமோடுலகிலேங்கா ரிவர்பெரும்
சிரமதில்மகுடஞ் செங்கதிரொளிமின்ன
காமதில்வேத பாராயணம்பன்ன (கற்பக

புலவர்க்கருள் செய்நேசன்பொரியருள்பெருகிய
நறுமலர்சூழ்ந்திடுந் திருக்கலவைநகரில் வாசன்
பலயாகமங்களிலே நிலையாய்நிற்குமுதல்வன்
மலையோன்மகள் தர்மசம்வர்த்தனியாள்புதல்வன்
மங்களமாமறையோர் தொழும்நவமணி
தங்குமெழில்குமார சாமிதினமும்பணி (கற்ப

கற்பகவிநாயகர்கோவில் குருக்கள்வருகிற

பொது-விருத்தம்.

கொங்குமந்தாரைவில்வம் கொன்றையுமருகுதும்பை
தெங்குமாங்கனியுங்கன்னல் செழுங்கதலிப்பிலாவும்
பாங்குடனெடுத்துக்கொண்டு பரிவுடன்பூசைசெய்ய
ஓங்கியேகடைநடந்து உந்ததமக்குருக்கள்வந்தார்.

தரு-இ-ம-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோயில்பூசைசெய்திடும் உத்தமகுருக்கள்வந்தனரே-கை
கூப்பிபணிந்திடும்பேர்களுக் காசீர்வாதமுநதந்தனரே (கோ)

அநுபல்லவி.

காவிலகராவென்றுமேகூறி யாவலுடனே
கணநாதரைக் கோரி (கோ)

சரணங்கள்.

தீர்த்தமுமாடியே சிரக்கத்திருவெண்ணீரைச்
செங்கரமதில் குழைத்து
இந்திரன்திசைமுக மாகநின்றுசிவ
சங்கராவென்று சிரனுதலினிலிழுத்து-பார்த்து
நல்லருத்தராக்ஷாபரண மதைதரித்து
பட்டஞ்சிரீர்காவிவேஷ்டி சட்டமாயலங்கரித்து (கோ)

தேங்குமாங்கதலி முக்கிரியும்பிலா
செழிந்திடுமெழில் நார்த்தை இவ்விய
செங்கருப்பொடுதேன் சர்க்கரைநெய்பால்
சேகமுடன் சேர்த்தே அன்பாய்
பாற்குடமிட்டவிப் பயர்கூடைகளுங்கொண்டு
பரியமாயிருந்த புஷ்பக்குடலைகொண்டு (

எள்ளெண்ணெமஞ்சளும் இளநீர்பெல்லமும்
மிரநெல்லியின் பருப்பு
எலிமிச்சனும்பச்சிலை நெச்சிலிநிக்காய்
உச்சிதமா யரப்பும் புகழ்
வள்ளல்கணேசருக்கு வாகாயபிஷேகங்கள்
உள்ளமகிழ்ந்துசெய்ய வெள்ளைக்கொம்பனைநாடி (

குருக்கள்சொல்-வெண்பா.

சுந்திரஞ்சேர்ப்பிரகலாதனன் சீர்கதைக்குலந்தவி
தந்தருளுந்தொந்தி வயித்தானுக்கு - முந்தி
அன்பாயபிஷேக மாராதனைமுதலும்
இன்பமுறச் செய்வே னினி.

அபிஷேகம் செய்கின்ற

தரு-இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

நாயகர்க்கபிஷேகமிப்போநான் செய்குவே
னதின்பாகம் (ந

அநுபல்லவி.

எழில்மாயன்நேயன் கன்னல் மாரனையெரித்த
வற்புதத்பானின்றிடுஞ் சொற்பொருள்கற்பக இ(க

சரணங்கள்.

தடத்திற்சென்றுமூன்றுகுளித்து வந்து
தரைதடலங்கரித்துச் செப்பு
குடத்தில்ஜலத்தைக் கொண்டுவந்துதூபங் கொடுத்து
வெண்ணெகாப்பெடுத்து ளுகையினில்

குளிரும்படியொளிர்நிவேதகமும்
களிரும்படிகளின கண (நாயகர்)

பச்சிலைநிச்சிலியரப்புச் சீக்காய்
பரிவுடன்முள்ளி பருப்பு புகழ்
உச்சிதமாயெலிமிச்சனு மினீர்
பச்சரிசிபயர்கஸ்தூரி மஞ்சளும்
பரிவாயனைவருமேதினக்
தருவார்கொளும் மனோமாமுதல் (நாயகர்).

அருகுதம்பை வில்வம் நந்தியா
வட்டமலர்கள் சாமந்திச் செல்வம்
பெருகும்பஞ்சாக்ஷரங் கெந்தமுந்தரித்து
திருமலர்ச்செழிக்க வலங்கரித்து
சிலைநீவலவிழி திருவாமெழில்
கலனைநகர்கற்பகவி (நாயகர்)

தீபாராதனைசெய்கின்ற சுலோகம்.

வேதாகம விரனிராஞ்சன பன்னகாபரணு
தருநீர்பயோதர கண்டனப் பிரியமா
கூவிளமாலிகா தரம்ணிதிரு நயனு
பிரபஞ்சனபூசித சசிசுரநதி ஜடாபரதரி
விருஷபவாகனு பரமிடபாரியனுங்
கெவுரிதநயா கஜமுககுணகெணபதி
பாதநமஸ்த்தே நமஸ்த்து.

தரு-இ-ம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாரணமுகாநிகர் கதிர்பிரனு
வந்தருள்புரிநிஜமத (வாரண)

அநுபல்லவி.

ஆரணப்பொருட்குமுன் னடிபநியாசிபநீ.
காரணிதனிலுந்தன் தாளினையேகெதி (வார)

சரணங்கள்.

சரணமென்பவர்க்குநல் கருணைபுரியுங்கெணநாதாபிரக்கி
தையலெனும்வல்லபை தனக்குள்மனமகிழ்சமேத
தருணமிதுசமயம் தந்திமுகன்பதம் நீ
தந்தைதனக்குமுன்பு மாங்கனிக்குவலமாய்வந்த
பாகுநதமிப்பலாபழமோடெச்சி யாராதியர் நைவேத்திய
பாருலகினில்பல பக்தர்கொண்டாடுமகாசக்தி
ஆறுவாகனமேனந் தாதரியெந்தனை நீ
மாதியந்தமெ ஜோதிப் பிரணவமா
அண்டர்முனிவர்தொழு மம்பிகையீன்றருள்பாலா-குண
அகமகிழ்ந்துதவிசெய் யடியேன்தமிழ்க்கனுகூல
கன்னியகிருந்து காரிசரணித்தி
கலைவைககால்மேவும் கற்பகவிநாயகா

வெண்பா.

ஆனைமுகத்தானை யுமைக் காருமுகத்தானைபணிக்
தேனையினிப்பிரகலாதனன் சீர்புகழை-மாநிலத்தில்
விலாசமதாயுரைக்க வேண்டினேன்பெரியோர்க
ளுல்லாசமிகுப்பம்பணிந்தேனுவந்து.

கட்டியக்காரன் வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

அட்டியில்லாமலிந்த வண்டபிரம்மாண்டத்திற்கும்
மட்டிலாவரம்பெற்றோங்கி ரணியணிமகுடந்தாங்கி
கெட்டியெயரசன்னின்ற திருதன்மிரணியன்வாசற்
கட்டியக்காரனிந்தக் களசபைவருகின்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால், சொர்க்க மர்த்திய பாதாள மெ
திரிலோகங்களை யெல்லாம் ஒருகுடையாச்சக்கரக்குடை நிழலில்
செலுத்தும் அதிபதியாகிய இரணியேஸ்வரானவர் ஜந்து
கோடி மந்திரிபிரதானிகள் படைகுழாத்தாக்களும், சாலமே
தியங்கள் தாம்தாமென்று முழங்க கவாத்தியங்களிழைத்த
தரித்துக்கொண்டு மகுடமணிடயீகர் தான்களைத்தாழவும், அதி
ம்பரத்துடன் வருகிறபடியால், முன் கொலுவலங்கரிக்கும் வி
கட்டியன் அதிக உல்லாசத்துடன் வருகிறவிதங் காண்க.

கட்டியக்காரன் வருகிற

தரு-இ-ம்-அடாணா-திரிபுடை தாளம்.

தத்திமிதிமிதக தணுஜேம் தரிகிடதக (தத்தி)
தாகஜேம்தரி-தகுந்த குகந்தரி
தக்கிடகிட தரிகிட ஜேம்தரி தரிதகிடதக தரிகிட கிடதக
ஜேகிடஜேம்தரி தாகிட ஜேம்தரி
ஜேம்தரி கிடதகி தில்லானுஜேம்தரி தோவென் (தத்தி)

பல்லவி.

தீரனிரணியாசூரன்கொலுவினில் கட்டியக்காரன்வந்தானே
சட்டமுடன்திட்டமோடு கட்டியக்காரன்வந்தானே

அநுபல்லவி.

ஆரவாரமோடமரர்முனிவருக் கிரமொடுகரஞ்சிரமேல்கூப்பிட
பாரிலிணையொருவருமிலையென வீராசகூகோரதவபல
அண்டமும்பிண்டமுமெண்டிசைகளும்கண்டுபயங்கொண்டுடுங்கிட
அசுரர்குலதுரைசேகரபரன் நிசுரர்பலபிரமாகியதரன். (தீர)

சரணங்கள்.

தங்கப்பாதைகள்பொங்கமுடன்சிரசதனில்தரித்து வெண்
சங்குதொனியுலகெங்கும்வீரிட தனித்துவார்பரித்து ஜெய
சிங்கமுன்வாரணங்களொதுங்குவதுபோல்
தேவர்களைக்குரித்து ரத்தினத்
துங்கமுடிபுனைத்தெங்கும்புகழ்பெருந்
துரைவென்றெச்சரித்து பெருங்

கங்குல்போல்குயிலிகதித்தெழும்பிகளைகள் -
காந்திகளும்வீச ஸாயில்
கருதும்வெள்ளித்தடி-விருதும்புள்ளிக்கொடி-
களுமுடனுல்லாச மெங்கும்
சங்கையில்லாமல்-சூரர்முனிவர்களும்
தியங்கிமனங்கூச இந்தத்
தரணிதனில்புகழிரணியன்பெருமையை
தைத்திரியர்களும்பேச எழில்
சாகரஞ்சூழ்புவியோர்களேதிருபாகரனார்வருகின்றாரிதோ
சேகரமாகியே யெல்லோர்களும் ஜெயஜெயவென்றிடவென
தெரிக்குமொழிப்பெருக்கப்பேசியே.புருக்சமுடன்முழக்கிமீசையை.
செவியிற்குண்டலங்களுந்துலங்க-புவியிற் - கண்டவர்களும்விலங்க
தட்டியையிடைகட்டியேகட்டியே - முட்டிபசிங்கருட்டியைப்போ
லவே-சல்லரிமுரசு டமாரகங்களும் - மல்லரிபேரிகைடவுலவாத்திய (இர)
மும்-சராசரமுழங்கப்-பராபர-அராதனையசுரர்குலாகர

கட்டியங்கூறல்-விருத்தம்.

அண்டபகிரண்ட பிரம்மாண்டமீரேழையு
மாட்கொள்ளு மிரணியேசன்.
ஆர்ப்பரித்தரக்கருடன் கொலுவின்முன்வருகிரா
ரனைவரு மெச்சரிக்கை
கொண்டல்மணிமாயவனை யெண்டிசையிலில்லாமல்
குறைகடல் தனிலொளித்துக்
கொள்ளும்படிச்சதுர் முகவனைநோக்கியே
கோதிலாத்தவங்கள் செய்து
விண்டவருங்கண்டவரி தெண்டனிட்டடிதாழ
வெகுவரம் பெற்றவீரன்
விருதுகொடிமுரசுவெண் சாமரைகளுந்திக்கு
விஜயம்வேந்தர்கள் கூறவும்
தண்டையணிபாதமது யெண்டிசையில் கலகலென
தைத்ரியகுல சக்ரேஸ்வரன்
தரணிதனிலிரணியர் கருணையுடன்வருகிரார்
சகலரு மெதிர்க்காண்கவே.

வசனம்

கேளுங்கள் கனம்பொருந்திய சபையோர்களே, இரணியேஸ்வ
ரானவர் வேதனை நோக்கி திதிலாத் தவஞ்செய்து பூதலமுழுமையும்

காதலோடரசளிக்கும் விபியசுத கனகேசன் வருகிறபடியால், யான்
முன்னுரைத்தவண்ணம் யாவருக்குந் தெரியப்படுத்தினேன் ஆதலால் யாவ
ரும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள் சபையோர்களே.

இரணியேஸ்வரன் வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

அண்டமெண்டிசை யண்டஜலோகமும்
அதிர்ந்ததிலமுங்கலங்க
அரியரன்ருத்திரன் மூவருமொடுங்கியே
பயமெனவே நடுங்க
விண்டலமாளிகைப்படி முடிசிரமதில்
வேதன்வெண் குடைகவிப்ப
விருதுகளொடுகொடி நிருதர்கள்பிடித்திட
விஜயனெனத் தன்மைமிழ
தெண்டனிட்டமரருந் திகிலடைந்திட
திக்குப்பாலகர்வந்தேற்ற
இரமிகுமுனிவர்கள் தவசிசந்நியாசிகள்
தேவனென்றுவலாயப் போற்ற
கொண்டல்போலிடித்துக் குமுறியார்ப்பரித்துக்
கொடுமைசெய் பாயனைக்குறித்து
கொற்றவனிரணியன் குவலயம்நடுங்கிடக்
கொலுவினில் வருதனைப்பாரீர்.

வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால், சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்கிற
திரிலோகத்திற்கும் அதிபதியாகிய இரணியேஸ்வரன் ஐந்துகோடி சேனாதிபதிகள் கோ
டிமந்திரிமார்கள் புடைசூழும்படி கொலுவிற்குவருகிறவிதங்காண்க.

இரணியன் வருகிற - தரு - இ-ம் - கலியாணி - சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

க்ஷத்ரியர்குலசக்ரேஸ்வரன் வந்தானிதோ (தை)

அநுபல்லவி.

கைதொழுதவனைவருங்கடவுளென்றருளைப் போற்ற
சூதிரவன்றனைப்பழித்திடும்படிமுடி தோற்ற
கருணைவிலாசன் எழோம்புவி
கைக்கொள்ளுநேசன் உயர்
ககனதேவர் முனிவோர்களுமொடுங்க
சரியமர் லுமயனுஞ்சிவனடுங்க
காதலாகயிப்பூதலமீதினில் களித்துங்
காபொரளிக்குஞ் சுதனென (தை)

சரணங்கள்.

கனகருண்டலமிலங்க மார்பினி லாரங்
கண்டிபங்கள்விலங்க இருபுறமும்
தினகரனொளியைப்போல் தோளில்புஜந்துலங்க
திருக்கையில்வாள்கதைகொண்டு-திரிலோகமும்கடுங்க
தவபல்சிலன் தனித்
தாளுஞ்செங்கோலன் இந்தத்
தரணியிலிணையொருவருமிலையென்ன
தங்கச்சரிகை தளதளவெனமின்ன
தனைதனைசும்க்குமுரகமாயிரம்சிரமதை
வணங்கித்திசைத்துப்பிரமிக்க (தைத்தி)
முரசுயெக்காளம்பேரி சின்னங்கிளார்னெட்டு
முகவீணையேர்டுரி நாகசுரங்கள்
வரிசையுடன்கென்செட்டு வாத்தியஞ்சங்குமல்லரி
வகையாய்திக்குப்பாலகர் வந்துபல்லாண்டுகூற
வஞ்சியராட சங்கீத
வர்ணமும்பாட வெழில்
வர்குபெருஞ்சுதி மத்தளதாளமும்
வல்லவர்தம்புரு நாதர்மேளமும்
வந்துமிகுந்த பதங்களைப்பாட்டும்
வைத்திடும்நித்தியகர்த்தா னென்ன (

அண்டர்வந்தடிதாழ ஐந்நூராயிரங்கோடி
அமைச்சர்கள்புடைசூழ மண்டலமெங்கும்
கொண்டரசாக்ஷிசெய் தென்குலந்தழைத்தோங்கிவாழக்
குறைகடலினில்மாயன் குலைகலங்கிப்போய்விழ
கோதரச்செய்தேன் தவ யோகிகள்
நீதியைவைதேன் எந்தன்
குலகுருவெள்ளியின் உள்ளமுங்களிக்க
நிலையுடன்வருணன் பன்னீர்துதெளிக்க
கொலுவினில்பலசில கொடிகளும்பிடிக்க
கலைவயில்வாழ்கரி வர்தனைப்பிடிக்க (தைத்தி)

இரணியன் போற்றி-விருத்தம்.

சராசரபுவனத்திற்கும் சாஸ்திரமறைநூலோர்க்கும்
சுராசுராசுரருக்கும் தூய்யமாதவத்தோருக்கும்
பிராமிலாபொருளாயெங்கும் நெடியசெங்கோல்செலுத்தும்
பராபரவஸ்துவாமென் பாதமேபோற்றிபோற்றி.

இதுவுமது.

சூராங்குலத்தில்யானே துரைபோலேவந்துதித்து
ஆரவாரங்கள்செய்து வண்டமெல்லாங்கைக்கொண்டேன்
பார்முழுதிரேழுக்கும் பகவானேநானுமானேன்
சீர்பெருமென்செங்கோற் கென்திருவடிபோற்றிபோற்றி.

முதல்மந்திரி போற்றி விருத்தம்.

வெற்றியில்மிகுந்தவீர விஜயசங்காரசூரம்
பெற்றுமேன்மையில்மிகுந்த பிரபலனேபுவியிரேழும்
முற்றிலும்புகழும்வேத முதல்வனுய்நின்றவெங்கள்
கர்த்தீபமாய்விளங்கும் கனகனேபோற்றிபோற்றி.

இரண்டாவது மந்திரி போற்றி-விருத்தம்.

ஆவலாய்தவங்கள்செய்து அளவிலாவரங்கள்பெற்று
மூவுலகுங்கைக்கொண்டு மும்மூர்த்திகளையடக்கி
தேவர்கள்முனிவரஷ்ட திக்குப்பாலரைபொடுக்கி
யேவல்கள்செய்யப்பெற்ற இரணியேஸ்வரனேபோற்றி.

நாதகஞ்சுகி போற்றி-விருத்தம்.

தரணியோர்புகழுமெங்கள் தைத்தியமணியேபோற்றி
கருணைவாருதியாய்நின்ற காசிபர்சுதனேபோற்றி
சரணமென்றடைந்தபேரை தற்காக்குந்துரையேபோற்றி
இரணியேஸ்வரனேயுன்ற னிணையடிபோற்றிபோற்றி.

படைத்தலைவர்கள் போற்றி விருத்தம்.

ஐயமில்லாமலித்த அகிலமீரேழுந்தங்கள்
கையினிலடங்கதேவ காவலனேவல்முன்னே
செய்யவும்வலுமைபெற்று செழிக்கநற்செங்கோலேந்துங்
கையனேசனவிரணயக் கடவுளேபோற்றிபோற்றி.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

சம்பிரமாய்கொலுவில்மேவுஞ் சற்குணமந்திரிமாரே
உம்பர்மாமறையோர்பியான முயர்தவமுனிவர்சித்தர்
நம்பெருமையைக்கொண்டாடும் நலமிகுகொலுவின்முன்னே
ரம்பைமாதலாயிப்போது நடனஞ்செய்திடச்செய்வீரோ

வசனம்.

கேளுங்கள் ஓய் மந்திரிமார்களே, நமது அலங்காரக்கொலுவின் முன் ரம்பை மாதர்களை யழைத்து நடனஞ் செய்யச்சொல்லுங்கள் மந்திரிகளே.

ரம்பைமாதர் வருகிற பொது-விருத்தம்.

ரத்தினமிழைத்ததங்க நகைகளுமலங்கரித்து
சித்திரப்பதுமைபோல ஜெயவிரணியன்முன்னே
சுத்திமத்தளதாளங்கள் சுரதழியொடுபிட்டிலும்
பத்தியேயெடுத்தரம்பை பாவையர்வருகின்றாரே.

வசனம்.

இவ்விதமாக ரம்பைமாதர்கள் இரணியேஸ்வரர்சபா அலங்காரக் கொலுவின் முன்பாக அதிக சங்கீத சாஹித்திய பதங்கள்பாடிக்கொண்டு நயகுண அபிநயங்களோடு வருகிறவிதங்காண்க.

ரம்பைமாதர்கள் வருகிற
தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதி-சாபுதாளம்

பல்லவி

ஒளியில்மிகுந்தசரப்பளிகளணிந்துரம்பை-
யூர்வசியெனுமாதர் வந்தாரிதோ
பார்மிசையில் விநோதர் (ஒளி)

அநுபல்லவி.

குளிருஞ்சாந்துங் களபங் குங்குமம் மஞ்சள் கஸ்தூரி
குமுகுமென்றெங்கும் - வீச செழித்திடு
மாந்தளிர்மெய்யில் மேவியே சரசசல்லாபமொடு
சாதிசுரங்களும் - பேச மல்லிகைமுல்லை
முளரிமலர்செண்பகம் முடிக்குங்கூந்தல்கள்நீர்
முகிலினங்களை - யேச பதசங்கீதங்
களிரும்படியுரைக்கும் கண்டதொனியோசையைக்
கண்டுகோகிலங் - கூச முகவிலாசங்
காணுமன்னர்களைக் கண்டுமேசேர
பூணுமாபரணமும் பணியார(ஒளியில்)

சரணங்கள்.

முத்தமத்திடுங்கொப்பும் முகமுன்கர்ன்னப்பூயாளி
முருகும்செவியிற்றுலங்க ரத்தினங்களை
வைத்திழைத்தக்கம்மல் ஜிமிக்கிஜாலர்சரமும்
வங்கிதோடாவுமிலங்க நாசியிலிடும்

நத்துபுலாக்குபொன் மூக்குத்திசிட்டியுந் தொங்கல்நகை
மேனிபெங்குங்குலுங்க பச்சைமாந்தாளி
ஒத்தஜடப்பில்லை சாமந்தி திருவுகொண்டை
ஒக்கும்படியே யலங்கரித்துப்புவியில்
ஒயிலன்னநடைகளைப்போல் நடந்துமயிலிளங்க
ளெனவேமனமகிழ்ந்து (ஒளியில்)

தடம்லைகளைப்பழித்திடு மிருஸ்தளங்களிற்
சரிகைரவிக்கைமாட்டி சிங்கத்தைவெல்லும்
இடைகளில்பட்டு பீதாம்பரச்சேலைமேல்
எழிலொட்டியாணம்பூட்டி மதன்விட்டப்பணி
படம்தைவெல்லுமிருதுடைக ளிளவாழைத்
தண்டினஞ்களை நலககாட்டி வெகுவிநோத
திட்டமுடையதம்பூர்வீணை பித்தார் பிட்டல்
திரமாய்கரிகள்கூட்டி துரைதன்பேட்டி
தினமுங்கண்டுதிரு நடனம்புரிய மனமகிழ்ந்து
மடமாதருக்குரிய (ஒளியில்)

ரம்பையர் போற்றி-விருத்தம்.

சகலபுவனமுமெங்கும்போற்றியேதொழுதிடும்
தைத்தியகுல துரைசேகரா
புகலுமறைவேதமதிலோதுமகிழ்நீதியே
பொங்குமிங்கிதசோதியே
இகல்பெருகுமுமது கொலுவினில்நடனமேபுரிய
யிணையடிகள் போற்றிநின்றோம்
அகமகிழ்வதாகவெங் களையாதரித்திடு
மையனின் னடிகள்போற்றி.

வசனம்.

சுவாமி மகாப்பிரபுவே அதிக வந்தனமையா.

இரணியன் சொல் விருத்தம்.

நாகமங்கையரேயிந்த நலமிருகொலுவின்முன்னே
பாகமாய்க்கீதம்பாடி பரதநாட்டியமுமுன்னே
ஆகமப்படியாலாத்தி யண்டர்மெச்சிடவுங்கொண்டு
தோகைரம்பையரேலாவிச் சுபமங்களங்கள்சொல்வீர்.

வசனம்.

ஓ தேவரம்பையர்களென்னும் பாவையர்களே, நீங்கள் பரதநாட்டியங்களில் மகாவல்லமைசாலிகளென்றெனக்கு நன்றாய்த் தெரியவருமல்லவா ஆதலால் உங்கள் கல்வியின் முயர்ச்சிகளை நன்றாய்யாவருக்குந் தெரியும்படி நடனஞ்செய்யுங்கள் பெண்களே.

ரம்பையர் நடனஞ்செய்

தரு-இ-ம்-மாஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரசோபிததேவா- ஓ சுருதிமுதலினில்
பரிதியொளிபோல்வாழ் (சுந்த)

அநுபல்லவி.

மந்திரபூயனே மருவலர்ஜெயனே
சிந்தைகூர்ந்துயெங்கள்மேல்-சித்தம்வைத்தாள்சுகுண (சுந்)

சரணங்கள்.

அரிவையர்களிக்க வணங்களுமொளிக்க
திருவுருவங்கொண்ட தேகாமோகப்பிரசண்ட (சுந்த)

துதிபெருஞ்செங்கோலா துலங்கியசீர்லீலா
வதிமகிழும்லோலா வளர்கனகசீலா (சுந்த)

ஜெகம்புகழும்நாதா செழுங்கமலபாதா
சுகமொழிவிநோதா சோதிப்ரகாசதாதா (சுந்த)

நடனமாதர்கள்-சொல்-வெண்பா.

சித்தங்களிக்கத் திருநடனமும்புரிந்தோம்
வெற்றிபெருமிரணியற்கு விருப்பமுற-பத்தி
மாலைத்தழைக்குமணி மகாதேவனுக்கினி
ஆலாத்தியுமெடுப்போம் யாம்.

ஆலாத்தி-தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அண்டாண்டபிரமாண்டகோளமெட் டதிலமுந்துதிக்கும்
அருள்பதிக்கும்-அதிபதிக்கும்-மேலான
ஐயனேசெங்கோல்-கையனேயெங்கும்
மெய்யனே-மெ-மெ-மெ.

தெண்டமிட்டமரர் தினந்தொழுந்திரு தீரனேசூரா
அதிகாரா-மதிதீரா-குபேரா
தேவனேமறமாளு பாவனே மனோ
பூவனே-பூ-பூ-பூ.

காசிபருயர்தவத்தினால்வந்த கண்மணி துரையே
வேதமறையே-எங்கும்நிறையேயுரையோ
கர்த்தனே கண்பார்ப்பீர் சித்தனே யெங்கள்
சுத்தனே-சு-சு-சு.

மாசிலாமணிமகுடமணிந்த மன்னவர்மன்ற
மகிழ்சொர்ன்று-தானகர்ன்று-சம்பன்ற
மாரனேமகிழ்-தீரனே விரணிய
சூரனே-சூ-சூ-சூ.

எதிரில்லாமலீரேழு லோகமுமாளும் பிரதாபா
கனதீபா-மகிழ்பூபா-பரலோபா
ஏகனே தவ-யோகனேஜெய
யோகனே-யோ-யோ-யோ.

மதிமுகமிகரொளியெனும்லீலாவதி-மகிழ்லோலா
மதலீலா-பரிபாலா-முன்னூலா
மண்டலர்புகழ்-கொண்டலோவிய
குண்டலா-கு-கு-கு.

பலகலைக்குமுன் நிலையதாகிய-பங்கயவதனா
திதிசுதனா-யெழில்-மதனா-சிதனா
பாக்கியனே செங்கோ லோக்கியனே
சிலாக்கியனே-சி-சி-சி.

கலைவமாநகர் மேவுநற்கரி விரதனார்-பகைவா
மனந்தேகவா-யெங்க-ளகவா-மகிழ்வா
காணுமே-மனந்-தோணுமே-யன்பு
பூணுமே-பூ-பூ-பூ.

பெண்கள் சொல்-கொச்சகம்.

தண்டாமரைமலர்போல் தழைத்திடுஞ்சீர்வாணியரே
அண்டர்மகிழ்ச்சிகொள்ள வாலாத்தியுமெடுத்தோம்
செண்டார்முலைகுலுங்க தீரனிரணியன்களிக்க
கொண்டாடிக்கிடுவோம் கோதைரோமமிப்போ.

வசனம்.

குளிர்ந்த செந்தாமரை மலர்போல முகத்தினையுடைய பெண்களே, நாம் ஆலாத்தியெடுத்தோம் அவர் மனம் சந்தோஷிக்கும்படி கொண்டாடிப்போம் வாருங்களடி என் தங்கையரே.

கொண்டாடிக்கின்ற

சரு - இ - ம் - தோடி - ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டாடிக்கின்றார் பெண்கள்
கொண்டைகுலுங்கக்கால் தண்டைகலங்கக்கியால் (கொ)

அநுபல்லவி.

அண்டாண்டங்களு மெண்டிசைகொண்டாளுமிரணியதேவனை
வண்டார்குழலியர்போற்றியே-தண்டாமரைச்-செண்டாவென
(கொண்டாடிக்கிறார்)

தங்கச்சரிகையின்சேலைகளெங்குந் தகதகவென்மின்னச்
சிங்கத்திடையுடைநடையினர்-கொங்கைகுலுங்கிடநங்கையர் (கொ)

தும்புருநாரதரிருபுரம்தம்பூரு வீணைகள்மீட்டிட
சம்பிரமோட்ச-தனிதமங்கள-உம்பர்கள்பயங்கரவென்றிதோ (கொ)

சுரதாளமும்சுதிமத்தளம்உரை தாதத்திமிதிமியென
விரைதாமிலை-கலைவக்கரி-வரதாவர-வருளெனவிதோ (கொ)

மங்களம்

இ - ம் - சுருட்டி - அடதாளம்

பல்லவி.

மரகதம்மணிமுடிசூடுமிரணியர்க்கும்-மங்களம்சுப-மங்களம்
பரவுந்திரைகடல்சூழ் பாராளுமிரணியற்கும்-மங்களம் (மர)

மதிமுகமிகரொளிமிகு லீலாவதிபதி-மங்களம்-சுபமங்களம்
சதிர்பெருமுலகினில் திதிசுதருக்குஞ்செய-மங்களம் (மர)

ஜெகமதில்புகழ்கொண்டகமகிழ்வீரர்க்குமங்களம்-சுப-மங்களம்
ககனதேவர்கள்பணிமகரகுண்டலருக்கும்-மங்களம் (மர)

உலகினையொருகுடைநிழலிலாள்பவருக்கும்-மங்களம்-சுபமங்கள
கலைவநகர்வாழ்கரிவரதன்பகைவருக்கும்-மங்களம் (மர)

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

கருதுமெந்தன்கொலுவினில்வாழமைச்சமாரே
காதலுடன்நடனமிடுங் கன்னியர்க்குப்
பரிதியைப்போலொளிமிகுந்த பூஷணங்கள்
பட்டுபீதாம்பரச்சேலை பரிவாய்தியாகம்.

திகும்பியெப்படியவர்க்கு ரத்னமாலை
திறமுடனேதாம்பூலம் சிறப்பாயீந்து
அரிவையரையனுப்பிவைப்பீர் பிரியமாக
அகிலமுழுதினுங்களிக்க யன்பாய்த்தானே.

வசனம்.

ஆ என்னருமை மந்திரிமாரே இந்த நடனமாதர்களுக்கு வேண்டிய பூஷணங்களும் தாம்பூலமுங் கொடுத்தனுப்பிவையுங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள் வசனம்.

அப்படியே தங்களிஷ்டப்பிரகாரங் கொடுத்தனுப்பிவைக்கிறோம் பிரபுவே.

அகோ வாருங்கள் நடனமாதரே, எங்கள் பிரபு உத்திரவின்படி யுங்களுக்கு வேண்டிய பூஷணங்களைக்கொடுத்தோம் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் மாதரே.

ஓ பிரபு நாங்கள் போய்வருகின்றோம்.

இரணியன் சொல்-வசனம்.

ஓய் தந்திரவித்திர மயேந்திரஜாலத்தில்மிகுந்தமந்திரிமார்களே.

முதல் மந்திரி சொல்-வசனம்.

சொல்லும் எங்கள் ஆக்கிர வியாக்கிரம சூர பராக்கிரமங் கொண்ட விக்ரமத் துரையே.

தேச விசாரணை.

இ-ன்-தடமகுடமுடியரசர் திக்கிடனேவெ யெனது
தாள்களைப் பணிகுரார்களா மந்திரி
மு-மந்-சட்டமுடனெட்டதிசையெட்டி லுளமன்னருந்
தாள்களைப்பணிகுரார்கள் ஐயனே
இ-ன்-தரணிதனிலிரணியனுர் சருவேசுபதங்கெதியெனச்
சகலமுந் துதிசெய்குதா மந்திரி
உ-மந்-தஞ்சமெனநெஞ்சதனி லுந்சலெனவெஜெக
சமஸ்தமுந் துதிக்குதையா கடவுளே
இ-ன்-திடமுடையநமதாகுல குருவெள்ளிதனைவியாழன்
சமந்து பூசிக்கிறானு மந்திரி
மு-மந்-தேவனேநாவலர்கள்குருநமது சுக்கிரனை
சமந்துக்கொண்டே திரிகிறான் ஐயனே

இ-ன்-திரிலோகமதிலெனை விடதெய்வமுண்டென்றொருவன்
செப்புமொழி கேட்டதுண்டா மந்திரி
உ-மந்-தீரனேஜெயவிஜய சூரனேயிம்மொழி
செவிதனில் கேட்டதில்லை ஐயனே
இ-ன்-விடைகெருடன்மீதேறுமூவர்கள்தம்முடைய
வேதமெங்காகிலுண்டா மந்திரி
மு-மந்-விண்மத்தியபாதாளலோகமதிலுனைவிட
வேறுவேதங்களேது ஐயனே
இ-ன்-விசம்புலருமாதாரகூதப்பெண்களுக்கேவல்
விருப்பமாய்ச்செய்கிறார்களா மந்திரி
உ-மந்-விண்ணப்பமிட்டுகை கட்டிகொண்டேபணி
விடைசெய்து வருகிறார்கள் ஐயனே
இ-ன்-அடஞ்செய்துயெந்தனிட தம்பியைக்கொன்றிடும்
ஹரிதனை கண்டீர்களா மந்திரி
மு-மந்-ஐயனேஹரிதனைக் கண்டதேயுண்டானால்
அவனுடலை விடுவதேது ஐயனே
இ-ன்-அவனுடையபுத்திரமதில் எனதுதம்பிக்கினுன்
அற்புதஞ்செய்யவேண்டு மந்திரி
உ-மந்-அண்ணலேயுன்னுடைய யெண்ணப்படிமுடிவதற்
கட்டியேதாகிலுண்டோ ஐயனே

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

அருகினிலிருக்கு மமைச்சரோகேளீர்
ஹரிதனைப் பிடித்துவந்தடித்து
பெருகியவாளினிற்கேபெலிகொடுத்துப்
பிடரியினுதிரமுங் குடித்துத்
திருகலில்லாமலென் தம்பிக்கிதற்பணஞ்
செய்வதற்கே மனமிசைந்து
கருதினேனிதைமனந் தெரியேநீங்கள்
கருதுவீர் யெனதுமுன்கொலுவில்

வசனம்.

ஆ என்னருகில் இடைவிடாமல் சகல வாலோசனைகளை யெடுத்துரைக்கானின்ற அருமை மந்திரிமார்களே, என் மனதிலிருக்கின்ற

விபரீதமென்னவெனில், என் தம்பியாகிய விரணியாக்ஷனை அந்த ஹரியானவன் பொறாமையால் வராகரூபமாகிக் கொன்ற முராரியென்னும் மூடமாயனை இன்றே பிடித்து பின்கட்டு மடலாகக் கட்டியடித்து, அவன் மண்டையை யுடைத்து வெட்கத்தைக்கெடுத்து வாட்டியைக்கடித்து உதிரத்தைக்குடித்து என் பகையை முடித்து, என்னுயிர் புதமாகிய தம்பிக்குத் தற்பணஞ்செய்யவேண்டுமென்று யோசித்திருக்கின்றேன், ஆகையால் நீங்கள் நன்றாயாராய்ந்து இதற்குத்தக்க யோசனை சொல்லுங்கள் மந்திரிமார்களே.

முதல்மந்திரி-சொல்-விருத்தம்.

கொஞ்சமும்புத்தியில்லாக் கொடுமைமாயவன் தான்செய்த
வஞ்சனைக்கஞ்சிவிட்டால் வானவரேசுவார்கள்
நெஞ்சினைப்பிடித்திக்கட்டி விலைக்குடலெடுத்துவாளால்
பஞ்செனக்கொத்தினால்நம் பகையெலாம்முடியுமன்றோ.

வசனம்.

கேளுமெங்கள் புவன கர்த்தனே நல்லாலோசனை யெடுத்துச் சொன்னீர் பளாபளா மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றது, அந்த மாயனுக்கு கொஞ்சமாகிலும் விவேகமில்லாமல் பன்றிரூபமெடுத்து உமது தம்பியைக் கொன்ற வம்பனை நாம் சும்மா விட்டுவிடுவோமாயின் நமக்கடங்கிய தேவர் முதல் யாவரும் நம்மைநிந்திப்பார்கள். அதுவுமன்றியிவர் தங்கள் தம்பியைக் கொன்று கம்பி காட்டிய வம்பனை வதைக்கவில்லையென்று கேலிசெய்வார்கள் ஆதலால் அந்த மாயனோ மகா சதுர்வித உபாயந் தெரிந்தவன் அப்போர்க்கோற்றவனை நாம் லேசாக விடலாகாது, அவனுக்கு விரல்நுழையவிடங்கொடுத்தால் அதில் பெரிய யானைப்போட்டு அடைப்போமென்கிற கருத்தினையுடையவன், அவன் எவ்வளவென்று அலக்ஷியஞ் செய்திருப்போமாகில் அவ்வளவும் கழுக்குக் கெடுதியென்று யோசியும் இப்போ மிகத்தினால் பின்விளைவதுபோய்ப் பின் கண்ட கோடாலியைக் கொண்டு கண்டிக்க நேரிடும் ஆதலால் அவனை இதே தேதியில் பிடித்து அடித்து அவன் வெற்றுடலைக் கெடுத்து சின்னபின்னஞ்செய்து திவ்வியஆயுதங்களினால் திலுக்குத்தி சதைகளை அறுத்து பஞ்சுபோல் கொத்தி பாவைகளுக்கு இரையாகக் கொடுத்துவிடுவோமேயாமாகில் நமது பகை அடியோடே முடியும் கெடிமன்னவனே.

உ-வது மந்திரி சொல்-விருத்தம்.

முடிப்பதற்கச்சமென்ன மூவுலகரசே கேளும்
அடிப்படைக்கனமேயாகி அச்சமேற்குமைகளேற்ற
பிடிபடாதுமதுவீரம் புவியெங்குநிறைந்திருக்க
விடுப்படாமாயன்தன்னை விரலுக்குமீடாவானோ.

வசனம்.

கேளுமெங்கள் கனகதுரையே, அந்த வெறிகொண்ட ஹரியென்பவன் பகை நம்மை யென்னசெய்யும், அவன் எவ்வளவு அவன் பகையை முடிப்பதற்கு மகா பெரிதாக யோசிக்கின்றீர்களே, இதென்ன ஆச்சரியம், நாங்கள் தவஞ்செய்து பெற்ற வரமென்ன லேசா, உமக்கு திரிபுவனங்களும் நிகரல்லவேயென்று அந்தமாயனுக்கென்ன தெரியமாட்டாதோ; மேலும் அடியில் போடப்பட்ட கடுக்கால் ஏழுகாயிருந்தால் அதின்மேல் பாரங்களை யேற்ற பயப்படுவார்களா ஒருபோதும் பயப்படமாட்டார்கள் அதுபோல் தானவர் குலத்தினில் திவ்வியமங்களமாய் விளக்கம்போலெழுந்தருளிய உமக்கு பயந்து அகப்படாமல் எங்கேயோ இருட்டிப்போலே ஒளித்திருக்கும் மாயன் நமது சுண்டுவிரலுக்கு மீடாவானோ துரையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

வானுலகமன்னவனைப் பிடித்தடித்து
வாயுளரும்படிபலாச் சிறையில்வைத்தேன்
தேனுலவுமலரிலிவர் மூயன்பூச்சக்கரந்
செழிக்குமெழில் குடைபிடிக்கத் தென்றிசைக்கிக்
கோனுலவிதடி கொண்டு யேவல்செய்யக்
குபேரன்முதல்யாவர்களும் நடுங்கச்சந்திரன்
பானுலவுமீரேழு பதினொன் குலகுக்கும்
பங்கயம்போலெங்கும்கிளர் தெய்வநானே.

வசனம்.

ஓய் மந்திரிமார்களே, இப்போது விவேகமந்திரிசொன்ன நேரமும் சரிதான் ஒப்புக்கொண்டேன், அப்போர்ப்பட்ட தவமகிமை என்னிடமிருக்கின்றபடியினாலல்லவோ இந்திரன்முதல் தேவர் மூவர் யாவரும் நடுங்கிடவும், பிரம்மன் குடைபிடிக்கவும், எமன் தலையாரியாக பிழக்கடைவாயல் காக்கவும், ஈரேழுபதினாலுலோகத்திற்கும் யானேதெய்வமாகினேன், ஓய் மந்திரிமார்களே.

இரணியன் பெருமை கூறிய
தரு-இ-ம்-பியாகடை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

எங்கும்நிறைதெய்வம்நானே-எனக்
கிணையாருமில்லைதானே (எங்கு)

அநுபல்லவி.

சங்கையில்லாமலித் தாரணியீரேழும்
பொங்கமுடன்கைகொண்டிங்கிதமாகவே
போஜன்-சருவேசன்-பிரகாசன்-ஜெகதீசன்-எழில்
புத்திக்கிணையார்வலுவினில்-தத்திர்தோமென உலகினில் (எங்)

சரணங்கள்.

வேதன்வெண்குடைமேல்பிடிக்க மனா
விரித்தெச்சரிக்கை படிக்க இப
பூதலமீதிற்றபோதனர்யாவரும்
போற்றியெனைப்பணிந் தேற்றிப்புகழ்ந்திடும்
புஜமேபலவிஜயன்திரு-திசைநானகுமென்-வசமாக்கிய
தீரன்தெளிவினிலுயர்ந்திடும்-பலவான்களிப்பினில்சிறந்திடும்-எங்

தேவரைச்சிறையிலடைத்தேன் திக்கு
திசையெங்கும் புகழ்படைத்தேன் வெட்டி
மூவருமென்தனுக்கேவல்செய்யும்படி
முடித்தேன் செங்கோலைப்பிடித்தேனிப்புவி
முழுதும்மெனை-தொழுதேயெப்-பொழுதுந்தொழும்-பழுதொன்
றிலா-முடியிலம்குடமுஞ்சூட்டிய-படி.யில்மிகடமும்நாட்டிய-எங்

யாவர்க்கும்யானினிமேலே யெனை
யாரெதிர்ப்பாரொருக்காலே செழுந்
சேவற்கொடியோன்தந்தை மாலயனுமென்
காவற்கடங்கி நடுங்கியேயென்று
நதியென்றெனை துதிசெய்திட-விதிதந்தனன்மதிருந்திரு
கலைவைக்கரிவரதன்னிடத்-துலவத்தினமரியுந்திட (எங்கு)

முதல்மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

தழைத்திடத்தாங்கள்செய்த தவவலுமைகளுக்கஞ்சி
உண்மத்தினமாகமூவர் ஓடிப்போயொளிக்கலாச்சு
செழித்திடுமுமதுவீர செங்கோலின்பெருமைதன்னை
பழித்துவந்தெதிர்த்துப்பேசும் பலவானுமுலகிலுண்டோ.

வசனம்.

கேளுமெங்களையாளும் கனகதுரையே, தாங்கள்செய்த தபோபலமகிமை எப்பேர்ப்பட்டதோ எங்களுக்குத் தெரியமாட்டாது. அதினுட்பொருந்திய நித்தியானந்தருட்கமஸ்தானங்களின் இடங்களைக்கண்டு பிடித்துக்கொண்ட உமது பெருமையை யாவராலும் சொல்வதற்கு அளவிடா அத்துவிதப்பொருளாக இருக்கின்றதே என்றல்லோ மும்மூர்த்திகளும் உழைத்தினமாகப் போனதுமன்றி தலைக்காட்டதைரியமில்லாமல் மலைக்காட்டில் மறைந்தார்கள். ஆஹா சபாசு வீரமென்றால் உம்முடைய வீரமே வீரம், மற்றவர்கள் வீரத்திலென்ன சாரம், அவர்கள் இருப்பதும் வீண்பூமிக்குபாரம் தங்களைவிடவேறொருவருக்கில்லை இந்தஅதிகாரம், இனிமேது செங்கோலின் பெருமையை பழித்து முன்வந்து ஜெயித்து கொள்வதற்கு இந்த. திரிலோகத்திலும் அவ்வளவு பலமுடையவன் இல்லவேயில்லை துரையே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

மிருதர்கள்குலமதிலெனைவிட்டினியொருவனுமெனக்கிணைஎதிரார்
பெருதவமதிற்சதுர்முகனிடமதிர்சேண்புவியெனவகளுமெனையே
இருதயமதித்தொழுதிடும்படிநன்றாய் எழிலுருவரம்பெற்றேன்
கருதியமறைதனிலெனைவிட சகாதலனொருவனுமிலையே.

வசனம்.

ஆஆ-வாருங்கள் மந்திரிமார்களே, இந்த தானவர்கள்குலத்தில் யான் கியானவந்தனாக வந்துபிறந்து வானவர்களையெல்லாம் வாட்டி நான்முகன்மால் சிவனென்னும் மூவரையும் எங்குமில்லாமல் ஓட்டி ஜெகமுழுதிற்கும் யானேதெய்வமாக நிலைநாட்டி செய்யும்படியாகிய வலுமையின்தாட்டியேன் உண்டாச்சுதென்றால்யான்செய்ததவப்பலவலுமையின் நிலைமையைப்பார்த்தீர்களா, என்னைப்போல்இப்படிப்பட்ட தவஞ்செய்தவன் எவ்வுலகத்திலுமில்லை, நீங்கள்சொல்லுகின்றவார்த்தைக்கு யான்ரொம்பவும் ஆனந்தபரவசங் கொண்டேன் இனியெனை

ஜெயிக்க சொர்க்கமத்திய பாதாளமென்கிற திரிலோகத்தில் எவருமி ல்லை நான் தவஞ்செய்தனுாயங்களை உங்களுக்குநன்ருய்தெரியும்படி சொல்லுகிறேன்மந்திரிகளே கேளுங்கள்.

இரணியன்-சொல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எனைப்போலிப்படிக்கொற்றப்பெருந்தவம்
எவர்செய்தனர் புவிமேலோர்களில் (எனை)

அநுபல்லவி.

கனமாகிய மனமாய்கையை-கருதாமலேபெரிதாகிய
சூரர்தானவரினம்யாவரில் (எனைப்)

சரணங்கள்.

தேவர்வனஞ்சத மாண்டிலுங்
திவ்வியகாவாலொன்றும் நவிலாமலே
காவாவெனக்கடினஞ்செய்ய-கஞ்சனுங்கலங்கஞ்சியேயவன்
நெஞ்சியுமொடிங்கெஞ்சிடகன (எனைப்)

இரவில்லாமலே மாயவன்கு
காமாயெனக்கிலோயொன்றனை
தாமில்லாமலேகொன்றிடுங்-தாட்டிமையினிநாட்டினிலதை
காட்டிடகன-மேட்டியாய்பல (எனைப்)

நில்லென்றெனைநினையாமலே
எழில்-கலவைக்கரி வரதன்செய்த
பலமதைப்பார்த்திடுவோமெனப்-பாவாகியபுரம்ந்திர
வனசார்பினில்-திரமாகவே (எனைப்)

மந்திரி-சொல்-விருத்தம்.

இருளின்முன்சுடரைப்போலே ஈரேழுலோகத்திற்கும்
அருள்தரவுருவாய்வந்த வையனேதங்கள்முன்னே
மருள்பெருந்தேவர்மூவர் மறைகளும்நடுங்கச்சாகாப்
பொருளெனச்சொல்வதற்குப் பிசகென்றுமில்லையையா

வசனம்.

கேளுமெங்கள் அறிவினிலுயர்ந்ததுரையே, இருள்மூடியவுலகவு திற்கு சூரியன்உதயமானால் எவ்வளவு பிரகாசப்படுமோ அவ்வளத்

பிரகாசமாகவந்துதித்த கர்த்தரே, தாங்கள் சாகாதவரம்பெற்ற சே தியைக்கேட்டல்லோ மும்மூர்த்திகளும் அடங்கியொடுங்கி நடுங்கி பயந்து ஒளித்துப்போயினார்கள். இனியும்மை ஜெயிக்கின்றவனுமிரு க்கின்ருனோ சுவாமி.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

நேர்த்தியதாயெனைப்போலே வரங்கள்பெற்று
நீணிலத்திலிருப்பவர்களெவருமில்லை
ஆத்திமலரணிகின்ற சிவன்மாலிந்திரன்
அண்டர்முனிவர்களயனு மகிலத்திலெவரும்
சாத்திரமும்மறைநாலும் கலைமாய்ந்தாலும்
சாகாமலிருக்கின்ற தெய்வம்நானே
பாத்திரமாமெந்தனிருபதமீரேழு
பதினாலுலோகமெங்கும் பணிகின்றாரா.

வசனம்.

கேளுங்கள் ஓய்மந்திரிமார்களே, பிரம்மா- விஷ்ணு- ருத்திரன்- தேவர்முனிவர் முதலானபேர்களும் வேதசாஸ்திரமறைகள் முதலிய தெல்லாம்இறந்துபோய்விடுமல்லவா நான்சாகாதபொருளென்று எல் லாருக்குந்தெரியுமல்லவா ஆதலால் இந்த யீரேழு பதினாலுலோகத் தில் வாழும் சகலஜீவ ஆத்மகோடிகளும் எனைமுதற்கர்த்தியமென்று திரிபுவனங்களுந் தொழுதுவருகின்றதா மந்திரிகளே.

இரணியன்தன் பெருமைகூறிய
தரு-இ-ம்-கமாசு-திருபுடைதாளம்.

பல்லவி.

திரிபுவனஅதிபதியெனுந்-தேவமகாநுபாவனுனே
திடமுடையத்தடமகுட முடியரசர்கிடுகிடெனத் (திரி)

அநுபல்லவி.

கடல்புடைசூழ்ப்படியுலகில் மடமுனிவர்விடவிடெனத்
தசனதிரவானுலகம் மானிலமும்பாதாளத் (திரி)

சரணங்கள்.

பெருமைசேர்தவபலப்-பிரபலாதிபதியெனக்
கனகிதியெதிகளும் பிரியமொடுபெரியவனென்
றொருமையுடன் அருமறையும்-கருதிடுமிப்பெருபுவியில்
திருத்தமதாயுருதியெனக்-காணுமே
கனனுண்மறையோர்-சேருவர்நானிடமே

தேவர்கள்முனிவர்கள் கின்னரர்சித்தவித்தியாதாருந்
தினமுமெனைக்கண்மென்றேதிவர
ஜெசமுழுதும்-மகிழ்பொவே-புகழ்வரெனையகமதிலுள்
திகழொளிசேர் தகதபன்-மகனெனவந்திகவிலுயர்
தீரனெனப்பெருலகில்-யாருமெனைக்கூறிவருா (திரி)

ஹரியயன்ருத்திரன் மூவருமெனக் கடங்கிட
தடங்கலில்லாமல்செய்தேன்
அண்டபகிரண்டமும்பிரம்-மாண்டமுமெண்டிசையுள்ளோர்
கண்டுபயங்கொண்டுயெனை-தெண்டனிட்டமண்டலமும்
கருதிடவுங்கலைவைக்கரி-வாதனைவென்றிடவந்த (திரி)

திரிபுவனுபதி-முதல்மந்திரி-சொல

விருத்தம்.

பனிபெதிர்கதிர்போலிந்தப் பாரினில்வந்தபோதே
முனிவருங்நடுங்கிதேவர் மூவருமொடுங்கிப்போனார்
இனியுமைவிடவேறில்லை என்றுமேகருதிக்கொண்டு
கனிவுடன்தொழாமற்போனால் கதிபெறயிடங்களேது.

வசனம்.

கேளுங்கள் கருணைக்கடல்போல் எழுந்தருளிய சக்கிரவர்த்தியே, மூடியபனியெதிர் சூரியன் உதயமானால் அப்பனி எப்படி விலங்குமோ, அப்படி தாங்கள் எழுந்தருளினபோதே சகலமானபேர்களும் திகொடிப்பட்டுத் தடுமாறிப்போயினார்களே, இனியும்மை தொழாமல் போனால் கெதியடைவதற்கு வேறிடங்களேதையனே.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

கண்டகமாயனென்னைக் கண்டுமெய்கலங்கிவொடி
அண்டியென்யெதிரில்லாமல் வாழியிலொளித்துக்கொண்டான்
விண்டலம்புவிபாதாளம் விளங்குமித்திரிலோகத்தில்
உண்டெனயெவராகிலும் உரைக்கின்றசேதியுண்டோ.

வசனம்.

ஓய்மந்திரிமார்களே இதைநன்றாகக்கேளுங்கள், நான் இமையவரையின்சார்பினில் அகோரமானதவஞ்செய்து வேதனிடத்தில் அனவிலாவரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஆனந்தபரவசனாக நான் வருகின்

றபோது, அந்த ஹரியானவன் என்னெதிரில் வந்துவிட்டான் அவனைக்கண்டவுடன் அடா துர்மார்க்க லவண்டிமகனே, கொஞ்சமாகிலும் பயமில்லாமல் என்னெதிர் வந்தாயல்லவா நல்லதாகட்டும், என் தம்பியைக்கொன்றபழி இன்று கொடுக்க வந்தையோவென்று கதையையெடுத்து காராவென்றுசுழட்டிமோதுவதற்குநோக்கினேன், தடாலென்றுசமுத்திரத்தில் குதித்தான், அதுமுதல்இதுவரையிலும் அவன்சங்கதியொன்றுந் தெரியவரவில்லை இந்தத்திரிலோகத்தில் எவர்களாகிலும் அவனுடையயிருப்பிடம் இன்னயிடமென்றாவது, அல்லது இறந்தானென்றாவது, அல்லது உயிருடனே யிருக்கிறானென்றாவது சொல்லக்கேழ்விபுண்டா மந்திரிமார்களே.

மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

உள்ளமுங்கலங்கிவாடி ஓடிப்போயொளிக்குமந்த
கள்ளவஞ்சனைசெய்கின்ற கபடகமாயன்சேதி
எள்ளளவறிந்தோமானால் எவ்விதத்தாலுங்கண்டு
துள்ளவேயிருக்கிக்கட்டித் தூக்கிவந்துன்முன்சேர்ப்போம்.

வசனம்.

கேளும் துரையே, உம்மைக்கண்டு பயங்கொண்டு கருங்கடலில் ஒளித்தகள்ளனுடையசேதி எள்ளளவுந்தெரிந்ததேயானால் நீங்கள்சொல்வதற்குமுன்னே கொண்டுவருவோம் துரையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

மடத்தனமாய்வராக மாகியென்தம்பிதன்னைத்
திடத்துடன்கொன்றேமென்ற தீரமென்பதுவோஞாயம்
துடைதனைத்தட்டிவாள்வேல் தொடும்வலிமுகத்தில்மீசை
படைத்தவனானால்வந்து பலத்தைக்காண்பிக்கொணாதோ.

வசனம்.

ஓய்மந்திரிமார்களே, அந்த மாயன் நல்ல யோக்கியவானாயிருந்தால் பன்றியவதாரஞ்செய்வானா, அல்லது அப்படிதான்செய்து என் தம்பியை கபடமாகக்கொன்றுவிட்டு இப்போ எனக்குபயந்து எங்கையோபோய் தலைமறைந்துகொண்டிருப்பது ஒரு ஆண்பிள்ளைத்தனமா அதற்குமுகத்தில் மீசையேன்? அல்லது வல்லவனானால் இப்போஎன்னெதிரில்வந்து கெட்டித் துடைதட்டித் தனது கெட்டித்தனத்தைக்

காட்டினாலல்லவோ சரி நல்ல கெட்டிக்காரனென்று சொல்லலாம். அதையெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத் தட்டுத்தடுமாறிக்கெட்டுக் கடலிலே ஒளித்தவனுக்கு இந்த வீண்ஆசையேன் ஓய்மந்திரிமார்களே.

முதல்மந்திரி-சொல்-விருத்தம்.

முன்னாலரியெதிர் நில்லாமலோடியே
முழுகினாலாழ்திரைக்கடலில்
இன்னாளிலவ னமதெதிரினில்வந்து
யெதிர்த்திடவும் வீரமுண்டா
மன்னவநூறாயிரங்கோடி
மந்திரிமார்களை விடுத்துப்
பொன்னாட்புவி பாதாளமுந்தேடிப்
பிடித்துவந்திட விடைதருவீர்.

கேளுமெங்கள் திரிபுவனத்தரசே, தாங்கள் தவஞ்செய்து அளவில்லா வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறபோது, அந்தஹரியானவன் உம்மைக்கண்டு பயங்கொண்டு சமுத்திரதீவாந்திரத்தில் விழுந்தவன் இறந்தானென்றும், அல்லது உயிருடனே இருக்கின்றானென்றும் எவர்களுக்கும் இன்னவிதமானதென்று தெரியவரவில்லை, அல்லது ஒருக்கால் அவன் பிராணனை வைத்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும், உமதுயெதிரினில்வந்து என் என்னையிப்படிக்கெல்லாம் வைகுநீரோன்றுகேழ்க்க அவனுக்குவீரமுண்டாதீரமுண்டாஒன்றுமில்லை. அப்போர்க்கொற்றசபலனை நாம் ஒரு பிடாகினைத்துப்பேசுவது என்மனதுக்கென்னமோ ரொம்பவுஞ் சஞ்சலமாகயிருக்கிறது, இதைத்தாங்களே யோசிக்கவேண்டும் ஏதோதங்கள் அருளால் எனக்கு ஒருயோசனை பிறந்தது அதென்னவென்றால், அப்படியந்த அரியென்பவனை பிடிக்க வேண்டுமென்கிற கருத்து உமக்குப் பூரணமாகயிருந்தால் நமதுஐந்நூறாயிரங்கோடி மந்திரிப்பிரதானிகளுக்குந் தளபதிமந்திரிகளாகிய சம்பாசூரன் நிகும்பாசூரன் சுரோணிதக்கண்ணன் அக்கினிகண்ணன் ஏகமிர்த்தனுடன் மேகநெற்சனன்முதல் அஞ்சுகோடி அருபதுலக்ஷத்தி அருபத்தாராயிரஞ் சேனைகளுடனே, அவர்களைவரவழைத்து அந்த ஹரியெங்கே யிருந்தபோதிலும் அவனைக்கண்டு பிடித்துக்கொண்டு வாருங்களென்று, தாங்கள் விடைகொடுத் தனுப்பிவைத்தீர்களேயாகில், அவர்கள்சொர்க்கமத்தியபாதாளம்-மலை-அலை-கடல்-மடல்-உடல்-தடம்-வடம்-குடம்-இடம்-நடம்-அரல்-திரல்-உரல்-வனஞ்-சுனை-புனந்-தினை-வனம்-குகை-புகை-ஆதியந்தமுந்தேடி, எப்படியாகிலும் அவ

னைக்கண்டு பிடித்து, உமது முன் கைப்பிடியாகக் கொண்டுவாருங்கள் அப்போது தங்கள் கருத்தின்படி முடிப்பதற்கு யாதொருதடையுமில்லை ஆதலால் இந்த யோசனை தங்கள் மனதுக் கெப்படியிருக்கின்றது, சுவாமி.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

சரியிதுநல்ல சாமர்த்தியக்கருத்தைப்
பரிவுடனுரைத்த பதமதைப்பார்த்தால்
உருகிவாருதியில் ஓடிப்போயொளித்த
ஹரியகப்படுதற் கனுப்பிசகிலையே.

வசனம்.

ஓய்மந்திரிமார்களுக்கெல்லாம் மேன்மையாகியவிவேகமுடைய நயருண மந்திரீ, என்னருகில் வாருங்கள் சபாசு நல்ல ஆலோசனை சொன்னீர்கள், பேஷ் ஆஹா - இப்படி யல்லவோ யிருக்கவேண்டும் தகும்தகும் இந்த யீரேழு பதினாலுலோகாலோகங்களுக்கும் நான்தெய்வமென்பதும், எனக்குத்தகும் இதனையெடுத்துரைக்கின்றமந்திரிமார்கள் நீங்களமைந்தது என்பெருமையை என்னவென்று சொல்லலாம், இதுகளெல்லா மென்னுடைய திருவிளையாட்டென்று தான் சொல்லவேண்டும், வேறொன்னயிருக்கின்றது ஒன்றுமில்லை, ஓய்மந்திரிகளே இப்போதுநீங்கள்சொன்ன சாமர்த்தியக்கருத்தின் பதத்தைப் பார்த்தால் இப்போதேயென்கையில் அகப்பட்டவனைப்போலவேயிருக்கின்றது, அதற்கனுவளவும் பிசகில்லை அந்த ஹரிக்கு இத்தோடு முடிவேலா, சரி-சரி-நல்லயோசனை மந்திரிகளே.

இரணியன்-சொல்-தரு-இ-ம்-தர்பார்-அடதாளம்

பல்லவி.

தகுமிதுயோசனை வகமகிழ்ந்தேனே (தகு)

அநுபல்லவி.

தந்திரமிகுந்திடும் மந்திரிகளே ஓ
சரிசரிமுராஹரியைப்பிடித்திட ஆ (தகு)

சரணங்கள்.

லகுவுடன்பார்த்து வெகுபேரைச்சேர்த்து
கவிலுமென்பகையாளி யவனைக்குத்
தீவிலிருந்தாலும்தேடிக்கொண்டுவர ஆ (தரு)

அண்டமும்பிண்டமும் கண்டேதேடினால்
அகப்படுவானதற்கொருபிசகுமில்லை
புவப்புடனெடுத் துரைக்கும்வார்த்தைகள் ஆ (தரு)

இந்திரர்முனிவர்கள் மந்திரக்கியாளிகள்
இருதயமுங்கலங்கிட கலகலக்கரி
வரதன்கபடவஞ்சமே யிதுசரி ஆ (தரு)

உ-வது-மந்திரி-சொல்-விருத்தம்.

இன்பமோடெங்களையாட்கொளுமரசே
யினிச்சும்மா விருக்கலாகாது
தென்புடனமதுமுன் வாழ்படைத்தலைவரைச்
சீக்கிரமாகவிங் கழைத்து
அன்புசேர்சம்பா லசுரர்சேனைகளை
யரைநொடி தனிற்சென்றோடி
முன்புவந்திடவிடைதருகுவீரவர்க்கே
முடியுமுன்னெண்ணமும்படியே.

வசனம்.

கேளுந்துரையே, இனிநாம் சும்மாயிருக்கலாகாது நமது படைத்தலைவீரர்களை வரவழைத்து, சம்பாசுரனுடைய சேனைகளை அதிசீக்கிரத்தில் வரவழையுங்கள், உமது எண்ணப்படியே முடியும் ஆதலால் அதிசீக்கிரமவர்களை வரவழையும் தேவா,

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

தருமிறுயோசனைசரிமனமகிழ்ந்தேன் தளபதிமந்திரியார்களேபோய்
மகிழுடனீங்களனைவருமொன்றாய் வாய்வேகமாகசென்றோடி
மிகுபடைசம்பாசுரனோடனைவரை விருதுடால்முரசுடக்கயமும்
வெகுதடிவாள்கதையுடனந்தசுரரைவிரைவினில்வருகமுன்செய்வீர்.

வசனம்.

ஓ படைத்தலைவீரர்களே, நீங்கள் வாய்வேகமாகவோடி நமது சம்பாசுரனுடைய சேனைகளையும், அவன் படைத்தலைவீரர்களையும் அதிக விரைவாக எங்கள் புவனகர்த்தீபராகிய இரணியேஸ்வரர்வரவழைக்கச் சொன்னாரென்று அழைத்துவாருங்கள் வீரர்களே.

படைத்தலைவீரர்-சொல்-விருத்தம்.

ஐயனேநங்களருள்வாக்கின்படி
வையவேயோடி பராக்ரவீரர்களை
வையகமதிர வானவர்கதற
மெய்யனேயழைத்து வேகமாய்வரோம்

வசனம்.

சுவாமி தாங்களிட்ட கட்டளைப்படி இதோ அரைநொடிக்குள் சென்று நமதுசம்பாசுரனுடைய சேனைமுதலானவர்களை யெல்லாம் விடாமல அழைத்துக்கொண்டு அண்ட ரண்டங்களெல்லாம் இடிபடென நடுங்கவும், தேவர்களெல்லாம் வாய்வரண்டோடவும், அதிக விரைவிலழைத்துக்கொண்டு வருகிறோம் துரையே பாரும் எங்கள் பரப்பிரம்மசொரூபியே.

சம்பாசுரனை யழைக்கின்ற-கவி.

மலைங்கர்புயமும் மார்புமெய்த்தோளும்
பலமதையுடைய பராக்கிரமவீரர்களே
நிலையுடநம திரணியமகாதேவன்
கொலுவினிலழைத்தார் கொப்பெனவருவீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் அதிக பலங்களையுடைய வீரரென்னும் ஓய் சம்பாசுரரே, உம்மை நமது இரணியேஸ்வரர் சேனைத்தலைவர்களுடனே அதிசீக்கிரத்தி லழைத்துவரச்சொன்னார் ஆதலால் நாங்கள் ஓட்டம் பெருநடையாயோடிவந்தோம், நீங்கள் தாமதஞ்செய்யாமல் வாருங்கள் வீரரே-சம்பாசுரரே.

சம்பாசுரன் தன்படைகளுடன் வரும்

பொது-விருத்தம்.

குகைதனிலிருக்குஞ்சிங்கம் குஞ்சரங்களைக்கண்டாப்போல்
லடம்மெழுந்தெழுந்திருந்து வண்டரண்டமுங்கலங்க

ஜெகம்புகழிரணியேசர் தீரமாயழைத்தசேதி
சுகம்சமக்கென்றுசம்பா சூரவீரரும்வந்தாரே.

வசனம்.

அகோதேப்படியென்றால், குகையிலடங்கியசிங்கமானது யானைக்கூட்டங்களைக் கண்டாலெப்படி கெர்ஜ்ஜித்தெழும்புமோ அப்படிப்போல சம்பாசூரனானவனும், தன்சேனைகளும், கறம்பி யெழுந்து கோடையிடிபோலிடித்துக் கொக்கரித்து, அண்டரண்ட புவன சராசரங்களெல்லாம் கிடுகிடென்று நடுங்கும்படி. அமரர் முனிவர் கலங்க ஆயுதவகைகளுந் துலங்க ஆர்ப்பரித்து வருகின்றவிதங் காண்க.

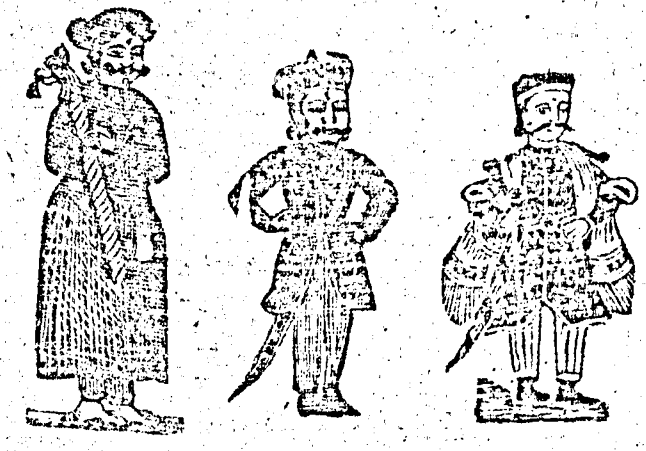

சம்பசூரன் வருகிற

தரு-இ-ம்-தங்கியாசி-ஏகதாளம்.

தாம்தாம்தக ஜெம்தரிகிட தீம்தாம்தக நாதரிதில்லானா
தானாதந்தரி நாதரிஜெகுதந் திமிதக்குகுதக
தந்திமிதக திமிதகஜெணுத தகதிங்கணதோமென (தாம்)

பல்லவி.

வீரரேஞ்சம்பா சூரர்வந்தார்பாரீர்
விசும்புலகுமன்னர்களிளைத்துக்கலைத்து தளர்ந்திடச்சீறி

அநுபல்லவி.

பார்முழுதுக்கும் பகவானிரணியன்
பரமென்றுலவர்க்கேதருங் கெண்ணியன்
சீர்பெருமெங்கள்குலத்துக்குப் புண்ணியன்
சித்தம்வைத்தழைத்தச் சேதியையெண்ணிமுன்
திரமொடு-பலவுடை-வாள்கெதை
கரவேல்தரி-நிரைதெண்டொடு
கெடியக்கடல்-வடியும்படி-கொடியிற்செயசடியோமென் (வீர)

சரணங்கள்.

மட்டுப்படாதமலைகளைப்போலுரமும்
மதயானைகளைப்போலே
மண்டலமண்டியநீண்டகரபுயமும் புவி
அட்டதிக்குமசைந்தாடியே யதிர
ஆதிசேடனாயிரநாவுங் கதற
திட்டமொடுகண்களிற் றீப்பொறி சிதற
தேவாதிதேவன் திருக்கொலுக் கெதிரே
திட்டப்படி-நெட்டித்தடை-தட்டிப்புய-முட்டப்பட
திரிலோகமு-மொருநாள்கொள்ளைத்
தருவாரோவென்றறிவோமென (வீர)

கொக்கரித்துச்சிங்கக் குட்டிகள்போல்கிளம்பி
கொற்றவர்நம்மையின்று
கோரியதேமஹாபாக்கியமென்றுவிளம்பி நன்றாய்
சக்கரம்வேல்சமஸ்தவாயுதந் துலங்க
தடமலைகிடுகிடென்று குலுங்க
திக்கிலுள்ளோர்திகைத்தோடியே விலங்க
தேவர்கள்யாவர்தன் சிந்தையுங் கலங்க
தெண்டுக்காங்கொண்டுபிர-சண்டபிரதண்டமொடு
திரமாயினிவருமேபல-உரமோகனசரிமாயிதோ (வீர)

புற்றினிலேசல்புரப்படும்வேடிக்கைபோல்
பொங்கமொடு கும்புகும்பலாய்
பூரித்தவரவர் பூணும்மணித்தடிக்கோல் கல்வி
கற்றுணர்ந்தகவிவாணரை நாடுவோம்

யௌவனர்களைக் கருத்திற்கொண் டாடுவோம்
குற்றமில்லாத் துட்டத் தீயரை ஜாடுவோம்
சூதர்தன்னெஞ்சை துண்டாய்வெட்டிப்போடுவோம்
சுருதிமுதல்-கருதுங்கலைவயில்வாழ்-சுரிவாதன்றனை
யடியாயலேபடிமேல்பெலி யிடுவோமேன-திடமாயிதோ (வீர)

சூரர்கள்-போற்றி-விருத்தம்.

சகலலோகங்கள்தங்கள் தாள்களைத்துதிகள்செய்து
புகலவும்வலுமைபெற்றப் பிரசண்டவுத்தண்டாபோற்றி
இகல்பெருங்கொலுவின்முன்னே யெங்களையழைத்தசேதி
பகருவீராலைத்தப் படிகடந்திடுவோமையா

வசனம்.

சர்வலோகதயாபரனுகிய யெங்கள்துரையே. தங்கள்பொற்பாத கமலங்களுக்கு அடியேன்கள் மிகவும் வந்தனம், எங்களை வரவழைத்தவிவரங்களைச் சொல்வீரேயாமாகில், அனைகோடிக்குள் தங்களிஷ்டப்படி முடித்துவிடுகிறோம் சொல்லும் வல்லமையில் மிகுந்த கல்விக்காரே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

சூகரமாகியென்றனை வனைக்கொன்றதுஷ்டதுரோகியெனுமாயவனை
சீகரமாகசென்றோடியேநீங்கள் திரிபுவனமுந்திசைநான்கும்

சாகரங்கிரிகுகைதடம்பல்வனமுந்தளபதிமந்திரிமாரனைவோர்
சேகரமாகியேபிடித்துவக்தென்முன்செப்புவீரிப்பெருங்கொலுமுன்.

வசனம்.

சிரஞ்சீவியாக வாழக்கடவீர் எழுந்திருங்கள் வீரர்களே.

உங்களை என் அழைத்தேனென்றால், என்தம்பியாகிய இரணியாக்கதனை மாயவன் பன்றியாக அவதாரஞ்செய்து கொன்றுவிட்டு யெங்கையோ தலைகாட்டாமல் ஒளித்துக்கொண்டுதிரிகிறான், அவனை விடப்போகாதென்று நமது மந்திரிமார்களும் சொல்லுகிறார்கள், என் மனதுக்கும் பரிபூரணமாகவேயிருக்கின்றது ஆதலால்நீங்கள் திரிபுவனங்களிலும் தேடிப்பிடித்துவாருங்கள், அதின்பிறகு நடக்கின்ற ஞாயங்களைப் பாருங்கள் வீரரே.

சம்பா சூரன் சொல்-விருத்தம்.

பெருமைசேர்தங்கள் பாதகடாக்ஷம்
பெருகியே எங்களுக்கிருக்க
அருமையோரவந்த ஹரிதனைப்பிடிக்க
அஜத்தின்முன் புலிகளைவித்தால்
இருமனதாகவெண்ணிப் பின்னிடைபுமோ
இனவஞ்சகனெனு மம்மாயன்
ஒருமையாய்வாழு மிடங்களையுரைத்தால்
ஒருநொடிதனிற்கொண்டுவருவோமே.

வசனம்.

கேளுமெங்கள் தயாளகுணசம்பன்னரே, நீங்களென்ன அந்தவெறிகொண்ட மாயனைப்பிடிப்பது மகாப்ரம்மாண்டமாக்ச் சொல்லுகிறீர் அவன்யெவ்வளவுஅல்பபன், தங்கள்பாதகடாக்ஷம் எங்களுக்குபூரணமாகயிருக்கச்சே யவனைத்தேடிப்பிடிப்பது ஒருபெரிதல்ல ஆட்டுக்கிடாக்களின்முன்புலிகளைவிட்டால் அதுயெங்கேயாவது பின்னிடைபுமோஇடையமாட்டாதே அதுபோல் எங்களுக்கு அவனிருக்கின்ற இடமாத்திரஞ் சொன்னீரானல் க்ஷணம்போய் கைப்பிடியாகக்கொண்டு வருகிறோமையனே,

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

வலுவினில்மிகுத்தமந்திரிமார்களே வலம்புரிச்சங்கன்றங்குமிடங்கள்
சொலுமின்முன்கேட்டீர்கூறுவேன்கேட்பீர்சூழ்கடல்சூழ்புவியில்
மிலுமினிலுயர்ந்தமறையோர்தவசிகள் தேவர்சந்நியாசிமுதலோர்
இலகவேயாகவோமங்கள்செய்திடு மிடங்களிற்றங்கியேயிருப்பான்.

வசனம்.

வலுமையில் மிகுத்த வீரசூரரே, அந்த ஹரியென்பவன் இருக்கின்ற விடங்களைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், சமுத்திரம் வேதப்பிராம்மணக் கூட்டம் சந்நியாசிகள்-தபசிகள்-முனிவர்கள்-இருடிகள்-அவதூதர்கள்-ஆகமப்பிராணிகள்-யாகஹோமகுண்டங்கள் செய்கின்றவிடங்களில் அவசியமிருப்பான், அதுகளை நாடித்தேடிக்கொண்டோடிவாருங்கள் ஓய் மந்திரிமார்களே.

சூரர் சொல்-விருத்தம்.

அடைந்துசெய்யும்மாயவ னதிர்ந்துமேயோடி
யறுந்திரளினில் புகுந்தாலுங்
குலைந்துமேயவனிடக் குடிமியைப்பிடித்துக்
கொண்டுவந்துன்முன்னேவிடுவோம்
மடங்களில்வாழ்முனிவர் தவசிகள்நான்
மறையவர்யாகங்கள்செய்யும்
இடங்களிற்சென்றுவவர்களுக்காக்கினை
இயம்புவீ ரெங்கள்கோனே.

வசனம்.

கேளுமெங்கள் கனகதுரையே, உமது தம்பியை வம்புசெய்து கொன்றநம்பிகாட்டின மாயன்சங்கதி நன்றாகத்தெரியவந்தது, இனி அவனை நம்முடைய கையில் அகப்பட்டதாகவே யோசித்துக்கொள்ளும் நாங்கள்போகிற உதட்டியைக்கண்டு அணுத்திரள்களில்போய் ஒளித்தபோதிலும், அதைக்குடைந்து குடுமியை பிடித்திழுத்துவருகிறோம் அதற்கொன்றும் சந்தேகமுமில்லை, முனிவர்கள் தபசிகள் இன்னமற்றுமுண்டானபேர்களைக் கண்டால் அவர்களுக்கு என்ன, ஆக்கினை விதிக்கலாம் சொல்லும் எங்கள் துரையே.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

பிரியமுடன்மறையோதும் பிராம்மணரை
பெருந்தவத்தோர் சடைதரித்தரிஷிகள்யாகக்
குரியரிந்துலவர்களிட தவங்களைத்துக்
கூசாமலெவ்வொருவராய்த் தூக்கிமேலே
யெறியவிட்டுக்கெதைவாளுக் கிரையாயிந்த
இகூணத்தில்ஹரியிரந்தா னென்றுசேதி
பரிவுடனேவந்துரைப்பீ ரனுலிந்தப்
பாருலகினுங்களைப்போல் பலவானில்லை.

வசனம்.

ஆஆ-நன்றாய்க்கேட்டீர்கள் ஓய்மந்திரிமார்களே, இதோசொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் ஹரியைப் பிரியமுடன் ஓதுகின்ற வேதமறையவர்களையும், பலவித முனிவர்களையும், இன்னம் மற்றுமுண்டானபேர்களையும், கனத்த யாகம்செய்கின்ற விடங்களையும் நன்றாயாராய்ந்துப்பார்த்து, அவர்களைப்பிடித்து யென்னுடையநாமத்தியானம் பஜனை செய்துக்கொண்டு வரச்சொல்லுங்கள். அதை அவர்கள் பயபக்தியுடனே செய்தால் விட்டுவிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் அவர்களை ஆகாயத்தில் விட்டெறிந்து உங்கள் கூர்மைபொருந்திய வாளுக்கிரையாக்குங்கள், மேலும் அந்த ஹரியானவன் அகப்பட்டால் கைப்பிடியாக்கொண்டுவாருங்கள், அல்லது அவன் ஓடத்தலைப்படுவானேயாமாகில் அவனை வெட்டிப்போட்டு அவன் இரத்தமென்றாலும் வந்து சொல்வீர்களேயாமாகில், உங்களைப்போல், பலவான் யாருமில்லையென்று சொல்லுவேன் வீரர்களே.

வீரர்கள் சொல்-விருத்தம்.

இருநிலந்தன்னிலுந்தன் யெழில்பெருங்கீர்த்திதன்னை
பெருமையாய்யாவருக்கும் போதித்துப்பிரபலமாக
ஒருமையாய்மாயன்வாழும் உலகெலாந்தேடிப்பார்த்து
திருகலில்லாமல்வாரோம் தேவனேவிடைகொடுப்பீர்.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி, தாங்களிட்ட கட்டளைப்படியே திரிலோகங்களையும், திக்குவிஜயம்பண்ணி உம்முடைய திருநாமமே யாவரையும் துதிக்கும்படிச்செய்து, அந்தமாயனிருக்கும் இடங்களையுந்தேடி அவனைகைப்பிடியாகக்கொண்டுவருகிறோம், எங்களுக்கு விடைகொடும் கடவுளே.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

விடைத்ருவேன்படைத்தலைவ வீரகேளாய்
விண்ணுலகம் மண்ணுலகம் விருள்பாதாளம்
கடைவாயில்சென்றுமெனைத்திடமதாக
கர்த்தனென்றுதுதித்திடாக் கட்டளைகள்செய்து
குடல்குழம்பிப்பதிங்கிடு ப்ரயனைப்பிடித்துக்
குவலயமுங்கிடுகிடெனக் கொக்கரித்து
அடைவுடனே வாருங்களுங்களுக்கு
அதிகவெகுமதிதருவே னமைச்சமாரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் ஓய் வீரசூரரே, நீங்களனைவரும் ஒன்றுகிலும் இடைவிடாமல் திரிலோகங்களையும், திக்குவிஜயங்கூறி என்னுடைய பிரதாபத்தை யாவருக்கும் நன்றாய்த்தெரியும்படியோதி அந்தந்த நாட்டு மன்னர்களைப்பிடித்து கண்டனைதண்டனைசெய்து, வைகுண்டம் கைலாயம், பிரம்மபட்டணம், எமபுரம் இதுகளையெல்லாம்நாடி ஹரியென்பவனைத்தேடிப் பிடித்துக்கொண்டோடி வாருங்கள், உங்களுக்கு மிதமில்லாத வெகுமதிகளைத்தருகிறேன், நீங்கள் ஜாலஞ்செய்யாமல் போய்வாருங்கள் வீரசூரரே.

வீரசூரர்-சொல்-கவி.

விடையதுபெற்றுக்கொண்டு வீரசூரருமெழுந்து
மடைதிறந்திடும்வெள்ளம்போல் மாசேனைவீரர்சூழ்
துடைகளைத்தட்டிக்கண்கள் சிவந்திடவார்பரித்து
படைத்தலைவீரரெல்லாம் பரிமேல்ப்ரவினரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால், வீரசூரரானவர் இரணியேஸ்வரரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் ஆர்பரித்துக் கொக்கரித்து, திம்மை-இருளாஸ்திரம்-கண்டகோடாலி-வேல்-சூலம்-கெதை-வாள்-தடி-சக்கரம் முதலான ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு மும்மதங்கள் பொழியும் யானைகளைப்போலே ஆர்ப்பரித்து, கண்கள்சிவந்து கனகோபங்கொண்டுதிமிதிமிறி பரிமேல் ப்ரவினர் விதங்காண்க.

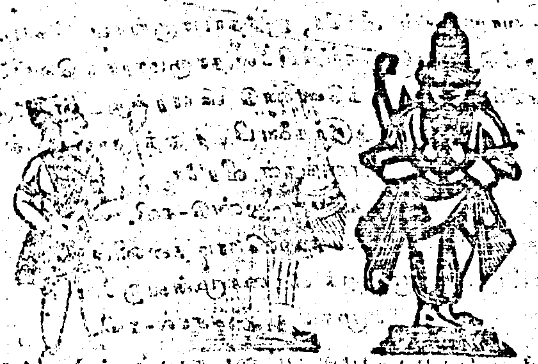

வீரசூரர்-ஹரியை-பிடிக்க-பரில்தாரும்
தரு-இ-ம-நாட்டை-அடதாளம்.

பல்லவி.

இடையில்ஜல்லடங்கச்சைகட்டினர் புவி
யெங்குங்கடுங்தத் துடைதட்டினர் பெரும்
படைவீரருங்கெக்கலிகொட்டினர் மது
பானங்குடித்துபுஜமூட்டினர் ஆல்
பரவுந்திரைகடல்சூழுலகெங்கும்
பயங்கொண்டனைவருங்கடுகடுங்கிட
துரையிரணியதுரை-சொற்படியேசம்பா
சூரனைவரும-நிரமாகவே (இடையில்)

மண்ணுலகமுழுதுந் தாரினர் மா
மனமுனிவர்மீதினிற் சீறினர் ஜெபம்
பண்ணுந்தவசிகள்வாய் கீறினர் பார
பரணிரணியனென்றுகூறினர் சாற்றும்
பலகலைகளாகமங்கள்-சாஸ்திரம்
பகருமெதியிருடிகள்-சந்நியாசிகள்
அலரிஅபயமென்றுளர-சடைபிடித்தாட்டி
கீர்த்தியைநாட்டி-மேன்மையாய் (இடை)

சம்பாசூரன்-சொல்-கவி.

வெற்றிசேர்வீரரேகேள் வெள்ளையுஞ்சிகப்புமாக
நெற்றியிலிட்டுக்கொண்டு நிற்கின்றகூட்டந்தன்னை
பற்றியேகுளசித்தாடை பற்களும்முதிரக்கையால்
மொத்தியேயிழுத்துயெந்தன் முன்கொண்டுவருகுவீரே.

வசனம்.

ஆ-ஆ- வாருங்கள் வீரரே, அதோபாருங்கள் கோடிகோடியாய் கூட்டங்கூடிக்கொண்டு நெற்றியிலே தாருமாராக வெள்ளைக்கோடும் சிகப்புக்கோடும், இழுத்துக்கொண்டு விகாரத்துடன் இருக்கின்றவர்களை சிலவீரர்கள்போய் அவர்களைபிடித்துத் தாஸ்டபல்லுதிர அடித்து, என்முன்கொண்டு வாருங்கள் வீரரே.

உடக்ரன்-துண்டு-கவி.

அட்டியில்லாமல் அரைநொடிதன்னில்
கட்டிமேயிழுத்துக் கடிகைமுன்வருவோம்.

ரணமுகசூரன்-சொல்-கவி.

பயமச்சமொன்றில்லாமல் பட்டைநாமங்கள்போட்டு
கெழுங்கிட்டுகளுமாய்நிற்கும் கள்ளரேநீங்களார்சொல்
முழுமட்டுமெளீந்தாலுங்கள் மூஞ்சியையுடைப்பேமெங்கள்
ஜெயம்பெற்றவசுரர்முன்னே சீக்கிரமாய்வருகுவீரே,

வசனம்.

அங்கே இருக்கின்றவர்கள் யாரடா, கொஞ்சமாகிலும் பயமில்லாமல் கட்டைசுவற்றை முட்டுகிற மொட்டைக்கிடாக்களைப்போல நிற்கின்றமட்டிகளே, நீங்கள்யார் உங்கள்நெற்றியிலென்ன பத்துபோட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற காரணமென்ன, சீக்கிரஞ் சொல்லுங்கள் வீணாகமுழுமளக்கவ்வண்டாம் முகங்கள் ஓரையில் உடைந்துபோய் விடும் சொல்லுங்கள்.

பிராமணன்-சொல்-தரு-ஏகதாளம்-இ-ம்-உசேனி

ஹரிஹரிகேசவா அனந்தப்பிரதாசவா
வாரிதிபன்னகசயனதேவனே மஹாநுபாவனே (ஹரி)

கரிமுனர்பிடகராவைகண்டிக்க சக்கரமதை
பரிவுடனேவிடுந்துக்காத்த பாக்கியனேசிலாக்கியனேமுரா (ஹரி)

திக்குவேரிலேயுனையல்லாமல் திருமகள்மனோஹரா
தயைசெய்தெங்களையாட்கொளுஞ்ஜெயஸ்ரீதாா தாமோதராதிரு

அக்கினிக்கண்பொறிபறக்க வாக்கிலேதோசிறியே
ஆரவாரஞ்செய்கிறார் ஸ்ரீநாரணபரிபூரணஜெய (ஹரி)

விபுதாமுதங்கடையகிரியை சூர்யமாகயேந்திய
விமலாசாரங்கபாணி கமலகளநேத்ராஸ்ரீ (ஹரி)

சுபஜெயமங்களகுணதாமகுடபீதாம்பரா
தேவாகடைக்கண் திறந்து காவாய்கதிவேறொன்றில்லை (ஹரி)

சிலைதண்டுவாள்காமேந்தி நாரிவாரார்பாரீர்
தங்குமிடமெங்களுக்கு ஜானகமெங்குமிலையேயிலையே (ஹரி)

நிலைமதிருழ்கலவைநகர் நிற்குங்கரிவரதா
நின்னடியேகெதியல்லாமல் பின்னொருவருமிலையே, (ஹரி)

தாதாசாரி சொல்-தேவாரம்.

திருவணிமார்பாபோற்றி தேவர்கள்தேவாபோற்றி
கரிமுகில்வண்ணாபோற்றி கௌத்துவாபரணாபோற்றி
அரிதுமாயசுரவீரர் நாரியெங்கள்மேல்வாரார்.
ஹரிஹரிகாருமையா வ்யாமுன்னடிக்கிப்போதே.

பயிராகிகள்-சொல்-வெண்பா.

திருவணியுமணிமார்பா தேவாவுன்திருவடியை
பெருமையுடனேதினமும் போற்றநீ- கருமுகில்போல்
வீராதிவீரர் வெகுண்டெங்கள்மேற்சீறி
வாராரொன்செய்வோம் வகை.

பயிராகிகள் சொல்.

தரு-இ-ம்-நீதிகௌளம்-திரிபுடை-.

சுரம்.

தாதாதா சநிதப சநிசநிதப பதமப-சரிரிகாநிச-கமபத
சநிதபமாம கரிகமமா

மாயாசேயா செவ்வாயா திருமகள்நேயா
ஆயாவடியவர்குணாநிக்குஞ்சகாயாசரமளமுகில்வண்ணா (தந்தா)

வேதா நாதா பிரக்யாதா யெளிளிவாதா
ஆதாரம்வேறிலே புன்னிருப்பா நாரபேகெதிதந்தருள் (தாதா)

வாராய்நேராய் கண்பாரா யெங்குளாயிலே நேராய்
நாராயணபநாமவென்னும் பாராபணமேம்முருள்முராஹரி (தாதா)

லீலா பாலா கோபாலா ருக்மணிமகிழ் லோலா
சீலாகிரி யேன்றமிழுக் கறுஞ்சலா கல்லைவக்கரிவாதனே (தாதா)

முனிவர்கள் சொல்-தேவாரம்

ஐயனேயமரர்க்கன்று வமுதமுங்கடைந்தளித்த
மெய்யனேகடலிற்பாந்தள் மேல்துயில்பவனேசங்கரக்
கையனேமலர்க்கிடுஞ்செங் கயலப்பொற்பதமேபோற்றி
வையகமதிரவீரர் வருகுருரினியென்செய்வோம்.

சந்நியாசிகள்-சொல்-வொச்சகம்.

நான்முகனையீன்றளித்தநாதா யிதென்னகொள்ளை
வான்புவிகளும்மதிர வாரார்ராக்கதிரேதா
தேன்மருவுன்பாதமதை தேடித்திகைத்துநின்றோம்
மான்வளரும்மணிமார்பா மாதவனேகஞ்பராய்.

யோகிகள்-சொல்-தரு

யோகிகள் சொல-தரு-இ-ம்-துஜாவந்தி-ஆதிதாளம்

பக்தர்கள்நேசம் பணியும்ப்ரகாசம்-பண்புடையோருள்வாசம்
புக்தமாதவம்ஹரிகோவிந்தம் உண்மையிதுவேபந்தம் (பக்)

ஆதியும்நீயேயந்தமுநீயே யாண்டதும்நீயே செழுஞ்
ஜோதியுநீயே சூக்ஷமுநீயே சுடர்மதியொளிநீயே (பக்)

அரக்காரவர்ங்கள்செய்திதோ வதட்டுவெதனரியோம்-விழி
தெறிக்கமீசையைமுறிக்கியெங்களைசி றவதைபுங்குறியோம் ()

திக்குவேறில்லையுன் திருவடியேகதிசெந்தாமரைக்கண்ணா-எங்
கள்-பக்கம்வந்துநீர்பாதுகார்த்தருளும்பரவுஞ்சாமளவர்ணா (பக்)

மாமலாமுடிவிளிலாடியபாதா மாதவர்மேல்வாதா-இனி
தாமதஞ்செய்தாலசகிக்கவொண்ணாதேதற்காத்தருள்செய்தாதா

அலைகடல்நோஷடம்போலிதோசீறி வதலருதலஞ்செய்து
மலைகளைப்போலவேவருகிறார்தலைவை மாளகர்கரிலாதா (பக்)

பொதுவிருத்தம்.

புவியில்வாழ்மன்னரியோர் வேதபூசுரர்களையுமுனைத்
தவமுனிகள்சன்னியாசி சமஸ்தபேர்களைப்பிடித்துக்
கவனமோடிரணியதேவன் கடவுளைத்துதிக்கச்சொல்லு
எவர்களுங்கடுங்கப் பொன்னுடேகின்றாருரர்தானே,

வசனம்.

இவ்விதமாக சம்பாரசூராரனவர், பூலோகமுழுதுஞ்சுற்றி மறையவர்கள் வேதமுனிவர்கள் தவசிகள் சன்னியாசிகள் முதல் யாவரையும்பிடித்து, அடித்து கண்டனை தெண்டனைசெய்து இரணியநாம மந்திரத்தை துதிக்கப்பண்ணி பொன்னுடென்னும் தெய்வலோகம் ஆருகிற விதங்காண்க.

தேவேம்-தரு.

விண்ணாட்டுலகங் கொள்ளையடித்தார் வேழ
வாகனனைக்கண்டு பிடித்தார் அவனை
என்னாளுஞ்சிறையினி லடைத்தார் தேவரை
ஏவல்செய்யும்படி விதித்தார் பின்பு
இளமைவாகன னெயகிருதிதனை இடித்து வருணனை அடித்து
வாய்வையும் அளகைநகர்க்காசனு மீசானியனும் ஆவலுடன்பணிந்
தேவல்செய்திட, இடையில் சல்லடங்கச்சை,

பொது-வெண்பா.

வானவர்லோகம்புகுந்து வாசவனைசிறையில்வைத்து
தானவர்கோனிரணியர் தன்தாள்தனையேபணமொடு
போற்றிப்பணிந்தடிமை தொழில்புரிந்திடச்சென்றார்
சாற்றிமலரோன் புரமேதான்.

தேடும்-தரு.

எகினவாகனன் புரமோடினார் அங்
கிருக்கும்யெக்கிய சாலைமைஜாடினார் வேதன்
நிலவுடக்கிடும்படி கூடினார் ஜெக
நீசனிரணியனைக் கொண்டாடினார் கெட்டி
நிமதாயகாரர்களனைவர்களும்-தேடிக்கைலையை-நாடிவருகையில்
பரமனவர்பயங்கொண்டெங்கையோ- பதுங்கினருடல் வாங்கிவா
டிட (எகி)

பொது-வெண்பா.

ஓகிகருள்புகுந்து உத்தமர்செய்வேழ்விகளைத்
தாதுகலங்கிடத் தான்செய்து - பாதி
பிறையணிந்தோன்தன்நகர்போய்ப் பார்த்திலவஞ்சயர்து
வரையிலொளித்தானென வந்தார்.

தேடும்-தரு.

வைகுண்டபுரமதை நோக்கினார் வாய்வு
வரவொட்டாமலே சூழ்ந்துமூக்கினார் வீரர்
கைகொண்டபடி கெட்டித்தாக்கினார் மாயன்
காணுமலெங்கையோ தேக்கினார் அரியை
கண்டுதேடி பிடித்துநமதிட-கர்த்தனுமிரணியேசர்முன்னிலே
கொண்டுபோய்விடுத்தோமேயாகில் - குலமுந்தழைத்திட- நல்
முந்தருமென (வைகுண்ட)

பொது-விருத்தம்.

அசுரர்களுள்நுழைந்து வாராய்ந்துபார்க்கும்போது
னிசியணிந்திடக்கிருக்கு நாயகனுனமாயன்
விசும்புமின்போல்மறைந்தான் வீரசூரரும்வெழுக்கிடப்
பயினிலினைத்தார்போலே படைத்தலைவனுக்குரைப்பார்.

வசனம்.

இவ்விதமாக வீரசூராசுரரானவர், அந்த மாயன்வாழும் அரம
னையில் நுழைந்து பார்க்கும்போது, ஸ்ரீமஹாலட்சுமி லோலனாகிய
விஷ்ணுவானவர், எப்படி மறைந்தாரென்றால், ஆகாயத்திலே மின்
னலானது, எப்படி காட்டிமறையுமோ அப்படி மறைந்தார் [illegible] வீர
சூரரானவர் கண்டுவெழுக்கி அன்னமில்லாதவன் தன்னைத்தான்மறந்த
பாலனைபோல் இளைத்து, தங்கள் படைத்தலைவனாகிய சம்பாசூரனிட
த்திலந்தசேதியைச் சொல்லுகின்ற விதங்காண்க.

வீரர்சொல்-கவி.

மடக்கிமுன்னுள்நுழைந்து மாயனைப்பிடிக்கப்போனோம்
வெடிக்குமுன்ரவைபாய்ந்தாப்போல் வேகமாயொளித்துக்கொண்டா
அடிக்கிப்பின்றுடர்ந்துபார்த்தோம் அகப்படவில்லையொல்லா (ன்
இடக்கனையினிமேல்தேடி எப்படிப்பிடிப்போமையா.

வசனம்.

கேளும்படைத்தலைவராகிய எங்களரசே, நாங்கள் உள்நுழை
கிறபோதிருந்தவன் கிட்டே நெருங்கிப்போய் கெட்டியாய் ஒட்டிப்
பிடிக்கப்போனோம், வெடிக்குமுன்னே ரவைபாய்ந்த பாலனைப்போல்
மாயனானவன் மறைந்துவிட்டான் அந்த அடிக்கே பின்றுடர்ந்துபோ
னோம், அவன் அகப்படவில்லை, அந்தபொல்லாத இடக்கனை இனிமே
லெப்படி தேடிப்பிடிக்கலாம், அதற்கு தாங்கள்தான்யோசித்துச்சொ
ல்லவேண்டும் எங்கள்நீகாவே.

படைத்தலைவனாகிய-சம்பாசூரன்-சொல்-வெண்பா.

ஆஹாயிதுநல்லவாச்சரிய மவனுடைய
பேஹாதனமின்றும் பிரியுமோ - சாஹாப்
பொருளிரணியன்பதத்தைப் போற்றிபுகழ்ந்துச்சரித்து
இருள்வனமுந்தேடுவீரெங்கும்.

வசனம்.

ஆ-ஆ- இதுநல்ல ஆச்சரியமாகயிருக்கின்றதே,இதென்ன காலக்
கேடென்று சொல்லலாம், உள்நுழைகிறபோதிருந்தவன் தட்டாமெ
ன்றுஇத்தனைபேர்களுக்கும் டிமிக்கிகொடுத்துவிட்டுமறைந்துவிட்டா
னல்லவா, அவனைஎவ்வளவு சாமர்த்தியனென்று சொல்லலாம், மேலே
இப்பேர்ப்பட்ட மோசம் அவனிடத்தி லில்லாமல்தானு அவனுக்குக்

கபடநாடகசூத்திரதாரியென்றுபெயர்கொடுத்திருக்கிறார்கள், சரி சரி இது அவனுக்குத் தகுதியானபேர்தான் ஓய்வீரர்களே, அவனுடையகபடமும் பொகாகனமும் நம்மிடத்தில் சாயமிப்பதற்கு நாம் பின்னிட்டவர்களல்லவே, அவன் நூாயம் ஒருநாளுமினிமேல் ஜெயமே செல்லமாட்டாது, நீங்கள் நம்முடைய இரணியனுடைய திருநாமங்களை யுச்சரித்து, கிரி-குகை-வனம்-சுனை-கடல்-மடல்-புனல்-அனல்-காடு-மேடு-தடர்-மடம்-இடம்-குடம்-கடம்-வடம்-தோணி-சேணி-பாணி-கேணி- இதுகளை யெல்லாம் ஊணித்தேடி பார்ப்பீர்களேயாமாகில் அகப்பட்டுப்போவான், அப்போதவன் கபடநாடகத்தனத்தை நான்காண்பிக்கின்றேன், நீங்கள் சல்தியில் தேடிப் பிடியுங்கள் வீரர்களே.

தேடும்-தரு.

கிரிகுகைவனஞ்சுனை சோலையும் இன்னம்
கிரிப்பார்போங் திருமாலையும் நன்றாய்
அரிதமுடன்சென்றோடி வேலையும் பாதாளங்
அலைத்துவானுத்திரள்கள் மேலையும் பார்க்கில்
அலங்கும்மலர்வனஞ்சூழ் கலைவநகர்துரை கரிவரதனெனுமாயன்
கலங்கிதலைமறைந்தோடினானை கருநிமனதினில்நிருதனைவருந்
(கிரிகுகை)

வீரர்கள்-படைத்தலைவனுக்குச்-சொல்-வெண்பா.

வெற்றிபெரும்படைத்தலை வீரரேகேளீர்யாம்
எத்திசையுங்கிரிகுகையு மிருள்வனமுஞ் சுத்தி
கடல்தடமுங்கதிரினருங் கலக்கிட்டோமவனுடைய
உடலிரியோ மென்செய்குவோம்.

வசனம்.

கேளும் எங்கள்படைத்தலைவீரரே, எங்கள்சொற்படி. சகலமுந் தேடிப் பார்த்தோம் அவனுட வின்னவிதமென்று காண்பதற்கெமக்கரியாசையாகி யிருக்கின்றது நாங்களென்ன செய்வோம்கோபிரபு வாகிய ஐயனே.

சம்பாசூரன்-சொல்-வெண்பா,

இத்தோட்டாவலனைச்சும்மா விலிவிடவும்போகாது
மெத்தசமர்த்தர்களே மெலியாமல் - புத்தி
அரிவீனனென்னு மரிசர்குமிடங்களிலே
பரிவுட்னே பாருங்கள் தேடி.

வசனம்.

ஓய் வீரர்களே, புத்தி அறிவில்லாத அரியென்பவனை நாம் இத்துடனே விடலாகாது அவன் சேருகின்றயிடம் எதுவோ, அதுகளைக் கண்டு தேடிப்பாருங்கள் எப்படியுமகப்படுவான் அதற்குத்தடையில்லை. நீங்கள் தைரியம் விடாமல் இன்னந் தேடுங்கள் வீரர்களே.

அசுரர்-சொல்-தரு-இ-ம்-சாமா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்கெங்கும்போய்த்தேடினோமே அந்த
யீனமானமாயவனோனோன் காணமே (எங்)

அநுபல்லவி.

தங்கியவைகுண்டங்-கனையெங்குமாராய்ந்தும்
சதிசெய்தோடினானே மதிநிதியில்லானே (எங்)

சரணங்கள்.

கிரிகுகைவனங்கள் கேணிசுனைபுனங்கள்
விரிகடல்குளங்கள் வெகுகோடிதளங்கள் (எங்)

பாதாளமுந்துளைத்துப் பலமதாய்வளைத்து
வேதாளித்தோம்களைத்து விட்டார்படையிளைத்து (எங்)

புகையொடுமொட்டியே பொந்துசந்துங்கிட்டியே
யகப்படாதெட்டியே தான்மறைந்தமட்டியே (எங்)

காட்டாந்தகாரத்தில்வாளை காட்டினவன்போல்தோளை
யேடாமூடாதகுளை யெதிர்நில்லாமுட்டாளை (எங்)

இன்னமகப்படானே யெதிர்த்தொன்றைத்தொடானே
மன்னவன்முன்னோடானே மானமில்லாமூடனே (எங்)

அரிதுயினிமேலே அவனிதனில்நாலே
கரிதியறிவாலே கலவைதிருமாலே (எங்)

சம்பாசூரன் சொல்-கவி.

பதுங்கியமாயனிந்தப் பாரைவிட்டெங்கேபோவான்
மதங்கொள்வீரர்களேயின்னம் மனத்திடங்களைவிடாமல்
சதமெனவுடலைநம்பித் தான்மறைந்திட்டமாயன்
விதங்களையறிவோமென்றாய் விரைவினில்தேடுவீரே.

வசனம்.

ஓ வீரர்களே, அவனை எங்குந் தேடிப்பார்த்தோம் அகப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறீர்களே உங்களுக்குவெட்கமில்லை இவ்வளவுதானா உங்கள் வீரம், இந்தத் திரிபுவனத்தைவிட்டுப்போக வேரிடமுண்டா இல்லையே, அந்த ஹரியென்பவன் தன் உடலை தனக்குச் சதமென்று நம்பியிருக்கிறானோ நல்லதாகட்டும். நீங்கள் இன்னந்தேடிப்பாருங்கள் அகப்படுவான் வீரர்களே.

சூரர் சொல்-தரு-இ-ம்-சுருட்டி-அடதாளம்.

பல்லவி.

இனித்தேடவிடமெங்குமில்லையே-யிரணியன்முன்
போகவும்மனம்வல்லையே (இனி)

அநுபல்லவி.

கனிவாய்நம்மையலழத்துக் கமலமுகஞ்செழித்து
இனிமாயனையிழுத்து யெதிர்வாவெனத்தழைத்து
இன்பமுடன்வெகு-தென்புகூறியே
அன்போடனுப்பினா-ரிமுரரிவை (இனி)

சரணங்கள்.

அண்டாண்டபிரம்மாண்டகோளமும் பூ
வுலிலம்சகலசக்கரநிளமும் மெய்
விண்டுதேவங்கள்செய்யும் வேதமுனிக்கூட்டமும்
விரிவாய்தடந்தருக்கள் வயல்சோலைதோட்டமும்
மண்டமர்போர்செய்யும் மதகெஜகூட்டமும்
மணல்மலைசெடியோடை மரம்புரம்வாட்டமும்
மதித்துத்தேடவும் மறைந்தபேயனை
யெதிர்த்துத்தாஞ்சொல்லா யீனமாயனை (இனி)

சாத்துமிகவுங்கூரிலக்தோமே ஹரியைத்
தருவோமென்றுவாக்கையும் தந்தோமே அது
சிரித்தவர்க்குத்தாம்பூலம் தந்ததுபோலாச்சே
தெளிவில்லாதேவர்க்கும் தெரிந்தால்கேலியாச்சே
பெருத்தபுகழிரண்ணிய பூபர்க்குப்பேச்சே
போயுரைப்போமப்புரம் புனாவிடாமலேமூச்சே
பெருகிவளர்நமதசுரரனைவருந்
தரித்முட்ன்படைத்துணைவரனைவரும் (இனி)

இது அவனுக்குபெரும்ஆணியே இனிமேல்
எங்கேதப்பினான்சக்கரபாணியே கொஞ்சம்
பதவுதெரிந்ததினால் பலவந்தனுவானோ
பரிந்துயினியுலகில் பதுங்குவதுமெய்தானோ
சதமென்றவனையின்னஞ் சட்டைப்பணுவதேனோ
சாமியிரணியனை சாதிக்கின்றவன்தானோ
சலுநியிற்சாற்றுவோர் தையித்தன்முன்னையே
கலைவகர்க்கவிவரதன் தன்னையே (இனி)

சம்பாசூரன் சொல்-கவி.

வல்லமைமிகுந்தவீர வசுரரேசொல்வேன்கேளீர்
கல்மலைகடல்பூவானங் கடிவனந்தேடிப்பார்த்தும்
அல்லல்செய்மாயனின்ன மகப்படப்போரதில்லை
வல்லவிரண்ணியருக்கு வசனிப்போம்வருகுவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் வீரரே, இனி அந்த ஹரி யகப்படான் நாம் போய் இரணியபூபாலகருக்குச் சொல்லிவிடுவோம் வாருங்கள் வீரர்களே.

சூரர்கள் இரணியனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

ஐயனேபோற்றிதங்க ளாக்கினைப்படியேசென்று
வையகமுழுதுஞ்சுற்றி வானுலகமுங்கொண்டாடி.

வையவேஹரியைத்தேடிப் பார்க்கையில்பயந்துவோடி
மெய்யனேயொளித்துக்கொண்டான்மேதினிமெலங்குங்காணேம்

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் சுவாமி எங்களைக் கருணையுடன்காத்துரக்ஷிக்கும் இரணியேஸ்வரரே, தங்களுத்திரவின்படி நாங்களனைவரும்இடைவிடாமல் சொர்க்க மத்திய பாதாள மென்கிற திரிலோகமுஞ் சுத்தித் தங்கள் கீர்த்தியை யாவருக்கும்போதித்து, வைகுந்தம்போய் நமது பகையாளியாகிய ஹரி என்பவனை நாங்கள் பிடிக்கப்போனேம், அப்போதவன் எங்கள் வீரசூர பல பராக்கிரமங்களைக்கண்டு கிடுகிடுவென்று நடுநடுங்கி யேங்கி தேங்கி எங்கேயோ மறைந்து விட்டான் மறுபடியுமெங்கே தேடிப்பார்த்தபோதிலும் அவனைக்காணேம் அதையுமக்கு சொல்ல வந்தோமையனே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

கடுந்திறள்கூடி நீங்கள் சென்றிடும்வேகந்தன்னைக்
கண்டுமெய் கலங்கிமாயன்
நடுங்கியேதிருடனைப் போலொளித்தாலும்
நான்கருதியபடி முடிக்காமல்
விடுவனோ வவனையென் வீரவாளுக்கிரை
விருப்பாய்கொடுத்துபின்னேன் மறைத்
தொடுவனேயல்லா லசுரரேயென்றன
சூரத்துவந்தைக்காண்பீர்.

வசனம்.

ஆஆ ஆஆ-ஓய்வீரசூரர்களே, நான் சொன்ன பிரகாரம் கடூரமிய கோபத்துடனே வைகுண்டம் போனீர்களா நீங்கள்போன உதட்டியைக்கண்டு பயங்கொண்டு ஓடிவிட்டானல்லவா நல்லதாகட்டும் அவன் பயந்து இனி எந்தத்தீவனில் ஒளித்திருந்தபோதிலும்அவனை என் வீரவாளினுல் துண்டு துண்டாய்ச்செய்து, வெட்டி நசுக்கி நசுக்கிப் பிழிந்து அதில் வருகிற உதிரத்தை யெடுத்து, என்னெண்ணப்படி முடிக்காமலினிவிடேன், அதுவரையிலும் வேறொரு வேலையைத்தொடேன் பாருங்களென் வீரத்தை சூரர்களே.

இரணியன்-சொல்-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனிவிடுவேனோஹரியை-எனக்கினிவந்
தெவர்கள்சொன்னாலுஞ்சரியே (இனி

அநுபல்லவி.

ஈரேழுபதினாலுலகெங்கு நடுங்கிட
மிஞ்சிதவாளினுல் சங்கரியாமலே (இனி)

சரணங்கள்.

தனியேவந்தேனமரயென் தம்பியைக்கொன்றிடுஞ்
சாமர்த்தியமெங்கேபோச்சோ என்பேர்சொல்லத்
தத்தளித்தொளித்திடலாச்சோ மேலுமவனுக்
கனித்தியகாலம்வந் தனுகினபடியாலே
அரக்கர்மீதினிற்பகை பெருக்கமாக்கியேகொண்டான்
ஆதலினுலவனுனுவமதையிப்
பூதலமீதினிலேதெரியாமல் (இனி)
அண்டாண்டபிரம் மாண்டகோளமெட்
டிலமெனதுசேநத்திரம் ஆதலாலந்த
ஹரியென்பவனைம்மாத்திரம் வீரவாளினுல்
துண்டமிரண்டாய்ச்செய்து சொரியுமுதிரத்தாலென்
துணைவனுக்கேற்றதர்ப்பண முதல்செய்யாவிடில்
சூரனென்றுதிரிலோகமும்போற்றிய
வீரமென்ன விருதாவிதோகாண்பீர் (இனி)
பாவுந்திரைகடல்சூழ் பாரிலெனைப்போல்வீரம்
படைத்தவீரனுமுண்டோ வென்மேல்நுஜம்
தொடுக்கத்திறமுண்டோ தேவர்யாவரும்
இரவும்பகலுமெனக் கேவல்செய்திடவுமீ
ரேழுலகம்நடுங்க தாழ்விலாவரம்பெற்றேன்
இலகியகலவைமாநகர்களிவாதனைபல
விதத்தில்பிடிப்பேன்பாருமென்பிரிதிக்கை (இனி)

முதல்மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

பொருத்திடுங்கோபம்வேண்டாம் புவனசக்கரேஸ்வராநீர்
உரைத்திடும்வார்த்தைக்கிப்போ ஒருமனுசொல்வேன்கேளும்
பெருத்திடுமமதுவீரப் பிரபலங்கண்டுமாயன்
கரித்திடுங்கடலுக்குள்ளே கள்ளனைப்போலொளித்தான்.

வசனம்.

கேளும் புவனசக்கரேஸ்வரரே, தாங்களே இப்படி கோபித்துக் கொண்டால் தங்களுக்கெதிரில் நின்றெவர்கள் வந்து ஞாயம் சொல்

லப்போரார்கள், பொருங்கள் கடலுடைக்து மடைபிடுங்கிக்கொண்டால் அதின்எதிரில் எதுமுன்னிற்கும், அதுபோல்தங்கள் கோபத்திற் கெவர்களும் நெருங்கார்களே, சுவாமீ! எங்கள்பேரில் தயவுசெய்து கோபத்தைத் தணியும், அடியேன் பயந்து ஒரு மறு கேட்கிறேன் அதென்னவென்றால் உம்முடைய வீரப்பிரதாபங்களைக் கண்டதின் அந்த வெறிகொண்ட அரியானவன் கருங்கடலில் ஒளிந்துக்கொண்டான், அதுதங்களுக்கு நன்றாய்த்தெரியும். அவனெவ்வளவு உமக்கொரு வாகுமிலவா, சிறியகொசுவின்பேரில் பெரியமலையை பிடுங்கி எறிவதுபோல் அந்த வற்பனைஜெயிக்க, ஒருபிரிதிக்கனை தாங்கள் செய்யவேண்டுமா பிரபுவே.

உ-வது மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

தானவர்குலத்தில்வந்து தாழ்விலாதரசளிக்கும்
நீணரசுக்கனேமாயன், ஜெயமோடிருப்பானென்று
ஞானமுந்தோற்றவில்லை நலமுட்டிருந்திட்டாலும்
சேனைவாளாளனுந்தான்சிக்காமற்போவதில்லை.

வசனம்.

கேளுமெங்கள் ஆண்டவனே, தாங்களெப்போது உற்பத்தியானீரோ, அப்போதே மும்மூர்த்திகளும் அடங்கினார்கள் அதற்குமேல் தக்குடைக்கிரத்தின குச்சிகட்டினதுபோல் பெரிதாகிய தவஞ்செய்து சாஸ்வித கற்பாந்தகாலத்திற்கும் சாகாவரம்பெற்றீக்கொண்டீர் இந்தசேதி மாயனுக்கு தெரிந்துதான் கருங்கடலில்விழுந்து இறந்தவன்போல் தோணுது, அவன் உயிருடனே இருப்பானென்று என்மனதிற்கு தட்டுபடவில்லை, அல்லது பிராணனோடு இருந்தபோதிலும் உமதுகண்ணில் அகப்படத்தான் போகிறான், அப்பவே உமதுஎண்ணப்படி முடியத்தான்போகுது, நாங்கள்தான் பார்க்கப்போகிறோம்அதற்கென்ன இவ்வளவு பிரமாதம் பிரபுவே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

தீரமாயிந்தவார்த்தை செப்புகிறேன்கேளுங்கள்
சோரமாயொளித்தவந்த ருநன்தன்னுதிரந்தாலே
சூரமாயென்தம்பிக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்யாவிட்டால்
வீரமாயான்பிடித்த வெற்றிச்செங்கோல்விருதாகண்டீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே, நீங்களென்ன சொன்னபோதிலும் அந்தமாயனைப்பிடித்தடித்து அவன் உதிரத்தில் என்தம்பிக்குதர்ப்பணஞ்செய்கிறபோது, அடாதம்பி உன்னைக்கொன்ற ஹரியினுடைய உதிரம் இதை கைகொள்ளென்றுசொல்லி என்சபதத்தை முடிக்காமற்போனால் நான்பிடித்த செங்கோல் விருதாவென்று யோசியுங்கள் மந்திரிகளே.

முதல்மந்திரி சொல்-விருத்தம்.

வல்லவனோஹரியையொரு பொருட்டென்றெண்ணி
வற்புதமாய்சபதமதை வசனிக்கின்றீர்
சொல்லரியபெருங்கடலை தாண்டினோர்கள்
சிறுகால்வாய்க்கஞ்சி மனந்தியங்குவாரோ
மல்லல்பொருந்திடுமுந்துசெங்கோலாண்மை
மண்டலங்களெங்குங் கிடுகிடுகிடென்னப்
பல்லுயிரெல்லாமறியும் படிக்கிவீரபாகுவனை
யழைத்துப் பறையறைச்செய்வீர்.

வசனம்.

கேளுமெங்கள் வல்லமையில்மிகுந்த தொல்லுலகரசே, நீங்கள் ஏன் இப்படிக்கெல்லாம் அந்த பஞ்சையாகிய ஹரியென்பவனை ஒரு பொருட்டாக எண்ணி பெரிதாகிய சபதமெல்லாஞ் செய்துக்கொள்ளுகிறீர், சொல்லுதற்கரிதாகியநீண்டசமுத்திரத்தைத்தாண்டினவர்கள் சிறியகால்வாயைத்தாண்டுவது அருமையா, அதுபோல் கடல்சூழ்ந்த உலகமெல்லாம் தங்களுக்கு அடங்கினபடியால்அவன் எவ்வளவு விரலத்தனைமனிதன்பேரில் பெரியஉரலை யெடுத்து எறிவதுபோல் இருக்கின்றதே, தாங்கள்செய்யப்பட்ட சபதம். அப்படியொன்றும் வேண்டுவதில்லை, எப்படியும் அவன் உமதுமுன் வரத்தான்போகிறான் நீர்தான் பார்க்கப்போகிறீர், அப்போதுமது திருவுளத்தின்படியே முடிந்துவிடும், அதற்காகயேன் இத்தனை பிரமாதம் இனி நடத்தவேண்டிய ஞாயம் என்னவென்றால் நம்முடையபிரதாபம் இன்னம்நன்றாய்த்திரிலோகாதிபதிகளுக்குந் தெரியும்படி வீரபாகுவனைவரவழைத்து பறையறைவிக்கும்படி தங்களை பிரார்த்திக்கிறேன் பிரபுவே.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

அமிர்தமெய்தா னமைச்சரேகேளீர்
அகிலமீரேழுமெங்கரிய

தாமிஷமில்லாமற் பறையறைய
நாட்டியாய்வீரபாகுவனை
நாமினியழைத்தோ மெளவிசைநடேரடி
நவிலுமென் வார்த்தையைக்கூறி
பூமியெங்கிருவமெனைப் போற்றிடுங்கொலுமுன்
புகழ்ந்திட வந்தசேருவீரே

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரியார்களே, சரி இதவும் நல்லகாரியந்தான் ஆம் என்பதையாளியரிய, மாயனை எவ்விதத்திலும் யான்வெல்லுவேனெ ன்று எல்லவருக்கும் நன்றாய்த்தெரியுமல்லவா, நல்லது இருக்கட்டும் நம்துமந்திரிகள் சொற்படி திரிலோகமும் நன்றாய் இன்னந்தெரிந்த வர்கள் தெரியாதவர்களுக்கும், என்பிரதாபங்களை அறிவிக்கவேண்டி யதுதான் ஆதலால், நமதுவீரபாகுவனை அரைநொடியில் வரவழையு ங்கள் மந்திரிமார்களே.

உ-வது மந்திரி சேருவைக்குசொல்-கவி.

வாகுடன்வாசல்காக்கும் வலியசேருவையேகேளாய்
ஏகவாளுக்கெங்கும் எழில்பெறவாசளிக்கும்
போகவான்நமதிரணிய பூபர்சொற்படிக்கு
வீரபாகுவையழைத்துக்கொண்டு பரிவுடன்வருகுவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சேர்வைக்காரர்களே, நமது இரணியபூபாலகர் உங் களை யனுப்பிவைத்து நம்முடைய வீரபாகுவனை வரவழைக்கச்சொ ன்னார், ஆகலால் நீங்கள் அதிசீக்கிரத்தில் வரவழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் சேர்வைக்காரர்களே.

சேர்வைக்காரர் சொல்-துண்டுகவி.

படிபுலகம்புகழ் வடிவுளவாசே
கடிதிசென்றிதோவா நொடிதனில்வருவோம்.

வீரபாகுவனை கூப்பிடும்சேர்வைக்காரர்கள் சொல்-கவி.

வீரபாகுவனேவேகமாயுனையே
இரமாயிரணிய தேவனுரமைத்தார்
தாமஞ்செய்யாமல் நீயெழுந்திருந்து
சாரமாய்வருவாய் ஜாலமில்லாமல்.

வீரபாகு வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

எட்டுதிக்கெங்கும்போற்று மிரணியதேவன்செப்புங்
கட்டளைப்படியேவேவற் காரர்வந்துரைக்கக்கேட்டு
சட்டமாய்த்தடியுங்கையில் சாடிகம்பிரியுங்கொண்டு
வெட்டியானென்னுந்தோட்டி வேகமாய்வருகின்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால், வேதமுதலுக்கு ஆதியாகிய நாதனெ ன்பவன் இட்ட கட்டளைப்படி வேவுகாரர் சொல்லுவதைக்கேட்ட வுடனே வீரபாகுவன் வருகின்றவிதங் காண்க.

வீரபாகு வருகிற

தில்லானா-சிந்து-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்

தில்லானா-தில்லானா-திரிதில்லானா-மணிதில்லானா
தில்லானா-தில்லானா-ஜெயதில்லானா-திரிதில்லானா (தில்)

வல்லாண்மைகளுடைய-இந்த- வாருதிசூழ்பெரும் பார்புவியில்
செல்லாவழியரிந்த-வீரசாம்புவனென்பவனாண்டே (தில்)

இக்குவேளைதானெரித்த-அந்த யீசனுக்கும்பரமேஸ்வரிக்கும்
ஒரு-மிக்கமாலைசூட்டையிலே-பறைமேலாயடித்தவனாண்டே
மாலும்மலர்மகளுஞ்-சுப-மங்களகோலமும்வருகையிலே
திருஞாலம்புகழ்ந்திடவே-பறை-நாடியடித்தவனாண்டே. ()

வேதன் கலைமகளை-வந்து-வேடிக்கையாய்மாலைசூடையிலே
விநோதபறையறையுங்-ஞானவெட்டியானென்பவனாண்டே,
ஐபன்வசிஷ்டருமே-யருந்ததியைமாமணஞ்செய்கையிலே
மெய்யாய்ப்பறையறைந்து-எங்கு-மேலானஜாதிகுலமாண்டே.()

வேதம்பிறந்ததெங்கே-வேத-வேதியர்வந்துவிளைந்ததெங்கே
ஐந்து-பூதம்பிறந்ததெங்கே-யதை- பொருந்திறேரொன்றும்புரி
யாரே (தில்)

வீரபாகு சாதிவளம் சொல்லும்-நொண்டிச்சிந்து.

தத்தனந்தனதனனா-தனனந்-தனனதனன்தன
தன்தனனா. (தத்த)

சுத்தமிகுயித்தலத்தினில் - சுருதியை- சோதித்திடும்வேதியரே நீதியரேகேள், நித்தியகாலக்கடன்கழித்து- பூசை-நினவில்நினவில்மர

வாதவரே, முந்திமுதலென்குலத்தின் -விபரம்-முதலிருந்துசெப்பவென்றுலத்தமிக்குமே, சந்திரருஞ்சூரியருஞ்-சூழுஞ்- சாகரமும்நானறிவேன் பாகமுடனே, நாலுகுலஜாதியர்க்கு- மென்குலம்-நாகரீகமென்றுதிரிலோகமறியும், மாலும்யனறியாத -யீசன் -'யண்ணிற்பிறந்ததுவும் நாங்களறிவோம், இதைதெரிந்தறியாமல்-என்னை-யிகழ்ந்துபறையனென்று மகிழ்ந்துகொண்டு, செப்புகுரிரற்புதமாய்-இப்பிரலி-தெரிந்திடச்சொல்லுகிறேன் வல்லவர்களே, எப்பிரவியெடுத்தாலும்-முன்செய்த இடாதுவிடாமலே தொடருமது, பறையனென்பவனுரு-பேச்சுகள்-பதறிவிடுபவனே பெரும்பறையன், துரையென்பவனுரு-ஞாயந்தொருத்துவரிபவனே துரைசாமி, சாதியில்நால்வகையாய்-வகுத்த- தன்மையையறிந்திடுவீர் வன்மையுடனே, மேதினியிற்பஞ்சமரென்று-சொல்வது-மிலங்கும்வேதமுடிவில் துலங்கிடும்பார், காட்டிலுள்ளமாட்டிற்பிறந்த-கோரோசனம்-நற்பால்தயிர்வெண்ணை நெய்முதலும், நீங்கள் தாட்டியுடனுண்ணவில்லையோ-பின்பு- சதையஸ்திகளைநான்தின்னுகிறேன், தன்குலத்தைபெரிதென்று-சொல்லுவது -சட்டமென்னவித்தலத்தில் திட்டமுடனே, என்குலத்துவிபரமதை - நன்றாய்- எடுத்துச்சொல்லுகிறேன்கேள்படித்தவரே, கப்பிளித்தடியெடுப்பேன் -பேய்களைக் காற்றிலவம்பஞ்சாய் தூற்றியடிப்பென், அம்புவியில்பறைசாற்றி-யாரும்-அரைநொடியில்வருவேன்திறமுடனே, கலைவயுந்தசாந்தனியுந்-திருவளர்-காதலர்தன்பாதமதைநயோகியேயின்னால், புலவர்கள்கிருபையினுல்-செப்பினேன்- பொருத்தெனைக்காத்திடுங்கள் பெருத்தவரே-தந்தனந்தனதனனம்.

வீரபாகு போற்றி-கவி.

தெண்டமென்நாண்டே திருவடிக்கிப்போ
தெண்டமென்சாமி நைத்தியகுலேசா
தெண்டமுன்பாதத் தண்டையில்வந்தேன்
தெண்டமெந்தனை யழைத்திடும்வகைசொல்வீர்.

வசனம்.

தெண்டந்தெண்டஞ் சுவாமீ, உம்முடைய்யில் நான் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றேனே, தாங்கள் ஏழையான என்னை யொருபொருட்டாக நினைத்து வரச்சொன்னதாக தங்கள் சேர்வைக்காரர்கள் ஓடிவந்துசொன்னார்கள், அதைக் கேட்டவுடனே வந்துவிட்டேன் என்னாலாகவேண்டியதென்ன சொல்லும் அரைநொடியில் முடிக்கிறேன் சுவாமீ.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

வீரபாகுவனேயிந்த ஈரேழுலோகத்திற்கும்
சீரமாய்ரசளிக்கும் தெய்வமும்நானுமானேன்
பிரதாயாவருக்குந்தெரிவிக்க இதைநீநன்றாய்
சாரமாய்பறையறைந்து சடுதியில்வருகுவாயே.

வசனம்.

கேளடா வீரபாகுவனே, இந்ததிரிலோகமும் நீசென்று நான் யாவருக்கும் மேன்மையாகிய தெய்வமென்பதை நன்றாக தெரிவித்து சகல ஜீவாத்துமாக்களையும், என்திருவடியே கெதியென்று தொழுது பூசிக்கும்படிசெய்து வாரும் வீரபாகுவே.

வீரபாகு-சொல்-கவி.

ஆண்டவர்தங்கள்வார்த்தைக் கட்டியில்லாமலிப்போ
ஆண்டவராக்ஞைத்திற்குள்ளே யகிலமீரேழுஞ்சுற்றி
ஆண்டவரபறையறைந்து யரைநொடிதனிலேவாறேன்
ஆண்டவர்விடைகொடுப்பீர் ஆக்கினைப்படியேசெய்வேன்.

வசனம்.

சுவாமி இதோ அரைநொடியிற் சென்று திரிலோகாதிபதிகளாகிய சுரர்தேவர்களும், அசுரர்-இராக்ஷசர்களும், மானிடர்களும் இன்னம் மற்றுமுண்டான பேர்களும் தங்களையே தெய்வமென்று துதிக்கும்படி மிகுபயங்களைக்காட்டி பறையறைந்து வருகிறேன் விடைகொடும் கடவுளே.

இரணியன்-சொல்-துண்டு-கவி.

வேகமாய்நீதிரிலோகமுஞ்சென்று
பாகமாய்ப்பறைகளை யேகமாய்யறையாய்.

வீரபாகு-பறையறை-விருத்தம்.

இமைக்குமால்வரைக்கும்மேலா யெழில்பொலிவிளங்குஞ்சேடன்
சுமக்குமிவ்வுலகுக்கெல்லாம் தெய்வமாமிரண்ணியபூபர்
அமைக்களாமாகயெங்கு மரிந்தவராரியாதார்க்குந்
தமுக்கடிக்கின்றேன்கேட்டு தணிந்திருபணிந்திடீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் திரிலோகாதிபதிகளே, ஆதிசேடன் சுமக்கும்படியாகிய அண்டரண்ட சராசரத்துக்கும் தெய்வமாய் நின்றபராம்பொரு

ளாரென்றால் இரணியேஸ்வரரொருவரேயன்றி வேறொருவருமில்லை, ஆதலால் இதைத்தெரிந்தவர்களுக்குந் தெரியாதவர்களுக்கும் இதோ சொல்லி பறையறைகிறேன் கேளுங்கள் கேளுங்கள் நெருப்பின் பேரில் எள்ளளவு சாம்பிராணி போட்டபோதிலும், இரணியநமா வென்று போடுங்கள். சொர்க மத்திய பாதாளமென்கிற மூன்றுலோகத்திற்கும் இன்னம் விபரமாக சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் திரிலோகத்தார்களே.

பறையறையுந்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

சாற்றுகிறேன்பறை-நாற்றிசையிலுந்நிறைசகலஜெனங்களறிய
சட்டமுடனட்டதிசை-யெட்டுதிக்குமொட்டுக்குநான் (சாற்று)

ஆற்றிமலர்சூடுஞ்சிவன் அரியயனுமொடுங்கி
அகிலமிரணியனார் வசமாச்சு இப்போ
தேற்றியதாயிப்புவியில் வாழும்பரிஜெனங்களே
நிருதாரசேயினிமேலாச்சு யென்றும்
பாத்திரமாகியதெய்வமவரல்லாமலேவேறு
பாரிலெங்குங்கிடையாது பலமாச்சு இந்த
சூத்திரமரிந்திரணிய னிணையடிகெதியென்றுத்
தோத்திரஞ்செய்துவாருங்கள் சொன்னேனென்மேல்பழியில்லை
(சாற்று)

தேவர்முனிவர்கின்னரர் கெருடகாந்தர்வரே
செப்புகிறேனிப்பறையைத்திடமாக நீங்கள்
நாவினில்துதித்துக்கொண்டு நாதனிரணியேஸ்வரனை
நாடிக்கொண்டாடுங்களுங்களிடமாக நன்றாய்
ஆவலுடனுங்களைவந்தாதரிக்குந்தெய்வமது
அதைவிடவுண்டோயிருப்பிடமாக இந்த
மூவுலகிலேயுமில்லை-முத்திக்குமேவதான்முதல்
மூர்த்தியென்றுபோற்றிசெய்து - யேற்றிடுங்கள் நாற்றிசையில்
(சாற்று)

சொர்கமத்தியபாதாளத்தில் வாழுந்திரிலோகத்தோரே
சூரனிரணியேஸ்வரனே துரைசாமி இதை
தர்க்கமிட்டாலுங்கள்தலை தப்பாமல்துணிந்திடுமென்று சொல்வார்
சாற்றினேனினிதை நன்றாகயிப் பூமிவாழும்
வர்க்கமெல்லாமவரிட வசமானபடியாலே
வணங்கிப்போற்றிவாருங்களினிமேனமி தமை
போர்க்கமலஞ்சூழுங்கலை-நற்கரிவரதனிட
பொன்னடி துதித்தாலுங்கள்சென்மியைமுடைத்திடுவார்(சாற்)

பொது - வெண்பா.

மூவுலகமும்நடுங்க மூவர்களுமேயொடுங்க
தேவனிரணியனென்றே செப்பி - ஆவலுடன்
பறையறைந்துயினைவனிரு பாதமதையேபணிந்து
குறையிலையென்றே கூறுவான்.

வீரபாகு-இரணியனுக்குச்-சொல்-கவி.

ஐயனேதங்கள்கீர்த்தி அண்டாண்டங்களுக்கும்
ஐயனேகுறைவில்லாமல் அனுதினந்துதிப்பதாக
ஐயனேபறையறைந்து அகிலமுஞ்சுற்றிவந்தேன்
ஐயனேதங்கட்குநேர் யாரெதிரில்லையையா.

வசனம்.

தெண்டம் தெண்டம் சுவாமி, இந்ததிரிபுவனமுஞ்சுற்றி தேவர்களுக்கும்முனிவர்களுக்கும்-ரிஷிகளுக்கும்-தவசியாளிகளுக்கும்-இன்னம் மற்றுமுண்டான பேர்களுக்கும், தங்களையே தெய்வமாயகவென்று துதிக்கும்படி பறையறைந்துவந்தேன், தங்களுக்கு இனி ஒப்பானபேர்களும், எதிரானபேர்களும், எங்குங்கிடையாது உங்கள் பிரதாபத்தின்பெருமை நானென்னென்று சொல்லப்போகிறேன் எங்கள் கர்த்தபமே.

இரணியன்-சொல்-வெண்பா.

பத்தியொடியேழு பதினாலுலோகமுனி
சுத்தியெனையேபுகழ்ந்துச் சொல்லி-வெற்றிபறை
யறையும்போதுந்தனைவந் தாராகிலும்மெதிர்த்துக்
குறைசெய்ததுண்டோ முன்கூறு.

வசனம்.

ஆஆ-அடா வீரபாகுவனே, நீபரிசுத்தமனதோடு இந்தாரேழுபதினாலு லோகத்திற்குஞ் சென்று, எந்தனை தேவனென்று நீபறைவதைக்கேட்டு எவனாகிலும் தடுத்ததுண்டோ அதையொளியாமல் தெரியப்படுத்தும், வீரபாகுவனே.

வீரபாகு சொல்-வெண்பா.

ஆண்டவனே தங்களிரு வடியிணையேதஞ்சமென
நீண்டகடல்சூழ்புவியோர் நிச்சயமாய் - வேண்டிக்
கைதொழுதுமெய்வணங்கிக் காதலுடனுந்தனையே
தெய்வமெனச் செப்புகிறார்தான்.

வசனம்.

ஆளங்களகிலபுவனத்தரசாகிய.ஆண்டவனே! இந்தசொற்கமத்திய பாதாளமென்று மூன்றுலோகத்திலும், தங்கள் பிரதாபத்தை யான் பறையறைகின்றகாலையில் சுரர்தேவர்களிலாகிலும், அசுரர் இராக்கதர்களிலாகிலும், எவனும் பதில் வாய்திறக்கவில்லை தங்கள்கீர்த்திப் பிரதாபங்களைக் கேட்டவுடன் அவனவன் அடங்கி ஒடுங்கி நடுங்கி கெருடனைக்கண்ட சர்ப்பத்தைபோலே பதுங்கி வதங்கி ஒதுங்கினார்கள். வேறு நானென்ன சொல்லப்போகிறேன் தங்கள் பிரதாபகீர்த்திகளை சுவாமி.

இரணியன் சொல்-வெண்பா.

வரகாயெனக்குகந்து வந்தமைந்தமந்திரிகளே
சாகாவரம்பெற்றதா லல்லோ-லோகா
லோகமுழுதிற்கும் நானொருவனேதெய்வமதாய்
ப்ரகமுடனானேன்பதி.

வசனம்.

ஆ எனது மந்திரிமார்களே, எனது பிரதாபத்தின் பெருமையை என்னென்று சொல்லுவேன் இவ்வுலகத்திற்கு யான்தெய்வமானதும் எனக்கு தகுமதியாகிய பூதலெல்லாம் வர்த்தமானங்களை எந்தெந்த சமயத்திற்கு ஏதேதுகள் சொல்லவேண்டுமோ, அததுகளைச் சொல்லுந் திறமுடைய மந்திரிகள் எனக்கு வாய்த்ததும், எனது தவப்பெருமையேயாம், ஆதலால் இவ்வுலகத்தின்கண் வசிக்கும் சகலரும் அடங்கி ஒடுங்கினார்கள் மந்திரிமார்களே.

முதல் மந்திரி சொல்-வெண்பா.

பதியேயுன்பெருமைதனைப் பார்த்தல்லோவேர்த்தயர்ந்து
சதிசெய்மாயன்கடலிற்குறொளித்தான்-கதியென்று
விதியும்மதியணிந்த வேணிமுதலோர்நடுங்க
எதிரியுனக் குலகில் ஏது.

வசனம்.

கேளும் எங்களாக்கிரம-வீரசூர-பராக்கிரம-விபாக்கிரம-தூராக்கிரம-துரையே, தங்களுடைய சம்பூரண பிரதாபபெருமைகளைக் கண்டல்லோ அந்தஹரியென்னும் வெற்றிகொண்டமாயன் கருங்கடலிலொளிக்கவேகிட்டது, அதுவுமன்றி விதியெனும் பிரமனும் தன்தரம் அடங்கித் தாழ்ந்தான், மதியெனும் சந்திரனை யணிந்தபரமசிவனும், ஒரு மார்க்கமாய் அடங்கினான் ஆகையால் இவ்வுலகத்திலுள்ள ஜனங்களடங்குவதரிதோ, கர்த்தரே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

நினைத்தபென்சொலுவில்மேவும் நீதிமந்திரிகளேகேளீர்
பரம்பரயுலகிற்கெல்லாம் பகவானும்நானுமானேன்
திரமிகுமுனிவர்தேவதேவர்க்கும் தேவனானேன்
தாரணியிலினிமேலென்னைச் சாதிப்பாரொருவரில்லை.

வசனம்.

ஆ-ஆ-ஆ-ஆ - என்மந்திரிமார்களே, எல்லவரும் என்னருகில் வாருங்கள் இதைக்கேட்டீர்களா, என் பிரதாபமே பிரதாபம் இதை எவர்களால் சொல்லசக்தியுமுடியும், ஒருவராலும் முடியாதென்று எனக்குநன்றாய் தெரியவருகின்றது, இனியென்னை ஜெயிக்க ஒருவராலும் முடியாது பார்த்தீர்களா மந்திரிமார்களே.

இரணியன் புகழ்-தரு-இ-ம்-பமுறை

கல்யாணி-ஏகதாளம்.

இனியெனைஜெயிக்க-யெவர்தாம்பூமிக்கப்
பணிமதியணிந்த-பரன்மால்வேதனுமேனும் (இனி)
அண்டர்முனிவர்சித்தர்-ஆகம்யோகயுக்தர்
தெண்டனிட்டென்தனையே-தினந்தொழுது போற்றியேற்றி ()
பரவுங்கடல்சூழும்-பாருலகினில்வாழும்
நரர்சுராசுரர்-கலங்கியேபலங்கலங்க (இனி)
பொரிமலரில்தாவும்-புகழ்கலைமேவும்
கரிவாதனென்னும் சபடகனிப்போதுமேது. (இனி)

மந்திரி சொல்-விருத்தம்.

கதிரவன்பெதிரிற்சந்திரன் காந்திமுன்னிற்குமோதான்
எதிர்மகமேருக்கீடா யினியொருமலையுமுண்டோ

சதிர்பெருமுமக்கோடாக சயர்த்தர்யார்புவிமுழுண்டம்
துதிசெய்பத்தண்டயொன்றுண்டோ நாபனேதங்கள்முன்னே.

வசனம்.

கேளுமெங்கள் கர்த்தியமே, இனியும்மைவெல்வதற்கு மும்மூர்த்திகளாலும் முடியாதே, ஆகலால் பாரிலுள்ள பரிஜெனங்களாலென்ன முடியும், சூரியப்ரகாசத்தின்முன்னே சந்திரனிடைய ஒளிபிரசிக்குமா, மேலும் எத்தனைமலைகள் கூடினபோதிலும் ஒருமகமேருவுக்கு ஈடாகுமா, அதுபோல் தங்களுக்குச்சமானமையென்று காண்பிக்கலாம் ஒன்றுமில்லையே, ஆகலால் தாங்களுக்குத் தாங்களே நிகரென்று சொல்லவேண்டுமேதவிர வேறொன்றுங்கிடையாது, அப்படியிருக்க சகலமும் தங்களுக்கு அடக்கமென்பதற்கு தடையோ எங்கள் குலதெய்வமே.

இரணியன் சொல் விருத்தம்.

உள்ளதுநானினைத்தபடி சரியாய்ச்சொன்னீர்
உலகமதிலுங்களைப்போல் மந்திரியில்லை
வள்ளலெனுங்காசிப நிடமயத்தில்
வந்துதித்துசகலமுமென் வசமாய்க்கொண்டேன்
தெள்ளுமெந்தனசுரர்கள்சூழ் கொலுவின்முன்னே
தேவரம்பையூர்வசி மேனகையையிப்போ
கள்ளமில்லாமலேநடனஞ்செய்வதாக
கடுகனவேவரச்செய்வீர் கருத்துள்ளோரே.

வசனம்.

ஓய் திரிகாலத்தின் செய்கைகளைத் தெரிந்துரைக்கின்ற மந்திரிமார்களே, என்னையென்னைப்படியே நீங்களுஞ் சொன்னீர் றொம்பவுஞ் சந்தோஷப்பட்டேன் என்னைப்போல் இவ்வுலகத்தில் இனியொருவன் ஜெனன்மெடுக்கப்போகிறதேயில்லை, அது எனக்கு நன்றாய்த் தெரியவந்தது, நல்லதிருக்கட்டும் நமது நடனமாதர்களை வரவழையுங்கள் மந்திரிகளே.

மந்திரிகள்வசனம்.

அப்படியே தங்கள் சித்தப்படி வருகிறார்கள் சுவாமி.

ரம்பைவருந் தரு-இ-ம்-உசேனி-ஏகதாளம்.

வாராரிதோ ரம்பைமாதர் வண்மையாகவே
வாசனிரணியேசன்முன் பிரகாசமாகவே (வாரா)

திரமாயுலகெங்கும்போற்றும் தேவன்காணவே
சித்திடையைக்கண்டமரர் நத்திவாடவே (வாரா)

கோகிலதொனியாகியகிளி கொஞ்சியமொழியார்
கோதையரிருவரும் விநோதமாகவே (வாரா)

சோதிமுனிவர்சோர்ந்திட வெழில்சுந்திரநடையார்
தெரிவையரிருவருமோருருவமாகவே (வாரா)

முத்திழைத்தாத்தினவா லாத்தியேந்தியே
முல்லைநகைவல்லியர்கள் கல்வியெனவே (வாரா)

நெத்திலிடுஞ்சாந்துங்கலவை நிகரிகென்னவே
நிருதன்முன்நடனஞ்செய்ய பரிதியொளிபோல் (வாரா)

ரம்பையர் இரணியனைப்புகழ்தல்.

தரு- இ - ம் - சுருட்டி - ஆதிதாளம்.

சீலாமேலாகிய பரிபாலா இந்த
ஜெகமதில்-புகழ்பெற-அகமகிழ்ந்-தருள்தருஞ் (சீலா

ஆலாலமுமுண்டவகயன்மாலையும்
அலர்மலையலைதனிலேவாட்டி   இந்த
அகிலமுழுதுஞ்செங்கோல்நாட்டி   ஆளும்
அரசேபுனைப்பேரால்வெருதாட்டி   இங்கு
ஆிருக்கின்றார்செல்வக்கீட்டி-மேட்டோவமேட்டி   (சிலா)

கனவிபுதர்முனிவர்களனைவருமுந்தன்
கமலபதமேதுதித்தேத்த   கன
கருடர்மலர்மாரிபோல்தூற்ற   திவ்விய
கவிஞர்பாசுரங்களைச்சாற்ற   பெருங்
கடல்சூழ்புவியோர்தினம்போற்ற-காற்றிசையேற்ற   (சிலா)

வளம்பெருகியதிருகுளம்வயல்செரிகல
வையில்கரிவரதன்மேல்வாதி   புனைப்போல்
வான்புவியிலுண்டோபிரக்கியாதி   யெங்கள்
வசுரர்குலதீபத்தின்சோதி   மறைதனில்
வளரும்மாகமவேதநீதி-ஆதியாய்நின்ற   (சிலா)

ரம்பை வசனம்.

பிரபுவந்தனம் காங்கள் விடுதிக்குப்போய்வருகிறோம்.

௨

கடவுள் துணை.

இரண்டாவது

இரணியன் கொலு.

விநாயகர் விருத்தம்.

சீரணிப்பொருளுங்கல்விச் செல்வமுமளித்துக்காக்கும்
வீரணிக்கடவுளிந்த நிதிமதியுடையஞானப்
பூரணப்பதந்துலங்க பொற்சிலம்பலைசயயிந்தத்
தாரணிபுகழுமெங்கள் தந்திமாமுகன்வந்தாரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் கனம்பொருந்திய மனந்தனையுடைய கனவான்களே சந்திரசேகர சடாமகுடதாரியாகிய சிவசாம்பவமூர்த்தியின் மூத்த குமாரனாகிய செல்வவிநாயகர் வருகின்ற விதங்காண்க.

விநாயகர் வருகிற

தரு-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நாதா தயைபுரிந்தருள்தாவிதுசமயமே-வரந்   (நாதா)

அநுபல்லவி.

வேதாதியர்தொழும்பிரக்யாதா   கனவிநோத
வெங்கயமுகவைங்கரவிநாயகமே
பொங்கமோடடியவர் புகழுந்நாயகமே   (நாதா)

சரணங்கள்.

மாதாபிதாகுருதெய்வங்களுமெனக்குனைவிட-வே
றாதாரமேதகிலமதி லடியேன்வெருழுதிட
சாதாரணமாயுன்பொற்பாதாரவிந்தமதைச்
சதமெனத்துதிசெய்யுந் தனையனென்மீது
இதயம்வைத்திடாதிருப்பதுவுந்தகாது   (நாதா)

தேஜோன்மயமுடிவலங்கிர்தபரிபூரணா - திவ்ய
பாசாங்குசபாணிரணபவனி - வரரூணா
வாசாவடைப்பாயாச-போஜா மஞ்ஞுள்ளக
வல்லபைதனைமருவியமநோகரனே
எல்லையெங்கணும்பணி யெழிற்பிதாம்பரனே (தாதா)

எங்குந்நிறைபரல்பணைவயிலெழில்குயில்மயில்-ஒளி
பொங்கும்பொழியருள் பெருமையதிருக்கலவையில்
தங்குஞ்சிவக்கொழுந்தே யிங்கோர்மனமகிழ்ந்தே
தருவாய்க்குமரசாமிதன்தமையா
பெருவாரிதிசூழ்ப்புவியிசிர்செமையா (தாதா)

சண்முகக்கடவுள் - துதி.

விருத்தம்.

தணிகையில்வளருமெங்கள் ஷண்முகக்கடவுள்செம்பொற்
றணிமலர்ப்பதந்துதித்துச் சாற்றுமிற்றமிழ்க்குநல்ல
தணிவொடுவாக்குங்கல்வி தந்தருள்மணியோமுத்
தணிகதிர்வடிவேலேந்துஞ் சரவணபவன்றாள்போற்றி.

தரு-இ-ம்-காபி-மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

தணிகையில்வளர்ந்தோங்குஞ்-சண்முகதேவனே (தணி)

அநுபல்லவி.

பணிந்துன்பதம் போற்றி
துணிந்துமுரை சாற்றி ஐயா
பாலன்நினைந்-திலமொடு-ஞாலமேல்தொழுந் (தணி)

சரணங்கள்.

கேகயவாகனா கிருபைசெய்யுமோகனா இன்று
கேளும்முறைவந்து யெனை
யாளும்வரந்தந்து நல்ல
கருணைசெய்யதருணமிது ப்ரணவமேதிரு (தணி)
வெருகோடிசூரரை - வேல்தனக்கேயிரை யாய்
வைத்தஞானவித்தே புகழ்
அத்திநினைமுத்தே யுனை
வேண்டிவந்தேனுண்டருள்செய் தாண்டாரிபமே (தணி)

குலதெய்வமென்றுனை - கோரிவந்தேனெனை
யோதர்கல்வி தாரும்
ஆதரமதை கூறும் - தினம்
போருங்குமாரசாமி குருவே தருவே (தணி)

காளியம்மன்பேரில்-தரு-இ-ம்-தோடி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஆரியப்பிகைமனோன்மணி-யெங்க
ளாளி வரமளிபொற் சூளி மாகாளிவந் தாதரி (ஆத)

அநுபல்லவி.

ஸ்ரீசெஞ்சடைமுடிவேணி-திவ்வியாசமொழிமதுரவாணி
மாதரிரூவியாலிருவகோணி-மாந்தரிகித்தியமங்களகல்யாணி
மாயிலாயங்கையே-மாயவன்தங்கையே
நேசியென்சங்கையே-நீக்கிடும்நங்கையே (ஆதரி)

சரணங்கள்.

முத்துவைத்தமைத்தரத்தினக்கம்மல்வாளிநத்துபுலாக்கலங்காரி-சிவ
சத்திஜெகத்தில்மிகுத்தயகத்துவம்பெற்றப் பிரணவஓங்காரி கண
சித்தர்முநிவர்கள்நித்தியம்பணிபரமத்வதநாடியகௌமாரி பல
வெற்றிவேல்கத்திடால்பற்றியபத்தைத்தாத்திய மகிடசம்மாரி
விண்ணவர் மண்ணவர்-வேண்டிடும் நாரணி
வேதசங்கீதவி-நோதசம் பூரணி
தணமலர்ப்பாதச் சிலம்பணிதாரணி
தாசன்குமர -சாமித்தமிழ்க்காரணி
தந்திடுந் தேவியே-சர்வப்பிரதாபியே
சிந்தையில்மேவியே-செப்புநற்காவியே (ஆ.)

பொது-விருத்தம்.

பரவியதிலைகடல்சூழ் புவியோர்தினம்
பணிந்திட தேவர்யாமுநிவர்
கர்மத்தக்கூப்பிவந் தடிதனைத் தொழுதிடக்
கஞ்சன்யாவரும்நெஞ்சொடுங்க
இரவிதன்னொளிபோல் ரத்தினமிழைத்த
வெழில்மணி மகுடமுஞ் சூட்டிக்
கிரமிகுமிரணிய சூரன்பெர்ச்சனையோடு
சிகழ்பெருங் கொலுவில் வந்தனனே.

வசனம்.

அசோதெப்படியென்றால், கடல்சூழ்ந்த யீரேழு பதினாலுலோ காதிபர்களெல்லாம் போற்றவும், தேவர்-முனிவர்-யாவரும் கைகட்டிக் கொண்டு கிடுகிடுவென நடுநடுங்கி வணங்கியேற்றவும், கந்தர்வர் புஷ்பங்களை வாரி மாரிபோல் தூற்றவும், சந்தசன்மாலரனும் கெஞ்சொடுங்கி பஞ்சுபோல பரக்கவுந் செய்த இரணியேஸ்வரர் வருகின்றார் யாவரும் எச்சரிக்கையுடனே காண்க.

இரணியன்-வருகிற

தரு-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதி-சாபுதாளம்

பல்லவி.

தேவதேவனான தேவனெழிற்கனக
தேவனிரணியன் வந்தான்

அநுபல்லவி.

இந்த-திரிவுலகமுந்தானு மொருகுடையிலாள்மகானு
பாவனிரணியன்வந்தான் தொலுவில்மகானு
பாவனிரணியன்வந்தான் (தேவ)

சரணங்கள்.

மூவரொனுந்திலவன்மால் பூவனொனும்யாவரும்
ஏவல்செய்தநுதின பாவலொடுபணிய
முழுதுமெனததிர்த்தி விளங்கிட
பழுதொன்றிலாதமூர்த்தி யானே
முற்றிலெனப்பதமதில்-சதயெனத்துதிசெய்யும்
விதமதைநிதந்தரும்-இதிசுதனெனவந்த (தேவ).

தங்கமணிமகுடம் பொங்கமுடனணிந்து
சங்கையில்லாமனுல கெங்கும்புகழ்தணிந்து
செவியிற்குண்டலந்துலங்க புஜமதை
புவியிற்கண்டவர்கலங்க மார்பினில்
சிறப்பொடுபதக்கமும்-செருப்பெனதரிப்புகள்
இருபுரங்களுமணிந்-திரிபுவனமுந்துதி (தேவ)

ஆரவாரத்துடன்மல்லாரிபேரிபூரிகை
சாரியாகநின்றெங்கும் வாரிபோலேமுழங்க
அதிலம்பெடுபெடென்னவே வாள்கதை
முதிலுள்வரும்போல்மின்னவே அமைச்சர்கள்
அருகினில்பெரிபெட-பரிகரித்தரொடு
திருவடிதனைத்தொழு-விருதர்கள்குலஜெய (தேவ)

கருதங்கலவைக்கரி வரதனெனும்மாயனை
பரிதிமுன்பனியப்போல் தரைமிசைச்செய்திடும்
பலத்திலமிருந்தசூரன் தைத்திய
குலத்திலதிகதீரன் எங்கும்
பாவியதிரைகடல்-வளையுலகினையெலாம்
திரமொடுவருள்செயும்-பரனெனுமிரணிய (தேவ)

இரணியன் போற்றி-விருத்தம்.

திரைபெரும்பரவைசூழும் ஜெகமீரேழ்பதியில்வாழும்
மறைமுனிவர்கள்தேவர்க்கும் மாமுடிமன்னருக்குங்
குறைவிலாதெய்வமாகிக் கோதரவிளங்குமெந்தன்
திருமலர்தனக்கொப்பான திவ்வியபொற்பாதம்போற்றி.

முதல்மந்திரி போற்றி-விருத்தம்.

ககனமிப்புவிபாதாளம் கனதிரிலோகமெங்கும்
பகலொன்றெவரும்போற்றிப் பணிந்துகைகூப்பநான்கு
முகவனைநோக்கிவேண முடிவிலாவரம்பெற்றோங்கி
அகமகிழ்ந்தரசளிக்கு மையனேபோற்றிபோற்றி

உ-வது மந்திரி போற்றி விருத்தம்.

கருதுமிவ்வுலகேழுங் காதலோட்டரசளிக்கும்
திருதர்களாசேயுந்த நினைபடிபோற்றி போற்றி
கருதியின்மறையிற்றோன்றி துலங்கிடுமெங்கள்தேவ
இரணியேஸ்வரனேயுந்த நினைபடிபோற்றிபோற்றி.

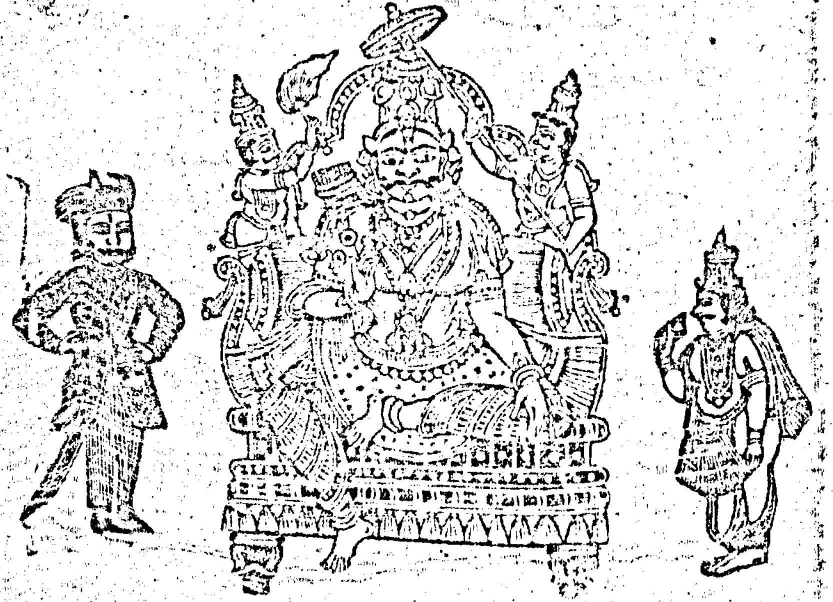

தேசவிசாரணை.

இ-ன். மகிழ்பெருகுமெனதுதிரு மெகாலுமுடிப்பணிவதிற்கும்
மந்திமார்களே கேளீர்
மு-மந்- மகுடவர்த்தனசிரீடேஸ்வர வெகுபராக்
முனைமகிழ்ந் தேயுரைப்பீர்
இ-ன். மதிக்குமென்னீரேழு பதிநாலுலோகத்து
மன்னர்வந்தார்களாபோர்
உ-மந்- மாயனொருவன்றவிர மற்றபேரெல்லோரும்
மலர்க்காற்போற்றிநின்றார்
இ-ன்-இகழின்னம்காமிருக்காலென்றுமாயவனை
இரந்தவன்போற்கானுது

மு-மந் - எப்படியோதெரியாது கபடநாடகசூத்திர
யினனை நம்பொணாது
இ-ன். இந்திரனையிட்டசிறை சொட்டுக்களைக்கண்டு
மியல்பாக வந்தீர்களா
உ-மந் - இருப்புலக்கைக்கொண்டசேகராசூதரங்
கிருக்கிறார் பார்த்துவந்தோம்.
இ-ன். புகழ்பெருகுமென்றன் பிரதாபத்தைப்போலவிப்
பிரபஞ்சத்தி லொருவருண்டோ
மு-மந் - வெருகோடி சூத்திரங் கூடிதுமும்மொழிப்
பெருமைக் கீனையாருமா
இ-ன். பிரியமொடுங்களையே தெய்வமென்றெல்லோரும்
பிரார்த்தித்து வருகிறாரா
உ-மந் - பிசகொன்றிலாமலே புவிமுழுதுமுந்தனைப்
பிரார்த்தித்து வருகுதையா.
இ-ன். திகழுமொளிபெருகிவளர் நமதுகுலராசூதர்
செழித்துமென் மேல்சேர்ந்தனரா
மு-மந் - தேவனேதங்களிட திருவருட்செயலினால்
க்ஷேமமொடு வாழ்வுபெற்றார்
இ-ன். திரிபுவனத்திலெனது பெருமைபைக்கொண்டாடி
செப்புதற்கெவர்கள் தபோ
உ-மந் - சேடனுபிரமனுவி நாலுமுனைசெய்திடத்
தெளிவுபோ தாதுதுரையே.

இரணியன் சொல்-தரு-இ-ம்-பிராக்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாகன்கனயோகன்-உலயோகன்-எனைப்போல்விவேகன்
வானவரிலுண்டோ பிரதாபன்-எனக்கிணைசரிசமம்
வானவரிலுண்டோ பிரதாபன்
வாகன்-கனயோகன்

அநுபல்லவி.

ஆகமுதலாகினன்சர்வ லோகமுமெனையேதொழுதிட
அதிபதியாகியசூத்திரன் யெதிரொருவரிலாகாத்திரன் (வாக)

சரணங்கள்.

அண்டத்தமரர்களிருகரங் கொண்டுக்கொலுவினிலனைவருந்
தொண்டுச்செய்திடப்பெற்றஉத் தண்டன்னெனைப்போல்மண்ணிபுவ
திக்குத்திசையிலுமெனை ஜெயிக்கத்திறமில்லாமலேஹரி
வெட்கிக்கடலில்போய்விழ தக்கபடியேசெய்திடும் (வாக)
க்குதம்கலவையில்வாழ்சரிவாத னென்றிடுஞ்சூதனை
தூரிதமுடனேபவனிட சரிதம்நிரந்தரம்தெரிந்திடும் (வாக)

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

திடமுடன்மதியில்நன்ருய்ச் சிறந்தமந்திரிகளேகேளீர்
அடைவுடனெனைஜெயிக்க வாகாமலரிபயந்துங்
கடலிலேயொளித்துக்கொண்டான் கங்கையைத்தரித்தவேணிச்
சடையனைத்துரத்தியித்த ஜெகமுழுதுங்கைக்கொண்டேன்

வசனம்.

ஓய் சுகுர்தசுந்தர விநோதவிவேக சந்திதயகுண மந்திரிகளே, அந்தஹரியென்பவனுக்கு பலமிருந்தால் எனக்கடங்கி ஒடுங்கி இடங்கிடையாமல் பெருங்கடலில்போயொளிப்பானு ஒளிக்கமாட்டான் தன்னிடத்தில் வீரமும்-சூரமும்-பலமும்-நலமும் - இல்லையென்று நன்ருய்த் தெரிந்துக்கொண்டேயொளித்தான் இனியவனுலொன்றுமுடியப்போகிறதில்லை, அதுநன்ருயெனக்குத் தெரியவந்தது மேலும்அந்தகெங்கையையணிந்த மங்கையோர்பாகனெனும் சங்கரனும் தலைக்காட்டாமல்மலைக்காட்டிற்போய் இலைகாய்களைத்தின்றுபலவிதமாயிருந்தவன்போல்காணுது, இனிசகலமும் நமதுவசமானபடியால் தேவர்கள் எனைப்பணியவும் ஏவல்கள்செய்யவும் பெருமை பெற்றேன் மந்திரிமார்களே.

முதல்மந்திரி சொல் விருத்தம்.

அண்டபிண்டங்களெல்லா மடக்கியோர்குடையிலாளும்
மண்டலேஸ்வரனேயும்மை மரித்திடவ்யவராலாகும்
தெண்டிரைக்கடல்சூழ்கின்ற திரிபுவனங்களேற்ற
சண்டப்ரசண்டமாக தனித்தினியரசாள்வாயே.

வசனம்.

கேளும் எங்கள் கனகதுரையே, இனியுமக்கு யென்னகுறைவு அண்டபிண்ட மெண்டிசையும், உமது வசமானது அதைநிறப்பதற்கு

ஆரால்முடியும், திரிபுவனமும் நீரே சுதந்தரமாய் ஆளும் அசுரர்குலத்தாசே.

நாரதர் வரும் பொது-விருத்தம்.

கடல்புடைசூழ்ஈரேழு பதினுலுலகங்களுங்
கலங்கு கொந்துருகிக்
குடல்குழம்பிட வாசாசுசெய் இரணியன்
கொலுவில்வீற்றிருக்கும் நாளில்
தடமுடிபுனையுமிந்திர னிமையவர்முனித்
தபசிகள்யோகி மற்றுளர்தன்
இடர்தவிர்த்திட விதுசதியெனநாரத
வெழில் முனிவந்தனர்பாரீர்.

வசனம்.

இவ்விதமாக கடல்சூழ்ந்த ஈரேழுபதினுலுலோகத்திலிருக்கின்ற சகலஜீவாத்மாக்களிட மனங்கலங்கிக் குடல் குழம்பி வாடும்படியாக அரசாட்சிசெய்து இரணியசூரன் கொலுவில் அதிகசந்தோஷத்துடனே வீற்றிருக்கின்றநாளில் நாரதமுநியானவர் இந்திரன்-யமன்-முனிவர்-முதல் யாவர்களின் இடர்களை நிவர்த்திக்க இதுதான் சமயமென்று தனக்குள்ளறிந்து கொண்டு இரணியன் நாரதர் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங் காண்க.

நாரதர் வருகிற-தரு-இ-ம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

நாரதமாமுனிநாதர்வந்தார்-நவிலும்பதமதில்விநோதர் - அன்பை
நாடிவீணையில்சூடி - பதமதைப்பாடி ✤ நடனமுமாடி
புகழ்பெரும் (நார)

அநுபல்லவி.

சாரதவாணி சதுர்முகனைய்மகிழ் - பூரணமான
புத்திரனென்றெங்கும் புகழ்
தானவர்குல மன்ன விரணியன்
மேன்மையொடுகொலு வீற்றிருக்கையில் (நார).

சரணங்கள்.

தம்புருவிணையுங்கையிற்கொண்டு சால
சாஸ்திரவேதகீதமுபாவின்று சொண்டு
சம்பிரமோடுசகோர்-தலையினைக்கொண்டாடி.
சாயுச்சியபதமென்னுஞ் சங்கீதங்களைப்பாடி.
தருவுக்குரியசேனோர் மாதவமினி
பெருகியோங்கிட பேசுங்குணமணி (நார)

முடியிற்சடையுங்குலுங்க காவிபரப்பிரம
மேனியங்கனு மிலங்க சொர்ன்னமதைப்போல்
அடியில்பாதக்குறடு அடைவுடனேயணிந்து
ஆச்சிருத்திலிரி காபத்தையேயணிந்து
அகிலபுவனமண்ட சராசரப்புகழும்
வேதபோதப் பராபர (நார).

செவியிற்குண்டலங்களும்மின்ன நாவில்மந்திரம்
ஜெபித்து முனைமுனைமென்ன திரு
புவியிற்புகழ்கலைவை புரிகரிவரதனை
போற்றும்படிதாசர்க்குச் சாற்றுஞ்சமயத்திலவ்
திரமதாபுரமதில்-முன் முகனுடன்
காமதனிலாசனமால்போனுடன் (நார)

நாரதர்-சொல்-விருத்தம்.

சூரர்தன்குலத்துமன்னன் றுரைத்தனக்கொலுமுன்மேவும்
வீரரேநீங்கள்சென்று வேந்தனுரிடத்தில்நன்றாய்
சாரமாயுமைக்கொண்டாடி சகலருமரியவிங்கு
நாரதர்வந்தாரென்று நலமுடனுரைசெய்வீரே

வசனம்,

கேளுங்கள் சூரர்குலதுரையாகிய, இரணியேஸ்வரரே கொலு வலங்கரிக்கின்ற வீரர்களே, நீங்கள் அதிகதுரையாகச் சென்று உங்க

ள்வேந்தனுக்கு நாரதமகாமுனியானவர் உம்மைப் புகழ்ந்து கொண்டாடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறாரென்று அறிக்கைசெய்து வாருங்களப்பா வீரர்களே.

வீரர்-சொல்-விருத்தம்.

கனிவுடனுலகையாளுங் கர்த்தனேபோற்றிதங்கள்
தனிமுதற்கொலுவின்முன்னே சங்கீதமொடுதம்பூருக்
தொனியொடுநடனஞ்செய்து துரிதமாய்நாரதமா
முனிவந்தாரிதையுமக்கு மொழிந்திடவந்தோமையா

வசனம்.

கேளும் தைத்தியகுலேந்திரரே, நமது சபாமண்டபத்தின்முன்பாக நாரதமகாமுனியானவர் தங்களைக் காணவேணுமென்று உம்மை நாடி, மேலானபதங்களைப்பாடி வந்திருக்கின்றார், இதை தங்களுக்கு அறிவிக்கவந்தோம் கனகதுரையே.

இரணியன்-சொல்-வெண்பா.

பரிக்குமிகவேலல்கள்செய் படைத்தலைவவீரர்களே
திரைத்தமரர்சூழ்கொலுமுன் நாரதனைச்-சேர்ந்து
வரச்சொல்வீரேதன்முன் வையகத்தோர்மொழியுந்
தாத்தையவனு லரியத்தான்.

வசனம்.

ஆ-ஆ-வாரும் வீரரே, இந்தயீரேழு பதினாலுலோகங்களையும் பிரதிதினமும் சஞ்சரிக்கின்றவன், அவனுக்கு திரிபுவனத்தில் நடக்கின்ற சங்கதிகளெல்லாம் நன்றாய்த்தெரியும் ஆதலால் அவனால் சிலசங்கதிகள் தெரியவேண்டும், என்னருகில் வரச்சொல்லும் வீரரே.

வீரர்சொல்-துண்டு-கவி.

தீரதாய்புகழும் நாரதமுனியே
சேர்தாயுமைவர!கிரனுர்சொன்னார்.

நாரதர் சொல்-வாழிவிருத்தம்.

மகுடவர்த்தனர்கனக வசுரர்குலசேகரா
மகிபனே மாதவத்தாசே
விகடஞ்செய்திடும்மாயனைப் புவியினிலில்லாம
விறந்திட வனைந்தனரோ

அகடசாத்திரசுருதி கட்குமேலானகன
வற்புதமென் றெங்குமுனியே
புகழவும்வலுமைகள் பெற்றிடுமிரணிய
பூபனேவாழி மென்மேலும்.

வசனம்.

மகுடவர்த்தன கிரீடாதிபதியாய் விளங்காநின்ற பிரபுவே, உங்கள் தம்பியைக்கொன்ற, மாயனை எங்குமில்லாமல் செய்துவிட்டீர் எப்போ அவன்சங்கதி யெங்குமில்லையோ அப்பவே இறந்துவிட்டானென்று இந்தத்திரிபுவனமும் முனையமின்றது, மேலும்உன் ஆகம வேதங்களெல்லாம், தங்கள்முன்னில்லாமல் இப்போது எந்தநூல்களைப்பார்க்கிலும் தங்கள்பிரதாபமேமேன்மையாய் விளங்குகின்றது ஆகலால் உம்மைவிட தெய்வம் வேருண்டென்று சொல்வதற்கு ஞாயமுண்டோ தேவனே, இன்னமும் மென்மேலாக வாழக்கடவாய் கனக துரையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

வாரும்மேயநாரதாவுன்வார்த்தைக்கிமெச்சினேன்யான்
சீருடனுலகிலென்னை தொழுதுமேவருகின்றோர
வேறொருவனைக்குறித்து விருப்பமாய்ப்பணிகின்றோர
நேரதாயிதைநன்றாக நியமித்ததைச்சொல்வாயே.

வசனம்.

கேளும்ஓய்நாரதரே,இப்போநீர் சொன்னவார்த்தைசரிதான்நன்றாய்ச்சொன்னீர்பலே என்மனம், ஆனந்த பரவசமடைந்தது குறைவில்லை, இத்திரிலோகமும் நீர் சஞ்சரிக்கின்றபடியால் உமக்கு யெல்லாசங்கதிகளுந் தெரியுமல்லவா, ஆதலால் இந்த சர்வஜெகமுழுதும் என்னைப்புகழ்ந்து, மகிழ்ந்து போற்றிவருகிறார்களா அல்லதுவேறொருவனையாவது, துதிக்கின்றார்களா அதையொளியாமல் எனக்கு தெரியச்சொன்னீரானால் உம்முடைய நிலையும், பெயரும், அதில் அறிந்துகொள்ளுகிறேன், ஆதலால் என்னுக்காய் பிளந்த பாவனைபோல் என் சபாமண்டப கொலுமகப்பில் என்மந்திரிமார்கள்சந்தோஷிக்கும்படி தேவர் முநிவர் முகம்வாடி நாடியோடும்படி சொல்லும்ஓய்நாரதரே.

நாரதர் சொல்-விருத்தம்.

தேவாவுந்தனையேயிகழ்த் திரிலோகத்தினில்வாழ்கின்ற
ஜீவாத்மாக்களுந் துதிக்கச் செவிதனில்கேட்டதுண்டு

நாவால்வேறொருவர்தம்மை நவிலவுந்நீயேன்மகாணு
பாவாநக்ஷத்திரமெல்லாம் பெருமதிக்கெதிர்நிற்காதே

வசனம்.

கேளும் சகலலோக சம்பன்னராகிய மஹாப்பிரபுவே தாங்களென்ன இப்படி கேழ்க்கின்றீரே இந்தத்திரிலோகத்தில் வாசம்பொருந்திய நான்குவகையோனி எழுவகை தோற்றம் எறும்புக்கடை எண்பத்திநான்கு ஜீவாத்மகோடிகளும், தங்கள் திருவடி பொற்பாதத்தின் பிரதாபத்தைக் கொண்டாடுகிறதும், போற்றுகிறதும் ஏற்றுகிறதும், புஷ்பங்களைச் சாற்றுகிறதும், அல்லும் பகலும் அறுபது நாழிகையிலும், எமத்திலும் ஜாமத்திலும் இடைவிடாமல் இரணியநாமசங்கீர்த்தனைகளை பஜித்துக்கொண்டு வருகின்றார்களேயல்லது, உம்மைவிட வேறொருவன் யிருக்கிறானென்றேவராகிலும் சொல்ல நான்கேட்டதில்லையே, எங்காகிலுமுண்டா உம்முடைய திருநாம மந்திரத்தைத் துதிக்காதவன் பிராணனை வைத்துக்கொண்டு இந்த பூமியிலிருப்பானோ நன்றாயிருக்கின்றது தாங்கள் கேட்டது, ஆஆஆ-நானெப்படி சொல்வேன் கோடானகோடி நக்ஷத்திரங் கூடினபோதிலும் ஒருசந்திரனுக்கு யெதிர்நிற்குமா, அதுபோல் தங்களைவிட வேறொருவனை சொல்லமுடியுமா தேவனே.

இரணியன் சொல்-வெண்பா.

சரியிதுநன்றாய்ச்சொன்னீர் சந்தோஷமிகவுங்கொண்டேன்
அரிவிலுயர்நாரதரே யருகில்வா - பரிவுடனே
வேதாகமங்கள்மறை விளங்கிடுமெச்சங்கதியி
லேதாவதுண்டோ யினி.

வசனம்.

ஓய் நாரதரே ! இப்போதுதான் உன்ஞாயத்தை நன்றாய்த்தெரியலாயினேன், சபாஷ் மெத்தவும் யோக்கியன் வேதநூல்களின் விபரங்களில் ஏதாவது ஞாயமிருந்தால் சொல்லும் முனிவரே.

நாரதர் சொல்-வெண்பா.

பொங்கமுடனுலகாண்டு புகழுமிரண்ணியேஸ்வரனே
தங்களறியாச்சேதி தானுண்டோ-எங்கும்
மதிக்கும்படியுமக்கு வந்துதித்தமைந்தனுக்கித்
துதிக்கிவயதெவ்வளவு தான்.

வசனம்.

கேளும் கொடிபெற்றோங்கிய மகுடமுடி சூடிய துரையே, தாங்க ளரியாச்சங்கதி யென்னவிருக்கின்றதுவொன்றுமில்லையேபிரபு, நான் இன்னம் என்னசொல்லப்போகிறேன், ஆனாலும் ஒருசங்கதி அது யெ ன்னவென்றால் உமது கெற்பத்தி லுற்பத்தியாகிய சற்புத்திரனுக்கு வயது யென்ன எனக்குக் கேழ்வியில்லை, அதை தங்களால்தெரிந்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று பிரயாசமிருந்தது, ஆகையால் தயவுசெய்து வயதைச் சொன்னால் மெத்த நன்றாயிருக்கும் பிரபூ.

இரணியன் சொல்-வெண்பா.

ஜெயம்பெருகுமென்கொலுமுன் சித்தமிகவேகளித்து
நயமுனாசெய்நாரதரே நன்றாய்க்கேள்-இயம்புகிறேன்
இந்துவதனத்தொளிசே ரெழில்பெருமென்மைந்தனுக்கு
ஐந்துவயதென்றே யறி.

வசனம்.

ஓய் நாரதரே ! நல்ல ஞாயம் கேட்டீர், என் குலபுத்திரனை குழந்தையின் வயது உனக்குத் தெரியவேண்டுமோ சந்தோஷம். இதோ சொல்லுகிறேன் கேளும் ஐந்துவயதுதானுச்சுது, இன்னம் குழந்தைப்பருவமாக யிருக்கின்றான் நாரதரே.

நாரதர் சொல்-தரு.-மத்யமாவதி-அடதாளம்

தருணமிரணியபூபனே தனயனுக்கு
சகலர்புகழ்வைபோகனே ஜெயித்த
அருணவுலவுமீரேழுலகமெல்லாங்கைக்கொண்ட
கருணாகரனேயுன்றன் கண்மணிபிரகலாதனுக்கு
கணிதநூல்வேதாகமங்களை
கண்டுகொண்டிட மண்டலந்தனில் (தருண)

பருவமதில்பயிர்செய்வதுபோல மகிழ்ந்தளித்த
சிறுவர்தனக்கைந்து வயதுள்ளபால பிராயமதில்
படித்திடுங்கலைசாத்திரமும் பெரும்
பாறையெழுத்தைப் போலே நின்றிடும்
தடித்துமுதிர்ந்தபின் வாய்த்தநூல்நீர்தனி
லெழுதுமெழுத் தைப்போலாகிடும் (தரு)

மகரிஷிகோத்திரமுல்லாசமாய் விளங்கவந்த
துரையேயுன்சேயனைப்பிரகாசமாய்கல்வியில்நன்றாய்
வரிசையுடனறிவிப்ப துலகினில
வழங்குந்தந்தையின்கடமை யென்றல்லோ
உரைசெய்கின்றதுவேதமுதலிலே
உண்மையாய்கண்மணிக்கிதுநல்ல (தரு)

செல்வத்தைவிட கல்வியேமிகுதி யாகவிருந்தால்
நல்வழிகளைக்காணவுந்தகுதி இதைநன்றாக
வல்லவா கேளும் கலவையினில்
வாழும்நற்சரியாதன் பகைதனை
வெல்ல மனதினில் விருதுசூடிய
வித்தகா புத்திரனுக்கிது (தரு)

வசனம்.

கேளும் இரண்ணியபூபாலகரே, உமது குழந்தைக்கு இதுவே கல்விக்கு நல்லதுதி பள்ளிக்குவைத்து படிப்பிக்கிற ஞாயத்தைதயாரும் நானவருகிறேன் பிரபூ.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்தான்மந்திரி யதற்குஇட்டாந்திரம்நானே
பூமியிலளவில்லாத பெருத்திடுங்கல்விதன்னை
காமினியறிந்ததாலே நடுங்கியேயொளித்தான்மாயன்
கோமிநாரதந்தான்சொல்லும் நீதிக்கோர்பிசகுமில்லை

வசனம்.

ஆ-ஆ:-கேட்டீர்களா மந்திரிமார்களே, இப்போது நாரதன் சொ ன்னஞாயம், சரி அதனப்படியென்றால்நான் கல்வியில் சிறந்தவனை படியாலல்லோ, எனக்குயாவும் அடங்கியதுமன்றி மாயன் காயத்தை தப்பித்துக்கொண்டு திருடனைப்போலொளிக்க நேரிட்டது, அவனும் சிறுபோதில் என்னைப்போல் நூல்விசாரணை செய்திருந்தால் கொஞ்சத் திற்கு கொஞ்சமாவது, புத்தியுடையவனாக யிருப்பான் அதில்லாமல் போனபடியால்தான் அந்தகெதி அவன் அனுபவிக்கநேரிட்டது, ஆத லால கல்விதான் பிரதானம் மந்திரிகளே.

முதல் மந்திரி சொல்-விருத்தம்.

உனக்குமுன்கேளிருந்த வுயர்கல்வியிருக்குமென்று
தனக்கிலேலன்கிருஷித்மந்திரம் நிலத்தில்வாழ்யாவருக்கும்

தனக்குமேயிருக்குமாகில் சாதிக்குந்திறமையுண்டு
கனக்குமேலைகபுண்ணுக்கு கண்ணாடி-வேணுமோதான்

வசனம்.

கேளும் கர்த்தீபமே, உமக்குமுன் இப்பேர்ப்பட்ட கல்வியின்திறமிருக்குமென்று என்புத்தியிற் படவேயில்லை, ஏனென்றால் இவ்வுலகத்தில் எவனாகிலும், தெரிந்திருக்கமாட்டான் இல்லை எல்லாம் உம்முடைய கிருபையினால் உண்டானதாக நான் பூரணமாக நினைக்கின்றேன், கைபுண்ணுக்கு கண்ணாடி வேண்டுமோ அதுபோல் எல்லாந் தங்கள் திருவுளத்தின் செயலையன்றி வேறில்லை, துரையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

தானவர்குலத்தழைக்கத்தளித்து வந்தெனக்குற்பித்த
பாலுதயம்போல்மின்னும் பிரகலாதன்தனக்கிப்போது
ஞானமும்கல்விநாலும் நற்பொருளோதிவைக்க
நானிதையோசிக்கின்றேன் நவிலுவீரமைச்சமாரே

வசனம்.

ஆ என் அருமைமந்திரியமார்களே, என்புத்திரனாகிய பிரகலாதனனுக்கு கல்வியோதிவைக்க, அநேக நூல்களை யோதிவைப்பதற்கு இதுதான்தகி, உங்கள் கனம்பொருந்திய மனதிற்கு எப்படியிருக்கின்றது சொல்லுங்கள் மந்திரிகளே.

௨-வது மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

பெருத்திமுலதேழும் போற்றியமாசேசேனீர்
குரித்திடும்மூங்கில்பிள்ளைகோதையர்சிறுவர்போன்னை
பரித்திடுக்தாசிஐந்தும் பக்குவயிளமைதன்னில்
திரித்திடில்சென்றவெங்கும் சிறப்புள்ளமேன்மையாகும்

வசனம்.

கேளுமெங்கள் கனகதுரையே, இப்போது தாங்கள்செய்த யோசனை வெகுநன்றாயிருக்கின்றது, இதுதான்ஞாயம் எங்களுக்கும் நீரமாகவேயிருக்கின்றது, தாங்கள் சொன்னதற்கு திட்டாந்திரம்பாருங்கள் மூங்கில்-கிளி-பெண்கள்-சிறுவர்-தாசி-இவை ஐந்தும் இளமையில் திருத்தினதேயானால் அதுகள்சென்ற இடங்களெல்லாம்மேன்மையாகிய சிறப்புகளை யடைகின்றதுமன்றி, அவர்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் கீர்த்தி யுண்டாகின்றதென்று நூல்களில் முறையிடுகின்றது

ஆதலால் தங்கள்புத்திரனுக்கு ஐந்துவயதானபடியால் இதுதான்தகி முன்கல்வியில் வைக்கின்றதைப்பாரும் துரையே.

முதல்-மந்திரிசொல்-வெண்பா.

கல்வியேயாவருக்குங் கனமானமேன்மைதருங்
கல்வியேயாவருக்குங் கைபொருளாங்-கல்வியே
கற்றோர்பொருளுறைக்கிற் கைகொள்வர்மேலோர்கள்
மற்றோர்சொற் கேளார்மகிழ்ந்து,

வசனம்.

கேளுமெங்கள் அற்புத விற்பன கற்பகமாகிய அசுரர்குலமணித்தீபமே, இதுநல்லபருவம்உமதுபுத்திரனுக்குஇதுதப்பிவிட்டால் அதிகபிரயாசம், ஆதலால் கல்விக்குமிஞ்சினபொருள் வேறொன்றுமில்லை கல்விதான் மேன்மையான கீர்த்தியும்-செல்வமும்-பொருளும்-அருளும்-நீதியும்-வண்மையுந்-தன்மையும்-குணமும்-மணமும்-சென்றயிடங்களில் சிநேகிதனைப்போல் காப்பதுங்கைசோரவிடாமல்குறைகளைத் தீர்ப்பதும், மேலானபதங்களில் சேர்ப்பதும் கல்வியேயல்லால் வேறொன்றுமில்லை, ஆதலால் தங்கள் நல்லகாலத்தின் மகிமையால் நாரதன் வந்து குழந்தையின் வயதைக்கேட்டான் இல்லாவிட்டால் நாம தை கவனிக்கப்போரதில்லை, இருக்கட்டும் சீக்கிரமாய் பிள்ளையை பள்ளியில்வை துயுமையனே.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

மேன்மைபெரு மென்கொலுமுன்வீற்றிருக்கும்
விதிநயராஜிதமந்திரி விருப்பமாய்க்கேள்
நான்மகிழ்ந்துயீன்றளித்த மைந்தனுக்கு
நலமுடையவயதைந்து யாகையாலே
தேன்மொழியாளென்மனைவி லீலாதேவி
தனக்குரைத்து யிம்மொழியை ஐலுதியாக
மான்விழிபோலுடைய்மடமாதர்சூழ
மற்புதமாயிக்கொலுமுன்வரச்செய்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே, என்குமாரனாகிய பிரகலாதனனுக்கும் கல்வியின் திறங்களை யறிவிக்கவேண்டும், என் மனைவியாகிய லீலாவதியை அதிசீக்கிரத்தில் வரவழையுங்கள் மந்திரிமார்களே.

விலாவதியம்மன் வரும்-பொரு-விருத்தம்.

மதிமுகதிகரொளிபெறுங்கண்மிலகியகதிர்நவமணிபூண்டு
சுதியொடுமேத்தளதாளமுழங்கிட் சுந்தராஞ்சிதமால்
பதியெனுமிந்திரா ரதியிருவர்கள் துதிபங்கயமலர்க்கரத்தாள்
அதிபனென்றிடுமிரணியன் சதிலீலாவதிகொலுவந்தனளே

வசனம்.

இவ்விதமாக ஜெகதலப்பிரதாபராகிய இரணியேஸ்வரருடைய சதியாகிய லீலாவதியம்மனானவள் சந்திரனைப் பழிக்கின்ற முகமும் கதிர்கிரணங்களைப்போல் ஜொலிக்கின்ற நவரத்தினங்களை யிழைத்த திவ்விய திருவாபரணங்களை யலங்கரித்துக்கொண்டு இந்திரை லட்சுமியும, ரதிமதன தேவியும் கண்டு நாணங்கொண்டு வெழ்க்கும் படியாகிய அழகினை யுடையவளானவள் அநேக தோழிமார்கள் புடைசூழத்தக்கதாக வருகின்றவிதங் காண்க.

லீலாவதி வருகிற
தரு-இ-ம்-கல்லியாணி-ஆதிசாபுதாளம்

பல்லவி.

மதிமுகதிகரொளிதிதி நயகுணலீலா
வதிவந்தாளிதோபாரீர் (மதி)

அநுபல்லவி.

கதிருதாம்போல்மணி கனகாபரணத் தங்கக்
கையில்வங்கிதோடாவுங் கங்கணமு மிலங்க
வெதிரில்லாமலிரேழு லோகம் நடுநடுங்க
வாளுமிரணியன்பெண் டாளும்மன மிலங்க
இமையமயமங்கைகளிருபுரமுங்கவரி வீச
உமைமகளுங்கலங்கியோடிபதங்கள் பேச (மதி)

சரணங்கள்.

கீளிரமுகிலளகம் நுதற்புருவமிளம்பிறையதினுருவம்
சேலைப்பழிக்கும்காண்கலைவிழியுருவம் வெள்ளிளம்பூபோல்
கவிக்குமாசியின்பருவம் - மிருதர்தங்கள்
தேன்மொழிவாயிதழ் செங்கனிகளையேப்பழிக்கும்
இரண்டமுத்துக்குநிகர் தந்தமென்மேற்செழிக்கும்
நாளிலத்திற்குயில்கள் நாடிவந்தேவிழிக்கும்
கங்கைவதனத்தைக்கண்டேங்கி மதிமுழிக்கும்
தங்கவிரத்தை யுரைத்திடலாமெய்
தாமரைபூமலர் போல்செழுமேகை
கொங்கைதனங்க ளிரண்டுமெனவி
குலகிரிமலைகளையே நகையேசெய்
சாலவுமெல்லிய ராவிலையென்னத்
தங்கிடுமாபியும் பூமலரொன்னச்
சேலையின்காந்திக ளும்புவிமின்னச்
சிங்கமருங்கென வேயினிபன்னப்
பிடியிடை நடுவினில் கடிதடம தபணி படமதையே வெல்லும்
இரு-தொடைகளுங்கதலிதண் டிகளைப்போலவே
படிமீதிலேசொல்லும்-திவ்விய-நடமிடுங்களுக்காலிளஞ்சினை
விரல்களை தன்னைபழிக்கு மிகவன்னநடையழகு
தண்டைசிலம்புகெச்சை-தாள்கலகலவென்ன
தடவுஞ்சாந்துங் கலவையுங் குமுகுமுவென்ன
செண்டுபூமலரை கொண்டுதோழிபின்ன
தேடிக்கல்யாணிராகம்பாடி இரணியன்முன்னே (மதி)

தோழிகள் சொல்-விருத்தம்.

தங்கமாமகுடஞ்சூட்டித் தாரணியெப்புவியீரேழும்
பொங்கமோடாளிக்கும் புவனகர்த்தபெருன்னை
சிங்கபல்லக்கிலேறி சீக்கிரமாய்வரச்சொன்னாராம்
எங்கள்நாயகமேயிப்போ வெழில்கொலுமுன்செல்வோமே.

வசனம்.

இன்பரசக்கியமொழிகளை வசனிக்கானின்ற லீலாவதி யென்னும் அம்மணீ, எங்கள் நாயகமாகிய நாயகமே வந்தனம். தங்கள் கருத்துக்கிசைந்த கணவராகிய இரணியேஸ்வரர் தங்களிடத்தில் ஏதோ சிலசங்கதி வேடிக்கையாய்ப் பேசவேண்டி, தங்களுடைய சிவிகையின்மீது மங்களகரமாக எங்களோடு உங்களை வரச்சொன்னதாக சில மந்திரிகள் வந்து சொன்னார்கள் நாம் போய்வருவோம் வாருமம்மா தாயே

லீலாவதி சொல்-விருத்தம்.

மதியினில்மிகுந்தசகிமார்களே சொல்லக்கேளீர்
அதிபனுமெனதுமன்ன ரழைத்திடுஞ்சேதிதன்னை
யெதிரினிற்சென்றுநாமு மின்மொழியறியவேண்டும்
சதிருடன்கூடிக்கொண்டு சம்பிரமாய்ப்போவோம்வாரீர்

வசனம்.

ஆ என்சகிகளே! அப்படியா என்நாயகர் வரவழைத்தால் நாம் போவதற்குத் தடையென்ன மெத்தவும் சந்தோஷமாகப் போகலாமம்மா.

தரு-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதிலீலாவதிவந்தாளிதோ பாரீர்
வேடிக்கையாக (சிதி)

அநுபல்லவி.

அதிபதியிரணியன் சதியெனவுளதிரு சதியிருவர்கள்துதி
மதிமுகவதிசய (சிதி)

சரணங்கள்.

கொண்டலளகஞ்சேல் கெண்டையிவள்தன்விழி
தொண்டகனியிதழ்வாய்தன்னடைச் சிலம்புகொஞ்ச (சிதி)
மின்னலிடையைவெல்லுங்கன்னல்மொழியைச்சொல்லும்
சொர்ன்னமேனியுடையா ளன்னநடைநடந்து (சிதி)
கொங்கைக்குடங்குலுங்க தங்கப்பணியிலங்க
செங்கத்திடையிலங்க மங்கைகுலந்துலங்க (சிதி)

குங்குமமஞ்சள்கஸ்தூரி குமகுமென்றெங்கும்வீச
தங்குஞ்சாந்துங்கலவை சரமலரைக்கோதியே (சிதி)

லீலாவதி போற்றிவிருத்தம்.

மேட்டியரசுலகேழும் மேன்மைபாயரசளிக்கத்
தாட்டிகவனுமைபெற்ற தாள்களுக்கடியாள்போற்றி
பாட்டிகினுயர்பெற்றோங்கும் பரிவுடனெனக்குமாலை
சூட்டியபிராணநாதா திருவடிபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

மேட்டானமேட்டிகளை யெல்லாம் ஜெயித்து, யீரேழுபதினாலு லோகங்களுக்கெல்லாம் கர்த்தபமாக விளங்கும்பொற்பாதங்களுக்கு அடியாள் வந்தனம் வந்தனம் என்நாயகரே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

மலர்க்கரங்களைக்குவித்து மகிழ்ந்துவென்றனைத்துதித்து
நிலைபொருத்தொழுதுநிற்கும் நிதிலீலாவதியேவாழி
சிலைநுதல்விழியினாளே செல்வமென்மேலும்பெற்று
அலைகடலுலகிலேநீ யனுதினம்வாழிவாழி.

வசனம்.

திவ்விய மங்கள மாணிக்கப் பிரதமைபோல் விளங்காநின்ற என் கண்ணே, ஆஆ-பொற்றாமரை மலர்போன்ற கரங்களைக்குவித்து என் திருவடிகளைப் போற்றிய பெண்ணரசே, நீ எப்போதைக்கும்யாதொன்றும் குறைவில்லாமல் அதிக செல்வங்களைப் பெற்று மென்மேலும் சிரஞ்சீவியாய் வாழக்கடவாய் எழுந்திரும் பெண்ணே லீலாவதீ.

லீலாவதி சொல் — விருத்தம்.

ஜெகம்புகழ்மகிபரேயுன் திருவடிக்கடியாள்போற்றி
ககனதேவர்கள்சூழ்கின்ற கனமிகுகொலுவிலென்னை
அகமகிழ்வாகநீர்தா னழைத்திட்டசேதிதன்னைப்
பகருவீரெனக்கிப்போது பிராணநாயகரேநன்றாய்

வசனம்.

தேவரும் எனைக்காதலுடனே யாளும் பிராணநாதரே வந்தனம். அடியாள் தங்களை ஒரு மநுகேட்கிறேன், அது யாதெனில் தேவர் - முநிவர்கல சமஸ்தர்களும் பிரதிதினமும் இடைவிடாமல் போற

திப்புகழும் சபாவலங்காரக் கொலுமண்டபத்திற்கு, அடியாளை வரவழைத்த ஞாயங்களை தயவுசெய்து சொல்லவேண்டும் சுவாமீ.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

சித்திரப்பிரதிமையெல்லாந் திகைத்துமேனாணங்கொள்ள
வத்திசையுடைய லீலாவதியேநாமீன்றளித்த
புத்திரன்றனக்குக்கல்வி போதிக்கவேண்டுமென்றே
உத்தமியேயழைத்தே னுனக்குச்சம்மதமாபெண்ணே.

வசனம்.

சித்திரத்திலெழுதிய சிங்காரப் பிரதமைகளெல்லாம் உன்னைக் கண்டு தன்னைத்தானே மறந்து வாய்திறவாமல் வெட்கமடைந்து விடும்படியாகிய அழகினையுடையதேன்மொழிமயிலே உன்னை யான் வரவழைத்த விபரம்யாதெனில், நம்மது அருமைச் சிவனுக்குப் பருவகாலமானதினால் பெருமை பெருகிய கல்வியைக் கற்பிக்கவேண்டுமென்று என் கருத்தில் சம்பூரணமாக விருக்கின்றது, ஆதலால்உனை வரவழைத்தேன் உன்மனதிற்குச் சம்மதமா பெண்ணே.

இரணியன் சொல்-தரு-இ-ம்-பேகடை-ரூபகம்.

பல்லவி.

மனதுக்குச்சம்மதமாபெண்ணே (மன)

அநுபல்லவி.

மானேகல்வியும்பன்னிட-நானேசொல்லதுமுன்னிட (மன)

சரணங்கள்.

கனந்தருங்கோகிலமொழி யானே நற்
கச்சையணியுங்கலைமான்விழி யானே
தனகோடிபிடியிடை நடை யானே
தனயனுக்குத்ததியென்மனை யானே
சரசக்கிளியேபெண்ணே-புரைசெய்தெளிவாய்கண்ணே (மன)

சரணங்கள்.

வைகந்தருக்கைகந்துவயதினில் மதியே
பரிவிப்பதுதந்தைகடன் நீதியே
சுந்தரியேகேளடியெந்தன் சதியே
தூரிதமோடிப்போதேலீலா வதியே
தாயாய்கல்விபிள்ளைக்கவும்-பிரவாய்மெல்லியேபிராவும் (மன

நிலையாதிருபோதுணர்வது தகை
நீதிசாத்திரத்திற்பாடி யின்துகை
கலைவைநகர்கரிவரதன் பகை
கன்னியேமகன்கலங்கச் செய்வன் வகை
கதலிக்கனியேகன்னலே-மதலைக்கிளியேமின்னலே (மன)

லீலாவதி-சொல்-விருத்தம்.

மகிலம்படைத்தவெந்தன் மகுடநீரியம்புவார்த்தை
சகியன்யான்கேட்டபோதே சந்தோஷமிகவுங்கொண்டேன்
சுகிதசக்கரைபந்தல்மேல் தேன்மாரிபொழிந்தாப்போலே
பகிரெண்டங்களுந்துதிக்க பாலனுக்குவைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளும் என்பிராணநாயகரே, இப்போது நீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திவ்வியமொழியைக்கேட்டவுடனே அடியாளுக்கு எவ்வித சந்தோஷமாயிற்றென்றால் சக்கரைபந்தலிலே தேன்மாரிபொழிந்தா லெப்படி சந்தோஷிப்பார்களோ அதற்கொண்மடங்கு அடியாள் மனம் பூரிப்படைந்தேன் சுவாமி, தங்கள்ளிஷ்டப்படி எனக்கும் சம்மதம் நாயகா.

லீலாவதி-சொல்-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சம்மதம்துரையே தனயனுக்கு
ததிநல்லமரையே (சம்)

அநுபல்லவி.

செம்மையுடன்போதிக்கும் செழுங்கல்விச்சாலையிற்
சிறுவன்றனைவைக்கநல் பருவமிதுவென்றசொல் (சம்)

சரணங்கள்.

சீதமலர்முகவீ கோதமகனுக்குநால்
வேதசாரநூல்களை நீதியுடன்போதிக்க (சம்)
ஜெகம்புகழ்மகிபாநா மகமகிழ்ந்தேயளித்த
மகன்றனக்குநூல்களை சுகமேசடோதிவைப்பது (சம்)
ஞாலம்புகழ்கலைவை நகர்க்கரிவரதனை
சீலமுடன்ஜெயிக்க சித்தம்வைத்தகர்த்தனே (சம்)

வசனம்.

சுவாமி தேவரீருடைய மனதின்படியே, அடியாளுக்குமெத்த சம்மதம் குழந்தையை கல்விபில்லையும் நாயகா.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

இலங்குமென்கொலுவின்மேவுந் துன்முகமந்திரியேகேள்
பலங்களில்மிகுந்தவீரப் படைத்தலைவனையனுப்பி
நிலங்களிற்புகழுமெந்தன் நிதிபிரகலாதன்தன்னை
அலங்காரமாகவிங்கு வழைத்துமேவருகுவீரே,

வசனம்.

வாருங்கள் ஓய்மந்திரிமார்களே, என்மனம்விட்டபடி என்மனை விக்குச் சம்மதமானபடியால் இனிசும்மா விருப்பதுயுக்தமல்ல சீக்கிரமாக நீங்கள்போய், என்னருமைமகனான பிரகலாதனை அலங்காரமாய் அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் மந்திரிமார்களே.

மந்திரிகள்-பிரகலாதனை-அழைக்கின்ற-கவி.

தரணியையாளுந் தைத்தியசக்ரேஸ்வர
கிரணியரளித்த சின்பாத்தினரே
கருணைசெய்தெங்களைக் காத்துரக்ஷிக்கும்
பிரணவப்பொருளெனும் பிரகலாதாவாரும்

வசனம்.

திவ்விய மங்களமாணிக்க தீபம்போல் எங்கள் இரணியேல்வார் கெற்பத்தில் உற்பவமாகிய கண்மணியே எங்களைகாத்து ரக்ஷிக்கும் பொருட்டும்மை கல்வித்திரமரியவைக்க உமது தகப்பனார் வரவழைக்கச் சொன்னார் வாரும் பிரணவப் பொருளாகிய பிரகலாதனே.

பிரகலாதனன்-வரும்-பொதுவிருத்தம்.

சீர்தருங்கற்பகத் தருவினிற்குரிய
தேவர்மாமுனிவர் மாதவர்செய்
ஏர்தவங்களு மோருருவதாய்த்
திரண்டெழுந்துவந் தருவியதுபோல்
கார்முகில்மேனிய னடியிணைதன்னைக்
கருத்தினில் இருத்தமாய்க்கருதி
பார்முழுதினில்வாழ் பக்தர்கள்களிக்கப்
பிரகலாதன விநோதவந்தான்.

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சிறந்த பொருள்களுக்கு, நினைத்த வஸ்துவென்னும் கற்பகத்தருவுக்கு வற்புதமாகிய தேவர்களும், முனிவர்களும், பெருமைபொருந்திய மஹாதவசியாளிகளும், பிராம்மண யாகயெக்கிய ஓமாதிபதிகளும், செய்ததவமானது திரண்டிருண்டொரு வுருவங்கொண்டெழுந்தருளிய பாலனைபோல் பிரகலாதரானவர் கார்மேகவண்ணனென்னும் கமலக்கண்ணனை தன்னிருதயகமலத்தில் தியானித்துக்கொண்டு, பூலோகபக்தர்கள் மனங்களிக்க கந்தருவர் அந்திரமாற்கத்திலிருந்து,புஷ்பங்களை வருஷம்போல் தூளிக்க வியாகூலசித்தர்களுடைய துன்பம் இனியொளிக்க வானவர் சுபம் பரிமளிக்க தன்தாயார் தகப்பனார் சமுகத்திற்குத் திவ்விய கடகங்கண ஹாரகேயூர திருவாபரணங்களை யணிந்துக்கொண்டு தன் தோழமாராகிய மந்திரிகுமாரர்கள் புடைசூழ்ம்படி அதிக வலங்கிரத விநோதசமேதனாக வருகின்றவிதங்காண்க.

பிரகலாதன் வருகிற

தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சூரர்க்கதிபனென்னுந் துரையிரணியனருள்
சுதன்பிரகலாதன் வந்தான் இங்கிதகுண
பதன்பிரகலாதன்வந்தான்

அநுபல்லவி.

தாரகமெனவே ஸ்ரீதரன்திருவடிகளை
தஞ்சந்தஞ்சமென்றே பிரபஞ்சமீதினிலோதி
தவிர்செந்தாமரை மலர்முகவிலாசன்
கனிர்கொண்டனைவரும்புகழ் ஜெயப்பிரகாசன் (சூரர்)

சரணங்கள்.

செங்கதிர்முடி நலங்க புஜகிருதி
செழித்தாபரணங் குலுங்க
மங்களமாகமந்திரி மார்களுடனேகூடி.
மருவும்மல்லிகைமுல்லை திருவும்சாமந்திருடி.
மரகதவச்சிராபரணமு மணிந்து
திரமுடனரிதிரு வடிதனைப் பணிந்து (ஞா)

வானவர்கண்டுகண்களிக்க புஷ்பமலரை
வாரிமாரிபோல் தெளிக்க
ஞானமாதவர்தொழும் ஞாலமுண்டசெல்வாயன்
நளினபொற்பாதமதை தெளிவுகொண்டபெருமை
நாவினிலோதியே யாவல தாகவிப
பூவுலகாதிபர்மேவும் விவேக (ஞா)

அனந்தன்மீதிலிரசயனன் அன்பருக்கருள்
அளிக்கும்மம்புஜ நயனன்
கனந்தருங்கமுகுரும் கலைவநகரினில்வாழ்
கரிவாதர்தன்னருள் பெருகுமற்புதயோகன்
கலகலவெனசிலம்பொலிகளு மசைய
அல்லகடவுலகினில் பலர்புகள் விஜய (ஞா)

பிரகலாதனன்-சொல்-வெண்பா.

சுத்தமிகுந்தி நலங்கு மெழில்மந்திரிகளே
இத்தலமெங்கும்புகழ் மெந்தனையே-பெற்ற
தாயாரண்டைக்குட்சென்று தாருளினை கண்டுவணங்கி
நேயமுடன் வருவேனிங்கு

வசனம்.

பரிசுத்தமாகிய நீதிகளை கவனிக்கின்ற என்மந்திரிகளே, நீங்களனைவரும்இவ்விடத்திலிருந்தால் இருங்கள் என்தாயார் மாளிகைக்குச் சென்று திருவடிதரிசனஞ் செய்துவருகிறேன் என்னருமை சோர்களே,

பிரகலாதனன் தாயாரிடம் வரும்

தரு-இ-ம்-பமுறு-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தண்மைமிகும்பிரகலாதனிதோவந்தானே (தண்மை)

அநுபல்லவி.

உண்மைதனையெந்நாளு முளமதனிற் றேரிமீறி (தண்)

சரணங்கள்.

ரத்தினகலிக்கிச்சுட்டி நகைசெகதாட்கட்டி
கொத்துமல்லிகைமுல்லை கோகனமலர்சூடிநாடி (தண்)
இந்தானவிலாசன் எங்கும்புகழ்ப்பிரகாசன்
சந்தனவிநுதலிற் கனதிலர்தபொட்டுமிட்டு (தண்)
மனமதுகளிக்க மலர்மாரிதுளிக்கச்
சினமென்பதொளிக்கச்செய்யும் நிதானகியானமான (தண்)
மாதவர்பயமோட மகிதருங்கொண்டாட
ஓதான்பாதாம்புயஞ் சிந்தயிற்றினம்பேறியேற்றி (தண்)
நீரிகுகலவை ஜெயகரிவரதர்
உரம்வளரிந்திரை புத்தமியருளால்மேலே (தண்)

பிரகலாதனன் தாயாரைப் போற்றும்-விருத்தம்.

முன்னமேதவங்கள்செய்து முந்நூறுநாட்சுமந்து
என்னையீன்றெடுத்தாத்தின மிழைத்தெதொட்டிலில்வைத்தாட்டி,

கன்னல்சர்க்கரைபாலன்னங் கனித்தனிக்கொடுத்து வளர்த்த
அன்னையேயுனது செம்பொன் னடியிணைபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

அம்மணி! மேன்மையாகிய யோன்பு நோற்று தங்கள் கெர்ப்பத் தில் பத்துமாதம் என்னையடக்கி வைத்துப் பிறகு என்னைப்பெ த்து வளர்த்து மிகவும் அருமையாய்க் காப்பாற்றி, கன்னல் சர்க்கரை கலந்த பாலன்னங்களையூட்டி அமிர்தமொழி மொழிக்கையைக் கா ட்டி தினம் பாராட்டி தொலையவராக் கூட்டி தொட்டியில் வைத் தாட்டி கண்குளிர மைகளைத்திட்டி கனகாபரணங்களைப் பூட்டி தா லாட்டி என்னை வளர்த்த அன்னையே! உனது மனது மனமகிழ அடி யேன் சரணம் சரணம்மா தாயே,

லீலாவதி சொல்-விருத்தம்.

பெருமையென்குலம்விளங்கப் பிரபலமாய்வந்துதித்த
பொருமையில்மிகுந்தமிசேஷ்ட புத்திரனேமணியேவாடா-
வேருலகிற்சர்கவப்பனத்தின் உதிரத்தினமேவாடா
அருமையென்மகனேயுத்த னப்பனேவாடாவாடா.

வசனம்.

ஸ்ரீ என்குலம் விளங்கும்படி எள்ளையற்றில் மாணிக்கத்தைப்போல் வந்துதித்த என்னுயிருக்கே உன்னையும் மன்னனையும் பெருமையு முடைய என்னருமை மகனே வாடா கிட்டேவாவே.

லீலாவதி சொல்-தரு-இ-ம-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருமைமகனே நானேயே வாராயென்றன் (அரு)

அநுபல்லவி.

பெருமையெனதுதனப் பலமதினாலேவந்த
புத்திராஎன்ரத்ன பந்தமாயாற்றுத்தங்கமே (அரு)

சரணங்கள்.

கன்னலைந்தாமே கற்கண்டேகல் நாரிமார்கெகன்முன்னிலே/
சர்க்கரையேதிகழொப்பிப்புமெபொப்பிலாத
சூலகரிபெருக்குங் காவலநடவேலைந்த (அரு)

மருவேமைக்கிலை நமுல்லைபே மரிகவிகாமுகிற-மருவே
திருவேமலர்சாமந்தி செண்பகமேசெவ்வலரி
வருவேயிராமாய்வந்த உத்தமிபான்பெற்றெடுத்த (அரு)

மரகதமணித்தலேயே மாதுளம்ப்பச்சை
மாநகர்மலர்ச்சோலேருதே கலந்வைகரில்வாழும்
கரிவாதனைவெல்லும் பிரியமுள்ளயென கண்ணே (அரு)

பிரகலாதனன சொல்-விருத்தம்.

அற்புதமாகவென்னை யளித்திடுமன்னையேயுன்
பொற்பதத்தாமரிணைக்கைப் போற்றிபோற்றின்பமாக
நற்பகமலர்க்கொப்பான நயனமுங்களிக்கவென்னை
உற்பதமாயழைத்த வுண்மையையுரையும்மா.

வசனம்.

அற்புதமாய் என்றனையின்றளித்த அன்னையே, உன்னிரு பொற் பாதங்களுக்கு அடியேன் வந்தனம். எனைவரவழைத்த விபரம் தாங் கள் திருவாய்மலர்ந்தருளும்மணி.

லீலாவதி சொல்-விருத்தம்.

உரைசெய்வென்னருமைப்பா வுணர்விலிலுயர்ந்தபாலா
தரணிபோர்போற்றுமுங்கள் தந்தையானவர்மிகுந்த
குரைவிலாவேத சாஸ்திர யங்கள் கற்றுணர்ந்திடவுக்க
திரமதாய்வரச்சொன்னாரும் செல்வமேயாத்துக்கொள்வாய்

வசனம்.

கேளடா என்னருமை மகனே உன்தகப்பனார் அதிக ஆவலுட னே யுனக்கு வேதநூலை போதிவைக்கவேண்டுமென்று வரவழைக்கச் சொன்னார் ஆதலால் நீமனமகிழ்ந்து போய் நலலதிபயாசநூலகளை வாசித்துக்கொண்டுவாடா என்கண்மணியாய்விளங்காநின்ற மகனே.

லீலாவதி சொல்-தரு- இ-ம-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாலாயுனதரந்தை வேதமெநூல்களை
பண்பாயுனைபடிக்க அன்பாய்வரச்சொன்னார்
பலகலையாதியுமிவைகளும் நியமும்
படிமிசைதனிற்புகழ்ந்திடப் படியடாவெந்தன் (பாலா)

சரணங்கள்.

கற்றுணர்ந்தவர்களோ மெத்தப்பெரியோரென்று
கருதும்பழமொழியில் அறிதமுடனுகலால்
கனகநெழில்குலத்தில் தினகனெனவுதித்தா
கருவிலேயோக்கண்மணி யுருவிலதிவ்யமான (பால)

செல்வப்பொருளைவிட கல்வியருளதிகம்
திருவரிதையரிந்து பரிவாய்பதவுரையும்
தெளிவுடன்களிவுகூர்ந்து நளமகிழ்ந்திடும்படி
வளமிகுகலையேயென் ஒளிமேனிபடித்திட (பா)

வண்ணமுனிவர்சித்தர் கண்ணுவர்வசிஷ்டரும்
வாசித்ததினுலல்லோ பூசிப்போர்களானுர்
வலம்புரிதவிழ்ஜெய கலைவாசித்திலக்கி
வாதனைப்பரதமோ ட்டுமைதயாயென் (பா)

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

பண்புடனேவேதத்தின் பயன்களையறிந்துகொளும்
அன்புடன்படிக்கச்சொன்ன வன்னையேபோற்றியென்றும்
முன்புதாய்விளங்குஞ்சாஸ்த்ர முறைகளைக்குறைவிலாமல் [ய்
தென்புடன்படித்துக்கொள்வேன்றிருத்தமாய் விடைகொடுப்பா

வசனம்.

அம்மணி எனைவரவழைத்து வேதநூல்களை கவ்வாய் ஓதிக்கொள்ளடாவென்றுரைத்தனன் அன்னையேஉன்பொன்னடிக்கிவந்தனம் அப்படியே உங்கள் மனங்களிக்கும்படியாகிய நல்ல பிரியமான நூல்களையே வாசித்துக்கொண்டு வருகிறேன், சந்தோஷமாக வாழ்த்தி விடைகொடுத்தனுப்பிவையும் அம்மணி.

லீலாவதி-சொல்-விருத்தம்.

பண்ணியபயிரில்நன்றாய்ப் பரிந்துமேபவர்கள்செய்த
புண்ணியந்தெரியுமென்று புகலுமாகமத்தூக்கொப்பாய்
எண்ணியபடியெனக்கே யிந்தனதந்தைதவாறுந்
தென்ணியங்களைப்படித்தென் னிளியேவந்துரைசெய்வாயே.

வசனம்.

ஆ என் அருமைத்தவத்தின் பெருமையால் வந்துதித்த என்சிறுவா யான்செய்த புண்ணியவசம் என்னவென்று சொல்லுவேன் உன்னைப்போல் அறிவுடைய புத்திரன் என்வயற்றிலேப்போது வந்து அவதரித்தையோ அதுவே எனக்கு இஷ்டசித்திரம் இன்னும் வேறுவேண்டுமா உலகத்தில் பழமொழி பண்ணியபயிரிற் புண்ணியந் தெரியுமென்று வழங்கும் மொழியென்ன பிசகாகுமா ஆகாதென்றிருந்த என்னெண்ணப்படியேதான் முடிந்தது, என்செல்வனே நீபோய் உன் தகப்பனுரிஷ்டப்படி அவருடைய கெண்ணியங்களை இடைவிடாமல் வாசித்துக்கொண்டுவாடா என் கண்மணியே.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

உகந்துமேதாயார்சொன்ன உண்மையின்படியேமைந்தன்
அகமகிழ்ந்தெழுந்திருந்து அமைச்சர்கள்புடைகள்சூழ
ககனதேவர்கள்களித்துக் காதலோடாசிகூற
தகைபெருந்தந்தைமுன்னே தனயனும்வருகின்றனே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகப் பிரகலாதனானவன் தன்தாயார் சொன்ன மொழிகளைச் சிரமேற்கொண்டு ஆனந்தபரவசனாக மந்திரிகள் புடைசூழும்படி அரம்பைமாதர்கள் ஆலவட்டம்போடவும் அமரர்கள்ஆசீர்வதிக்கவும், கந்தருவர் புஷ்பமாரிபொழியவும், தகப்பனார் சமுகத்திற்கு வருகின்றவிதங்காண்க.

கண்ணிகள்-இ-ம்-துஜாவந்தி-ஆதிதாளம்

மதிதலம்புகழ்ஞானமகிபனிரண்ணியனருள்
மைந்தன்வந்தனன் தந்தைமுன் சிந்தைமகிழ்ந்து மைந்தன்
முகில்போலுடைய ஸ்ரீமுராரிதிருவடி
மூலமந்திரமென்றேஓதியே-நாராயணனே- மூலமந்திர
கனகமகுடமுங் கங்கணம்வங்கிதோடாவுங்
கணையாழிகளுந்துலங்க-மணமிலங்க கணையாழிகளும்
தினகரரொளியைப்போல் தோளிற்புஜகீர்த்தியும்
செழிக்கும்மணிகள்தரித்து-விவகரித்து செழிக்கும்
அண்டர்முனிவர்கள் கண்டகமகிழ்ந்தடிக்கடி
ஆசீர்வாதமுங்கூற-அருள்தவந்தேற ஆசீர்வாதமும்

தண்டைச்சிலம்புகெஜ்ஜை தாள்கலகலவென
சர்வேஸ்வரனிணைத்து-தினமுனைக்கு சர்வேஸ்வர
சலவையல்லுபட்டுப் பீதாம்பரமுஞ்சரல்வைகள்
சகலாத்துகளுமணிந்து-மேனிதனிந்து சகலாத்துகளும்
கலவைநகரில்மேவுங் கரிவாதரங்கிதன்
கவிமுழுதிலும்பாடித்து மேவியடுத்து கவிமுழுதிலும்
இதலம்புகழ்கன மகிபனிரணணிய

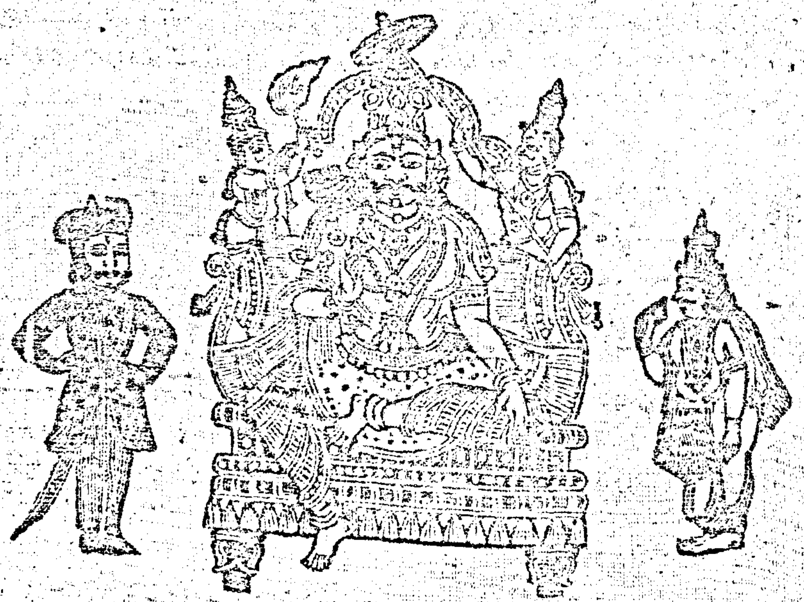

இரணியன் சொல்-விருத்தம்

கற்றறிவினிலுயர்ந்த கனகனென் குலம்விளங்க
சிற்றஜன்போலுதித்த செல்வரத்தினமேவாடா
பெற்றிடை சகளுக்குதிக்கு மெழில்பெருங்கொலுவிலன்பாய்
பத்தியாய்வந்துநிற்கும் பிரகலாதனேவாடா.

வசனம்.

ஆ என் அருமை மகனே, திவ்விய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து எவ்வுலகையும் ஏகசக்ரேஸ்வரனாக ஆளும் என்வயற்றில் சித்தஜனை ஜெயிக்கும் அழகினையுடைய என்கண்மணி விளக்காய் நின்று கனககுலம் விளங்க வந்துதித்த ரத்னக்கட்டியே வாடா செல்வசிகாமணியே.

இரணியன்-சொல்-தரு-இ-ம்-தோடி-ரூபகம்

பல்லவி.

என்னுகண்மணியே துரையே முன்றன்
எழில்மொழிசெவிக்கின்பசர்க்கரையே (என).

அநுபல்லவி.

மனதுமகிழ்ந்திடும்படி யெந்தன்
மடிமீதினிற்-றிடமாகவோர்-நொடி இனி-லோடிவந்திடும் (என)

சரணங்கள்.

கனகுழைசுகமொழி யுலாசா
கமலதளநயன விலாசா
தினகரனெழிலொளி ப்ரகாசா
செழிக்குந்தப்புதற்பத வாசா
ஜெகமெங்கிலும்-புகழ்தங்கிய-மகிழிங்கித-தகைபொங்கிய (என)
சீதளசெந்நுதுக வதனா
திவ்வியானந்தபத சிதனா
தாதளசங்கீத மதனா
தனயனெனவந்திடுந் சுதனா
தெளிவில்மிக-வொளி வேகய-களிகூர்ந்திடுங்கிளியே (என
மலைபுயவிருசர் குலதீரா
மகிழுரத்னமணியணி யாரா
கலவைநகர்க்கரி வரதன் கோரா
கலந்திடச்செய்திடுமென் குமாரா
கடல்குழ்புவி-புடையோர்நம-தடிதாழ்ந்திடு-குடைநிழலில் (என்னு)

பிரகலாதனன்-போற்றி-விருத்தம்.

மாமணமுனிவர்தேவர் மலைநிகராசுரியாரும்
கேமாய்தொழுதுபோற்றும் நெடும்புவிதனையென்னும்
சேஷமயாசளிக்கும் ஜெயமிகுதந்தையேயுன்
தாமரைத்தாளிணைக்குச்சாஷ்டாங்கம்போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

மஹாபெருமைபொருந்திய முனிவர்களும், தேவர்களும், இன்னம் மற்றுமுண்டானபேர்களும், மலைகளுக்கு நிகராகிய புஜங்தோள்களைப்படைத்த அசுரர்களாகிய இராக்ஷதர்களும் இத்தியாதிபேர்களும்சித்

நிய காலக்கடன்களைக்கழித்து பரிசுத்தமாகிய உமது பொற்பாதகம லங்களைப் போற்றும்படியாகிய வலுமை தவத்தில் மிகுந்த என் தந்தையே, நெடியகடல்சூழ்ந்த யீரேழுபதினாலுலோகங்களையெல்லாம் ஓர் தவளச்சக்கரக் குடைநிழலிலே க்ஷேமமாயிருக்கும்படி அரசளிக்கும் என்தந்தையே, உமது செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளுக்கு அடியேன் வந்தனம் வந்தனம் தந்தையே.

பிரகலாதனன்-போற்றி-தரு. இ-ம்-பியாக்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி,

வந்தனம் வந்தனம் முந்தனரவிந்த
பாதமேவிதம்சதா (வந்த)

அநுபல்லவி.

அந்தாரிந்திரர்கந்தருவரும்-பந்தமேரவெந்துமே
பணியும்பதம் (வந்த)

சரணங்கள்.

சிதாரவுலகினையெந்தாளுமே கோதரவளித்தேவசாளுமே
ஆதரவாகியுனதுபொற்பாதாரமேசாதாரணமாகயான் (வந்)
பொங்குமாமறையோர்முனிவரினம்-எங்கும்போற்றிபிரஞ்சிடவுந்
தினம்-செங்கோலேந்திச் செழிக்கதைத்தியர்
மங்களமொடுவாழுந் தாழ்விலாப்பதம் (வந்த)
பரிதிமாமதிருமேரேம்புவி-சுருதியேவருமேகலைக்கரி
வரதநருள்பெரியரமதாக-நிருதனேயுனதடிபடிமிசை (வந்)

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

கற்கண்டுநற்கதலி சக்கரையுமிக்கநல்
கன்னலொடு நன்னலமதுவும்
கலந்தாலுந் நற்சுவையுன் மொழிதனக்குநிக
ரமென யுரைக்கலாமோ
தெற்குநின்றேவட்க் கோடுமீதினிலேருஞ்
செழுங்கமலக் குடையமன்னன்
தன்னைப்பழிக்குமுன் வுன்னிதமெய் நிரத்தகை
யுரைத்திடவும் வசமோ
நீர்கொண்ட நற்றடத்திற்பொருட் டலரேழில்
நின்முகத் திக்குநிகரோ

நெடியதிரை சூழ்பாவை வெற்பில்யான்தவத்
தின்பெருமை யென்றும்நன்றாய்ச்
சீர்கண்டு யெக்காளு மெந்தனைப்போலவே
செங்கோல்காத்திலேந்தி
தேவர்முனிவர்களசுரர்க்கெல்லாற்குமன்னனாய்
சிரஞ்சீவி யாக வாழி.

வசனம்.

அடா என்னருமைமகனே, உன் திருவாய்மொழிகளைக் கேழ்க்கக்கேழ்க்க எப்படி யிருக்குதென்றால், கற்கண்டு சர்க்கரைதேன்களை ஒன்றாய்க்கூட்டி யுண்டாலும் உன்மொழிக்கிணையல்லவே மன்மதனும் உன்வடிவுக்கிணையல்லவே, தாமரை மலரும் உன் அலங்காரத்திற்குமுன் நிற்கமாட்டாதே, இதுகளெல்லாம்என் தவப்பலபெருமையென்றுதான் நினைக்கவேண்டும், என் செல்வமே நீஎப்போதுஞ்சிரஞ்சீவியாக வாழக்கடவாய் எழுந்திரு மகனே.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

வண்மையோடெந்தனை வாழ்த்திடுந்தந்தையே
வாகுபொற் பதமடிபோற்றி
தன்மையாய்முனிவர் வானவர்தைத்தியர்களும்
தாழ்ந்துதாள்பணியுமுன் கொலுவில்
உண்மையாயெந்தனை யழைத்திடுஞ்சேதி
யுளமதிற் கனிவுகொண் டன்பாய்
அன்னைலேயுரைப்பீ ரகிலமுங்களிக்கு
மடியிணைக்கனுதினம் போற்றி.

வசனம்.

வண்மையுடனே எந்தனை திவ்விய மங்கள சுபகரலக்ஷண திருவார்த்தைகளை வாழக்கடவாயென்று வாழ்த்திய எனது தந்தையேதங்க ளழகிய திருவடிகளுக்கு அடியேன் வந்தனம், தன்மையில் மிகுந்த முனிவர்களும் தேவர்களும் தங்கள் வம்சதைத்தியர்களும் தாழ்ந்து வணங்கி போற்றிசெய்துப் புகழும்படி விளங்காநின்ற சபாமண்டபத்திற்கு அடியேனை அதிக துரையாக வரவழைத்த விபரம் தெரியச் சொல்லவேண்டுமென் தந்தையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

ஐயனேயென தாத்த அருமைபாலகனேமேனாய்
வையகந்தன்னில்பிள்ளை வயதினில்கற்கும்கல்வி
மையமேயபாறைமீதில் பதிந்திடுமெழுத்தாந்தங்க
மெய்யனேயுரைப்பதாலே மேன்மைநூல்படித்துக்கொள்வாய்,

வசனம்.

கேளடா என்னருமை மகனே இவ்வுலகத்தின்கண் பாலியர்க்கு இளமைப்பருவத்தில் கல்வியின் பயிர்ச்சிகளை பரிவித்தால் அது எப்படி விர்த்திக்குமென்றால் சிலாசதானமாக நீடூழிகாலமும் வித்விருக்கும் ஆதலால் உனக்கு கல்வியின்றிரமரிவித்து யான் கண்குளிரப்பார்த்து செவியாரக் கேழ்க்கவேண்டுமென்று வரவழைத்தேன் என்செல்வமே நீ நல்ல நூல்களைப் படித்துக்கொள்வாயடா மகனே.

பிரகலாதன் சொல்-விருத்தம்.

தந்தையேயுன்வாக்குக்குத் தாசுநீயேதாநினுண்டோ
செந்தமிழ்கலைகளாதுஞ் செழும்பள்ளிக்கூடத்திற்கு
பந்தமாயனுப்பிவைத்தால் பகர்கிடும்நூலையெல்லாம்
சிந்தையின்மகிழ்வாயானும் தெளிவுடன்படித்துக்கொள்வேன்.

வசனம்.

கேளும் என் தந்தையே அப்படியே உமது இஷ்டப்படி படித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்தந்தையே.

இரணியன் சொல் - விருத்தம்.

பெருகுமனுநீதியாகிதவமைச்சமாசே
பிரியமுடனமதசுரர் குலத்துக்கெல்லாம்
குருமணியாய்விளங்குகின்ற சுக்கிராசாரி
குமாரர்களில்நிபுணன்சண்டா மார்க்கன்றன்னை
இருகுழைசொல்லாமலவர் தனையிப்போது
சீக்கிரமதாயழைத்தோர் நொடிக்குள்ளாக
வருகுவீரெனவதிரு சொனுமுகப்பில்
வாகுமிகுதளபதியே வண்மையாக.

வசனம்.

ஓய் தளபதி மந்திரிமார்களே நீங்கள் சீக்கிரமாக நமதுகுலகுருவாகிய சுக்கிரபகவான் குமாரனாகியசண்டாமார்க்கனை நாம்வரவழைத்தோமென்று சொல்லி அதிக துரையிலழைத்துவாருங்கள் தளபதி மந்திரிமார்களே.

தளபதி சொல்-விருத்தம்.

அசுரர்தன்குலத்துக்கெல்லா மகமகிழ்ந்துபதேசிக்கும்
புகராரம்சுக்கிராசாரி புத்திரனேயுமையிப்போது
விசும்புரகமுமத்தியத்தில் விளங்குமற்புகனுருன்னை
விஜமுடன்வரவேசொன்னார் நீயெழுந்திருந்துவாரும்

வசனம்.

சுவாமீ அடியோங்கள் வந்தனம் சண்டாமார்க்கரே உம்மை இரணியேஸ்வரர் அதிக துரையாய் வரச்சொன்னார் நீர் வாருமெங்கள் குருபுத்திரனே.

சண்டாமார்க்கர் வரும் பொது-விருத்தம்.

பார்க்கெல்லாமதிபான பரமிரணியனார்சிந்தை
நிர்க்கமாய்மகிழ்ந்தனுப்புந் தளபதிவார்த்தைகேட்டு
ஏற்கவேசுக்கராசாரி யீன்றிடும்நிபுணன்சண்டா
மார்க்கனுமெழுந்திருந்து மன்னன்முன்வருகின்றானே.

வசனம்.

ஈரேழு பதினாலுலோகத்திற்கும் ஏகசக்கிரேஸ்வரனாய் விளங்காநின்ற இரணியபூபாலகர் சொற்படி தளபதிகள் வந்து சொன்ன வசனத்தைக்கேட்ட மாத்திரத்திலே குருபுத்திரனாகியசண்டாமார்க்கர் அதிக துரையாய் வருகின்றவிதங்காண்க.

சண்டாமார்க்கர் வருகிற

தரு-இ-ம்-தர்பார்-ஏகதாளம்

பாதாளஞ்சுத்தி தந்தைசங்கீதமாம்
நிமத்தளந்தம-பூதமயனும் தாதாளம்
தாதேதைதேதெளதத்தி
தத்திமிதகதிமி தகஜெனு தகதரிங்கணதோமென்று

பல்லவி.

மார்க்கர்வந்தார் இதோசண்ட

மார்க்கர்வந்தார்

அநுபல்லவி.

பார்க்குள்மாமறை யோர்க்கு மதிபன்

பகர்சுக்கிரன்மகனாகிய நிகர்தக்கராமிகயோக்கிய (மார்)

சரணங்கள்.

சோதிடகாவிய நான்மறையுணர்ப்போன் திவ்விய

நீதிடமாதிட யோதிடகுறிப்பேன் செழுங்

காதிடமன்னவனன்குரு வாதிடசெய்திடுவேதியனி

மேதினியாதினுமேர்கொடிமீதினில் சோதிடுவேதினன் (மார்க்)

திதிநக்ஷத்திரம் வாரமுமறிவேன் லக்கின

பதியின்காளிவ னென்றேபுரிவேன் கற்ற

யெதியாதினுமதியாமலேசதி செய்திடுவோன்கொண்டப்

பதியனிரணியன்வாழ் சபைபெதிரோயின்றினைந்சண்ட (மார்க்)

அரியரகயன்மூவரையுந்தாத்தி ஜெகத்

தொருவனேதேவனாய் செங்கோல்நிறுத்தி என்றும்

கருதியநூலோர்புகழ் கலவைக்கரிவரதன்தனையே

பெருதனயோதிடும்பேர்கள்தன் குருதிகள்செதிரிடவாட்டிடும் (மார்க்)

சண்டாமார்க்கர் சொல் விருத்தம்.

திக்கெங்கும்புகழ்பெற்றோங்குந் திரனர்கொலுமுகப்பில்

பக்குவமாகக்காற்கும் படைத்தலைவீரர்களும்

சுக்கிராசாரியீன்ற சுதன்சண்டாமார்க்கர்தானும்

மிக்கவேவந்தாரென்று வேந்தனுக்குரைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்களப்பா கொலுமுகவீரர்களே, குருபுத்திராகிய சண்டாமார்க்கர் வந்திருக்கிறாரென்று உங்கள் வேந்தனாகிய இரணிய பூபாலருக்குச் சொல்லி வாருங்களப்பா வீரரே.

வீரர் சொல்-விருத்தம்.

வாரிசூழுலகேழும் வணங்குமென்னரசேகேளீர்

சேரிலாவேதசாஸ்திரம் திகழ்ந்திடும்நமதுசுக்கிரா

சாரியாரீன்றளித்த தனயனும்சண்டாமார்க்கர்

வீரியமுடனேவந்தார் வெழில்பெருங்கொலுவின்முன்னே

வசனம்.

கேளுமெங்கள் கனகதுரையே, நமது குலகுருவாகிய சுக்கிரர் குமாரராகிய சண்டாமார்க்கர் கொலுமுகப்பில்வந்து அதிக அரிதமாயுமக்கு சொல்லச்சொன்னார் கர்த்தரே.

இரணியன் சொல்-துண்டு-கவி.

மதிமிகுந்திடுந்தள பதியேநீயவரை

சதிருடனேநம தெதிர்வரச்செய்வீர்.

தளபதி வசனம்.

சுவாமி சண்டாமார்க்கரே சீக்கிரம் வரச்சொன்னார் போம்.

சண்டாமார்க்கர்-இரணியன்முன் வருகிற

தரு-இ-ம்-பிலஹரி-அடதாளம்

பல்லவி.

என்னையழைக்கவிபரத்தையுரைப்பீர்கெவரம்

எங்கும்புகழ்சக்கிரேஸ்வரா-இரணியேஸ்வரா (என்)

அநுபல்லவி.

உன்னைவிடயினியுலகினிலொருவருமுண்டோ

கனதவமுன்னையிற் பிரசன்னமனங்கொண்டக்

கருணையொடுயிந்தத்-தரணிமுழுதுமே

சரணமெனத்தொழு மிரணியபூபனே (என்ன)

சரணங்கள்.

தேவர்முனிவர்கள்கண்டு நடுநடுங்கி

திகைத்துபயமிகக்கொண்டு யென்றும்

ஆவலுடனேதங்கட் கேவல்செய்யவுஞ்செங்கோல்

மூவுலகங்கைக்கொண்ட காவலனேயுத்தண்ட

முத்தேபொருள்முதல் வித்தேகனிவொடு

இத்தலத்தினுன் சித்தமகிழ்ந்திட (என்ன)

காசிபர்மகிழ்சுதனே கண்பெற்றோங்கும்

கருணாகரபதனே திவ்விய

மாசில்லாமகுடவர்த்தனகிரீடவதிருபா

தேஜோன்மயப்பிரகாசஞ் செழிக்குமெழிற்பிரதாபா

தினமுமனைவர்கள் நினைவில்குடிகொள்ளுங்

கனமேயனைவர்தன் தனமேமனமகிழ்ந்து (என்ன)

சகலபுவனயோகா மேன்மைமிகுந்த
தைத்தியகுலவிவேகா யென்றும்
அகமகிழுங்கலவை ஹரிகரிவாதர்தன்
பலகமுடித்திடவந்த பாக்கியமிகயோக்கியமே
படிபுலகமதிற்-கொடிபெற்றோங்கிய
வடிவேகடிமலருடையசொறுவினில் (எனெ)

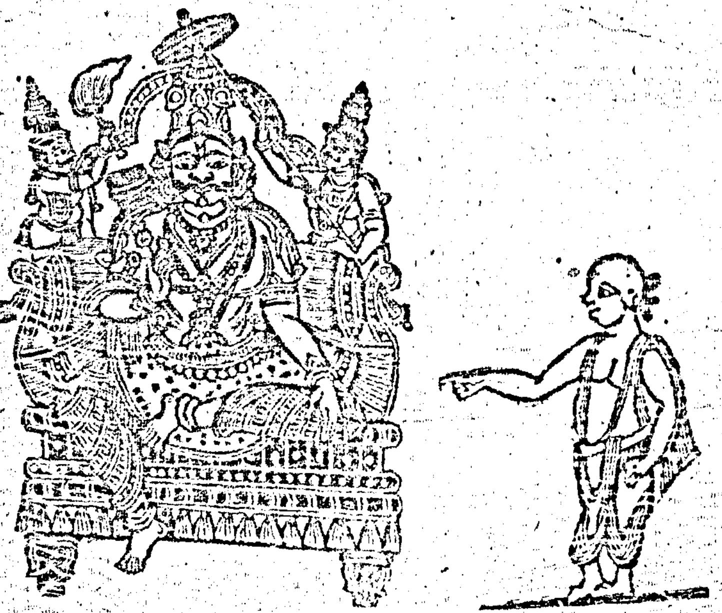

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

திரிபுவனங்கள்போற்றுந் தைத்தியகுலத்துக்கெல்லாங்
குருவெனவிளங்குஞ்சுக்கிரர் குமாரனுப்வந்துதித்த
அறிவுள்ளசண்டாமார்க்க வையரோவாருமையா
பெருமையில்மிகுந்தாத்தின பீடத்தில்வீற்றிடீரே

வசனம்.

திரிபுவனங்களும் போற்றி புகழும்படியாகிய தானவர்குலத்திற்கு மேன்மையாகிய குருபீடமாய் விளங்காநின்ற சுக்கிரர் குமாராகிய ஓய் சண்டாமார்க்கரே, வாரும் இந்தரத்தினபீடத்தில் வீற்றிரும் சுவாமி.

சண்டாமார்க்கர் சொல்-விருத்தம்.

சகலபுவனகண்டலோக சக்கரேஸ்வரா
சிரஞ்சீவி யாசிர்வாதம்
புகலுமறைவேதமதி லாதியாயின்ற
பரிபூரண வாசிர்வாதம்
கனமத்தியபுரகமெங்கு புகழிலங்கிதக்
தனகனே யாசிர்வாதம்
திகழுமொளிமகுட வர்த்தனாதிபேஸ்வரா
சிரஞ்சீவி யாசிர்வாதம்

வசனம்.

சுபிவா ஆசிர்வாதம், சிரஞ்சீவியாக வாழக்கடவீர் பிரபு.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

அன்புடனிசிகூரும் மருமையென்குருவைப்போலே
முன்புவந்தேதைசித்திய முறைகளைக்குறைவில்லாமல்
தென்புடனிருந்தன்றாய்ச் செழித்திடவாழிகூரும்
இன்பமெற்வுடையோரென்றே யென்மனங்களித்ததின்றே

வசனம்.

ஆ-ஆ வாரும் சண்டாமார்க்கரே, உம்மைமெத்தவும் புத்திசாலியென்று என்மனம் ரொம்பவும் களிப்புற்றன அதுயேனெனில் என் குருசுக்கிரர்போலவே என்பெருமைகளை கொண்டாடினீரல்லவா அதினால் நீர் நன்றாய்த் தெரிந்தவரேயொழிய வேறல்ல வந்தனம் ஓய் சண்டாமார்க்கரே.

சண்டாமார்க்கர் சொல்-விருத்தம்.

வானவர்முனிவாஞ்சி வாடிகைகூப்பிப்போற்றும்
தானவர்க்கரசேபுந்தன் தாழ்விலாதசும்வாழி
மானமோடசுரர்சூழ்ந்து மகிழ்ந்திடுங்கொலுவிலென்னை
ஏனழைத்திரணியயீஸ்வராயுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

சுபிவா சிரஞ்சீவி இரணிய பூபாலகரே, தேவர்-முனிவர்- சித்த வித்தியாதரர் முதலான பேர்கள் தங்களைப் போற்றியேற்றிப்புகழும் சித்திர கொலுமுகப்பிற்கு என்னை வரவழைத்த விபரம் சொல்லும் பிரபு.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

அரக்கர்தன்குலத்துக்கெல்லா மமைந்திடுங்குருவேகேளீர்
உருக்கமாயளித்தபெத்த னுயர்பிரகலாதனுக்கு
பெருக்கமாம்வேதநூலைப் பிரியமாயோதிவைக்க
செருக்குடனுனையழைத்தேன் செப்பிடவும்மாலாமோ.

வசனம்.

கேளும் அசுரர்குலத்திற்கு மேன்மையான குருபீடமாய்விளங்கும் ஒப்சண்டாமார்க்கரே உம்மை ஏன்வரவழைத்தேனென்றால் என்குமாரனாகிய பிரகலாதனானுக்குக் கல்வியின்திரங்களைக் கற்பிக்கவேண்டுமென்று யோசித்து உம்மை வரவழைத்தேன் ஆகலால்என்குமாரனுக்கு வேதவித்தியாப்பியாசங்களை சொல்வதற்கு உம்மால் முடியுமா சண்டமார்க்கரே,

சண்டாமார்க்கர் சொல்-விருத்தம்.

திரமாய்த்தாங்களீன்ற செழும்பிரகலாதனுக்குச்
சாரமாயிருக்கும்வேத சாஸ்திரமெல்லாம்நன்றாய்
சேரவேயோதிவைப்பேன் செந்தமிழ்ச்சாலைக்குன்
குமாரனையனுப்புமையா மனமகிழ்வாகத்தானே,

வசனம்.

கேளும் பிரபுவே, அதற்கென்னதடை உமதுபுத்திரனுக்கு நான் கற்றநூல்களை சொல்லாமல் இன்னம் யாருக்குச் சொல்லப்போகிறேன் ஆ-ஆ பிரபுவே, சாரமாகிய நூல்களெல்லாவற்றையுமே அதனதன் குறுந்தைக்கு புகட்டுவேனேயல்லாமல் விருதாகாலங் கழிக்கின்ற நூல்களை அவர்கண்ணில் காண்பிக்கமாட்டேன் பாரும் என்திறத்தை பூலோகமுள்ளவரையிலும், என்கீர்த்தி விளங்கும்படி செய்விக்கின்றேன் தாங்கள் குமாரனை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பிவையும் பிரபு.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

மைந்தனேயெந்தன்கண்ணே மாணிக்கமேநீவாடா
செந்தமிழ்க்கலைகளோதுஞ் செழும்பள்ளிக்கூடஞ்சென்று
முந்தியேவாத்திசொல்லும் முறைகளைபடித்துக்கொண்டு
வந்துமேயுரைப்பாயப்பா வாகுடன்மனங்களிக்க,

வசனம்.

கேளடா யென்செல்வமகனே, நீயிந்த உபாத்தியாருடன் சென்று நல்ல-நூல்களை கற்றுக்கொண்டு என்மனங்களிக்கும்படி வந்துசொல்லடா, என்செல்வமே.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

கலைதனிலிருக்குங்கியான கல்விகளெல்லாங்கற்று
தலைவனேயுன்முன்வந்து சாற்றுகின்றேன் தப்பாமல்
விலையிலாமணிபோலெங்கும் வேதத்தின்முதலிற்றங்கும்
நிலைதனையுரைக்கும்வாத்தி நிபுணர்தன்னுடனனுப்பும்

வசனம்.

தந்தையே வந்தனம், அப்படியே உமதுமனங்களிக்க கற்றுக்கொண்டு வருகிறேன் விலையிலாமாணிக்கம்போல் விளங்கிய வேதமுதலான நிலையையோதியநீதியையுடைய நிபுணராகிய உபாத்தியாயருடன் அனுப்பு மென்தந்தையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

வல்லமைமிகுந்தவேத வாத்தியேசொல்லக்கேளாய்
செல்வன்மேல்கண்ணுண்டாகி திருத்தமாயிருக்கும்வேத
நல்லசாத்திரங்களெல்லாம் நலமுடன்வோதிவைக்க
எல்லையோர்புகழ்பள்ளிக்கு யிட்டுக்கொண்டேகுவீரே,

வசனம்.

கேளும் கல்வியில்மிகுந்த வல்லவரொன்னும், உபாத்தியாயரே யென்செல்வன்பேரில் கண்ணுண்டாகப் பார்த்து, வேதநூல்களை யோதிவைக்கின்ற பள்ளிக்கூடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோம், சண்டாமார்க்கரே.

பொது-விருத்தம்.

கந்தனைக்கடவுள்முன்னால் கஞ்சன்முன்விட்டாப்போலே
மைந்தனையிரணியன் சண்டாமார்க்கர் தன்கையிலொப்பிக்க
அந்தணன்மனமகிழ்ந்து யரும்பள்ளிக்கூடத்திற்கு
விந்தையாய்மைந்தரோடு வேகமாய்வருகின்றாரே

வசனம்.

இந்தபிரகாரமாக ஆதிகாலத்திலே பரமசிவமானவர் தன்குமாரனாகிய வேலாயுதக்கடவுளை பிரம்மாவிடத்தில் எப்படி கல்விக்கனுப்பிவைத்தாரோ அவ்விதமாக இரணியனானவன் பிரகலாதனை சண்டமார்க்கர்கையில் வொப்பித்துவிட்டான் சண்டமார்க்கன் ஆனந்தபரவசமடைந்து பிரகலாதனையும் தானவர்பிள்ளைகளையும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வரும் விதங்காண்க.

சண்டாமார்க்கர் சொல்வசனம்.

அப்பா பிரகலாதனே! சீக்கிரம் உன்தந்தை யுத்திரவின்படி யாவ ருளமு மானந்தமடையும்படி சகல பிரபந்தங்களை உன் சிந்தையிலிரு த்திவைக்கின்றேன் வருவாயப்பா.

பிரகலாதனன் வசனம்.

ஓ சுவாமீ! போற்றி போற்றி அடியேன் இதோ ஓடிவருகிறேன் என் குருவே.

சண்டாமார்க்கன் சொல்-வசனம்.

ஆ-நேத்தி நேத்தி சிரஞ்சீவியாகவிரு, எழுந்திருந்து சீக்கி ரம் வருவாய் பாலகா.

பிரகலாதனன் சொல் தரு.

இ-ம்-அருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மறைமுதல்வேதநாதமேயிதோவோடி
வந்தேனென்றன் குருவே (மறை)

அநுபல்லவி.

பெருமையுடன்பிரபலப் பிரம்மகுலத்திற்சந்திர
பிம்பமதைப்போல்வந்த பெருமணியே
அருமையுடனேகல்வி யகமகிழ்ந்தடியேனுக்
கருளுமையுடனேயுந்த னடியிணைக்கேவந்தனம் (மறை)

சரணங்கள்.

பலபலஜெனனத்திற் பட்டுழலாமலே
பரிந்தெனையாட்கொள்ளும் பராபரமே
அலைகடல்சூழுமிந்த யவனியில்வாழுமடி
யார்க்கடியேனுமது வடியிணைக்கேவந்தனம் (மறை)

உடல்பொருளாவிமூன்றுமதருளேயல்லாமல்
உலகினிவேறேதென்குலகுருவே
திடமுடையகல்வியைத் தெளிந்திடக்கனிகூர்ந்து
தெரிவிக்கவந்தவுந்தன் சேவடிக்கேவந்தனம் (மறை)

காமங்கெட்டோய் கர்த்தனேயொழிந்தெனக்கான
கருத்தறிவிக்கவந்த கற்பகமே
க்ஷேமப்படுங்கலைவைத்திருக்கவிலாதர்தன்
சேவடிதனைத்தொழத் திருவருள்செய்யுந்தேவே (மறை)

சண்டாமார்க்கர் சொல்-வெண்பா.

மாமறையோர்தங்குலத்தில் மகிழ்பெரியானவந்துதித்து
க்ஷேமமிகப்பெற்றேனிச் செயனால் - பூமன்முதல்
அரனும்மாமலைகடலிவ ராவமதிற்றுயிலபிதாம்
பரனுமெனக்கிணையோ பார்.

வசனம்.

ஆ என்பெருமையை நானென்னவென்று சொல்லுவேன் மாபெ ருமைபொருந்திய பிரமகுலத்தில் யான் பிறந்ததே பூர்வதவப்புண்ணி யமென்றிருந்தேன் அதற்கிணங்க விப்புத்திரனால் எனக்கு வந்த க்ஷே மத்தை யாரால் சொல்லிமுடியும், ஆஆ-ஆஆ-உலகில் வழங்கும் பழ மொழி வாழ்வுவரும்பின்னே மதியோடிவரும் முன்னே யென்பது போல, எனக்கு மிகுந்த செல்வம் வந்தமைந்தது,என்பாக்கியமேபாக் கியம் என்யோக்கியமே யோக்கியம், இனி பிரமன் - விஷ்ணு-சிவன்- இம்மூவரும் எனக்குச் சமமாவார்களோ.

தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதி

பல்லவி.

எனக்குவந்தயோகம் இதைவிடவே
னெவர்க்குண்டிந்தவைபோகம் நான்

மிளிக்கும்படியந்த மைந்தனுக்குவேதசாத்திரம்பாள்
குணிக்கும்படி வந்தால் தேவனுக்குமனமகிழ்ந்து
திரிபுவனமுமெந்தன் பெருதனமாகவே
கருதிடுவோரார்க்கொரு பிசகிலாமலே (என)

பட்டமரத்திற்பொன் திட்டமுடன்காய்த்ததே
எட்டுதிக்கிலுங்குருப் பட்டமெனக்காச்சுதே
திடமுடனிரணிய நருள்சுதனாலே
கடகரியெதிர்முன் மடங்கலைப்போலே (என)

சாத்திரத்திலேயிருக்கும் சூத்திரமெல்லாமிரணியன்
கோத்திரம்விளங்கப்பாலன் தோத்திரஞ்செய்வானேயாகில்
வானவர்குருவென வரும்பிரகஸ்பதிதனை
நாணிக்குரங்குபோ லாட்டுவேன்வாட்டமாய் (என)

செழித்தநூலின்ரசத்தைத் திருடனையெடுத்துத்
தழைத்தோங்கிட்டயித்திப தனயன்றனக்கூட்டியே
தகைமிகுகலசமாம நகர்க்கரிவரதனைச்
செகமதிலிலாமலே செய்குவேன்சிறுவனால் (என)

வாத்தி-சொல்-விருத்தம்.

கல்வியையெனதுதந்தை கற்பித்தபடியினாலே
வல்லவன்மைந்தனுக்கு வாகுள்ளகுருவுமானேன்
செல்வத்தால்பயனொன்றில்லை திருத்தமாயிதையறிந்து
நல்வழிகளைப்படித்து நலமுடன்வாழ்குவீரே.

வசனம்.

கேளுங்களப்பா சிறுவர்களே, கல்விதான் யாவத்துக்கும் பிரதானமென்று இப்போதுதான் தெரியவந்தது, அது எப்படியென்றால் நான் இளமையில் விளையாடிக்கொண்டு திரிந்தால் என் தகப்பனார் வெறுமையாய் அடிப்பார் என்னமோவென்றிருப்பேன், அது இப்போது லோகராட்டியனுடைய புத்திரனுக்கே குருவாயினேன் பார்த்தீர்களா ஆகலால் கல்விதான் உங்களுக்கு விசேஷமாய்வேண்டியது நீங்களனைவரும் வரிசையாக உட்கார்ந்து பயபக்தியுடனே நம்முடைய நாவினாலேவருகின்ற மூலமந்திரங்களைக் கவனமாகக் கேட்டுப் பிரணவ ஆதாரமாகிய பொருளானது எந்தயிடங்களில் தங்குகின்றதோ அதை ஊன்றிப்பிடித்து வாசித்துக்கொள்ளுங்களப்பா பாலர்களே.

பிரகலாதன் சொல்-வெண்பா.

தேசிகனேயிம்மொழியை சிறியேனுக்குபதேசம்
வாசிசமைமுனையறிந்த வாரிதியே-மாசுகளைப்
போலடியேனுக்கொரு போதனையேயோதுந்திரு
மாலடிக்கேயாளாமதி.

வசனம்.

ஆம் என் குருவே, இப்போது தாங்கள் சொன்ன கல்வியின் பெருமைகளை அடியேன் செவியிற் கேட்டவுடனே ஆனந்த பரவசமாயினேன், இன்னம் வேண்டுமா இதே உபதேசம் சுவாமி சுகப்பிரம்மரிஷியானவர் பரீக்ஷித்துக்குப் போதித்த மூலமந்திரம் ஒன்றையே அடியோங்களுக்கு தயவுசெய்து போதியும் போதகுருவே.

வாத்தி சொல் - வெண்பா.

ஜெயமிகுந்தவிரணியர்தான் செய்தவத்தில்வந்துதித்த
நயமிகுந்தபிரகலாத நாயகமே - புயலதுநீர்ச்
சொரியுமதைப்போல்வேதந் தோன்றுமுதல்பிரணவத்தை
பரிவுடனேயுனாசெய்வேன் பார்.

வசனம்.

வெற்றியிலும் கீர்த்தியிலும் சிறந்தவராகிய இரணியேஸ்வரருடைய தவபல சிரேஷ்டனாகிய அப்பா பிரகலாதனே, உன் குணம் கருத்தின் பெருமையை யான் என்னென்று சொல்லுவேன், ஆஹா மெத்தவும் புத்திசாலியென்று என் வியாபகத்தில் தெரியவந்தது, கல்வியின்றிர மின்னவிதமென்று யான் சொல்வதற்கு முன்னமே எனை மிகவும் பரிந்து பயபக்தியுடனே யான் கடைத்தேறும் பொருளைக்காண்பியுங் குருவேயென்று கருதிய கனகனருள் கண்மணியே, சந்தோஷம் தானவர் பிள்ளைகள் இத்தனைபேர்கள் இருந்தும் என்னபிரயோசனம், எந்த பிள்ளைகளாவது அந்த கல்வி இன்னவிதமென்று சொன்னாரோ அதை யூகித்தார்களா இல்லை அந்தரத்தில் அநேக நக்ஷத்திரங்கள் கூடினபோதிலும் ஒரு சந்திரனுக்கிணையாகுமா ஆகமாட்டாது குழந்தாய் அப்படியே மேகமானது ஜலங்களை எப்படிப் பொழியுமோ அத்தன்மையாகிய பிரணவநூல்களை யுனக்கு போதிக்கின்றேன் நீ கவனமாக கற்றுக்கொள்ளும்பா பிரகலாதனே.

வாத்தி பிள்ளைகளுக்கு நேமகங்கூறல்.

தரு - இ-ம் - யமுனா - கல்யாணி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நேமமாகப்போற்றுங்கள் இரணியர்தன்
நாமமதையேசாற்றுங்கள் நாற்றிசையினில் (நேம)

அநுபல்லவி.

தாமிஷஞ்செய்யாமலே தானபாரஞ்செய்து
தழைத்தலர்ந்திடுஞ்செழு கருமலர்களைக்கொய்து
தாணியில்புகழிரணியன் பதமதிலதை
கருணையுடனர்ச்சித்துச் சரணமெனப்பணிந்து (நேம)

சரணங்கள்.

இந்திரன்திசைமுகமாகநின்றனைவரும்
எழில்மறைநூல்களை யோதுங்கள் தினமுந்
சுந்திரமலர்முகங்களிக்க சங்கல்பத்தை
அரிதமரமனதிலெட்டியோதுங்கள் நன்றாய்
தொழுதனுதினந் கருதிகள்முறையிடுவீர்
பழுதிலாமாலைசெல்வ பதமதையடைவீர் (நேம)
முத்திக்கிமுதலென்று மொழியுமுலப்பொருளை
முனைந்தனைக்கூப்பிடுங்கள் அதுநமக்கு
சித்திக்கும்படிநல்ல விக்கிரகங்களுக்குமெய்
சிறந்தென்னை காப்பிடுங்கள் சுண்ணமிட்டு
ஜலத்தைவிட்டலைத்து பொன்னிலத்தில்லைத் தனுதினம்
இலத்தியகலத்தியன் புலந்தைமுத்துலைத்தே (நேம)
அளவிலாவாகமங்களுக்குமேலாகிய
ஆனந்தபரஞ்சுடரே அதைமிகமும்
உளமதிற்செழுநிடும் பேர்க்கனுமாத்திரம்
ஓட்டுமோவினையிடரோ பயங்கொடாங்கி
உலவியகலலையில் நிலைகரிவரதனை
விலையிடுபலமுள தலம்புகழ்கலைதனை (நேம)

தானவபிள்ளைகள் சொல்-வெண்பா.

வாத்தியரேகேளிதனால் வெகுநேரமாகிறது
சாற்றினதுபோதுமினி தயைசெய்து-நேத்தியுங்கள்
வாக்கில்வரும்பொருளதனை வண்மையுடனேயெழுதி
தூக்கியெங்களுக்குவைத் தோது.

வசனம்.

கேளும் எங்கள்வாத்தியே, நீங்கள் சொன்னதெல்லாம்போதும் விண்காலமாகிவிடுகுது இனி தயவுசெய்து உங்கள் வாக்கிலிருக்கும் பொருளை எழுதி தூக்கி வைத்து அதில் காட்டினீரானால் எங்களுக்குப் பிடிபடும் ஆகலால் சுவடி தூக்குகிறவேலையைப்பாரும் குருவே.

வாத்தி சொல்-வெண்பா.

தங்கத்தினால்கலசந் தாம்பூலந்தக்ஷணையுந்
செங்கைவிரல்மோதிரமுஞ் செபமாலை-பொங்குமுடன்
பட்டுச்சரிகையிட்டகுரி கட்டுமடிதிட்டமோடு
சட்டமுடன் வட்டமணை தா.

வசனம்.

அன்னுடா தூமகேது இவ்விடத்தில் பிரகலாதனனுக்கும் தானவர் பிள்ளைகளுக்கும் வித்தியாப்பியாசஞ்செய்யவேண்டுமல்லவாகலசபூசை செய்யவேண்டியதற்கு இரண்டாயிரங்கலம்பச்சை அமுதுபடியும் நாலுலக்ஷம் விராகன் தானுவதான கலசமும், எண்பது மணங்கு பாக்கும், அதற்குத்தகுந்த வெற்றிலைக்கட்டுகளும், கணையாழி மோதிரம் மாணிக்கம்வைத்து யிழைத்ததாயிருக்கவேண்டும் ஜெபமாலையோ தங்கங்களாக பத்துவீசை நிறையிருந்தால் போதுமானது, அதின் பிறகு பார்த்துக்கொள்வோம், தக்ஷணை பூவிராகனாக ஒருகோடி விராகன் போதுமானது, வேஷ்டிகள் இதுகளைக் கொண்டுவாடா சீக்கிரமாக அடா தூமகேது.

தூமகேது சொல்-வசனம்.

ஐயா வாத்தியாரே நீர்கேட்டதெல்லாம் தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோகிறதைக் கேட்டீர்களேதவிர பூசைக்குத் தகுந்ததைக்கேழ்க்கவில்லையே, இதை எங்கே சொல்லி யிந்தக் குறையைத் தீர்ப்பேன் வாத்தியாரே.

வாத்திசொல்-வெண்பா.

மஞ்சள்ஜலம்பச்சை மாவிலையுந்தெர்ப்பை
பிஞ்சிளநீர்தேங்காய் கர்ப்பூரம் – மிஞ்சளவு
பொரிகடலைவெல்லமவல் புகழ்கதலிகனியினமும்
இருகுடலைபுஷ்பமதை ஈ.

வசனம்.

அன்னுடா தூமகேது முன்னே சொல்லி விட்டமோ யென்னமோவென்று இருந்துவிட்டேன், இப்போ நீ சொன்னபோதே ஞாபகம் வந்துவிட்டுது, மஞ்சள் ஐம்பது வீசை-மாவிலை-நல்ல தீர்த்தம்-தெர்ப்பை-நாரிகேளம் நாலாயிரம்- வெல்லம் ஐம்பது வீசை – கதலி

பழம் என்பது குலை – அவல்-கடலை-பொரி-சுண்டல்- இதுகளையெல்லாம் குறைவில்லாமல் கொண்டுவந்தையா, இப்போ கலசபூசை செய்கிறேன் செவிகொடுத்துக் கேளுங்கள் பாலகர்களே.

வாத்தி கலசபூசை மந்திரம்.

தானவர்குலதேவாயநம: சாஸ்விதப்ரம்மகலபாயநம:
சகலலோகதயாபாராயநம; சததளநேத்ராயநம:
ஆதிவேதாயநம; வேதமுதலாயநம;
விபுதபயங்காராயநம: விரதத்துவாயநம:
கோரஸ்வரூபாயன்னநம; கோகர்ன்னஜெயாயநம:
திதிசுதாயன்னநம; கனகாயன்னநம:
கயாதும்னோகாராயனனநம; ஜெகதலப்ரதாபாயன்னநம;

திவ்விய ரஞ்சித பாதபத்ம கேயூர் மகுட வர்த்தன கிரீட இரணியேஸ்வர தீராபாராயண முத்திவிந்த மூலவித்தியாரம்ப சுவஷ்டாமிய கலசபூசை நைவேத்திய சோடச பலவித புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி

வாத்தி சொல்-வெண்பா.

ஆண்மைமிகப்பெறலாம் ஆனந்தமுங்கொளலாம்
சேண்மன்னவையேவல் செயக்கொளலாம் – பூண்மதியால்
தாணியெங்கும்போற்றும் தயாபரனுமெங்கள்
இரணியனை போற்றியிருந்தக்கால்.

வசனம்.

அப்பா குழந்தாய் நான் சொன்ன பிரணவநாலை நன்றாய்க்கேட்டுக்கொண்டையா இன்னமுஞ்சொல்லுகிறேன்கேள் அதிருட்டங்களை ஒன்றேயென்று அறிந்துக்கொண்டு விபரமாகச்சொலலவேண்டும் அதின்விபரம் சொல்லுகிறேன்கேள்.

வாத்தி சொல் - கவி.

ஆத்மகியானத்தைவிட் டானந்தமாபர
மாத்மகியானத்தி லைம்புலன்களையொடுக்கி
ஆத்மகியானத்தைக் கருத்துமேயிரணிய
ஆத்மமேயடைவீ ரறிவுடைபருமே.

வாத்தி பிள்ளைகளுக்கு கூறிய நீதிபோதகம்.

மநுதனைமரந்தால் பதியிலையெவர்க்கும்
யாமிஷமரந்தால் தாமிதகுணமாம்
பெண்டுகள்வார்த்தையைப் பிரியமாய்க்கேட்டால
கண்டுகொள்ளானந்தங் கைப்பலனாகும்
நெதுவாயிருந்தால் மேதினிநகைக்கும்
மேலாயிருந்தால் மென்மேலும்வாழலாம்
அடங்கியிருந்தால் யாருமேமதியார்
ஆரபாரஞ்செய்வ தசுரர்க்குநன்மை
வானவர்தம்மை வாட்டுவதெல்லாம்
தானவர்குலமினி தழைத்தோங்கிவாழும்
கருணையாயிதைதினம் கருத்தினில்வைத்தே
இரணியநமாவென் றியம்புவீர்தினமே.

துன்முகன் வசனம்.

வாத்தியாரே இப்போ நீங்கள் சொன்ன மந்திரமிருக்கின்றதே போஷானது எங்களுக்குநகும் இவ்வளவுவித்தைஉம்மிடத்திலில்லாமலா உமக்கு சண்டாமார்க்கரெனறு பேர்வைத்திருக்கிறார்கள், பலே ரொம்பவும் நன்றாயிருக்கின்றது, இவ்வளவுதானோ இன்னும் இருக்கின்றதோ இருந்தால் சொல்லும் குருவே.

வாத்திசொல் நன்னெறிபோதகம்,

அரியென்பவனை பரிகரியுங்கள்
ஆதிமாலென்பவன் சேதியைக்கேட்டால்
இருவிழிகளிற்பொரி பெரிகிடுமக்கு
ஈனவஞ்சமதால் பூனைபோலொடுங்கி
உருகிவாருதியினில் கரிகிப்போய்விட்டான்
ஊடாடியெதிர் வந்நுநாடாளதரமோ
எங்குமிணைந்த பிரசங்கமுதலெல்லாம்

ஏகவானென்ற வொளிபோகவானென்னும்
ஐயனிரணியன் மெய்யனேதெய்வம்
ஒருவனல்லாமல் வேறொருவருமில்லை
ஓங்காரப்பிரணவமது ஆங்காரமாய்வரும்
ஔவம்பேசுவது யெவ்வையும்வெல்லும்
அஃமதுசிக்கிறல் முக்கியவிலாசம்
கருணைபெருமிரணியனைவிட தெய்வமெங்குந்
தாணிதனிலில்லை சாற்றினேன்பிரசங்கம்

அக்கிரிக்கண்ணன் சொல் வசனம்.

கேளுங்கள் உபாத்தியாயரே உம்மிடத்தி லிருக்கின்ற நீதிகளை அளவிட ஆராலும் முடியாது,-அதைக் கேழ்க்கக் கேழ்க்க எங்களுக்குவிஸ்தாரமாகத்தானிருக்கின்றது,எங்களுக்குஇதேபோலும்மஹாஅபாவனுடைய குமாரராகிய பிரகலாதனுக்கு போதியும் அதில் உமக்குக் கீர்த்திகிடைக்கும் சுவாமி குருவே.

வாத்தி சொல் - வெண்பா,

கல்விமுதலிரணியனைக்கருதித்துதிப்போர்க்கு
செல்வமிகச்சிறந்து ஜெயமுண்டாம் - வல்லிமையை
நீர்க்குந்திரிபுவனத்தில் வாழ்பவரையெல்லாங
காக்கும்பிரணவமிது காண்,

வசனம்.

அப்பா பிரகலாதனே என்சொற்படி எழுது பிரகலாதனே.

கண்ணிகள்,

சரணமென யேகமனதாகத்தொழுது
இரணியநமவென விப்புவியிலெழுது

வாத்திசொல்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகம்

பல்லவி,

ஜாலமின்னமேகோபாலா
ஜாலமின்னமேன் உன்
தந்தையைசிந்தையில் வந்தனஞ்செய்தெழுதிட
ஜாலம்நீயெழுதிட-ஜாலம்இன்னமேனோ
ஜாலமின்னமேனோபாலா (ஜால)

அநுபல்லவி.

நாவினுலேவநல்ல காலமிதேசொல்ல
காலமிதேசொல்லபாலா ஜாலமின்னமேனோபாலா (ஜால)

சரணங்கள்,

சிலமாமறையோர்தினம்பணிகுணபதி சிலமாமறை
தேவனைதுதித்தேற்றியே போற்றியேசாற்றிட
ஜாலம்நீசாற்றிட ஜாலமின்னமேனோ
ஜாலமின்னமேனோபாலா (ஜால)

விடமேவிய அரவணையுறமணிபரமனும் வேதனுமாலும்-பயக்கடல்வாடியேமலையலைமலர்தனிலேயினைத்தொளித்திடமேலும் - பெரும்சண்டையாரிருடிகளினமொடமரர்முனிவர்கள்கனிவொடுதிடமாய்
தொழுதிடுமிரணியக் கடவுளையடைவுடனெழுதிட
ஜாலம்நீயெழுதிட ஜாலமின்னமேனோ
ஜாலமின்னமேனோபாலா (ஜால)

பரவுந்திரைகடல்புடைசூழ்படியினைத்தினம்பணிந்திடும்பாலன்- என்னும்-திரைவாகியசுருதியைக்கருதியமுதல்வருமிகழ்ந்திடும்போதன்-எங்கும்-இரவிலும்பகலிலுமிரவான்வரமளிஞாயர்க்கிடுமுரவான்
திரமொடுதனைமிசை தொழுதிடும்பரமதை இரணியநமவென
ஜாலம்நீநமவென ஜாலம்இன்னமேனோ
ஜாலமின்னமேனோபாலா (ஜால)

நிலையாகியதிருவுளமகிழ்ந்தருள்தரும் பொருளொன்றே-வெகுபலமாகியவானவர்தானவர்களு முன்னின்றே-தொழக்
கலைவயில்மேவியதிரு கரிவரதனைபரிகரித்தனுதினம்
பலமதமதாபுலகினையாட்கொளும் பதியதைநினைவொடுதுதிசெய
ஜாலம்நீதுதிசெய ஜாலமின்னமேனோ
ஜாலமின்னமேனோபாலா (ஜால)

வாத்திசொல்-வசனம்.

அப்பா குழந்தாய் ஜாலமேன் இரணிய நமாவென்று சீக்கிரம் எழுது தாமஸமேன், சொர்க்க மத்திய பாதாள மென்கிறதிரிலோகத்திற்கும் தெய்வமாய் விளங்கும் பொருளான பரம் ஒன்றே வேறொன்றில்லை ஆகலால் நீ இதே முதற்பொருளென்று எழுதப்பா பிரகலாதனே.

பிரகலாதனன் சொல்-வெண்பா.

ஹரிஓம்நமாவென்றே யாதிமுதல்வேதமதில்
பரிவாயுரைக்குமெழில் பிரணவமதை-புரையாமல்
நீதுசெய்யும்ராக்ஷதனை தெய்வமெனவேமுனைந்து
வோதுவது போதுமதுனார்.

வசனம்.

ஹரி ஹரீ-ஹரி ஓம் என்ற வேதமுதல் விளங்கும் மூலமந்திரத்தை அடியேனுக்கு போதிக்காமல் நீருடைய இராக்ஷதனை போதிக்க வந்தீரே இதுவென்ன வன்னீதம் குருவே ஹரிஹரீ.

பிரகலாதனன் தரு-இ-ம்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஹரிஓம் நமோநாராயணனே ஹரி
குருவே வேதமுதல்சேரும் பாராயணனே (ஹரி)
பெருகிவாரிதிசூழ் புவனமதில்வாழ்
பெரியோர் மறையோ துரையும்முறைசீர் (ஹரி)
வேதமுதலாதி விளங்கும்பிரணவாதி
விதிதம் சுவிதம் மவிதம் நாதவும் (ஹரி)
சுக்ஷமநிலையறிந்து தொழுதமைபுரிந்து
துதிக்கும் மதிக்குள் நிதிபோல் விளங்கும் (ஹரி)
கலைவைகசர்மேவும் கரிவரத னன்றியவும்
கருதுஞ் சுருதி பரிதி யொளிபோல் (ஹரி)

வாத்தி சொல் - வெண்பா.

பாலாயிதுவென்ன பரியாசம் ஹரியையினி
மேலானவனென்று விளம்பாதே - பாலாம்
பதமளிக்குமிரணியனை பகவானென்றேதொழுது
இதயமறிந்சதயிதுவென் றெழுது.

வசனம்.

அப்பா இதென்ன உன்குணம் மாறினகாரணம் தடமாடிவிட்டதோ, விளையாட்டின்பேரில் வந்துவிட்டதோ, ஆஆ-பரியாசக்காரனை பாம்பு கடித்த பரிவனைபாகப் போயிற்றே, அதை இனி நினையாதே,

உன்னையும் என்னையும் மற்ற சகல சமஸ்தத்தையும் காத்து ரக்ஷிக்கும் பொருளாகிய இரணிய நாமத்தை யெழுதும் பிரகலாதனை.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

ஹரிஹரிமுகுந்தகாதர யானந்தநிசயவிநோதர
திருமகள்மகிழ்சமேதா திவ்வியமங்களபொற்பாதர
பெருகுமிவவார்த்திகுதாய்ப் பேசுவதெல்லாம்வாதா
உருகுதெந்தனுக்குநீதா னுகந்துவந்தருள்செய்தாதா.

வசனம்.

ஹரிஹரீ ஓம் நமோ நாராயணா -ஆபத்பாந்தவா- பன்னகசயனா-பதுமநாபா -புராண புருஷோத்தமா- புண்டரீகாக்ஷா- குக்ஷகடாக்ஷ மோக்ஷ சாக்ஷாத்காரமாய் விளங்காநின்ற யென்னப்பனே குலகுருவாகிய சண்டமார்க்கனனவர் சொன்ன வசனத்தைக் கேட்டமாத்திரத்திலே என்னிரண்டு செவிகளிலும் ஈயங்காய்ச்சி வார்த்தினை பாவனைபோலிருக்கின்றதே இந்த பாவத்திற்கு என்னசெய்வேன் ஹரி ஹரீ.

பிரகலாதனன் சொல் தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆதரிப்பவர்யெனை-பூதலமேல்-ஆதரிப்பவரையெனை

அநுபல்லவி.

வேதமுதலோதிய-நீதியெனுஞ்சோதியே
காதலுடனுந்தனை நம்பினேனே-தாமோதரனேயெந்தனை
காருந்திரு சமேதனைவருந்தனே இந்தவேளை (ஆதரி)

சரணங்கள்.

எத்திசையும்புகழும் பக்தர்மனமகிழும்
நித்தியபரிபூரணா - அன்பர்க்கிதங்கி-முத்திதரும்காரணா
காரமதில்-அத்திகருள்தாரணா-ஜெபசாரணா (ஆதரி)

வாழ்வைச்சதமென்றெண்ணி-தாழ்வதேனோயான்குண்ணி
வீழ்வதினாயமோ-வனஜமதில்- வாழ்நான்முகன்
மாயமோ-யெல்லாமுன்செய்த-ஊழ்வினையின்காயமோ-இது
நேயமோ (ஆதரி)

கருதுங்கலனைக்கரி வாதனெனும்ஸ்ரீஹரி
பிரியமுடன் வருமே-கெருடனேறி-சிறியென்முகம்பாருமே
சிந்தைகூர்ந்தினி திருவாய்மொழிகூருமே-குணாயருமே (ஆத)

வாத்தி சொல்-கொச்சகம்.

ஆதிமுதல்வேதமதில் அனைபுமிரணியேஸ்வரர்தன்
பர்தமதையோதியே நீபரகெதியுமடையாமல்
சூதமிகுகாதகஞ்செய் திருடனைத்தமாயனிட
சேதியறியாமலேநீ செப்புவதுமொப்பாதே

வசனம்.

அப்பா இதென்ன விவேகம் முதல்பொருளென்னும் இரணியாயநமந்திரத்தை நானுனக்கு போதித்தால் அதை நீ தெளிந்து வோதி நல்ல கீர்த்திகளை யடையாமல் அந்த மாயன் சங்கதிதெரியாமல் அவனைத் துதிப்பது ஞாயமல்ல, அந்த வீணர்மதியை விட்டுப்போடு அதை இனி கனவிலும் நினைக்கப்போகாது, ஜலத்தைவிட்டு நன்றாய் வாயை அலம்பிவிட்டு இரணியாயநமாவென்று யெழுது அப்பாபிரகலாதனே.

பிரகலாதனன் சொல்-கலிவிருத்தம்.

இக்குவேள்தனை யீன்றிடுந்நாதனே யிதென்ன கொடுமைக்குருபோதனே, முக்கியமிதுவென்றெருசாதனை முனையமிடுகிருர் யலர்ப்பாகனே, சர்க்கரைப்பாலிருக்கக்கறைதனைதானுண்பாரோஜெகமதில் வேதனே, சிக்கருத்தனையேதொழுதேத்திடசித்தம்வைத்தெனையாட்கொளும்ஸ்ரீதரா.

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

எதடாவடாதுன்மார்க்கா யீனமாயனையென்முன்னே
ஓதிடவந்தாயுந்த னுளமதில்பயமில்லாமல்
காதிடமன்னரெல்லாங் கருதியேஇரண்ணியாயநம்
ஓதிடவிட்டுவேறு உளருராயுறிவில்லாமல்.

வசனம்.

அட யென்னடா சிறுவா உன்னை மெத்தவும் புத்திசாலியென்று நான் எண்ணி நல்ல பொருளை புரைத்தால் அதை கருத்தில் கவனமாக யெழுதாமல் துன்மார்க்கமான வார்த்தைகளை யெல்லாம் உளருகின்றாய் வேண்டாம் கெங்கையும் மூன்றுபிழை பொருக்குமென்று

சொல்வார்கள் அப்படி நானும்மூன்றுதரம் பொருந்தேன், இனி அந்த யீனமாயனை சொன்னதேயாமானால் அதிக கோபம் வந்துவிடும் என் சொற்படி யெழுது மூடா விவேகமிலாச் சிறுவா.

பிரகலாதனன் சொல் தரு-இ-ம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கோபஞ்செய்வதாகாதையா யென்குருவே
குவலயந்தில்தவமருமே மனதினிற்சினமெனுங் (கோப)

அநுபல்லவி.

பாபமொழித்துப் பதிதரும்பதுமகாபனடியை
நாடிக்கொண்டாடினேர் (கோப)

சரணங்கள்.

அலைந்தலைந்துவவனியையோர் குடையதின்
நிழலிலரசா ளசுரனை
நிலையென்றிங்கு நிகழ்த்துவதுமக்கு
நீதியோவேதியரே யதிவேகமாய்க் (கோ

சித்திதரும்பொருளைவிட் டருளிலா
தீயவஞ்சகச்சித்தனைசுத்த னென்று
பத்தித்தொழுதுப் பணியென்றெனக்குநீர்
பண்ணுமுபதேசம் வண்மையோஉண்மையோ (கோப)

மந்திரமாமறையோர்புகழ்ந் தேத்திய
மாசிலாவற்புத சாலவித மாகிய
செந்திருவாழ் கலைவக்காிவரதர்
சேவடியைமிக வாவல்கொள்ளாமல்நீர் (கோப)

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

அறிவிலிஞயர்க்கேதரசொல்லா மாதிநூல்சாஸ்திரத்தில்
அரிமுதலென்றுசொல்லி யப்பியாசஞ்செய்வாரத்தை
அரியாடல்வெறிகொண்டந்த வரக்கனைசெய்வமென்று
அறிவிக்கத்தாமேனுவந்நீ ரசுரர்கள்குலத்துக்கெல்லாம்

வசனம்.

கேளும் குருவே கோபித்துக் கொள்ளவேண்டாம் அறிவினுயர்ந்த பெரியோர்களும் ஞானவான்களும் முதல்வித்தை யப்பியாசஞ்செய்தால் ஹரி ஓம் என்னும் மூலமந்திரத்தை போதிப்பார்கள் தாங்களை விட்டுவிட்டு யோசுத்திற் கேதுவில்லாத இராகூதனுடைய

இரணியனை முதல்பொருளென்று அசுரர்களுக்கு போதிக்கும் வல்லமை உம்மிடத்திலிருக்கின்றதல்லவா உம்முடைய தைரியத்தைக்கடவுள்தான் விசாரிக்கவேண்டியது குருவே, இனியாவது நன்றுயோசித்துப் பரத்வமின்னதென்றறிந்து மகானுபாவராகிய ஹரிநாமஸ்மரணமென்பதை யறிந்துரைப்பீரேயானால் உன்னையீன்ற தாய்தகப்பனும் என்னையீன்ற தாய்தகப்பனும் நல்ல விருத்தியடைவார்கள் இல்லாவிட்டால் அழிந்துபோய்விடுவார்கள் குருவே.

வாத்தியாயருக்கும் பிரகலாதனுக்கும் தர்க்கம்

தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

அடடாயீதென்னடாமூடபாலா.
ஹரிஓமென்றிங்கேயென்முன் னளக்குராய்மேலாய் (அட)
தடமுடிபுனைந்த தைத்தியகுலதேவனை
தாரகமென்றெண்ணாமல் தனித்தொன்றைபினற்றுவது (அட)

பிரகலாதனன் சொல்-தரு.

தனித்திடுஞ்சஹஸ்ரதளநேத்ரன்
சமஸ்தவேதத்தின்முதல் தங்குஞ்சத்விஷயபாரதிரன் (தனி)
பனித்துளியதினால்பயிர் செழித்தோங்கிடே
பலனதுதருமா பாபமதாலருமா (தனி

வாத்தி சொல்.

பலன்தரும்பொருளொன்றல்லோதேவர்
பணிந்துகைகூப்புகின்றார் பலமுனிவர்யாவர் (பல)
இலையென்றனுதினம் புகழ்ந்திடுமிரணிய
நமாவென்றெழுதினால் சுகமாகவாழ்வாய்கேள் (பல)

பிரகலாதனன் சொல்.

வாழ்வைசதமென்றெண்ணி இனியேனோ
வாக்கனைதெய்வமென்றாய் வயிர்வளக்கத்தானோ (வாழ்)
சூழ்வினையினால்வந்த தேகனையோகவென்றே
செப்பிடத்துணிந்தீரோ வொப்புமோஉலகத்தில் (வாழ்)

வாத்தி சொல்.

ஒப்பாதென்றிங்கேநீயுளறிடாதே
ஓதுங்கனகமந்திர மூலமறிந்திடாதே (ஒப்)
எப்போதைக்குமுன்தந்தை யீசனுக்குமேலாமே
இதையெண்ணிப்பாராமல் என்சொற்படிகூறாமல் (ஒப்)

பிரகலாதனன் சொல்.

என்னாளும்சுகந்தருமாதிமூலமே
என்றோதிடாஜென்மமெடுத்ததுவும்வீணாலமே (என்)
பண்ணுந்தவப்பயனோ பாரிலெனைப்படைத்து
பாகமொழிகேழ்க்க மாதவாவுன்செயலோ (என்)

வாத்தி சொல்-தரு.

மாமாதவனென்றிடும் துன்மார்க்கசேயா
மானமென்பதுனக்கில்லைமதியில்லாதபேயா (மாத)
காதகனுங்கலைவைக் கரிவாதனைநீ
கருதிடனுராயமா விருதர்குலதுரோகி (மாத)

பிரகலாதனன்-சொல்.

கருதுநூல்வளர் கலைவ்யாசன்
கவிக்குதவிசெய்திடுங் கரிவாதராஜன் (கரு)
சுருதிமுதலிலேதோன்றும் பிரணவமதை
சோதித்தினிமேல்நன்றாய் போதித்திடுங்குருவே. (கரு)

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

அச்சமில்லாமலென்ன வடிக்கடிஹரிஓமென்று
மெச்சிடப்புகழுராயுன் மேனியில்சதைகள்ரத்தம்
பிச்சிடவரும்படிக்குப் பிரம்பினாலடிப்பேன்தேவ
நெச்சனென்றிருந்ததாலே யிப்படிசொல்லவந்தாய்.

வசனம்.

அடா என்னடா கொஞ்சமாகிலும் அச்சமில்லாமல்என்மொழி களைத்தடுத்து, ஹரிஓமென்று மொருவுதிராயா நான் இரணியதேவனுடைய புத்திரனென்று இதுவரையிலும் மரியாதையாகச் சொன்னேன், இனி தாக்ஷண்ணியம் பாரேன் பிரம்பினாலடித்து சதைத்துவிடுவேன் நான் சொன்னபடி யெழுதடா சிறுவா.

பிரகலாதனன் சொல்-தரு-இ-ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கோபஞ்செய்வதாகாதையா யெந்தன்குருவே
குவலயமதித்தவருவே-மனதினிற்சினமெனுங் (கோப)

அநுபல்லவி.

பாபமொழித்துப்பதிதரும்பத்மநாபனடியை
நாடிக்கொண்டாடினால் (கோப)

சரணங்கள்.

அலைந்தலைந்துயவனியை யோர்குடை
மதிநிழலிலரசா ளசுரனை
நிலையின்றிங்கு நிகழ்த்துவ துமக்கு
நீதியோவேதியரேயதிவேகமோடு (கோப)

சித்திதரும்பொருளைவிட் டருளிலாத்
தீயவஞ்சகசிந்தனை சுத்த னென்று
பற்றித்தொழுது பணியென் றெனக்குநீர்
பண்ணும்உபதேசம் வண்மையோ உண்மையோ (கோப)

மந்திரமாமறையோர்புகழ்ந் தேத்திய
மாசிலாவற்புத சாஸ்வித மாகிய
செந்திருவாழ்க்கலவைக் கரிவரதன்
சேவடியைமிக வால்கொள்ளாமல் (கோப)

இதுவும் பிரகலாதனன் சொல்.

தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

நகாது நகாது குருவே-தைத்தியனைத்தொழுக் (நகா)

அநுபல்லவி.

சுகாதீதமானபரி சுத்தமெனுமத்விதத்தை
விகாதமாகநினைந்து வேறொன்றைக்கூறுவதுமக்குத் (நகா)

சரணங்கள்.

தாலமுழுதிலும்வளரும் சர்வஜீவன்களுக்குமறு
கூலமெனும்பொருளைவிட்டுக் கொடியனைப்படியினிலெழுதத் ()
திவ்வியாஸ்தாளிபலா தேங்குமாங்கனிகழ்கண்டு
ஒவ்வியிருகையினிலெட்டிஉண்ணநீரெண்ணுவதுபோது (நகா)
கற்றறிவில்லாதவனை ஞானவந்தனென்பதுபோல்
சுத்தமில்லாப்புல்லனைநீர் தேவனென்றுவல்கொள்வது (நகா)
செல்வவிளர்கலவையில்வாழ் திருக்கரிவரதர்பதம்
கல்விமுதலில்விளங்கும் கருத்தனைபுறக்கணியாமல் (நகா)

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

தானவர்குலத்துக்கெல்லாம் சதிருடன்வேதமோதி
மேன்மைகள்பெறவேவந்த வேதியரேநீர்கேளீர்
கானலைநீரென்றெண்ணிக் கூடிப்போய்புசிப்பாருண்டோ
யீனனைதெய்வமென்று யியம்பிடநீதியாமோ.

வசனம்.

கேளும் குருவே தானவராகிய இராக்ஷதபாலியர்களுக்கு கடைத்தேரும் பொருளாகிய நூல்களை யோதிவைத்து மேன்மையும் கீர்த்தியும் பரிசுகளும் பெற்றுக்கொள்ளவந்தவர் யுக்தாயுக்தமரியாமல்போதிக்கின்றீரே அதில் உமக்கு என்னசிலாக்கியம் ஒன்றுமில்லையே தாகவான்களுக்கு ஜலமிருக்குமிடங் காண்பிப்பது நீதி அதைவிட்டு கானலைக்காண்பித்தால் அதிலென்ன பிரயோசனம், அதுபோல் இன்பமில்லா மூடனை முதற்பொருளென்று கொண்டாடுகிறீரே போதும் போதுங் குருவே.

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

அடிமீதிலடியடித்தா லம்மியுநகருமென்று
படிமீதிற்சொல்லுவார்கள் பரிஷ்காரமாகத்தானே
அடியாமலெதிர்த்துப்பேசுந் துன்மார்க்கப்பயலேயுன்னை
சடியாமல்வாதைசெய்து தலைவனைத்துதிக்கச்செய்வேன்.

வசனம்.

அடா அறிவில்லாத சிறுவா கொஞ்சமாகிலுங் குருவென்கிற மரியாதையில்லாமல் எதிர்நின்று யேடாகூடமான வார்த்தைகளை இன்னம் உளருகிறையா அதுயேன் அடிமேலே அடியடித்தால்அம்மியும் நகருமென்னும் பழமொழியென்ன தப்பா உன்னிடத்தில்தான் தெரியவருகிறது இதோபார் அரைநொடிக்குள் அபயமபயமென்று கதறச்செய்கிறேன் பாரடா பாலா.

வாத்திக்கும் பிரகலாதனனுக்கும் தர்க்கம்

தரு-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

வாத்திசொல்.

இரண்ணியநமவென்றேசொல்லியெழுது-அடாமூடா
யீனமாயவனைத்தொழுவதுபழுது
இரணியநமாவென்று தரணியிலனைவருங்
கருணையுடன்துதிக்கும் பிரணவப்பொருளாமந்த (இரணி)

பிரகலாதனன்-சொல்.

ஆதிவேதமுதலிற்றங்கும் நாரியைவிட்டு
அகமதில்வினையேயொருவனை பெய்கும்
ஆதியந்தமுடிவில் சோதியாகவிளங்கும்
நீதியுடன்மறையோர் சேர்நிவரும்பிரசித்த (ஆதி)

வாத்தி சொல்

பேயாயுனக்கென்ன இந்தபுத்தித் தாருமாரகப்
பிணத்துதிருய்வீணாய் கத்தி
பேயாமதியில்லாமல் வாயால்வந்தமட்டுக்கும்
மாயாவென்றடிக்கடி சேயாபினத்திடாமல் (இரணி

பிரகலாதனன் சொல்.

பெருமைதரும்பொருளைவிட்டு துன்மார்க்கஞ்செய்யும்
பேயனைதொழுவனோ மதிகெட்டு
பெருமையுடனடியா ரருமையறிந் தவர்
திருமைகளையகற்றும் பொருமைமிருந்தநிவ்விய (ஆதி)

வாத்தி சொல்.

சாட்டிப்பிரம்புகளைநானெடுத்து சக்கைசக்கையாய்
சதைவேறெலும்புவேறா பெயர்த்து
சாட்டிகளாலுந்தனை வாட்டிவென்கோத்தால்
நீட்டிநீட்டியென்னெதிர் போட்டியாகப்பேசாதே (இரணி)

பிரகலாதனன் சொல்.

சதைசதைத்திடவோருக்ஷோலும் ஸ்ரீஹரிநாமந்
தான்மறவேனையாளெருக், காலும்
சதைசதைத்துயெந்தனை வதையதிகஞ்செய்தாலும்
புதைப்பொருளாய்விளங்கும் பதப்பொருளாமிங்கித(ஆதி)

வாத்திசொல் தரு.

பலவானவரென்றேகுதியாமல் வீணைகப்பாழில்
பதரிவீழுகிருய் தெரியாமல்
பலவானவருக்கந்தக் கலவைக்கிரிவாதன்
இலவம்பஞ்சிக்கொப்பென நிலையாசொன்னேனிப்போது (இர)

பிரகலாதனன். சொல்.

கருதுங்கலவைநகர்வாசன் கவிக்குதவி.
காசுயீயுங்கரிவரத ராஜன்
கருதுமன்பர்களிட மிருதயங்களிற்றுதி
பொருதுமையனைவிட்டு நிருதனை துதித்திடேன் (ஆதி)

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

துதித்திடேனென்றுசொல்லுந் துன்மார்க்கமதியைப்போ
கொதித்திடுமனலிற்காச்சுங் குழைமெழுகதைப்போல்நெஞ்சை
சிதைத்திடவென்னுலாகும் நேமாயிரண்ணியநாமம்
மதித்தினிதுதித்தாயானல் மகிழ்ந்துசீர்பெறுவாயப்பா.

வசனம்.

கேளடா மூடசிகாமணியாகிய பிரகலாதனு, உன் துன்மார்க்க மதியை திருப்புவதற்கு யென்னுலாகாதென்று யோசிக்காதே நெருப்பில் காச்சிய மெழுகைப்போல் உருக்குவதற்கு என்னுலாகும் என் வீண்யோசனைகொண்டு கெட்டுப்போராய் என்சுரூபம் இன்னமுனக்குத் தெரியவாயில்லேயோ, வேண்டாம் இனியாவது என் சொற்படி இரணியநாமமந்திரத்தைத் தொழுது எழுதுவையானல் நீ நல்லசுகத்தை யனுபவிப்பாயடா சிறுவா.

பிரகலாதனன்-தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தானி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தகாது தகாதுகுருவே தைத்தியனைத்தொழ (தகா)

அநுபல்லவி.

சுகாதீதமானபரி சுத்தமெனுமத்விதத்தை
விகாதமாகநினைந்து வேறொன்றைக்கூறுவதுமக்குத் (தகா)

சரணங்கள்.

தாலமெங்கும்வளரும் சர்வஜீவன்களுக்குமனு
கூலமெனும்பொருளைவிட்டுக்கொடியனைப்படியினிலெழுதத் (த)

திவ்வியாஸ்தானிபலா தேங்குமாங்கனிகற்கண்டு
ஒவ்வியிருக்கைதனிலெட்டியுண்ணநினைவதுப்போது(தகா)

கற்றறிவிலாதவனை க்ஞானவந்தனென்பதுபோல்
சுத்தமில்லாப்புல்லனைநீ தேவனென்றுவல்சொல்வது(தகா)

செல்விளர்லவையில்வாழ் திருக்கரிவரதர்பதம்
கல்விமுதலில்விளங்குங் கருத்தையுருத்திரோராமல் (தகா)

பொது-விருத்தம்.

சிரியேபுகர்தன்மைந்தன் செப்பியவசனங்கேட்டுப்
பாரினில்விழுந்துசேயன் பஞ்சபூதமுங்கலங்கி
கார்முகில்மேனியானைக் கருத்தினில்திருத்தமாகத்
தேரியேஹரிஓமென்று சிந்திப்பான்வந்திப்பானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சுக்கிரர்குமாரராகிய சண்டாமார்க்கர்கோப சித்தனாக சொன்னவசனந்தைக் கேட்ட பிரகலாதனானவன் பூமியிலே விழுந்து பஞ்சபூதங்களுங் கலங்கி பங்கயம்போல ஜோலிக்கும் முகம் கலங்கி ஓம்பஞ்சாயுததாருகிய மெய்ஞ்ஞானப்பொருளேஎன்னப்பனே யென்று துதிக்கும் விதங்காண்க.

தரு-இ-ய்-பிலஹரி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஹரியே துரைநாரணு ஆகமங்களில்
நிரைவரகியபூரணு

அநுபல்லவி,

அரியேயுன்பரிகரியென்றெனைகுரதட்டியேயுதட்டியே
முன்ரயமிடுகிருரிதற்கென்செய்குவேன்
சிரியனெனக்குநல்கிருபைபுரிமுர (ஹரி)

சரணங்கள்.

அடியாரிடர்தீர்த்தவா தடமதில்முரையிடு
மானையைக்காத்தவா
திடமோடுனைமடமுனிவர்புகழ்திருநாதனேபோதனே
கொடியனிரணியனடியைத்துதிசெய்யக்
கடினமிடுகிறாரடியேனென்செய்வேன் (ஹரி)
விண்ணோர்பணிமாயனே யெங்குமிரைக்
தொன்ருகியநேயனே
தண்ணுந்தாமரைக்கண்ணனேயுனைத்தாவினேன்கூவினேன்
யென்றுமுனைத்துதி பண்ணையெனக்குநல்
லுண்மையருள்மணிவண்ணனேஸ்ரீ (ஹரி)

அலைமேல்துயில்கொண்டவா கமலையுறமலர்
மார்பினிற்பூண்டவா
நிலையென்றுனைத்துதிபுலவர்க்கிதங்கியநித்தியனேபரிசுத்தனே
உலகிலுனைவிடயொருவரிலைகெதி
கலவைவநகர்கரிவரதனேஇரு (ஹரி)

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

கோடிரத்தினத்திலேர் குருடுக்கல்முனைத்தாற்போல
மேட்டியாய்ப்புகழ்பெற்றோங்கு மிரணியேஸ்வரன்வயற்றில்
போட்டிசெய்திடவோநீதான் புத்திரனுய்வந்துதித்தாய்
காட்டினில்நகைப்பார்கேட்டால் நான்சொன்னபடிநவில்வாய்

வசனம்.

அடா மூடப்பயலே.உனக்கென்ன கொஞ்சமாகிலும் விவேகமென்பது விளங்கவில்லை கோடிரத்தினங்களைக் கொட்டியாராய்ந்து தேடியெடுத்தவர்கையில் குருட்டுகல்அகப்பட்ட பாவனைபோல்நீஎங்கள் இரணியேஸ்வரர் வயற்றில் எங்கேயிருந்து பிறந்தாயடா அறிவில்லாச்சிறுவா வாயைமூடு போதும்போதும்-இதையிவ்வுலகிலொராகிலுங் கேட்டதேயாமாகில் சிரிக்கப்போருர்கள் என்சொற்படி படியடா பாலகா.

பிரகலாதனன சொல்-விருத்தம்.

படிபடியென்றுவீண்பழிக்காளாய்ப்போரீரையா
பிடியிடைகற்புமாதர் பேய்க்கிடக்கொடுப்பாரோசொல்
கடிகமழ்மலர்க்கொப்பான,கௌத்துவாபரணன்பாதம்
அடியனுக்கிருக்கப்பொல்லா வசுரனைத்துதிப்பதேனோ

வசனம்.

கேளும் குருவே தாங்கள் என வீண்யோசனைகொண்டு எனை மிரட்டியுருட்டிப் பார்த்துப் படியடாவென்று உபத்திரவப்படுத்துகிறீர் ஜெகத்ரக்ஷகராய் விளங்கிய ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியினுடைய திருநாமமந்திரமே நமக்கு தாயகமாக யிருக்கின்றபோது அதைவிட்டு மோக்ஷத்திற்கு யேதுவையில்லாத இராக்ஷதனைரக்ஷித்துசூக்ஷம சுருதிகளுக்கு முதன்மையென்று உமது வாய்கூசாமல் அடியேனுக்கு போதிப்பதில் என்வாக்கில் வருமோ ஒருக்காலும் வரமாட்டாது

கற்புடைய மாதர்கள் பெய்களுக்கடங்கொடுப்பாரோ, எங்கையாவ துண்டா நீரேன் பழிக்கியாளாகப்போகிறீர் குருவே.

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

தேங்கியேமுனிவர்சித்தர் செழுமறையோர்கள்வானோர்
சோங்கியேயிரணியன்முன்னே துதிபபதையறிந்திருந்தும்
சாங்கமாயதையோராமல் தாறுமாறாகவந்த
தீங்குசெய்மாயன்றன்னைச் செப்புவதேதப்பாதப்பா

வசனம்.

அடவென்னடா முடமதியையுடைய கெடுவா, தேவர்களும்முனி வர்களும் வேதமறையோரும் மாதவரும் திருஷ்டாந்திரங்கைகட்டிக் கொண்டு பணிவதை நீபார்த்திருந்தும் தெரியாதவன்போல் ஹரியெ ன்பவனை யுளருகிறாய், இனியாவது தெளிந்துகொண்டு இரணிய நமாவென்று சொல்லடா சிறுவா.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

பாந்தளைப்பரவைசூழும் பாரில்வாழ்முன்னோர்க்கெல்லாஞ்
சிறந்தநற்பொருளாமாதி ஸ்ரீதரனொருவனென்பார்
தராதரமறிந்திடாத தைத்தியனைதெய்வமென்று
நிரந்தரமாயுரைக்க நீதியோமுறையோவையா

வசனம்.

கேளுமென்குருவே இந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த வையகத்தில் வா சம்செய்திருந்திய சகல ஜீவாத்துமாக்களும் ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தி யின்பொற்பாதகமலங்களைத்துதிப்பதே மோக்ஷத்துக்கு வாய்த்தபொ ருளென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்களேயன்றி வேறொன்றில் லையே அதை தாங்களறியாமல் தாரதன்மையில்லாத ராக்ஷதனை தெ ய்வமென்பது முறையல்லவே மறையவரே.

பிரகலாதனன் சொல்
தரு-இ-ம்-சாமா-சாபுதாளம்
பல்லவி,
முறையோமறையோதியகுருவே ஹரி
துறையேகுருவாவென்பது (முறை)

அநுபல்லவி,

திருமாமலரணியும் எம்பெருமான் பதமுதலனையாவும்
போதித்திடு மாதியேநீ பேதிப்பது நீதியல்ல (முறை)

சரணங்கள்,

வேதமுடிவில்விளங்குஞ்ஜெகநாதனையோர்தரமாகிலும்
நினையாதபேர்மனம் வெம்பிபகனிபோலதுவினையாகிய (முறை)
காதகன்காமுகன் கனருணபாதகன்றனைபரமென்றோதி
பணணுகிறீரன்னிதமாய் மன்னுமுலகென்னுமிது (முறை)
அலைகடல்சூழுருமறைதொழுங் கலைவைகர்கரிவரதாருள்
காற்குங்கலியோர்க்குமிடர்தீர்க்குஞ்சண்டமூர்க்கரேகேள் (மு)

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

முறையென்றேமுனிவர்சித்தர் முழுதபோதனர்கள்தேவர்
உரையிரணியநமாவென் றோதியேவருகும்போது
குறையென்றேபதைநீமெத்தக் கூறுகின்றாயேபாவி
இரையவதியரிந்தா விடர்வருமெண்ணிப்பாராய்.

வசனம்.

ஏதடா கொஞ்சமாகிலும் உன்னெஞ்சிலீனமானமில்லாமல் வஞ் சகஞ்செய்யும் பஞ்சமாபாவியாகிய மாயனைக் காயமென்று எனக்கு ஞாயஞ்சொல்ல வருகிறாய் போதும்போதும் நல்ல புத்திசாலிதான் பிரதிதினமும், தேவர்-முனிவர்-ரிஷிகள் முதலான பேர்களும் இரணிய நாமமந்திரத்தைதவிட நமக்கு வேறொரு ஆதாரமில்லையென்று அல் லும்பகலும் மநபதகாழிகையும் தோத்திரஞ்செய்வதுமன்றிப் பணிவி டையேவல் செய்துகொண்டு வருகிறார்களே அதையாவது பார் க்கவில்லையா இதுகளை யோசியாமல் தாறுமாறாக பதாதே இதை யுன் தந்தையறிந்தா லுனக்கு அனேகயிடர்கள் வந்துநேரிடும் இதை நன்றாகவெண்ணி என்சொற்படி துதிசெய்துவருவாயாகில் சுகம்பெ றுவாயடா பாலகா.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

என்னுமரிதனைத் துதிப்போர்க் கிடர்வருமோ
யெழில்மிகுந்த வாவின்பாலை
உண்ணுதற்குக்கூலிதர வேண்டுமென்று
உரைப்பாரோ யுணர்வில்லாமல்
பண்ணுகிரீ ருபதேசம் வீணாயேனோ
பழமிருக்கக்காய்புசிக்கப் பயன்படாதே
விண்ணுலகம்மண்ணுலக மெங்கும்போற்றும்
வேதமறைதவிபரம்தா யுரைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுமென் ஆசாரியரே, எப்போதைக்கும் எம்பெருமானாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண மந்திரத்தை நியானஞ்செய்கிற பேர்களுக்கு இடரென்பது திபத்தைக்கண்ட இருள்போல நீங்கிவிடுமே, அதைநீர்சொற்பமாக நினைக்கவேண்டாம், மேலும் பசுவின்பாலை புண்ணுவதற்கு யெவராகிலும் கூலிகொடுத்தால்தா னுண்பேனெனபார்களோ, என் உமக்கு அவ்வளவு வருத்தம் சர்வலோக தயாபரன் நாமமந்திரத்தை யோதித்திரோபமாகில் சுகமடைவேன் குருவே.

வாத்திக்கும் பிரகலாதனனுக்கும்தர்க்கம்.

தரு-இ-ம்-பேகடை அடதாளம்

வாத்திசொல்.

எதிர்த்துவார்த்தைநீபேசுராய் என்னடாபாலா
யென்னைப்படியேவீசுராய் முன்பு
கதித்ததேவருமஞ்சி கலங்கிமனதடுங்கி
காவலன்சொற்படிக்கிக் கிடக்கிறாரடங்கி
சிரித்துபுரமெரித்த சிவனுமோடியடங்கி
திசைதெரியாமல்போன திருமாலைநீதுடங்கி (எதிர்)

பிரகலாதனன்-சொல்.

துடங்கியவினைபோகும் ஸ்ரீஹரிநாமம்
சொன்னாலானந்தமாகும் என்று
திடங்கொண்டுவரக்கனைத் தெய்வமென்று சொல்லாதே
திருமாலைப்பழிப்பதுந் திரமினிகில்லாதே
மடமுனிவர்கள்தபமழிப்பதுவும்பொல்லாதே
மதங்கொண்டுசெய்வதெல்லா மாயவன்முன்னில்லாதே (துட)

வாத்திசொல்.

நில்லாமல்போவதேதடா ஸ்ரீதரனை
நினைப்பில்வைக்கலாகாதடா யெதிர்க்க
வல்லமையில்லாமலே மாயவன்பாங்தேடி
வெகுகாலமாச்செய்ந்த விட்டுணுவைமிகாடி
சொல்லுகிறாய்நீயேனோ தூர்ப்புத்திமிகத்தேடி
ஜெகமெங்கும்யாவரும் தெய்வமென்போனைக்கூடி (நில்)

பிரகலாதனன் சொல்,

கூடுமோகொலைபாதகம் செய்யுமவனை
குறித்தால்வருமோபாதகம் இனி
நாடியவனைத்துதி நான்செய்வேனென்றெண்ணாதே
நாரணமந்திரமெந்தன் நாவிலிருக்கும்போதே
தேடவேணுமோவின்னந் தெரிந்தேனிப்புவிமீதே
தெரியாமற்சொல்லுகிறீர் தேவரீர்க்குத்தகாதே (கூடு)

வாத்திசொல்,

தகாதுனக்கிதுவென்றாய் நல்லதாகட்டும்
சபாசுமெச்சினேன்நன்றாய் பருப்பு
வேகாததினாலொன்றும் வீணையேநடாம
விருந்தையாளுல்செல்வம் விளங்குமசொன்னேன்வாடாமல்
சாகாவரம்பெற்ற தந்தையைநீதேடாமல்
சாதிக்கிறாயென்னடா தவறைமீதில்போடாமல் (தகா)

பிரகலாதனன் சொல்.

போடாவென்றுநீதுணிந்து இரணியனைப்
புகழுராயேன்பணிந்து வீணாய்
மூடமதிகொண்டந்த மூடனைத்தெய்வமென்று
முறையமிடுகிறீர்போம் மோனமந்திரமென்று
சேடனுயிரநாவால் செப்பவுமரிதென்று
செந்தமிழாகமத்தின் சிறப்பறியாமலின்று (போடா)

வாத்திசொல் தரு.

சிறந்தநற்பொருளறிந்து புரைசெய்தாக்கால்
சிவியாயதைவேர்புரிந்து யென்றும்
தரந்தாமறியாமல் தைத்தியகுலதேவனை

தான்பழிபாதேகரவை தரித்திடுவோர்திவினை
தாக்கிடுங்கலைவாழ் துரைகரிவாதனை
தோற்கச்செய்யுமுன் தந்தைசொல்லுரைபாலனே (விற)

பிரகலாதனன்சொல்.

உரைத்தாலுமுணர்வருமோ துர்ச்சனருக்கு
உண்மையென்பதுதருமோ
இறைத்தாலுமணற்கிணெ றெழிற்சலம்வற்றுமோ
யெரிநெருப்பைக்கண்டுக்கள் எதிர்வந்துசுத்துமோ
கரைத்தாலுமன்பர்தன் கருத்தழிக்தோற்றுமோ
கலைவக்கரிவாதன் கழலதைசுதமா (இதை)

வாத்திசொல்-விருத்தம்.

தத்தமோடுயுரைக்குமொழி தனைதடுத்து
துணிந்தரியைப் பணிந்தவருந் துன்மார்க்கரேகள்
எத்திசையிரேம்புவியாணிரணியேசன்
இதையரிந்தாலெழில்லேலைப்பிலகுதேசுடு
கத்திகள்கொண்டுனதுடலை நறுக்கிவோராய்க்
கழுகாக்கைக்கிரைகொடுப்பார்கண்டிப்பாயுன்
சித்தமதிலிதைநிசமென் றெண்ணியிரணிய
தேவனையேதெளிந்துநினைந் துதிசெய்வாயே.

வசனம்.

அடா துன்மார்க்கபதியை மிகவும் பாராட்டிக்கொண்டே வருகிறாய், வேண்டாம் இந்த சங்கதிகளை உன்தந்தையரிந்தாரேயாமாகில் சின்னபின்னஞ் செய்து பருந்துகளுக்கும் காக்கைகளுக்கும் பனங்கனிக்குமடி இரைகொடுத்துவிடுவார் இதைநிரமாய் உன்மனதில்நினைத்துக்கொண்டு நமது தேவனுகிய இரணியகாம மந்திரத்தை உன்மனதில்தெளிந்து துதிசெய்யடா பாலா.

பிரகலாதனன் சொல்விருத்தம்.

அதிக்குமுனிவோர்கள்தவ மழிக்கும்பொல்லாத்
துர்ச்சனனைதெய்வமென்று சொல்லுமுடா
மதிக்குநீதிகளுரைத்தா லதைத்தோராமல்
மகிழ்ந்துமருவியவிதத்தை மகாத்தமென்று

விதிக்கவருநீதிதுவினை வார்த்தையையா
வெந்நோல்விடுவேந்து பேசேபோதிவ்விய
நதிந்துசயமென்றுசொல் காலவாய்தன்னை
நவிலவந்நீர்தமக்கு ஞாயந்தானோ

வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி பென்குருவே, முனிவர்கள் தவத்தியாகிகள் இன்னமநேகரோர்களுடைய சத்தி ஜெபதபம் யாகயெக்கியாயாதிகாங்களையெல்லாம் அழிக்கு தானென்கிற மமதையைக்கொண்டு தன்னைத்தானே புகழும் புத்தியில்லா வரக்கனை நித்தியானந்தக்கடவுளென்று எனக்கு போதிக்கவருகிறீரே அதற்கினைகணேறு, சுட்ட ஜலத்திலே விதிவேகுமா ஒருபோதும் வேகமாட்டாது, திவ்வியநதிமுன் சாக்கடைக்காலவாய் நிற்குமா சுவாமி நீரப்படிக்கெல்லாஞ் சொல்வது ஞாயமல்லவே என்குருவே.

வாத்தி சொல்-கவி.

ஞாபமென்றுதான்மாயனுவை னுபாயமாகவேதாயதாசினுன்
சேயனோசவனைகாயமென்றுசொலும் வாயைமூடித்தாயலே.

வாத்தி சொல்-தரு-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வதாரதேகீவாயைமூடு பொல்லா
வருத்தபவருமினியுன் கருத்திலவனை (வத)

சரணங்கள்.

சிதாரமலேயுலகினில்வா முனைவருந் தினம்
தேவிரணியனைப்போற்றி மாயன்
தொழுதவருவதைகீமாற்றி
திருவடிதனைச்சதயெனவெனதுமுன் (வத)

ஈகல விபுதர்முனிவர்களனைவரும்பணி
கனகன்பெருமையரியாமல் நன்றாய்க்
கருத்திலதைநீகுரியாமல் கருங்
கடலிலொளிக்குங்கடனைநிஜமென
பரம்பதமருளுமிரணியகமவெனும்
பிரணவமதையினிநாடாமல் யான்

பரிந்துரைப்பதிலுங்கூடாமல் வீறாய்
பலமிலாக்கலவையின்கரிவரதனே (வத)

வசனம்.

அந்த புத்தியில்லாத மாயன் எங்கள் இரணியனுக்குப் பயந்து தாழ்ந்தது நீயறியாயா.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

தாழ்ந்தது தங்கமென்றுந் தலைக்கிமேலெழும்பிப்பொங்கி
வீழ்ந்ததுபொய்பாலென்று விளம்புவர்காகங்கோடி
சூழ்ந்ததுசோலையென்று சொல்வரோசொர்ப்பனத்தில்
வாழ்ந்ததைநிஜமென்றெண்ணி வசனிப்பாருலகிலுண்டோ.

வசனம்.

கேளுமென்குருவே தாழ்ந்தது தங்கமென்றும் உயர்ந்தது பித்தளையென்று உலகத்தில் வழங்கும் பழமொழி தாங்கள் கேட்டதில்லையோ, மேலும் பொங்கினபால் பொய்பாலென்றுரைப்பதையு மறியீரோ, அநேக காக்கைகள் கூடி சத்தினபோதிலும் ஒருகோகிலத்தொனியாகுமா ஒருபேர் துமரகமோட்டாறு தாங்கள் சொல்லப்பட்டதைப் படியிருக்கிறதென்றால் ஏழையானவன் சொர்ப்பனத்தில் கண்டதனைப்போலாகுமே குருவே.

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

உரைக்குமென்மொழிதடுத்து வோதியசிறுவாபானே
மரைக்குமோபனிமுன்னாக மாலதுபோல்தானெங்கள்
துரைக்கவட்டோவரோ துஷ்டாகீயதைத்தோமல்
செருக்குராயுன்தந்தைக்குத் தெரிந்திட்டால்மோசமப்பா

வசனம்.

அடா அறிவில்லாச்சிறுவா நான் அநேக தட்வைகளாக சொன்னபோதிலும் தடுத்துப்பேசுவது ஞாயமல்லவே சூரியன்முன் பனிநிற்குமோ அதுபோல இரணியதேவனுக்கு அந்த மாயன் யீடாவானோ அது உன் புத்தியில் படாமல் நீயேதோ வாயில்வந்தபடி யுளருகிறாய் இதையுன்தந்தை யறிந்தால் மோசம்வந்து நேரிடும் இனியாவது என் சொற்படி யோதடா பாதகா.

பிரகலாதனன் சொல்-இ-ம்-முகாரம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

குருவேஸ்ரீஹரிநாமமே துதிப்போர்க்கு.
ஞானவில்லைமிகசேஷமமே (குரு)

அநுபல்லவி.

கருமலரணியுஞ்செந்திருவளர்மணிமார்பன்
பெருமையையறிந்துணர்ந்து பெரியோ
முனைசெம்மறைகளை யறியாமல்வெறியன்போல
புரிவதுநெறியிதுவோ ஓம் (குரு)

சரணங்கள்.

படிச்செல்வாழடியார்களிடமதிற்குடிகொள்ளும்
பரந்தாமன்திருவடியே பணிவோர்
கொடுவினைவிட்டொல்லாமடியோடே குடியோடி
விடும்திட்டமிதுவே ஓம் (குரு)

மாதவர்தொழுதிடுஞ் சிதரன்திருவடி
ஆதாரமென்றுலகில் என்றும்
யோதிடும்போர்க்கும் துதராமுகாமல்
சாதகமாமதுவே ஓம் (குரு)

கன்னல்சூழ்கலவைமாநகர்தனில்மேவுங்
கரிவரதனைப்புகழ்ந்து தமிழ்
உன்னிதமாய்செய்தால் முன்னின்றருள்செய்யும்
பஙகசயனனே ஓம் (குரு)

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

குலைநவில்லையென்றுநீதான் கூறியமொழியைப்பார்த்தால்
இயலில்லாமாயன்சேதி தெரியாதுபோலேயார்க்கும்
காமகாலனைவீறாய் கத்தியேன்கெட்டுப்போராய்
உரமாயென்சொற்படிக்கவோதிடாய்நீயாக

வசனம்.

அடா கேளடா மூடா அந்த மாயனுடையசேதியாவருக்குந்தெரியாத சங்கதிபோல் அவனையொரு பெருமையாக நினைத்து குனவிஸ்லையென்று சொல்லுகிறாய் அவனோ மகாசூதன் அவனைநம்பினவன்

எவன் கடைத்தேறியிருக்கிறான் அதையாவது சொல் பார்க்கலாம் அதுவுமில்லை ஏன் வீண்புத்திகொண்டு கெட்டுப்போகிறாய் என் சொற்படி நல்ல நீதிகளைப் படித்துக்கொள்ளடா பாலகா.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

உள்ளதெத்தனைசொன்னாலு முன்மனந்தெளிக்கிட்டாமல்
கள்ளவஞ்சனைகள்செய்யுங் கபடகன்வேதத்தன்னை
தெள்ளரவோதுமென்று தெரிவிக்கவந்தீர்வீணாய்
வள்ளல்நாரணனைவிட்டு மற்றொருவரைத்துதிக்கேன்.

வசனம்.

கேளுங்குருவே அநேக திட்டாந்திரங்கள் தங்களுக்கு யான் சொல்லியும் அதையுந்தான் கருத்தில் ஊணிப்பாராமல் விவேகமில்லாத வெரியனைத் துதிப்பரியென்று முறையிடுகிறீரே, நான் எம்பெருமானை விட்டு வேறொன்றும் சொல்லேன குருவே.

பிரகலாதனன் சொல்
தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஹரிநமமுறையேசெதி-அய்யாமெய்யா-வேதியனே (ஹரி)

அநுபல்லவி.

முறையேசெதிஹரி முறையேசெதியே
முறையேசெதிவேறொன்-றுரையேனினி- (ஹரி)

சரணங்கள்.

மறைமுடிவிளிலாடும் மாயனைத்துதிப்போர்க்கு
குறைவிளிவருப்படிசொல் -குருவேயின்னமென்வாறு (ஹரி)
திருவளர்பணிமார்பன் சேவடிசனைமுன்னேநூர்
கர்முகாரிடங்கு கருணைசெய்திடும் (ஹரி)
கலைகவரக்கினிலாழ் கரிவரதரடியை
நினைபென்னுதிப்போர்க்கு நிமாசெல்வந்தரும் (ஹரி)

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

சருக்கமிட்டெதிர்த்துப்பேசுஞ் சண்டாளபாதகா கேள்
பெருக்கமிப்புவியிலேழுக்கும் பிரபலமுன்தந்தைசெங்கோல்
இருக்கவேயொருநாமத்தை யின்பமாயுளரும்நாக்கை
குருக்கவேதரிப்பார்கேட்டால்குலத்துரோகியறிந்துகொள்வாய்

வசனம்.

எதிர்த்து வார்த்தையாடும் இராக்ஷச குலதுரோகி இந்த யீரேழு பதினாலுலோகங்களையும் செங்கோல்செலுத்தும் உன் தந்தை இந்த சேதியை யறிந்தால் உன் நாக்கை குருகத் தரித்துவிடுவார் இதை நிசமென்றறிந்துகொள்ளடா பேயா.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

அறிந்துகொள்ளெனவுரைத்த வசுரர்கள்குருவே...
செறிந்துவாழ்பனங்காட்டேரி சலசலப்புக்கஞ்சாது
வருந்தியெந்தனைசொன்னாலுன் வசனத்தைக்கேட்பதோ
தெரிந்துகொள்வீர்சித்தத்தில் தீரரொருவனென்றே,

வசனம்.

கேளுமென் குருவே நீரெத்தனை பூசிதமாக அந்த அரக்கனை யுருக்கமாக எனக்கு போதிக்கவேண்டுமென்று பயங்காட்டினபோதிலும், பனங்காட்டுநரியானது சலசலப்புக்கஞ்சுமோ அதுபோல் நீர் செய்கின்ற ஞாயங்களுக்கு நான் பயந்தவனல்லவே ஸ்ரீநாராயணநாமத்தைவிட வேறொன்று மில்லை வேதியரே.

வாத்திக்கும் பிரகலாதனுக்கும் தற்கம்
தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்

வாத்தி சொல்.

சரியென்றேதேவரெல்லோரும் தாழ்ந்து
தாள்களைப்பணிகுறார் தாரணியிலெல்லோரும் (சரி)

பிரகலாதனன் சொல்.

பணிவதைநிசமென்றெண்ணாதே திரு
மணிவண்ணன்சேவடி மறக்கவொண்ணாதே (பணி)

வாத்தி சொல்.

ஒண்ணொன்றபொருளிரணியனே அதி
பண்ணொன்றுல்பினத்தாராய் பக்ஷமாயவனை (ஒண்)

பிரகலாதனன் சொல்.

அவனன்றியாதொன்றுமில்லை புன்றன்
கவனத்திலறிந்திடும் கனமாயிச்சொல்லே (அவ)

வாத்தி சொல்

கருதினிவருந்திருக் கலவைமாநகர்க்கரி
வரதனுனக்குநாளை வருவரனேர்சலுவை (கரு)

பிரகலாதனன் சொல்.

செரிமலர்மதிதவழ்க்கொன்றை கலவை
கரிவரதனைவிட்டுகெநடுடேனென்றை, (செரி)

வளவைக வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

எத்தனைவிதத்தில்புத்தி யெடுத்துநானுரைசெய்தாலுன்
சித்தநிலதைத்தோமற் சிதரனொருவனென்றே
கத்திவேன்கெட்டுப்போராய் கடவுளுன்தந்தைபேரை
பத்தியாய்த்தொழுதால்நல்ல பதமதைப்பெற்றுவாழ்வாய்.

வசனம்.

இன்னமென்னடா புத்தியென்பது உனக்கு கொஞ்சமாகிலும்இல்லையே எத்தனையோ காலங்கண்டவன்போல் பினத்துகிறாய், வேண்டாம் இன்னம் இளமைவயதின் விளையாட்டைபாராட்டிக்கொண்டே வருகிறாய் இதுகளெல்லாம் நிலைநிற்கமாட்டாது. இதைநீக்கிவிட்டுபய பக்தியுடனே உன் தகப்பனுடைய நாமமந்திரத்தை போற்றியேற்றி தொழுதையானால் நீ நல்ல சுகத்தைப்பெற்று வாழ்வாயப்பா, எனக்கும் நல்ல கீர்த்திகிடைக்கும். உன்னால் நான்வேண்டிய போகங்களை யனுபவிப்பேன், ஆதலால் என் சொற்படி கேளடா அப்பா பிரகலாதனை.

பிரகலாதனன் சொல் விருத்தம்.

வாழ்வையேசதமென்றெண்ணி வரக்கனைதெய்வமென்றூற்
சூழ்வினையாலேவந்த சென்மமெப்படியீடேறும்
பாழ்நரகினில்வீழாமல் பாதுகாத்தளிக்குந்திவ்விய
ஆழ்கடற்றுயின்றோன்செம்பொனடியினை துணையென்றெண்ணீர்

வசனம்.

கேளுமென் குருவே சொற்பமான அற்பவாழ்வை சதமென்றும் தாங்கள் சொல்லுகிறீரே இதை நாம் எப்படி நம்புகின்றது, வினைப் பயனாலெடுத்த ஜென்மம் எப்படி யீடேறும், நரநாக்கினைக்கு நானே

யாளாகவேண்டுமேயென்று நன்றாக தெரிந்திருந்தும் அதை பாராட்டுகிறீர் வேண்டாம் திருப்பாற்கடலில் சேஷசயனனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியினுடைய திருவடிகளை தாங்கள் துதிசெய்யும்படி அடியேனுக்கு உபதேசிப்பீரானால் இந்த வம்சம் விருத்தியடையும் என் குருவே.

பிரகலாதனன் சொல்-தரு-இ-ம்-தசாவந்தி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஹரியென்றேயொருதர மாகிலுமனம்
உரைசெய்திடவேண்டுமே
ஓம்குருவே யுரைசெய்திடவேண்டுமே (ஹரி)

அநுபல்லவி.

பரிபூரணானந்தபரமபதமே நாடும்
பெரியோர்களுரைசெய்த பேரின்பமேகைகூடும் (ஹரி)

சரணங்கள்.

செய்தவினைகளொழிக்கும் ஜன்மமரண
தீவினைகளையழிக்கும்
மைவிழியார்களாசை மனதினில்நினையாமல்
கைதொழுதிடும்பேர்க்கு கருணைசெய்திடுந்திரு (ஹரி)

அகமகிழ்ந்தருள்கொடுக்கும் நமனருகி
லணுகாமலதைத்தடுக்கும்
ஜெகமதில்புகழ்கின்ற திருவணிமணிமார்பன்
சுகந்திற்சாரலாந் துன்பமதையறல்லாம் (ஹரி)

பருதிகுழலகோர்த்தி கலவைக்கரி
வரதர்பொன்னடியேகெதி
சுருதியின்மணிமுடி வினிலாடும்பெருமானே
கருதியவடியார்க்கு கருணைசெய்கனவரனே (ஹரி)

வாத்தி சொல்-விருத்தம்.

துண்டகப்புத்தியாலே சொற்புத்திதனைக்கேளாமல்
புண்டரீகனைத்துதித்துப் பினத்துராயறிவில்லாமல்
குண்டலமிளமிந்தக் கோதண்டந்தன்னில்மாட்டி
கண்டகொர்வத்தையெல்லாங் காட்டுரேன்வாட்டுரேன்பார்

வசனம்.

அடா துன்மார்க்கப்பயலே கொஞ்சமும் பயமில்லாமல் தற்க மிட்டுப்பேசும் உன் கெர்வத்தை யடக்க என்னாலாகாதென்று நினைத் தாயல்லவா இதோபார் ஆகாயமளாவிய கோதண்டத்திலுன்னைப்போ ட்டு அடியில் விசிகளை நாட்டி அடிக்கிறேன் பாரடா மூடச்சிறுவா.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

பச்சையாலிலையின்மீது பரிவுடன்பள்ளிகொள்ளும்
அச்சுதன்கிருபைநன் யடியனுக்கிருக்குமாகில்
[illegible]ரசித்துக் கோதண்டந்தன்னிற்போட்டு
மெச்சிடவதைசெய்தாலும் மேனியிற்படாதுகண்டாய்.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி குருவே, வடபத்திரசயனராகிய ஸ்ரீஅகிலாண்ட கோடி பிரம்மாண்ட நாயகருடைய கிருபை அடியேனுக்கிருக்குமா கில் தாங்கள் என்னை சல்லின்போரில் வைத்து நறுக்கினபோதிலும் என் மனம் வேறொன்றை நினைத்து வருகமாட்டாது குருவே.

வாத்தி சொல்-கவி.

நீட்டுறான்மிகவும்பேசி நிர்மூடன்றனைக்கோதண்டம்
மாட்டுறேன்மாட்டிசண்ட மாருதம்போலேநிறைய
மீட்டுறேன்மீட்டிக்கூர்மை மிதமிலாவிசிகள்தன்னை
நாட்டுறேன்நாட்டிஜாட்டி நான்கொண்டுவாட்டுறேன்பார்

வசனம்.

அடா என்னுடைய கோபந் தெரியாமல் எதிர்நின்று பாலனென் பவனை மகாபெரியவனென்று உளருகிற உன் குண்டி தைரியத்தை இதோ அரைநொடியிலே யழிக்கிறேன் பாரடா சிறுவா.

வாத்தி-சொல் துண்டு கவி.

அண்டையிலிருக்குமுத்தண்டபாலகரே
துண்டகப்பயலை கோதண்டம்போடுவீரே.

வசனம்.

அடா வாடா தானவர் பிள்ளைகளே! இவனுடைய தாக்ஷண்ணி யம் இனிநமக்காகவேண்டியதென்ன நீங்கள் இவனைப் பிடித்துக் கோ தண்டத்தில் போட்டு விசிகளைநாட்டி சாட்டிகளால் வாட்டி விடுங் களடா பிள்ளைகளே.

பொது-கவி.

வாத்தியின்சொற்படி மைந்தகளைப்பிடித்து
நேர்த்தியாய்த்தூக்கி நெருங்கத்துசமாய்
ஏத்தியேகோதண்ட மெரிநெருப்பிடவும்
பாத்திரமர்யரி பதமதைத்தொழுவான்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சண்டமார்க்கனென்பவர் அதிக கோபங்கொண்டு பிரகலாதனைக் கோதண்டம் போட்டு [illegible]செய்கின்றபோது பிரகலாதனானவர் ஸ்ரீமந்நாராயண மந்திரத்தை தியானிக்கின்ற விதங் காண்க.

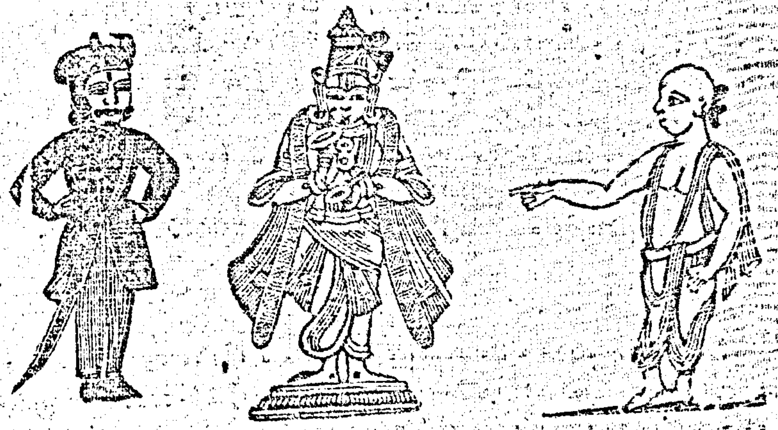

கோதண்டம் போடும்போது பிரகலாதனன் சொல்

கொச்சகம்.

அண்டமுண்டசெவ்வாயா வார்ப்பரித்துயெத்தனைதான்
கோதண்டமதிர்போட்டுகுரு சாட்டியிலைவாட்டுகிறார்
எண்டிசையில்யென்னைவிட திக்கெனக்கொருவரில்லை
அண்டையிலவர்தெனையாளு மாதிமூலப்பொருளே.

தரு-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பக்தவச்சலபரமதயாளா பன்னகசயனா-ஓம்ஹரியே
நித்தியானந்தாநிர்மலசொரூபா நளினதளநயனாஓம் (பக்)

அத்திமுரைக்கியுன்சித்தமிரங்கிலமுத்தியளிக்குமாயாமெய்யில்ஓம்
ரத்தம்பெருகவுபத்திரஞ்செய்கிறார் கர்த்தரேயெனையாளா (பக்)

அண்டநடுங்கப்ரசண்டமாக கோதண்டம்போட்டுயென்னை ஓம்
துண்டமதியைமிகக்கொண்டு பிரம்பாலென்னை தடிதடிக்கவதைக்கி
றார். (பக்)

அலைமகளுலவியதலைவயில்வாழ்திரு கரிவரதரேயுந்தன்-ஓம்
மலரடிதனைதினமுலகிலுசிர் துதிசெய்யவரமினிதரும்ஹரியே(பக்)

பொது-விருத்தம்.

பெருகியகோதண்டமதில் சண்டாமார்க்கன்
பிரகலாதனன்றனைமாட்டிப் பிரம்புஜாட்டி
இருகையிலுங்கொண் டடிம்பெங்கெங்குஞ்சாட
யெழிற்சிறியன்சிதானை யிருதயத்தில்
ஹரிஹரியென்றெனக் கூரவடிகளெல்லாம்
அலர்மலர்ச்செண்டா லடித்தாப்போலத்தாச்ச
உருகிமனம்பெருகியரியிருபதத்தை
யுளமதிற்கொண்டுருகியொடு யுபசரிப்பார்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சண்டாமார்க்காரனவர் பிரகலாதனனைகோதண்டத்திலே மாட்டி வாதைசெய்கின்றபோது ஸ்ரீமந்-நாராயண மூர்த்தியினுடைய நாமமந்திரத்தை பிரகலாதனன் வருந்திமிகவும் தோத்திரஞ்செய்யச் சண்டாமார்க்கர் அடித்தவடிகளெல்லாம் யெப்படியிருந்ததென்றால் மல்லிகைசெண்டினு லடித்தாலெப்படி யிருக்குமோ அப்படியாக தேகத்தில் படபிரகலாதனன் பின்னையும் மனங்களித்து மஹானுபாவராகிய ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியினுடைய திருவடிகளை ஸ்தவுத்தியஞ்செய்கின்ற விதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

ஆதரியென்றபோதே யந்தரந்தன்னில்வாக்கியம்
சீதரனருளினாலே ஜெயம்ஜெயமென் றுகூற
காதல்கொண்டகமகிழ்ந்து களிப்பு டனிருக்கச்சேயன்
வேதமாமறையோனனவாத்திகண் டேதுசொல்வான்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியைதோத்திரஞ்செய்கின்றபோது அந்தரத்திலே கெந்தர்வர்கள் ஜெயம்ஜெயமென்றுஆசிகள்கூற பிரகலாதனனானவன் ஆனந்தசந்தோஷங்கொண் டிருப்பதை வேதமறையவராகிய சண்டாமார்க்கர்கண்டு ஏதென்றுசொல்லுவார்.

வாத்திசொல் விருத்தம்.

அடாகுடிகேடாயுன்ற லனேகபாக்கியங்களெல்லாந்
திடமுடன்பெறலாமென்றே தென்புடன்வந்ததெல்லாம்
சுடரின்முன்பூச்சிவந்து சேர்ந்துமாண் டதுபோலாச்சே
படவிதிவசமோயிந்தப் பழிக்கினியென்செய்வேனே.

வசனம்.

அடாகுடிகேடா உன்றனலனேகபாக்கியங்களைப் பெற்றுவாழலாமென்று யெண்ணி வந்த யெண்ணம் எப்படியாச்சுதென்றால் தீபத்தைக்கண்ட பூச்சிகளானது எவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டு அதில்வந்துமடியுமோ அந்தகெதியுன்றாலெனக்கு அநுபவிக்கநேரிட்டதே இந்தப்பழிக்குநானென்னசெய்வேனடா பாதகா.

பிரகலாதனன் சொல் -விருத்தம்.

பழிக்கென்னசெய்வேனென்று பரதவிக்கின்றீர் வீணாய்
செழிக்குஞ்செங்கரும்பைவிட்டுத் தெளிவிலாப்பேய்க்கரும்பை
விழிக்குமுன்பொசிப்பாருண்டோ விருதாவிலேகீர்த்தலங்
கழிக்கிறீரிதைப்போயுங்கள் கனகனுக்குரைசெய்வீரே.

வசனம்.

கேளுமென்குருவே தாங்கள் ஏன்வீண்காலம்போக்குறீர் வேண்டாம் உங்கள் கனகனுக்குப் போய் இந்த சங்கதிகளைச் சொல்லிவிடும் சுவாமி குருவே.

வாத்திசொல் தேவாரம்.

திடமுடனேயித்தனைநாளுந் துயரிலாதிருந்தேனையோ
இடர்தரபிரகலாதந்தா னெமனாகவந்தானிப்போ
தடவரைப்புயத்தோன்முன்னே சாற்றினேனானாலெந்தன்
குடல்தனைப்பிடுங்கிமாலை கொள்ளுவான் துள்ளுவானே

வசனம்.

ஆஆ இதென்னகாரணம் இந்தபள்ளிக்கூடத்திற்கானேன்வந்தேன் என் தந்தையிடத்தில் யான்செல்வமாயிருந்தேனே அப்படியே யிருக்கப்போகாதா இந்தப்பிரகலாதனன எனக்கு எமனாகவந்தவன்போல திருஷ்டாந்திரமாகவேகாணுதே இந்த விதிக்கு என்னசெய்வேன் அப்பனே.

வாத்தி-தரு-இ-ம்காம்போதி அடதாளம்.

வாத்தி சொல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்

பல்லவி.

இந்தமொழியையந்த இரணியன்முன்சொன்னால்
எதிர்த்துவெறி யெண்ணைபோல
கொதித்துக்கொக்கரிப்பானே (இந்த)

அநுபல்லவி.

சொந்தகுருவினுட சுதனென்றும்பாரானே
சொல்லிலிப்பதமென்று சோதித்துத்தோரானே (இந்த)

சரணங்கள்.

போனவுடனேபிள்ளை பெருமையைக்கேழ்ப்பானே
புகழ்ந்தானுந்தனையென்றால் மகிழ்ந்துள்ளங்களிப்பானே
தியானமாய்ஹரியைத்தன் கருத்தினில்துதித்தானென்று
கருதமுன்னமேவெட்டிக் குருதியைபிறைப்பானே (இந்)
வானவர்குருவென்றும் வியாழனுக்கிடமாச்சே
வசுரரெனைத்தொழுத வணக்கமித்துடன்போச்சே
என்வந்தேனையோ என்தலைவிதிதானோ
எனக்கென்றுபிரகலாதன் எமனாகவந்தானோ (இந்த)
ஊட்டியைசடித்தெந்த ஞதிரத்தைக்குடிப்பானே
உரலினிற்போட்டிருப் புலக்கையாலிடிப்பானே
வாட்டியேயிலவம்பஞ் சென்க்காற்றில்விடுப்பானே
வருத்திசதையைவரும் பருந்துக்குக்கொடுப்பானே (இந்)
உலவாய்மெழுகதைப்போ லுருகுதெந்தனுவி
உரைப்போமென்றாலுட லுதருதெப்படிக்கவி
கலவைவககர்வாழ்கரி வரதனென்றேபாவி
கருணமொழியையந்த மிருதன்முன்னிலேமேவி (இந்)

இரணியன் கொலுவுக்குவரும்

பொது-விருத்தம்.

அகிலமும்நடுங்கஅண்டமுமதிர்ந்திட அயன்மால்ருத்திரன்
திகில்கொளதேவரெல்லாந் திகைத்துகைகூப்பிநிற்க
முகிலினம்போல்கர்ச்சித்து முடியொர்பரித்துச்சிரி
இகலவன்றனைக்குறித்து இரணியேஸ்வரன்வந்தானே.

வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால், இரணியேஸ்வரானவர் அகிலபுவனங்களும் நடுநடுங்கும்படி தேவர்கள்-முனிவர்கள் கைகட்டிக்கொண்டு போற்றவும், கெந்தர்வர் அந்தரத்தில் புஷ்பங்களை வாரிவாரி தூற்றவும், மேகம்போல் கர்ஜித்து கோடையிடிபோல் கொக்கரித்து இகலவனாகியபகைவனைக்குறித்துமகுடமுடிதரித்துவருகின்றவிதங்காண்க

தரு-இ-ம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வீரசூரனே இரணிய வீரசூரனே
ஆரவாரமொடு அமரர்முனிவர்தினந்
தோருந்தொழும்புகழ் தீரனுமிரணிய (வீர)

அநுபல்லவி.

சிரசில்மகுடமின்ன நவமணி
சிரசில் கிரிகளைப்போல்
செவியில்குண்டலந்துன்ன மேளதாளங்கள்
முரசுபூரிதாரைகள் சல்லரிகோஷ்டம்போல்
வரிசையுடன்முழங்க வரசினுயர்பிரபல (வீர)

சரணங்கள்.

பெருந்தவரமுங்கொண்டேன் அசைவிலா
பெருந்தவரமுங்கொண்டேன் எவைகளுக்கும்
பெருமைமிகவும்பூண்டேன் திருத்தமாய்
சிரித்துப்புரத்தைநகைத் தெரித்தசிவன்மாலையும்
நாத்திவேதன்வெண் குடைவிரித்துப்பிடிக்கச்செய்த (வீர)

கனமுகடதிரவே — டுடுடெனக்
கலங்கிங்லைசிதரவே — கண்டவர்நெஞ்சங்
கலங்கிங்லைசிதரவே — தகதகென
புகழுமகமேருவை யிகழுமிருபுயமும்
மகிழுமலைகடல்சூழ் ஜெகமுழுதுங்கைக்கொண்ட (வீர)

சுருதிமுதலுமானேன் — அளவிலாச்
சுருதிமுதலுமானேன் — சாஸ்வித
தெய்வனுபானுமானேன் — நிருதர்கள்
கருதுங்கலவைக்கரி வரதனெனும்மாயனை
துரிதமுடன்கொன்றிட விருதுகூரியஜெய (வீர)

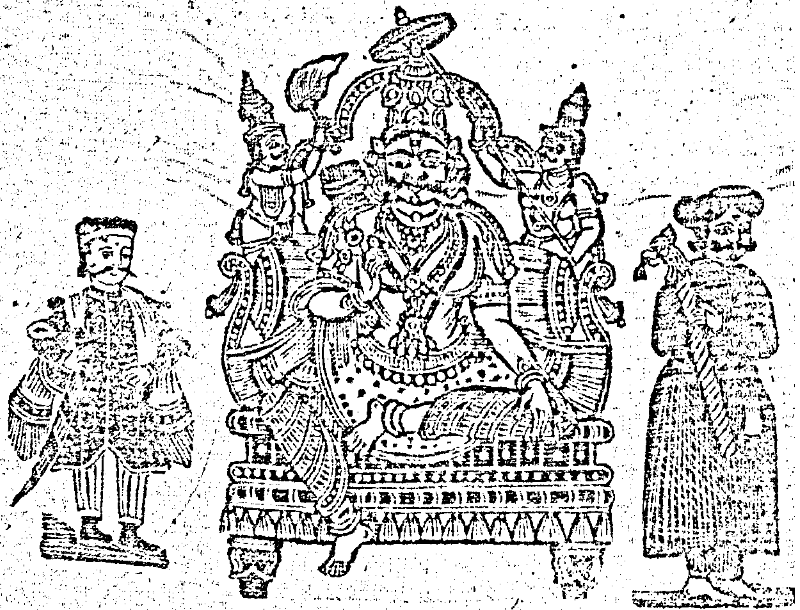

இரணியன் போற்றி விருத்தம்.

சராசரபுவனத்திற்குஞ் சாஸ்திரமறைநூலோர்க்கும்
சுராசுராசுரருக்கும் துய்யமாதவத்தோருக்கும்
நிராதிலைப்பேருள்ளாயெங்கும் நெடியசெங்கோல்செலுத்தும்
பராபரவல்லவனின் பாதமேபோற்றிபோற்றி.

முதல்மந்திரி போற்றிவிருத்தம்.

திரியுலகமுஞ்செழிக்கத் தேவனுய்வந்துதித்து
தரியலர்களைஜெயித்து தங்கமாமகுடஞ்சூட்டி
பரிவுடன்செங்கோலேந்தி பார்முழுதுங்கைக்கொண்ட
அறிவினிலுயர்ந்தயெங்க ளாண்டவாபோற்றிபோற்றி

உ-வது மந்திரி போற்றி-விருத்தம்.

விண்ணவர்முனிவர்சித்தர் வேதமாமறையோர்மூத்தர்
மண்ணுள்வாழனைவர்நித்தியம் வந்தடிவணங்கியேத்தும்
வண்ணமோடுலகையாளும் வசீகரமணியேயுந்தன்
தண்மலர்மலர்க்கொப்பான தாள்தனக்கனந்தம்போற்றி.

தேசவிசாரணை.

இ-ன். பொங்குகடல்சூழுலக மெங்குமெனையேதொழுது
போற்றியே வருகின்றதா

மு-மந் புகழ்பெருகுமகிபனே யுமதுதிருவடிகளை
போற்றியே வருகுதையா

இ-ன். திங்களணிவேணிவேதன்மாலெனும்மூவர்
சேதியெங்காகிலுண்டா

மந். திரிவுலகமதிலெங்கு மவர்களிடசேதியை
செப்பிடக்கேட்டதில்லையே

இ-ன். பங்கப்படுத்துவா சென்றெண்ணியேயவர்
பராரியாய்ப் போயினரோ

மந், படுசூலியன்கபட னீனதுர்க்குணமுடைய
பாவிகளை நம்பொணுது

இ-ன், மங்களமதாகயெனைப் போலுலகையாண்டவன்
மகிதலந்தன்னிலுண்டா

மந். மாராமனுனைப்போல யுலகாளும்வல்லமை
மகிதலநதனில்காண்கிலோம்.

பொது விருத்தம்.

பெருமையைப்பிரபலமாகப் புகழ்ந்துகொண்டிரணியேசன்
அருமைமந்திரிகள்சூழ வமைந்திடுங்கொலுவின்முன்னே

குருமகன்சண்டாமார்க்கன் குலைகளும்நடுங்கிவந்து
சிறுவன்வார்த்தையைமன்னன்முன் செப்புவான்வொப்புவானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால், இரணியபூபாலகரானவர்சபாமண்டபத்தில் கொலுவலங்காரமாய் இருக்கின்றபோது சண்டாமார்க்கர்பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து புறப்பட்டு இரணியன்முன் வரும்விதங்காண்க.

சண்டாமார்க்கன் இரணியனுக்குச்சொல்
தரு-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்

பல்லவி.

துரையேஇரணியபூப துலங்கும்சூரப்பிரதாப
மறைவேதவேதத்திற்கதிப மலைப்புயமணிமார்ப

சரணங்கள்.

அண்டர்புகழும்பாதா அகிலலோகேசநாத
துண்டகமதியால்நீதா துதித்தான்வேறொன்றைதான் (துரை)
சொன்னேனனேகதாரஞ் சுருதியாகமசாரம்
முன்னவனென்றேநிரம் மொழிந்தானென்செய்வேன்பாரம் (து)

வலையில்சிக்குமான்போலே வந்தகப்பட்டேனென்றாலே
கலவைக்கரிவரதன்மேலே கழறினானென்முன்றாலே (துரை)

இரணியன் சொல் விருத்தம்.

தெண்டம்ஓய் சண்டாமார்க்கா
சீக்கிரமென்னருகேவாரும்
மண்டலம்புகழ்பெற்றோங்கும்
மகிழ்பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டேன்
னண்டையில் வந்ததென்ன
வதிசயமதையிப்போது
கண்டிதமாகச்சொல்வீர்
கலக்கமில்லாமல்தானே

வசனம்.

தெண்டம்தெண்டம்ஓய் சண்டாமார்க்கரேவாரும் தாங்களிருந்த கல்விச்சாலையை விட்டிங்கு வந்தகாரணம் சீக்கிரந்தெரியும்படி சொல்லும் குருபுத்திரரே.

சண்டாமார்க்கன் சொல்-விருத்தம்.

சொல்லுவேனசுரர்கோவே சுபிபவாயாசீர்வாதம்
மல்லிகைமலரைவிட்டு மணமதுயெங்கேசெல்லும்
எல்லையிவ்வுலகுக்கெல்லா மேகநாயகனாய்நின்ற
வல்லவுன்கொலுவில்வாரார் வையகந்தன்னிலுண்டோ

வசனம்.

சுபிபவா ஆசீர்வாதம் சிரஞ்சீவியாக வாழக்கடவாய் தங்கள் திவ்வியமங்கள கொலுவின்முகப்பில்வாராமல் வேறிடமுண்டோபிரபுவே

இரணியன்-சொல் விருத்தம்.

உற்றது சொன்னீர்மெய்தா னுமக்கொருகுறைவுமில்லை
சித்தசனிகர்க்கொப்பான செழும்பிரகலாதனன்றான்
எத்தனை வேதசாஸ்திர மெழில்பெறபடித்துக்கொண்டான்
வித்தகமறையோன்பாலா விளம்புவீரொந்தனுக்கே.

வசனம்.

வாரும் என் குருபுத்திரரே இப்போது நீர்சொன்ன வார்த்தை மெத்தவும் சந்தோஷம் உமக்குயாதொருகுறைவுமில்லை இருக்கட்டும்

என்குமாரனாகிய பிரகலாதனன் என்னநூல்கள் கற்றுக்கொண்டான் அதையான் சந்தோஷிக்கும்படி சொல்லும் சண்டாமார்க்கரே.

சண்டாமார்க்கர் சொல்-விருத்தம்.

விருதுபெற்றுலகேழும் விருப்பமோடாசளிக்கும்
விருதர்களரசேயுந்தன் நீதிமைந்தனுக்குநல்ல
கருதும்வேதாகமத்தின் கல்வியையுரைக்கலுற்றேன்
சுருதியிதல்லவென்று துணிந்தொருவார்த்தைசொன்னான்.

வசனம்.

கேளும் பிரபுவே நானென்னென்று சொல்லப்போகிறேன், தங்கள் குமாரனுக்கு வேதாகமவிதிப்படி போதித்தேன், அதுயுக்தமல்லவென்று வேறொரு நூர்விஷயமாகத் துணிந்துசொன்னதை நானென்னென்றுசொல்லுவேன் பிரபூ.

இரணியன்-சொல் விருத்தம்.

துணிந்தொன்றைச்சொன்னானென்றே சொல்வதற்கோநானுன்னை
பணிந்திங்குவரவழைத்தேன் பாலனையனுப்பிவைத்தேன்
தணிந்தவன்வழியின்மேலெண்ணை தானெடுத்தூக்கினோர்போல்
கனிந்துமைந்தன்வேராகக் கழறியதுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

ஓய்சண்டாமார்க்கரேநல்லவார்த்தைசொன்னீர் சரிசரிநன்றாயிருக்கின்றது, போதும்உமது வாத்தியார் தனம் இதற்குத்தானோ உம்மை நான் அதிக மரியாதையுடனே வரவழைத்தேன், தணிந்தநெருப்பின் பேரில் எண்ணெயை யூற்றின பாவனைபோலிருக்கின்றது, நீர்சொல்லுகின்ற ஞாயம் என்மகன் உம்மிடம் துணிந்து சொன்ன வார்த்தையைசொல்லும் வாத்தியாரே.

சண்டாமார்க்கன் சொல் விருத்தம்,

உரைசெய்வேன்கேளுமையா யுந்தன்மைந்தனுக்குநல்ல
நிரைசெல்வம்பெறுவதாக நீதிசாஸ்திரத்திற்றங்கும்
இரணியநமவென்றேதான் துதித்திடச்செய்தேனியானும்
தரைமிசையதையோதாமல் தாழ்ந்தவன்பேரைச்சொன்னான்.

வசனம்.

கேளும் இரண்ணியேஸ்வரரே, என்பேரில்கோபிக்கவேண்டாம் நானென்னசெய்வேன், தங்கள் குமாரன் நல்லகீர்த்திகளை யடையும்படியாகிய உமது நூல்களை போதித்தேன், அதையவன் நீக்கி தாழ்வானவனுடைய பெயரைசொன்னான் பிரபூ.

இ-ன்-சொல் விருத்தம்,

தாழ்ந்தவனை யென்றனையன் துதித்தானென்று
சமர்த்தாகப்பேசுகின்ற சண்டாமார்க்கா
வீழ்ந்துவிடுமுன்றலைகீழ் முன்னமேதான்
விதிகுருமைந்தனென்றே யெண்ணிவிட்டேன்
சூழ்ந்திடுமந்திரிமாரே யிவன்சொன்னவார்த்தையெல்லாம்
சூதாகத்தோன்றுகின்ற தாலேநம்முன்
வாழ்ந்திடும்வல்லசுரரிடங் காவல்வைத்தால்
வசனிப்பானிம்மொழியை வண்மையாக

வசனம்.

ஓய் சண்டாமார்க்கரே நீரிப்போது என் குழந்தையின்பேரில் அன்னீதமாக தாழ்ந்ததைச் சொன்னானென்றும், நத்தாபித்தாவென்று மனம்போனபடி பேசுகின்றீர் உன்றலை முன்னமேபூமியில்விழுந்துவிடும் என்குருபுத்திரனென்றும் விட்டுவிட்டேன், இப்பதானென்ன ஓய் மந்திரிமார்களே இந்த சண்டாமார்க்கனை இப்படி கேட்டால் இவன் விபரமாய் சொல்வதில்லை நமதுவல்லவசுராகிய மகோன்மத்தனுடைய காவலிலேவைத்தால் அப்போதுதான் நிசத்தைச்சொல்லுவானபோல்காணுது மந்திரிமார்களே.

முதல்மந்திரி சொல் விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்தானெங்க ளசுரர்களரசேகேளும்
பூமியிலிவனைப்போலே புதுமைகள்சொன்னோர்காணேன்
தாமதஞ்செய்திடாமல் சக்கரக்காவல்வைத்தால்
நாமிதையறிவதாக ஞாயமோடுரைப்பானையா,

வசனம்,

கேளுமெங்கள்தைத்தியகுல மாணிக்கதீபமே தங்கள் முன்னே வெகுமிப்படி எதிர்நின்று பேசினவன் எங்குங் கண்டதில்லை, உம

திஷ்டப்படி வல்லசுரர்கர்வலில் வைத்தால் பள்ளிக்கூடத்தில் நடந்தவுண்மையைச் சொல்லிவிடுவான் எங்கள் துரையே.

2-வது மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

அதற்கென்னயட்டியந்த வமரரேப்படியயந்தார்
மதகரிக்குங்கொக்குக்கோல் மலைபோலேவேறுமோதான்
சிதைத்தெரியுங்காவலுக்குள் சீக்கிரமாய்வைத்தோமானல்
பதத்தோடுவிபரமாகபகர்ந்திடத் தடையொன்றுண்டோ.

வசனம்.

சுவாமீ இதுநல்லவாலோசனைதான் அவனை நாம்உண்மையைச் சொல்லென்று கேழ்ப்பானேன், பலவீரர்கள்காவலில் சண்டாமார்க்கரை வைத்தால் அப்போது உண்மையானது தனக்குத்தானே வெளிப்படுகின்றது ஆதலால் நமதுகாவலர்கையில் ஒப்பிவையும் இரண்ணியேஸ்வரரே.

சண்டாமார்க்கர் மனுகேட்கும் ஆசிரியவிருத்தம்.

மகதேவதேவனே மகிழும்பிரதாபனே
மகுடவர்த்தனசிரேட்டனே
மாணிக்கமார்பனே மதிக்குமொளிதீபனே
மங்களகுணானந்தனே
மட்டிலாத்தவப்பல மதிலுயர்த்திடுந்திவ்விய
மாசற்ற தேசவடிவே
மறைமுடிவினிற்றங்கு மற்புதப்பொருளான
வவுணர்குல துரைசேகரா
ஜெகமுழுதுமொருகுடை நிழலிலரசாள்கின்ற
தேவரீரியா வொருமனு
செப்புகின்றேன்தாங்கள் தயவுசெய்தென்மீதில்
சினமிலாமற் கேளுமுன்
சிறியனையழைத்துபோய்ச் செந்தமிழ்ச்சாலையில்
தேவரீர்வேதமெல்லாந்
தெளிவாகயாவற்கும் ஓதினேன்பிரகலாதன்
திகம்பரன் பேரிருந்தான்
பகவனுன்தந்தையல் லாமல்வேறில்லையே
பண்புடன் பகருமென்றே

பலகீதிகலேங்கவோர் புமாணமாவின்
பாலனுக்குமே செய்துமே
பரிவுடனிரணிய நமவென்றெழுதினேன்
பரிவுகூர்ந்ததைத்தொழாமல்
பகிவென்றெனக்குரைசீர் பத்திமெப்படியொரு
பழியானவார்த்தை சொன்னான்
அகமீதிஇப்படிச் சொல்லவேண்டாமென
நனைசுபுத்திகளுரைத்தேன்
அதையவன்கேழ்க்கவில்லை யென்செய்வேனையனே
யமார்குழு கொழுகப்பில்
அருமைமைக்தனையழைத் தத்தவிபரந்தனை
யறிந்திடு ரசுராகோவே
அப்பனேயதுவரையில் தப்பிவையெடுத்தினை
யடியேன்விண்ணப்பமிதுவே.

இரணியன்-சொல் விருத்தம்.

வீறிதயெங்கெனெ துவினில் வாழ்மைச்சமாரே
வேதியன்சொல்வார்த்தைகளை விபரமாக
மகிமைத்தவமிகுதிக்கே யென் தமிசேஷ்ட
மைந்தனைசிதையறியவேண்டிப்போ
அகிலமதிறபுகழ்பள்ளிக்கூடஞ்சென்று
அருமைமகன்பிரகலாதன்றனைசீப்போது
க்குறியதரியவினைமீதிலழைத்துச
சலுதியில்வந்திடச்செய்வீர்தருணமாக

வசனம்.

ஆ-ஆ-ஆ-வாருங்கள் மந்திரிமார்களே, இந்த சண்டாமார்க்கர் ரொம்பவும் நம்மை மனுகேட்டுக்கொள்ளுகிறபடியால் நீங்கள் சீக்கிரமாகப்போய் என்குமாரனாகிய பிரகலாதனை யழைத்துக்கொண்டு வாருங்களப்பா மந்திரிகாள்களே.

மந்திரி-தண்டகம்.

அப்படியேதாங்களாக்கினைப்படியே
கொப்பெனப்பள்ளிக்கூடத்திற்சென்று
இப்புவிபுகழுமெங்கள்பிரகலாதனை
செப்படியழைத்துவருகின்றோமே.

மந்திரிகள்-பிரகலாதனை அழைக்கும்-கவி.

அரக்கர்தன்குலத்துக்கெல்லா மாண்டவனானதேவன்
செருக்குடனீன்றளித்த செல்வமேயுன்றன்றந்தை
பெருக்கமாங்கொலுவுக்கிப்போ பெருமையாய்வரவேசொன்னார்
உருக்கமாய்வருவாய்நாமு மொருகொடிதனிலேபோவோம்.

வசனம்.

அப்பா பிரகலாதனசிரோன்மணியே உமது தந்தை அதிக விரைவாயழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார் வாரும்குழந்தாய்.

பிரகலாதனன்-சொல்-கவி.

பொங்குமிப்புவியோர்தாழ்ந்து போற்றுமென்தந்தைதன்னை
இங்கிதமாயழைக்க யெத்தனைபாக்கியம்பெற்றேன்
மங்களமாகமந்திரி மார்களேநானுமிப்போ
சங்கையில்லாமலெந்தன் தந்தைமுன்போவோம்வாரீர்.

தரு-இ-ம்-காபி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வந்தனஞ்செய்வோம்தமுன்மைத்தனும்
வணங்கியேபோடிதோ

அநுபல்லவி.

சிந்தையில்ஸ்ரீஅரிநாமம் மந்திரமுவாதியான்
திரமொடுமந்திரிகளிருபுறமுஞ்சூழ்ந்திடவே
வரும்பரமானந்தகவிகரு பாக்கியங்களும்பெருக (வந்)

சரணங்கள்.

ரத்தினமிழைத்தகலைக்கு நெத்தியிற்சுட்டி
முத்துகளமைத்ததலைக்கு பச்சைமந்தாளி
ஒத்திடும்பிறைகுப்பிமேல் வைத்திடுஞ்செந்தாட்குச்சி
ஒளிசிறந்திரவுதயம்போ லெங்குஞ்சோபிக்கக்
களிகொண்டிவிமேல்தேவர்கள் கைதலங்கள்பலிக்க (வந்)

விண்ணப்பசங்கின்னைபோல் மொழியும்யாவர்க்கும்நல்ல
உண்மைப்பதம்தனில்விழியும் மண்ணுலகினில
தண்மரைமலர்வதனன் கண்மணிப்பிரகலாதன்
தவழ்ந்துரந்தானவர்குல சக்ரேஸ்வரனுகியபிலன்
அழைக்குஞ்சேதியைக்கேழ்க்க அன்போடிமிகவும்பாலன்-வந்

அண்டர்களாதிகள்கூடவே அன்பானந்தம்
கொண்டுனங்கள்கவித்துசேரவே விண்டலமும்பூ
மண்டலமதில்வாழ்கன தொண்டர்கள்தொழுதேதினம்
மகிழுங்கலைவயில்வாழ்கரி வரதனதனையேகூறி
புகழும்பதமிலங்கிதம் பொருந்தும்படியேதேரி (வந்)

இரணியன் சொல் விருத்தம்.

திங்கள்தன்னொளியைப்போலே செழிக்குமென்வதனவாடா
மங்களகுணவானென்னும் மாணிக்கமேனிவாடா
சங்கையில்லாமலித்தத் தாணியிற்புகழ்பெற்றோங்கும்
இந்திரத்தினமென்னுமென் துரைசாமிவாடா.

வசனம்.

சந்திரப்பிரகாசம்போலென்குலம் விளங்கவந்துற்பவித்த என் கண்மணி என் மடிமீதில் வாடா துரைரத்தின சிகாமணியென்னும்என் துரைசாமி.

இரணியன் சொல்-தரு-இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

துரைசாமி வாராய்எந்தன் (துரை)

அநுபல்லவி.

ஞானாகுமாரனெனவந்த (ஞான

சரணங்கள்.

கிரைமதிமுகவரை புயமணிபுரவெனு
மொகதரவசிகர (ஞான

கதிர்பிரணகமல விலோசனசதுர்பெரு
முலகினில்பிரகாச (ஞான

கற்பகம்சூழ்கலைக் கரிவரதன்கெர்ப்பங்
கலங்கவுற்பத்தியானவெந்தன் (ஞான

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

இந்திராதியோர்சித்த ரெழில்தவமுனிவர்சித்தர்
மந்திரமறையோர்நித்தியம் வந்தடிதொழவும்பெற்று
சிந்தையும்மகிழ்யீரேழ் ஜெகமுமூழங்கைக்கொண்ட
தந்தையேயுனதுசெம்பொற் முள்கருந்கழ யேன்போற்றி

வசனம்.

சகலபுவன லோகாதிபதிகளும் தேவர்களும் முனிவர்களும் பிர
திதினமும் உம்மைதெரிசித்து போற்றிசெய்யும்படி கீர்த்திவாய்ந்துடைய
வெனதுதந்தையே புன்பொற்பாதகமலங்களுக்கு அடியேன் சரணம்
சரணமையா தந்தையே.

இரணியன்-சொல் விருத்தம்.

பொங்கமொடிருகைகூப்பிப் புகழ்ந்தெனைத் துதிக்குமெந்தன்
தங்கமேனியனேயிந்தத் தானவர்குலம்விளங்க
அங்காத்திலமிழைத்தச் சுடர்மணிமகுடம்சூட்டி
திங்கள்சூழ்லகிலென்றுஞ் சிரஞ்சீவியாகவாழி

வசனம்.

அடாசெல்வமேநீ சிரஞ்சீவியாகவாழி எழுந்திரும்பாப் பிரகலா
தனு.

பிரகலாதனன் சொல் விருத்தம்.

வாரிசூழுலகேழும் வன்மையோடாசளிக்கும்
நேரிலாதந்தையேயுன் னிணையடிக்கமலம்போற்றி
தேரியவசுரர்வரனோர் செறிந்துசூழ்கொலுவிலன்றே
வீரியமுடனழைத்த விபரமேதுரைசெய்வாயே

வசனம்.

சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த யீரேழுபதினாலுலோகங்களை வன்மையுடனர
சளிக்கும் என்தந்தையே அடியேனை யழைத்தவிபரம் தெரியச்சொ
ல்லும்தந்தையே.

இரணியன் சொல்-தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணேயென்னசொன்னுபடா
கல்விச்சாலைதன்னிலேயென் (கண்

அநுபல்லவி.

வண்ணமுடைய உன்வாத்தியாக்கு
மெந்தன்முன்னே சிந்துகொடுத்து முறை (கண்

சரணங்கள்.

இன்னமதமென்றெந்தன் முன்னவனுரைசெய்யாமல்
வஞ்சனையழைத்தேவிபரத் தன்னையறிந்திடவேண்டும்
இருவிழிகளில்ஜலம் பெருகிடயவர்மனம்
உருகிடவிடமிங்கருகினில்முனையிட (கண்

மைந்தர்களோடே நாலு மிக்கையார்த்தைகளையடி
அந்தணன்முனிக்குவின் விர்ப்பந்தஞ்செய்வதில்
மருந்தும்வர்மொழியைகருத்திலுரைசெய்யாமல்
வெறித்தனமாயேதாவ துரைத்தனையோயென்னிரு (கண்

வேதமுதலிலெந்தனை யோதுவதிலேதாவது
சேதனைகாண்பியுமென் அன்பீதில்தோதகமாக
விரதமாகவின்மீதில் குரோதமிகச்செய்தாரோ
உண்மைசெப்புவாய்கலைவ வரதனெகெங்ககந் (கண்)

இரணியன் பிள்ளையை கேழ்க்கும் விருத்தம்.

விளங்கிடும்வேதாகமசாத்திரகன் ஞானம்
விபரமொடு உயேபடிக்கச்சொன்னுல்வாத்தி
உளமதுசஞ்சலப்படாதே படித்ததேதோ
புனைத்தமொழிதனையிங்கு உண்மையாக

வளம்பெருமிப்புவியிதுள்ளோர் வணங்கிப்போற்றும்
வாருதியிருகோதுயிலதை வரிசையாகக்
களங்கமரவேயுரைப்பாய் மகனேயந்தக்
கருத்தின்னதென்றயான் தெளியத்தானே.

வசனம்.

கேளடா என் அருமை மகனே உனது ஆசாரியனுடைய சண்டா
மர்க்கர் வேதநால்களை யோதிவைத்தால் அதை தவிர்த்து நீயேதோ
ஒர்விதமான சங்கதி சொன்னதாக இவிடம்வந்து முறையிட்டார்
அது என்ன சங்கதியெனக்கு நன்றாய்த்தெரியும்படி சொல்லடாமகனே.

பிரகலாதனன்-சொல் விருத்தம்.

கண்டிதைநன்றாய்த்தெளிய வேண்டுமென்று
காதலுடனென்னையழைத்துக் கருதுங்கோவே
விண்டொருபொல்லாப்பறியான் சொல்வில்லை
விளங்குஞ்சதுர்வேதமதி லாதியென்று
அண்டர்முனிகளுமாது மகிலத்தில்வாழ்
ஆத்மகோடிகளுமுத லன்பாய்ப்போற்றும்
பண்டுபரம்பொருளையைந்த பதத்தைநாடி
பரிவுடனேயுரைசெய்தேன் பண்பாய்த்தானே.

வசனம்.

கேளுமென்னுதந்தையே சகலலோகங்களும் தேவர்களும் முனி
வர்களும் பிரமன் முதலானவர்களும் மூன்றுதிக்கும் பரம்பொருளை
அல்லோ அவைத் தொழுதேனேயல்லாமல் வேறொன்றும் யான் சொல்
லவில்லை என் தந்தையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

பகிர்ந்தெத்தனமுன்னே நீ சொல்லுகின்ற
பதமதிவ்விதமென்று தெரியவில்லை
பொருந்தியநால்வேதமதில் முதலேனென்றும்
புகழ்ந்தயன்மால்தேவர்முனிவர் போற்றுமன்பாய்
விரைந்தபரிபூரணமன்று தானென்றுமநீ
யின்மனதிலேதெளிந்த வெவர்க்குத்தெரும்
அறிந்தவன்பேயின்னதென் றென்முன்பாக
அறிவிப்பாயதின்விபரந்தெரிவிப்பாயே.

வசனம்.

கேளடா என்மகனே நீ இப்போது சொல்லுகின்றதில் இன்ன
விதமென்று வொன்றுந்தெரியவில்லை அதை விபரமாகத் தெரியச்சொ
ல்லடா என்மகனே.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

அவனியெலாமொருகுடைக்கீழரசளிக்கு
மையனேகேளின்பெருமைதன்னை
ஆயிரநாவுடையோனொனுஞ்சேட
நாலுவரைப்பெருமையையான்
கவரோடவையோரு கருத்தினில்தெளிவாய்
கருதவுந்தனுவரமோ
காணுறுன்னுமினிற் றேன்றியருபக்
கருணையைக்கணித்துரை செய்வேன்
பவனிவாரணமொழிற் பண்புடையோருளம்
பரந்தடாதேபரமன்
பாரில்வரதுமையும் பரிந்துனையெனையும்
படைத்தளித்தழிக்குமபதியே
புனையெண்ணிறுமவர் செயவிரைமலேவேல்
புல்லைசவாதுபோகியின்மேல்
பூரணாயவளாரநாராயணன்
பொன்மலரடிதனைப்புகழ்ந்தேன்.

வசனம்.

கேளுமென்தந்தையே சொற்கமத்தியபாதாலமென்கிற திரிலோ
கத்தில் வாசம்பொருந்திய நான்குவகையோனி யெழுவகைதோற
மெறும்புக்கடையெண்பத்தினான்கு லக்ஷம்சீவராசிகளையும் உன்னையு
மென்னையும் படைத்தளித்தழிக்கின்ற எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீமந்நா
ராயண்மூர்த்தியினுடைய பொற்பாதகமலங்களை அடியேன் போற்
றிப் புகழ்ந்தேனேயல்லாமல் வேறொன்றுஞ் சொல்லவில்லையே என்
தந்தையே.

இரணியனுக்கும் பிரகலாதனனுக்கும் தற்கம்.

இரணியன்கோபித்து பிள்ளையின்பேரிற்சீறி
சொல்லுகின்ற-தரு-இராகம்-நாட்டை-அடதாளம்-சாப்பு.

அடடாயிதென்னடாமூடப்பயலே
ஹரியென்றுயென்முன்னே நீ
யின்றுப்பினாத்தாய்

அட்டாயிதெரிகளை வாவி தமதியுனக்
கார்செறன் ணர்சொல்லிலந்தன் னேரில் — அவன்
அக்கப்பிரயோகப்பாதில் — மனக்
குடலைப்பிடிக்கக் கடிகாருதக்கினையாக்கி
சொர்க்கப்பருக்குக்களுக்கிரை
வைத்துவிருக்கிறேன்டா (அ)

மெத்தப்பெருத்த தவஞ்செய்துயுத்தனை
பெற்றதிர்க்காக்கத்தாலே — இந்த
பேதையதியுனக்கேதோ — பாவி
சுத்தமதாய்சொற்கப்பத்திப்பதாளமுஞ்
சுருதிமுதலிலெல்லியக்கவே
திருதம்பதமுதலியக்கவே (அ)

சதுர்முகன்னையீப்பிடித்தடித்து
வைத்தேன் மிறைதக்கலைக்கால
வைத்தபோகளெல்லாமெனக்கேக்கவே — செய்ய
பரிதுவலவும்பதிறுறுவுகம்க்ருதம்
பகலைவெவ்வளிஞெய்யச்சொற்றிட
ஜெகதீசனென்பவனாடா (அ)

அண்டசராசரமென்றுசொல்லவகா
மண்டலத்திடையாதுதுவைனகே
வண்டபொச்செலிப்பேரது — செகதந்
வனதேவுமலர்குழந் தலைவைக்கரி
யாதாவெனவோகவரா
விதிதானமாடாதா (அ)

பிரகலாதனன்-சொல் விருத்தம்.

ஸ்ரீராகவசங்கொள்ள [illegible] கப்பல்
[illegible] இந்திரையெனதுக்
கோதகமர்ந்தையடியே [illegible]
சித்திருகுமறகனைவைத
ஆராய்ந்துபார்த்து [illegible] கொடு
மரிவைத்தெளிதுனைதகு
பேதனை [illegible]
பேதமீதொருதேஜனைனே.

வசனம்.

விசாலமாகிய அலைகள் மோதும் கடல் சூழ்ந்த நெடிய உலகெங்கும் நிறைந்து நான்குவேதங்களுங் கொண்டாடப்பட்ட தாமரை மலரையொத்த நேத்திரங்களுடைய மேகவண்ணு இராக்கத வரசன் முன் ஸ்ரீஹரியென்று தேவரீருடைய திருநாமத்தை அடியேனுரைக்க அவன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கையினில் வாளையேந்தி தமியேன் சிரத்தைக் கொய்திடுவேனென்று மிகு உக்கிரமாகி ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு வருகிறார். இதற்குச் சிறுவன் இன்னமென்னசெய்குவேன் ஆதிசேடன்மீது திருக்கண்வளரும் உமதுகிருபையன்றி ஓராறுவுமுளையுயோ ஜெகதீசனே.

இதும் பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

பாவுந்திரை கடலுலகில் நிறைந்துசதுர் மறையில்வளர்
பங்கயமலர்க்கண்வண்ணு
இறைவன்முன் ஸ்ரீஹரியெனயானுரைப்பெருங்கரமதனி
லெழில்பெருகும் வாளையேந்தி
சிரமதைக்கொய்திடுவேனெனவுறுமோடெழும்புகிருமினி
சிறியனிதற்கென்செய்குவேன்
அரவசயனனேயுனதுகிருபையல்லாமலொரு
வனுதவுசெயுவோர் புவியின்மேல்

வசனம்.

ஆதந்தையே யிப்படியுங்கோபிக்கலாமா காங்கள்யெனையும் ஆராய்ந்தபாராமல் ஏன் என்பேரில் வருத்தப்படுகிறீர் போம் இப்போர்க்கொத்தசென்மமும் உலகத்திலிருக்கின்றதல்லவா ஹரிஹரி.

தரு-இராகம்-காம்போதி-அடதாளம்.

என்னஜென்மமிது — யெடுத்துயிப்புவிமீது
யிதைத்தச்சதமென்றெண்ணலாமோ — சொன்னை
வதைசெய்துமதுவுண்ணப்போமா — பொல்லா
பின்னமிதிறுவெள்ளப்பாகந்தர்ம — சாத்திரம்
பேதமரியாதற்கவோ தமியேன் — துன்மார்க்க (என்ன)
பஞ்சபூதங்களின் ஐம்பாகக்கருவமகம் — இது
பாழ்மலப்பொருந்தியக்காடு — மணம்
சீழ்ஜலமிருக்கிய கூடு — அதை
மிஞ்சும்படிவிடாமல் யிட்டிறப்பதமிதில்
மேலாய்விளங்குந் திருமாலைத்துதிசெய்யாத (என்ன)

[illegible] ரய்புகழுமன்ற [illegible] கையில்
பதைப்பொன்புவியெல் [illegible] விறைய்
பொருந்திமரயக்கவலையில் [illegible] நாளை
இரிந்தநிகம்பரவப்போல்வெட [illegible] தச்சொல்வதையோ
வாதைப்பதும்போதுடல் வேவ [illegible] தொழுத [illegible] (என்ன)
அன்னனென்று கடல கண்ணன [illegible] கலைவ
கடிமலர்கடப்வயற்கமுகுகுழும் [illegible] யன்பரர்
தலைவாதரடியைப்போற்றி [illegible] நன்றாய்
பிரியமுடனேதொழுதேற்றி
படிமீதிலனுதினம் பஜனைசெய்வுத்தாசனை [illegible] (என்ன)
பணிந்துபாத தூளியை யணிந்துமனமகிழ

இரணியன் சொல் விருத்தம்.

மதித்துமாயவனென்போனை மனதினிற்பயமில்லாமல்
[illegible] டத்தன்
துதிக்கும்வல்லமைபுனக்குச் சொன்னவன்றனைக்காட்டு [illegible] ராய்
கொதிக்கும்வாட்கொடுத்துக் குட்டித்தலைப்பிடுங்கிமே
விதிக்குதேனக்குழைக்கைக்கு விரைவினிலூராசெய்வாயே.

வசனம்.

அடா குழந்தாய் மூன்றுலோகங்களையும் என் ஆக்ஞா சக்கரத்திற்குள்ளாகும்படியாகவும், சகலதேவர்களும் என்னை வணங்கும்படியாகவும், தனிச்செங்கோல் செலுத்தும் என்னை யவமதித்து எனக்கு விரோதியாயொளித்துக்கொண்டிருக்கும் மாயவனென்பவனைமதித்துத் துதிக்கும்படியான வல்லமையுனக்கு கற்பித்தவன் யாவன் அவனை என்முன்னம் காட்டுவையேயாகில், சாணைபிடித்து தைலதாரணைய் செய்து மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் வாளுக்கு அக்கொடியனை வெட்டி யிறைகொடுத்துக் குடல்களைப் பிடுங்கி கழுகுகாக்கைகளுக்கு விருந்து செய்விப்பேன். அந்த துஷ்டனை இன்னானென்று சீக்கிரஞ்சொல்லுவாயடா மூடா.

பிரகலாதனன் சொல்விருத்தம்.

தந்தையேயினைத்தைத்தான் தணிந்திருமாறுகின்றேன்
செகமதிற்கலையிற்றங்கும் ஸ்ரீஹரியொருவனென்றே
முந்தினோர்சொற்படிக்கு முனைந்துமனப்படித்தேனல்லால்
பந்தமாயெனக்கொருத்தர் பகரவில்லையையா.

வசனம்.

கேளும் என்னைப் பெற்ற தந்தையே அப்பேய்போல் கொட்டு
கோபத்தைப் போக்கிச் சாந்தமடைவீராகில் உண்மையைச்சொல்லு

கிறேன். அதென்னவெனில், வேதசாஸ்திரங்களில் பொருந்திய சாஸ்தா ஸ்ரீமந்நாராயணனொருவனென்றே பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடியால், படித்தேனேயல்லாமல் அன்னியர்களொருவரும் எனக்குப் போதிக்கவில்லை எந்தையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

அதமீறியபடவாயென்முன் அதிகவார்த்தைகளாட்டாதே
ஜெகமேழுலகுக்கெல்லாந் தெய்வமென்பதுநானடாவென்றே
மகாதேவர்முனிவர்சித்தர் மதிதலத்தோர்களியாவும்
பகவானென்றெனைக்கைகூப்பிப் பணிவதையறிந்திடாயோ

வசனம்.

அடா பிரகலாதனே, கெர்வமதிகரித்து நீயென்னுடன் அதிகமாகப் பேசாதே, இந்தயீரேழுபதினாலு லோகங்களுக்கும் நானொருவனே தெய்வமென்று, பிரமன்-ருத்திரன்-தேவர்கள்-முனிவர்கள்-சித்தர்கள்-மனிதர்கள் முதல் யாவரும் சென்னிமேற்கரங்களைக்கூப்பி, என்னைத் தொழுவதை நீ அறிந்ததில்லையோ.

பிரகாதனன் சொல்-விருத்தம்.

பணிதிருமேதேவரென்ற பதமதைநிலர்த்திசித்தியக்
துன்னிவுடனேகொலைகள்செய்யுந் துரோகிதெய்வமாகோ
மணிபொன்விளங்குமாதி மலரடிதாசர்தாஷி
அணியுமன்பருக்குநீதா னானுத்திராளாகமாட்டாய்

வசனம்.

இந்திராதி தேவர்களும், குபேராதி யக்ஷர்களும், பரகவகாதிவசுக்களும், பிரகஸ்பதி முதலாகிய புரோகிதர்களும், சநகாதி சேனுபதிகளும், பிருகுமுதலாகிய மகாரிஷிகளும், நாரதாதி தேவரிஷிகளும், சித்ரசேநாதி கந்திருவர்களும், கபிலாதி சித்தர்களும், வியாசாதிமுனிவர்களும், சுக்கிராதிகவிகளும், நிரந்தரமும் வந்து உன் திருவடிகளில் விழுந்து சேவிக்கிறார்களென்றதை நீக்கிவையும், கொலைகட்களவு காமம்பொய்யென்னும், பஞ்சமாபாதகங்களையும் பூதயாளம் இல்லாமல் நாளுந்துசெய்யும்கடூரோமியாகிய நீதெய்வமாவாயோ கண்களுக்கு மணியைப்போல ஒளிதரும் ஆதிலக்ஷ்மி மணாளனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தியின் திருவடிகளுக்குத் தொண்டர்களுடைய பாததூளியை சென்னியிற்றரிக்கும் தாசர்கள் அனுவுக்கும் நீ சமமாக மாட்டாய் தந்தைகளே.

இ-ன்-சொல் விருத்தம்.

ஆகமுதல் வேதமும் நாதமும் நானென்றே
யரியயனும் ருத்திரனு மடங்கிப்போனார்
சாகரமுமேழும் புவியுமண்டச்
சராசரத்திலெனக்கிணைதா னொருவனில்லை
ஆகமிகிருய் என்னுடன் பயமில்லாமல்
ஓகோ வின்மனைதைரிய மென்னடா சொல்
காகம்கழுகு பேய்கணங்கள் களிக்கவுன்னைக்
கைவாளுக்கிரைகொடுப்பேன் கண்டிப்பாக

வசனம்.

ருக்கு-யஜுர்-சாமம்-அதர்வண மெனும் நான்கு வேதங்களும் ஆறு சாஸ்திரங்களும், நாதமும் கீதமும் நானென்றறிந்து பிரம்மா-விஷ்ணு-ருத்திரன் மூவரும் எனக்குக் கீழ்ப்படிக்காரர்கள் ஆகையால் சப்தசாகரமும் ஈரேழு பதினான்கு லோகமும் அடங்கிய அண்டமும் அதற்குட்பட்ட சராசரத்திலும் எனக்கிணையானவன் ஒருவனுமேயில்லை இதைநீயுணராமலும், கொஞ்சமேனும் பயமில்லாமலும் என்னுடன் எதிர்த்து வார்த்தைப்பேசுகிறாய் உன்மனத்திலிருக்கும் தைரியந்தான் என்ன சொல்லடா யோசியாமலொருநொடியில் உன்னை என்கைவாளினாலே வெட்டிகாகங்கழுகு கூளிகளுக்கு விருந்துசெய்கிறேன் ஈதுண்மையென்றுநம்படாமூடா.

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

வாளுக்கேயிரைகொடுப்பே னென்றுயோன் மின்
வலுமைசொல்லி நீமிரட்டவேண்டாமிந்திரை
தோளுக்கேயிசைந்ததிருச் செங்கண்மால்தன்
அலங்குமெழிலரவிந்த மலர்க்கொப்பான
தாளுக்கேயடிமைதொண்டர்க் கடியாரிந்த
ஜெகவாழ்வைச்சதமென்று நம்பாருன்போல்
ஆளுக்கேயிவ்வுலக வாசையாலென்
றலைந்திடுவாரிம் மொழியையறிந்துபாரீர்.

வசனம்

கேளும் என் தந்தையே உண்மைமொழிகளைச் சொன்ன என்னை உறுதுவாளுக் கிரைகொடுப்பேன் என்று பயமுறுத்தி மிரட்டி உமக்குள்ள வலுமைகளைச் சொல்லவேண்டாம். ஸ்ரீமகாலட்சுமி தோளுக்

கிசைந்த மலர்ந்த செந்தாமரையை யொத்த நேத்திரங்களுடைய ஜெகதீசன் திருவடித்தாமரைகளுக்கு அடிமைபூண்ட தொண்டர்களுக்குத் தொண்டர்களும் இந்தப்பிரபஞ்சவாழ்வைச் சதமென்று நம்பமாட்டார்கள் நானேனும் அதம்மைத்தொண்ட உன்னைப்போலொத்த துஷ்டர்களுக்கே இவ்வுலகவாஞ்சையேயென்று அலைவார்கள் இந்தவார்த்தையை நன்றாயோசித்துப்பாரும் என்தந்தையே.

இரணியன் சொல்-தரு-இராகம்-சுருட்டி அடதாளம்.

பல்லவி.

எத்தனைகளித்தனை மெத்தவுங்கற்றுநீ
எந்தனுடன்-பந்தமொடு-சிந்தையுமே-நொந்திடவே (எத்த)

அநுபல்லவி.

எத்தனைகளித்தனை கற்றுப் பேசுவது பெற்றவனோ
டுத்தமே-புத்திரா-இனியென்சத்திராதியைப்பிளத்தாரா
யினமீதன் கியானமது மானமில்லா (எத்த)

சரணங்கள்:—

வைத்தலமுழுதும் நித்தியமுமெனையே
காதலதாய்-வேதமுதலாதியென்-நீதியொடு-வைத்தலமுழுதும்
வைத்தலத்தி-லுத்தமர்கள்-சுத்தமொடு-நித்தியமெனை
கண்டுவைகுவிக்க-காவலர்சேவிக்க-கஞ்சன்மால்களிக்க
காணேயேயிதேளிதமென்-தாளதனைத்தொழுதிட (எத்த)

ஞானமதிவில்லாமேனமதாகிய
கடனைச்-சுகிலனென்-மினைவடுதா-திசையிலே-ஞானமதிவில்லா
ஞானமொடு-வாலுவும்-பானுவின்முன் ஞானமான
கடுகெதிர்க்குமா-கண்டதுதோற்குமா-கலைதீர்க்குமா
கண்டகெர்வங்-கொண்டுமேலே-விண்டுமெத்த (எத்த)

அச்சமில்லாமலே மெச்சுமுனதலைவை
அரிகரிவரதனை-பரிதெனப்பிதற்றுராயச்சமில்லாமலே
அச்சமில்லா-துற்சனுன்-கசடுடையார்-விச்சயமாய்
ஆலிலைவாட்டியே-யானைபுங்கூட்டியே-பதைப்பாராட்டியே
ஆத்திரர்போல்கிழித்திடுவேன் பார்த்திடுபயமில்லாமல் (எத்த)

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

சங்குசக்கரமுங்கதையு சாரங்கந்தன் னொருஞ்
செங்கைமேவிலங்குகின்ற ஸ்ரீமுராரியின்நாமம்
எங்குமுயர்நிறைந்திருக்க வினையாமல்வீணிலே
பங்கயக்கண்ணன்மீது பகைபுரிவேண்டாமையா

வசனம்.

சங்குசக்கரம் கதைவாள் சாரங்கமெனும் பஞ்சாயுதங்களைத் தரித்தவனும் முரனென்னும் அசுரனை வதைத்த சாக்ஷாத் எம்பெருமான் நாமம் புவிலவுலகங்களெங்கும் நிறைந்திருக்க வினையாமல் அறிவின்றியால் அந்தபகவானைவீணாய் விரோதஞ்செய்யக்கொள்ளவேண்டாம் தந்தையே.

பிரகலாதன் சொல் தரு

இ-ம்-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அரிபகைவேண்டா மகாக்குலசேகரா (அரி)

அநுபல்லவி.

கருதியின்மறைதனில் கருதரத்திருமுக (அரி)

சரணங்கள்.

திரிபுவனமுந்தாங்கள் ஜெயங்கொண்டாண்டாலுமென்ன
பெரியவர்கிரேவிரோத பேறைமதியீறாகனா (அரி)
தற்பர்த்தியர்லெப்பத்மாகுரன்கொண்டவாமும்
கற்றவர்களும்கெட்டுக்கவிக்குசெத்தனொருவன் (அரி)
இலைதல்விமிலக்ஷமி தேவிமகிழ்மணாளன்
கலைதெரிந்தவர்சுகி வரதனிணுங்குணாளன் (அரி)

இரணியன் சுக்கிரனைப்பார்த்து சொல்-விருத்தம்.

குருவென்னிவனையழைத்தென் குமாரனையனுப்பல்லு
அறிவையுங்கெடுத்துமிக்க வீரத்தைபோல்முழிக்குமென்னை
இருளைப்பார்ப்பினத்துவிரலைப்பிடித்தெருங்
குருவிசாக்கலைகளுக்குத்துன்னக்கொடுக்கிறேன்னையாதக

வசனம்.

துப்சண்டாமார்க்கரே எங்கள்குலகுருவென்று உங்களைநினைத்து என்புத்திரனை புத்திபடிக்கும்படிக்கு ஒப்புவிப்பினேன். அவனை யழைத்துக்கொண்டுபோய் அவனுக்குள்ள கல்வியெல்லாம் கெடுத்து என்முன்வந்து ஆத்தையைப்போல் முழிக்கும் உன்னை எந்நாளும் மேலே விரண்டுமிளப்பாகப் பிளந்து உன்னுடைய சாமேலே டிங்கிகளு குராக்கைகளுக்குப் பலியிடப்படுகிக்கும்படி நான் கொடுக்கிறேன் விரை யாகப்பாராய் சண்டாமார்க்கா

சண்டாமார்க்கன்-இரணியனுக்கு சொல்-விருத்தம்.

இரையாகவெனைகொடுக்க வேண்டாமையா
யெங்கும்நிறைந்தருள்கொடுக்கு மிரணியபூப
மறையாகமங்கள்முதல் நீயேயென்று
மைந்தனுக்கநேகவித மறியச்சொன்னேன்.
முறையாகமனதிலதை வைத்திடாமல்
முகுந்தனேமுதலென்று நானென்செய்வேன்
துரையேயுன்பாதமலர் சாக்ஷியாகச்
சொன்னேன் கேளென்மீதில்தோஷமில்லை

வசனம்.

சகலபுவனகர்த்தாவாகிய இரணியபூபாலரே உம்முடைய குமாரனுக்கு உன்னையே யாகக்கொடுக்கவேண்டாம் உமதுபுதல்வனுக்கு மறையாகமபுராணங்களும் நீரேயென்று அநேகவிதங்களாக அவனுக்குத்தெரியச்சொல்லியும் அதையுமந்த குமாரன் எள்ளளவும் மனதினில் அதை வைத்து தியானஞ்செய்யாமல் முகுந்தனேமுதல்வனென்று அதிசெய்கிறான் அதற்குநானென்னசெய்வேன் பிரமா-விஷ்ணு-ருத்திரன் முதலானோருக்கும் துரையாகிய உமது திருவடித்தாமரைகள் சாக்ஷியாகவிரோதியின் சகல்நிரந்தரத்தின் தனயனுக்கு போதிக்கவேயில்லை தானவகுலத்தரசனே.

இரணியன்-மந்திரிகளுடன் சொல்-விருத்தம்.

பாவியகொலுவில்மேவும் பராக்கிரமந்திரிகளேகேளீர்
காமொழிதனைக்கற்கடையாக்கருதியென்முன்
பமெனத்துதிர்குருடப் பயனுக்குயிக்தபுத்தி
திரமுடன்வந்ததென்ன செப்புவீர்தெளிக்குகீங்கள்

வசனம்.

விசாலமாகிய என்கொலுவில் மேவியிருக்கும் பராக்கிரமந்திரிகளே கேளுங்கள் இந்தச்செயல் அத்தச்சண்டாமார்க்கன் மகாவிஷ்ணுவென்றியானித்துக் காரணனைக்குவித்து அவனையகப்படுமா

ன்று சொல்லும்மூடனுக்கு அந்தத்திட மாயியன்னமெய் எப்படியுண்டாச்சுது. அதையோசித்துச் சொல்லுங்கள் அமைச்சர்களே.

முதல்மந்திரிசொல் விருத்தம்,

வீரியத்தினிலுயர்ந்த விண்ணவர்ப்யங்காமேகள்
வாரியில்பயந்தொளித்த வசட்டனுக்கிவன்பரிந்துத்
தேரியேபேசுகின்றான் திருடனுக்குளவாளுப்போல்
பாரிலுள்ளோர்நகைக்கப் பதிகெடுத்திடவந்தானே

வசனம்.

தேவர்கள் கண்டுபயந்து நடுங்கும் வீரசூர பராக்கிரமதீரராகிய அம்சேகேளும் தங்களுக்குப்பயந்து ஓடி கடலிலொளித்துக்கொண்ட சீலமிலாதவனாகிய மாலுக்காகத் தேர்ந்து யிவன்பரிந்துப் பேசுகின்றான் இதுஎப்படியிருக்கிறதென்றால், திருடனுக்கு உளவுசொல்பவனைப் போலவிருக்கிறான் இந்தவிபரீத்தைத் தெரிந்து உலகிலுள்ளவர்கள் நகைத்து கேலிசெய்யவும் பதியைக்கெடுக்கவும் உமக்குப்பிள்ளையாக பபிறந்தான்.

மந்திரி-சொல் விருத்தம்.

சொன்னஅயப்பதான்செல்வஞ் சொற்கஞ்சாதென்பார்போல
மன்னனேநீரும்வேணமதிகளை எடுத்துரைத்தும்
உன்னியேயிதைத்தோராம லரிஹரியையேமேலாய்த்
தன்னின்த்தையேகெடுக்கத் தனயனாய்வந்தானையா

வசனம்.

மிகுதியாகிய மதியையுடைய வெங்களரசே முதல்மந்திரி சொல்லியது சரி சரியே செல்வஞ்சொல்லுக்கஞ்சாதென்பதுபோல, உமது புதல்வனுக்கு நீர் வேண்டிய புத்திமதிகளைச் சொல்லியும் இதை யறிந்து தேர்ச்சி யடையாமல் ஹரியைவிட மேலான தெய்வங்களில்லையென்று புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான் இதையோசிக்கில் குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்கொம்பாகப் பிறந்தான் பிரபு.

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்.

வேண்டுதத்தனைசொன்னாலும் விருப்பமாயதைக்கேளாமல்
ஆனைவடிவாகளன்முன்னைக்கிறாணியெனபோனைச்
சேணுலகினில்வாழ்கின்ற தேவரும்நகைக்கவிவாட்டம்
சாணிலிலையிவன்நமக்குச் சத்துருவாகவந்தான்.

இரணியன்-சொல்வசனம்.

இச்சிறுவனுக்குயெத்தனைவிதத்தில் புத்திகளைப்பன்னிப்பன்னிச் சொன்னபோதிலும் விருப்பமாய்க்கேளாமல் செர்வக்கொண்டுயென் முன்னே ஹரியென்பவனைப் பலவிதங்களாய்ப் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான் இவனுக்கென்ன கெடுதிகாலமோ விண்ணுலகில் வாழப்பட்ட தேவரும் மூவரும் மத்தியா வருமநகைக்கும்படியாக ஒட்டைஞானில்லை இவன் நமக்குச்சத்துருவாக வந்துதித்தானே.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

வன்மையாயுலகீரேழும் வளம்பொருக்காத்தளிக்கும்
புண்ணியமூர்த்தியென்னும் பூமகள்நாதனென்றே
தன்மையில்லாமல்நீர்தான் தனத்தானேதெய்வமென்று
எண்ணம்நீர்கொள்வதேதனை யிரவிக்கண்சொற்பனம்போல்.

பிரகலாதனன்சொல்-வசனம்.

திருத்தடி இதி சங்காரங்களையும் முத்தொழில்களையுந்தெய்து லோகாலோகங்களையும் பிரளயகாலத்தில் தன்குக்ஷியில்வைத்துக்காக்கும் புண்ணியமூர்த்தியாகிய பூமகள்மணாளன் ஒருவனென்று அறிந்து தெளியாமல் உன்னைநீயேபுகழ்ந்து உன்னைவிடவேறுதெய்வமில்லையென்றெண்ணுவது யெப்படியாமெனில் இருந்தினனவன் சொற்பனத்தில் கண்டதிரவியங்களுக்கொப்பாகும் தந்தையே.

இரணியனுக்கும் பிரகலாதனனுக்கும் தர்க்கம்;

தரு-இ-ம-தற்பர்-ஆதிதாளம்,

இந்தமதி யுந்தனக்கு வந்ததென்னடா பெண்மைந்தா
சிந்தை கொந்தழிதனில் மறைந்திடும்மாயனைச்சொந்த
தெய்வமென நவினீ செப்புறாயே சேயா
வைமுழுதும்யிழந்தன் வசமல்லவிடா பேயா. (இந்த)

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

செந்திருநாதனைவிட மந்திரம்வேறில்லையென்று
முந்திதோர்சொல்வதினாலென் சிந்தையழிந்தேனுனின்று

வோதிமேன் ஸ்ரீஹரிமாதவன் பாதமே
ஆதரமாய்வளர் பூதலமீதில் (செந்திரு)

இரணியன்சொல்-தரு.

அண்டபிரண்டங்களென் தண்டனைக்கு எண்டினது
கண்டறியாமல் கோதண்டன் தொண்டனென்றே ஜெபிப்பது
கனகன் குலத்துக்கு கௌரவமல்லர மூடா மூடா
அனைத்துலகமு மெனக்கடிமை யறியாயடா (இத்தமதி)

பிரகலாதன்சொல்-தரு.

ஆகமபுராணங்கள் விவேகமறியாமல்வீண
பூகம்பிகெட்டிருப யோகமதி ஜுண்டோசொல்
நூலமில்பனியைக் கண்டேருமூ தடியாருமோ
மலையைவிழுங்கும் பெர்ஞ்சக்கம் பெதாருமோ (செந்திரு)

இரணியன்சொல்-தரு.

தேவனென்றெனை யாவலாய் நாவலர் பாவலாசபி
காவலன் முதலோரெனக் கேவல்செய்வதைப் பாராமல்
என்னனுடைய கருத்தை நீ யறியாமல்
உள்ளமதில் மதித்து புருடராய் தெரியாமல் (இத்தமதி)

பிரகலாதன்சொல்-தரு.

மதியாமலே யுன் தம்பி செதியறியாயோ வீண
சதிசெய்கிற யின்னமும் விதிவிதுவல்லமஞ்சை
சமனவான் கோழி சிறகைவிரித்தாடினும்
அனமயுந்தோகை மயிலுக்கு துயியோ யாகுமோ (செந்திரு)

இரணியன்சொல்-தரு.

யோகசக்கரவர்த்தியாய் சர்வேஸ்வரனுமா யிசேமூ
லோகமுமெனைத் தெய்வமாகச் செய்திமெத்தவத்தின்
பலமறியாமல்திருகலனைக் கரிவாதன்
மலரடியைமனதில் நினையென வதுதிக்கிருய் (இத்தமதி)

பிரகலாதன்சொல்-தரு.

சென்னெல்வளருங்கலனைவகண்ணர் தனில்மேவிய
பொன்னணிகரியர்தன் விண்ணிதபாதமல்லா
யொருகாமாகிலும் வோதமடியவர்க்கு
பரிதிமுன்பனிபோலே பலவினைகளுந் தீரும் (செந்திரு)

முதல்மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

பரிதிருமூலருக்கெல்லாம் பகவானுன் தந்தையென்றே
சுரிதியாகமங்கள்வேதத்தோர் மறையோர்கள்யாவும்
கருதியேதொழுதபோற்றும் கடவுளை நினைக்கிடாமல்
அரிதமாய்க்கரியமாலை துதிப்பது ஞாயமல்ல.

முதல்மந்திரிசொல்-வசனம்.

அண்டபிண்ட பிரம்மாண்டங்களுக்கெல்லாம் பகவான் உன்தந்
தையென்று சுருதியாகமங்கள் மறையோர்கள் தேவர்முதலியாவரும்
யெண்ணித்தொழுதுக்கொண்டாடுங் கடவுளாகிய இரணியேஸ்வரனை
ப்பணிந்துப்போற்றாமல் வேறபட்ட கருத்ததிருமேனியையுடையமா
லைத்துதிப்பது உமக்குஞாயமல்லயிளவரசே.

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்.

சுத்தமாய்விளங்குமெங்கள் ஸ்ரீஹரிமூர்த்திநாமம்
பத்தியோடுதுதிப்போர் செப்பயமெதுவுமைத்தரனைது
பெத்திமேற்சமுசாரத்தி னியல்பேதுவின்பமெல்லாம்
புத்தியேபுகலவேண்டாம் போதும்போதுங்கள்நீதி.

பிரகலாதன்சொல்-வசனம்.

குற்றமற்றபரிசுத்தமாகி யெங்கும்பரவியவெங்கள் ஸ்ரீமுகுந்த
டையநாமத்தை பத்தியைவைராக்யத்தோடு துதிசெய்யும் முத்தர்களுக்
பயமும் விரோதமும் அற்புதமிகலைச்சொல்லிப் பயமுறுத்துகிறீ
பனங்காட்டுநரி சலசலப்புக்கஞ்சாதுபோலவுமகளுக்குப்பிரட்டுர
க்குக் கொஞ்சித்தும்பயப்படுகேவிலை போதும்போதும் உங்கள்
தும் மந்திரி.

2-வது மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

நீதியாயுலகுக்கெல்லாம் நீனாதெய்வமென்றுதிப்பிராக்
ஜோதியைக்கெட்டமோயனைக்கடவிலே பாய்யொலித்துக்கொண்ட

சேதியையுனக்கிப்போது தெரிவித்தோமினியாரானும்
சோதிபோல்விளங்குந்தந்தைச் சுருதியைத்துதிசெய்வாயே.

உ-வது, மந்திரிசொல்-வசனம்,

சொர்க்கமத்திய பாதாளங்களுக்குள்ளடங்கிய பதினான்குலோகங்களிலும் நன்னிதிகடத்தியெங்கும்நிறைந்து பெருங்கீர்த்தியையடைந்த உன் தந்தையின்புகழை நீதுதிசெய்யும்விந்துவான் தெரிந்துபய… …ருக்கப்படாமல் ஓடிப்போய்க் கடலினில்பதுங்கிக்கொண்டான் அந்தரகசியத்தை உனக்குத்தெரியச்சொன்னேம் பிதையுணர்… …வினியாகிலும் உன்றதந்தையின்பேரை விடாமே துதிசெய்வீர் இப்பாலே,

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

சதிரியைக்கடலில்முன்னே சோமுகனொளித்தபோது
இந்திராபமலந்திவேதன் பெம்பெருமானைத்தாழ
… …திசியமச்சமாகிச் சூரனைவதைத்துவேதம்
…ளித்துக்காத்தல் பகவானுக்கிலையாவாரோ,

பிரகலாதனன்சொல்-வசனம்,

சிலவருடங்களுக்குமுன்னம் சோமுகாசுரன் பிரமதேவனிடத்திருந்த வேதங்களைத்திருடிக்கொண்டு கடலிலேயொளித்துக்கொள்ள … பிதாபரித்தபிரமன் ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளில்விழுந்து முறையிட அவனுக்கருள்புரிந்து விஷ்ணுவானவர் மச்சாவதாரஞ்செய்து கடலில்புகுந்து அந்தவசுரனைமடித்து பிரமனுக்குவேதத்தைக்கொடுத்தாரது… …தையாரோனுக்கு விசாரணை இவனுடையசரித்திரத்தை நான்துதிசெய்வேன் மந்திரி,

இரணியன்-சொல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி,

பாலகாவிப்படிச்சொற்ற பழியானமொழியென்முன்
பகர்வதேனோ சொல்பலமோ பிதுகலமோ வநுகூலமோ.பாலகா

அநுபல்லவி,

வேலெனும்புவியிற்… …திரு-… …சாலமேசலடா பாலகா-

சரணங்கள்,

பகலவனுமிலும் செகதலமதனில்
சகலசுருதிகளும் புகழும்பெயினைத்தினம்
மிகலவனுறிய முதல்விரகன்னனைத்
தகலினைக்கிது மிகபலமசரடா(பாலகா)

அண்டரண்ட பிரம்மாண்டமென்படைச
கண்டுமெனதடி தெண்டனிடும்படி
விண்டகீர்த்தியைக் கண்டறியாமல்கோ
தண்டனைமிப்பு மண்டலந்தனில்(பாலகா)

நய்யநலினி நய்புந்தோன்மாரி
பெய்யுமெழில்கல வையில்வாழ்கரி
ஐயன்வாதனை மெய்யென்றெனத்துதி
செய்யும்லனுமையென் கையிலகிடுறேன்(பாலகா)

பிரகலாதனன்சொல்-தரு-இ-ம்-துஜாவந்தி-அடதாளம்,

வேண்டாமித்தனைகோபந் தந்தையே மதில்
விரும்புகுமனத்தாப விந்தையே பெங்குந்
தூண்டாமணித்தீபம்போல் துலங்குங்களங்கமில்லா
பரிதியுதயம்போல்
கருதிமுதலினில்
கருதும்ஹரிதன்மேல்(வேண்)
பெருதலமுனிவர்

நாதன் அண்ட
அண்டர்க்கமுதளித்த
பொற்பாதன் பொல்லா
மகிலமளந்திடும்
சூரனைவனிந்த
தூண்டனைனுக்தெண்டகா
படச்செய்த
தொல்லுலகமதைபல்லல
கொல்லும் ஹரியின்மேல்(வேண்)
வல்லனைக்கொம்பால்

பொல்லாதே மதப்
பறக்குஞ்சிங்கப்பாச்சல்
வெல்லாதே யென்று
படைத்தவேழமதை
விண்பயித்தியங்கொண்டு
விதமதையறியாமல்
பண்ணுமெழில்மணி
விண்ணவர்கள்துதி
கண்ணன்மீதினில்(வேண்)
வண்ணநெஞ்சுடைவர்

அளவிலாவாகம வேதன் பாலையு
மளித்தாக்கார்த்தருள் ஞானபோதன் பதந
வளம்பெருங்கலவையில் வளர்கவிக்கருள்கவி
வாதாடிதனை தரைதனிலேயெங்கும்
பெரிதெனவேதொழும் மிருதயந்திலே (வேண்)

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

எதிலெனிவொருவருக்கடங்கா னிறைவனையிறுத்தாதனென்றே [மோ
ததிலோடனைச்சரேயெண்ணி நாவிருந்தேகின்னமும்பொருத்திடவச
நுதுசெய்மாபனைத்துதித்திடு மிந்ததுரோகியைத்தழைத்துவாமிப்போ
சோதிவாளுக்கிரைகொடுக்கிறேன்பாரீர் தண்டப்பாவிதோவிடாழிய.

இரணியன்சொல்-வசனம்.

ஆ-ஆ-ஆ-மந்திமந்திரிமார்களே கேட்டீர்களா யிவன்மொழிகளை ஏதேது இவன்யிவ்வொருவருக்கும் அடங்கமாட்டான் நாமத்தையநுசரித்து மிதுவியக்கும் நமக்கு கதையென்று யெண்ணியிருந்தேன் யிவன்சொல்லும்பதங்களை யினிமாள் கேட்டு சகித்திரேன் குமாரமாயவனைத்துதிசெய்யும் யிந்த துரோகியொருவ யிப்பயலை இப்போதே சாகடித்து மாயவனென்றவனாம் யென்றுளைடா நாளுக்கு மிரைகொடுத்து யிவனையின்றே யொழியச்செய்கிறேன் பாருங்களமந்திரிகளே.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

ஒழிவதேதல்லதென்று முறைத்திடுவார்கள்மேலோர்
பழிவந்தக்கதுடைத்த பாதகர்கைமிற்சிக்கி
அழிவதைப்பார்த்திருந்தான் அதுமிகமேன்மையென்றுச்
சுழிமுனையிற்றோர்சொல்வார் சுத்தமதாய்ப்போதும்.

பிரகலாதனன்சொல்-வசனம்.

கேளும்யென்தந்தையே பழிவதைக்குறித்தித்தும் அந்த ராயசெல்பாதகரிடத்திலகப்பட்டு மரணமடைவதைப்பார்க்கிலும் இப்பிரகுசவாழ்க்கையொழித்து மேலசியபதவியையடைவது மிகவுமாலென்று சுழிமுனையிற்கபெரியோர்கள் நிரந்தரமும் நத்திலவாசிறு மதேசம் சொல்லுவார்கள் என்தந்தையே,

முதல்மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

அந்தமாய்மனைதகன்றுய்ச் சோதித்தவன்போல்நீதான்
மெத்தவுஞ்சமர்த்ததபேசும் வெறியாகேன்தவமிருந்து
பெற்றவர்க்கடங்கிடாத பிள்ளையைவைப்பாருண்டோ
பித்தனேயிதையறிந்தும் பிணத்தாதேயவனையின்னம்.

முதல்மந்திரிசொல்-வசனம்.

களங்கமற்றமன்னிறால்கடவுளைக்கண்டுசேவித்தவனைப்போல்நீதற்ற சமர்த்ததக்கூறும்பயித்தியக்காரனே தவஞ்செய்துபெற்றதாய்தந்தையருக்கு அடங்கி ஒழிக்கியவர் எவ்விடத்திலுமடங்காதபிள்ளையைப்பூவுலகில் உயிருடன்வைப்பவர் ஒருமுன்னோசித்தவாதேனுமில்லாதவனே யிந்தமொழியையாகிலும் தெரிந்துகொண்டு அந்தக்குதனாகிய மாயவன்பேரைச்சொல்லாமல் உன்பிராணனைக்காப்பாற்றிக்கொள்ளடா சிறுவா,

பிரகலாதனன்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்.

இன்பமிருசங்கீதத்தொனியிலேறுசை
யேற்றுயோசெவிடனிடமென்சொன்னாலும்
இலகியமாணிக்கமதைக்குருடனைக்கில
யீந்திடினும்பதின்விலைமொளிகாண்பானோ
நன்புமிலாக்கற்கண்டின்சுவையைக்காகக்
தொருக்கறிபுமோபுவிமிற்கந்தமாக
துலங்கும்மெழுநீற்கஸ்தூரிகுங்குமத்தின்
சுகந்தியுமோகழுதைசொருசாயன்!!
மிருகலர்மலேமணத்தின்
வண்மைபருமைகுரங்கறிந்திடுமோவன்றியெங்கும்
அழகியதேங்காய்குறியைநாய்தான்கண்டு
யதிகசந்தோஷப்படவறியுமோ
தன்பெருமையேபெரிதென்றெண்ணிப்
பேகத்தையித்தியதுலகரானேனும்யினனுக்கு
தாமோதரன்றன்னருளின்னதென்றுக்
சாற்றிடினுமவன்மனதிற்பட்டிடாதே.

பிரகலாதனன்சொல்-வசனம்.

மிகுந்தவின்பத்தை பெருகச்செய்வதாகிய சங்கீதம்யெத்தனையா டினபோதிலும் செவிட்டன் காதுக்குக்கேளாதது போலவும் ஒளிபெ ருகும்மாணிக்கத்தைக் குருடன்கையில்கொடுத்தால் அதின்பிரகாசத் தையும் குணத்தையும்யோசித்தும் அறியமாட்டான் போலவும் மது ரந்தரும் கற்கண்டின்யினிப்பைக்கழுதை அறியமாட்டாதுபோலவு ம் குங்குமமூட்டை டையச்சுமக்குங்கழுதையதின் குணத்தையறியுமோ அறியாதுபோலவும் மிருவாசனைபொருந்திய பூமாலையின்மணத்தைக் குரங்கு அறியுமோ அறியாதுபோலவும் கெங்கையைத்தின்று அதின் ருசியையறியச் சந்தோஷப்பட அதினாலாகுமோ ஆகாதுபோலவும் தன்பெருமையைத்தானே புகழ்ந்தும்தன்காலுக்குத்தானே கும்பிடும் அரக்கர்குலத்துக்குதியினுக்கு பகவானுடையகுணமின்னதென்று வேத்தனைவிதத்தில்போதித்தபோதிலும்சிந்தித்தும்அவன்மனதிற்பட மாட்டாது.

2-வது. மந்திரிசொல்-விருத்தம்,

தட்டாதென்றெனவுரைத்த சலதிமரந்திடாமல்
கட்டினகுலத்தில்வந்து கனமரியாமலுமட
முட்டாளுனக்கென்சொன்னு லுமோர்க்கன்போலெதிர்த்தும்பேசுந்
துஷ்டாகின்றுக்கைகொண்டு ஆண்டாகத்துணிப்பேசம்பாராய்.

2-வது, மந்திரிசொல்-வசனம்,

அடாகத்தேரிக்கரயிக்குக் காலுங்கையுமில்லாதவனைத்தாப்போலசாலுக ண்டியல் யோசித்தும்பயமில்லாமல் யிச்சமெப்படியிலன்று சகலவுல கங்களுக்கும் தேவனாகிய உன்தகப்பனைத்தாமதிக்கலையாய்ப் பேசியமூட ப்பயலே மூடமூட்டாளாகவிருந்து வினைவிதத்தையடாய்ப்புத்திமதி சொன்னாலுங் கேளாமல்தூர்க்கனைப்போல் தந்தையையெதிர்த்துசக லநூல்களையும் உணர்ந்தபெரியோர்களைப்போல பேசும்துஷ்ட னாகிய உன்னுக்கைகளிரண்டுங் கண்டாகத் துணிக்கப்போறன்பாரடாபயலே,

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

எத்தனைதான்மூடருக்குஞானநூலோகாம்பிடிலுமவர்குணத்தை விடவேமாட்டார், சுத்தமிலாவேசினைவெறியென்றுலறிதமுடன் கோபிப்பான் அடித்தும்மேல்சத்விஷயமறியாச்சண்டாளர்தம்மை ச் சண்டாளனெனவுரைத்தாலும்வைப்போலே, மெத்தமனங்கோபிப் பாரென்னைப்பாரார்மேல்லோர்களிதைப்போலேயிருந்தசுமட்டார்.

பிரகலாதனன்சொல்-வசனம்.

காயின்மாலைக்குணக்கெடுக்கும்விஷத்தியம் வெருவிதட்பாயங்கள் செய்தபோதிலும் பழம்படிவால்வளைந்திருக்குமேயன்றிநிமிர்வாகது போல எள்ளளவும் ஞானமிலாதமூடர்களுக்கு மேலாகிய வேதநூல் களையெத்தனையாக மனமுருகப்போதித்தபோதிலும் தங்கள்குணமாற மாட்டாது வெறியைவெறியென்றுசொன்னால் காறுவெறியென்றுபட் படத்து அடித்தடித்து சினங்கொள்வார்கள் அதைப்போல சத்விஷய த்தின்பெருமையை யறியாதசண்டாளர்களைச் சண்டாளர்களென்று சொன்னால் உங்களைப்போலகொஞ்சமேனும் யோசிக்காமல் கோபி ப்பார்கள் நன்மார்க்கத்திலேபட்ட உத்தமர்களதுசொல்லினுஞ் சினங்கொள்ளமாட்டார்கள்.

மந்திரிகளுக்கும்-பிரகலாதனுக்கும்-தர்க்கம்.

தரு-இ-ம்-கவுளம்-ஆதிதாளம்.

மந்திரிகள்சொல்-தரு.

மாலென்றவனையெங்கும் மேலென்றுமதியிங்கு
மகிழ்ந்துமதித்துமே பூசிக்குராய் யெங்கள்
விகழ்ந்துவெறுத்துமே தூஷிக்குராய் அ...
பாலனென்றுனையெண்ணி பார்ப்பதினால்நீத்
பரியாசம் பேசுராய்...

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

பாதகத்தொலைக்கஞ்சாம் ...யும்
பாவியைப்பரமென்னலாமோ ...ந்தை
மேவியதனையுண்ணப்போமோ பொல்லாத்
திதகமனத்தோனே தாதாவென்றுரைப்பது
செல்லாதுங் களுக்குத்திரம்

மந்திரிசொல்-தரு.

இரமாபுலக்குநு சரிவரும்பேர்தந்த
திருடன்யெங்கள் குரத்தைக்கண்டு செங்
கெருடன்மீதினி லேரிக்கொண்டு கட்
லோராமாகவேயோடி யொளிக்கும்கள்ளனையிங்கே
புளராதேயொருமித்து வாழ்குவாய்

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

ஒருமித்துவாழ்வென்றும் கருமத்திலுழல்கின்ற
புலக்மாய்கையி லகப்பட்டு ...

பலமாகியபின் — மதிகெட்டு — வருந்
தருமத்தை விரும்பாத — தமித்திரமந்திரிகளுங்கள்
தபவுமிதுவரையில் — போதும்.

மந்திரிசொல்-தரு.

பேசுமென்றும்நீறுதல் — வாழ்க்கையைவெட்டிப்
போவெரவதை — தமதேராமே — கொடு
பாடுபட்டதர்க் — கமதேராமே — இந்த
குலங்காதுமுனக்கு — தெரியுமென்றறியாமல்
செய்தோமுனக் — குபகாரம்

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

உபகாரமென்று — வெகுபேர்கள்சொல்வது
உலகமதிலுங்களைத் — தானே — வீணாய்
கலகஞ்செய்குரி — ன்னைப்போலே — சந்தி
செபதபமரியாத — நியஞ்செய்திடுங்கன்மை
திறமென்றெண்ணார் — தெரிந்தோர்கள்

மந்திரிசொல்-தரு.

தெரிந்தவரானாலும் — வருந்தியுனக்குப்புத்தி
செப்பினோமதை — கேளாமல் — மிசோ
தப்புவிக்கவேயு — பாணமல் — பேசிறு
வருந்திக்கலவைக் — கரிவரவென்றுமின்னும்
வாருத்திரைகொடுப்பார் — வதராதே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

வரும்துன்மார்க்கனாய — பதறிப்படிக்கொல்ல
வண்ணதொருவனென்று — சொன்னது — தமிழ்ப்
பண்ணும்பாவலர்க்கல் — கண்டு — செங்கெல்
கதிரும்பாய்குழ்ந்த — வலைவைக்கரியதர்
கண்மரியாதிற் — மூடவிருளமோ

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

மெபானமாய்நீங்கள்சொல்லுங்கருத்தைத்தாறுரித்திப்பா
யினைவிளிச்சுகம்பரனைத்திருப்பதுகடுமேருனம்
வாதுவலகமும்நடுங்கவரிவிலாசனியனனை
கண்ணிவிக்கொல்லுவைப்பாலநடக்கிறமந்திரிமாரே.

இரணியன்சொல்-வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே நீங்கள்சொல்லும் துன்மார்க்கத்தின் பொருளையோசித்து அதின்படியைப்பயாத மிசைப்படியே யிவனைதாக்கனாலே உயிருடனிருக்கச்செய்தால் நமக்குமனைக்கேடு கட்டவிக்குரிய ஆனையால் நாசமாகிலும் அரிவில்லாதவித்தொட்டு இவனையே விம்மன்னதிருப்படி யினிதுன்னையுனதுசெய்யேன் ஆராமாய்ப்போங்கள்மந்திரிகளே.

முதல்மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

மார்க்கமதாயநிதமதிகளையுரைக்கக்கேளா
மூர்க்கனைவைத்தோமானால் முழுமையுங்கெடுப்பானென்று
நீக்கமாயெங்களுக்குத் தெரிந்துயிவன்முகத்தைப்
பார்க்கவேயாகாதிந்தப் பாவியெங்கிருந்துவந்தான்.

முதல்மந்திரிசொல்-வசனம்.

நன்மார்க்கமாகிய வெகுவிதபுத்திமதிகளைச்சொல்லியுங் கேளாத யிந்தமூர்க்கனையினிமிக்க பூமியில்வாழும்படி உயிருடனிருக்கச்செய்தால் துஷ்டகுணத்துவனத்தில் சிறுநெருப்பையிட்டதைப்போல அவன்கெட்டுபோவதல்லாமல் பின்னாலிருப்பவர்களையுங் கெடுப்பானென்று யிந்ததுன்மார்க்கன் யெங்களுக்கு திடமாய்த்தெரியவந்தது ஆனகையால் யிப்பாவியுங்களுக்கு யெங்கிருந்துவந்து முகத்தைப்பார்க்கவேகூடாது அபிடந்தானே வதந்திரியேதிரா.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

வஞ்சனைக்கபடுகுதும் வருங்கொலைசதிகள்துரோகப
பஞ்சமாதகக்துக்குஞ்சாப் பாவிகளுங்களுக்கு
அஞ்சிடேனென்சொன்னது மதியிலாவமைச்சமாரே
கஞ்சனையளித்தமால்தன் கமலபொற்பதம்விடேனே,

பிரகலாதனன்-சொல்வசனம்.

வஞ்சனைகபடுகுது கொலைசதிதுரோகமாகிய பஞ்சமகாபாதகங்களைக்கொஞ்சமுமஞ்சாமற்செய்யும் கொடியபாவிகளாகிய உங்களுக்கு அவ்வளவாகிலும் பயப்படமாட்டேன் பிரமனைத்தன்னுந்திக்கமலத்திலீன்ற திருமாலின்உபயசெந்தாமரைப்பாதங்களைஒருநிமைப்பொழுதாகிலும் மறந்துசெய்யாமலிருப்பதேயில்லை மந்திரிமார்களே.

இரணியன்சொல்-தரு-இ-ம்-அடாணா-திரிபுடைதாளம்.

வரிவெனும்கெட்டாரி — கரியடாமூடா — இது
சதிதிரிபுவிபொரு — யெனக்கிடா — (வரி)

அருமறைமுனிவர்க ளனைவருமெனை
பரமெனத்துதிப்பது தெரிந்திருந்தனீ
காமெரதிரமி லாயலேயெனதுமுன்
பரமெனச்சொல்லுந் தாமதையினமா (ஹரி)

அலைகடல்குழுலவினி லைவளிட
பலமதையபிர லாமெனயானங்
குலவிமேயபெருமலை கஞக்கேடுமெபா
தலைமரைக்கொடுது லவிவிலேலாடிய (ஹரி)

அண்டபுவனமெல் டமைசயோர்களும்
கண்டேயங் கொண்டுகொண்டிட
விண்டகவளகள் டரியாமல்கோ
தண்டனிபூ மண்டலக்தன்னிலே (ஹரி)

சுருதியின்மறைமுடி விளிலவன்பதம்
பெரிதெனவினி கருதிவருநராய்
விருதர்கள்பகையன் கல்லைவக்கரி
வாதவிஷமித்தி காதமாரகவே (ஹரி)

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

ஆதியெனும் வேதமதில் விளங்குகின்ற
ஹரிநாம மகதிரமென்னு மமுதந்தன்னை
நீதியோ டுண்டுசுவை கண்டபேர்கள்
நீனிலத்தில் வேறொன்றை நிகழ்த்துவரோ
நீதுடைய விடமதைக் கொண்டடிக்கடிக்குத்
தின்றின்று லுண்ணுவரோ தெளிவில்லாமல்
பேதினிசொன் னுலுமினி யன்னமத்தை
மியம்பிட யென்னாலாகா தெந்தன்கோவே.

பிரகலாதனன்சொல்-வசனம்.

திருஷ்டிக்குமுன் ஆதியாகியும் வேதத்திற்குள் பொருளாகியும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீஹரிநாமமென்னும் திவ்வியஅமுதத்தை பக்திவைராக்கியத்துடன் உண்டு அதின்ருசியை யறிந்தவர்களை யிப்பூமியில் மற்றொன்றைச்சொல்லுவார்களோ நலத்தைத்தரும் அமிர்தத்தைப்புசிப்பதைவிட்டு துக்கத்தைத்தருவதாகிய கொடியவிஷத்தைப் புசியுமென்று அடிக்கடிச்சொன்னபோதிலும் தேர்ச்சியையகற்றி உண்பார்களோ உண்ணமாட்டார்கள் அதுபோலநீர் யென்னைசொன்னபோதிலும் ஸ்ரீஹரியின்நாமத்தைவிட்டு உம்முடையநாமத்தை யென்னுவினால் சொல்லமாட்டேனென்தந்தையே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

பாரிலென்கீர்த்திதனைப்பிரபலமாகப்
பரிவுடனேபுகழ்செய்வானென்றுயானுந்
தேரிமனங்களித்துமிகசந்தோஷித்துத்
திரமாகவெண்ணியதோரெண்ணமெல்லாம்
நாரிபெருவயறுகொண்டதறிந்திடாமல்
நலமானஸ்ரீமந்தநாள்போலச்சே
சூரியகம்புலிவயத்தில்பூனைவந்து
துரிதமுடனுதித்தாற்போல்தோன்றினானே.

இரணியன்சொல்-வசனம்.

இப்பிரபஞ்சத்தி லென்பிரதாபத்தை விசேஷமாகக்கொண்டாடிப்புகழ்வானென்று சித்துஷ்டன்விஷயத்தில், இடங்கொண்டவனுதி உண்மையாய் மனங்களித்து மிகவுஞ்சந்தோஷித்து யான்யெண்ணியிருந்த யெண்ணமெல்லாம் வீணாய்போச்சுது அதுயெப்படியெனில்ஒரு வனிதையைக் கட்டுக்காவலுடன் பந்தோபஸ்திில்வைத்திருக்குமவ ள்இரகசியத்தில் அன்னியபுருடனைப்புணர்ந்து கெர்ப்பம்பெற்றுக்கொண்டகரியாமல் ஸ்ரீமந்தநாள்சமீபித்ததுபோல இவன்புலியின்வயிற்றில் பூனைபிறந்ததுபோல யெனக்குயிக்கொடியபாவிவந்துபிறந்தானே.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

கெடாகெடாவென்றுலோர் பிர்காந்துக்கொள்வோயென்பார்போல்
இடாரிகமெனக்கேதேதோசெப்புகின்றீர்நீர்வீணாய்
முடாத்தலைப்பெண்களுக்குமூளைந்தனைகஞ்சொன்னாலும்
அடாதுயங்கனமேசெல்லுமதுவிதென்றெண்ணலாமே.

பிரகலாதனன்சொல்-வசனம்.

கெடாயடென்று பலதரஞ்சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோதிலும் மற்றொருவன் ஒருபிராகிலுங்காத்துக் கொள்ளுவே மென்பதைப் போல யெனக்கோதேதோ நைரியங்கள் வீணாய்ச்சொல்லுகிறீர்கள் அக்கெடாவானது யெத்தனையுபாயஞ்செய்தினும் ஒருபிர்பாலுங்கொடாததுபோலநீங்கள்சொல்லும் இந்நாமத்தை மறந்துஞ்சொல்லேன் மேலும் அஷ்டஸ்ரீகளுக்கு நன்மார்க்கங்களை யெத்தனையாய்போதித்தபோதிலும் அம்மாதர்கள் துன்மார்க்கத்திலேயே நடப்பார்களதைப்போல உமக்கெத்தனையாய் உண்மையை யெடுத்துரைத்தபோதிலும் உமதுகெட்டகுணம்மாறாது யென்றுயெண்ணுகிறேன்தந்தையே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

கண்டாளப்பயலே நீ யென்சத்துருவின்பேர்தன்னைக்
கொண்டாடிக்கொண்டு வாழுகின்றாய்பயமில்லாமல்
அண்டாண்டமுங்கிடுங்க அலைமலைகளோப்பிடுங்கிச்
செண்டாடும்வீரனுன் சிரமதைத்துணிக்கச்செய்வேன்,

இரணியன்சொல்-வசனம்,

அடாசண்டாளப்பையனுக்கு கொஞ்சமேனும் பயமில்லாமல் யென்சத்துருவின்பேரைக் கொண்டாடுகின்றாய் சண்டப் பராக்கிரமசாலிகளாகிய வீரர்களிடம் ஒப்புவித்து உன்னை சிரச்சேதஞ்செய்விக்கிறேன்பாராய் பிரகலாதனே,

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்.

சிரமதையறுத்திட்டாலும் செண்டுவாள்கொண்டுவெட்டின்
கரமதைத்துணித்தென்னுடம்பைக் கல்லின்மேல்கரித்திட்டாலும்
பரந்தாமனான பத்மநாபன்பாதத்தை
விரதமோடுதுதிக்கும் நாவால்வேறொன்றையுரையேனையா.

பிரகலாதன்சொல்-வசனம்.

சிரசைவெட்டினபோதிலும் செண்டுவாள்களால் என்கைகளைத் துண்டு துண்டாகவறுத்து உடம்புகளைக் கல்லின்மேல்போட்டு பொடிப்பொடியாகும்படி கரித்தினபோதிலும் பரமகிருபாமூர்த்தியாகிய பத்மநாபன் உபயதிருவடிகளைத் துதிக்கும்படியான நாக்கினால் உன்னுடைய நாமத்தைத் துதிசெய்யமாட்டேனையா தந்தையே.

இரணியனுக்கும்-பிரகலாதனுக்கும்-தர்க்கம்.

தரு-இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

இரணியன்சொல்-தரு.

சேயாயிருவன் செத்திபோராடுனே
ஜெகமெங்கிற்குத் தெய்வநானுமானேன்
பேயாயலைந்து பிரியமாகத்தானே
பெல்லவனென்றெனிப் போற்றிப்புகழ்வதேனோ
புவியில்தானோ
போகவானோ
பொன்வைக்குண்டானே
பேசுவானே (சேயா

பிரகலாதன்சொல்-தரு.

ஏகனென்றுநீ பெண்ணையெண்ணலாமா
பெருமைசேரமாயனை பிதாவென்னலாமா
நாகமென்றிடில் தன்னைத்தானென்னலாமா
தவயோகிகள்மனக் தாழ்ந்துருகுன்னலாமா
தைத்திலாமா
தனியேயேலமா
வைத்தியகாயா
பதரலாமா (ஏக)

இரணியன்சொல்-தரு.

பகைசேரும்பாலை யாருக்கிரான்
பலத்திலதிகபராக்கிரம னானாதன்
மிகவில்லாத கொடியபோரில்வீரன்
மிகைக்குந்தேவரை நடுங்கச்செய்யுஞ்சூரன்
நிலத்திலிரன்
கொடியபாரன்
தலத்திலுபேரன்
தேவவீரன் (சேயா)

பிரகலாதன்சொல்-தரு,

தேவனென்றுனை செப்புவதுமேது
செருமுன்னகமதில் நீயிருக்கும்போது
காவலதிகார மிதுநதிகாது
கரித்திவிக்கக் கபடமாக்குமேது
கடிதகாது
கலைசேர்மீது
விரும்பிப்போது
விளங்குஞ்சாது (ஏக)

இரணியன்சொல்-தரு.

சாதகத்தொழில் சாற்றத்திறமையில்லையே
சகலாகமங்களில் நன்குமெத்தன்மையில்லையே
பேதகமாய்மிக்கு முந்தன்குலமே
பிடிக்கிவனால் பொடிகள்செய்வன்தலையே
புத்திவிலையே
புகழுமில்லையே

வெற்றிசொல்லியே
விரும்புகின்றயே (சேபா

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

நிலையாய்க்கலைதனில் நிற்கும்பாதிவறானே
நெறியோர்கிடமதில் பிரியமானபோதனே
பலவாயிகழ்ந்தானீ பகருமென்றீர்மூதனே
பாராமலே பகருக்கோபமேதனே
பாரிலிதானே
பத்தர்போதானே
வாரிலதானே
வளர்கின்றதானே (ஏகமே)

இரணியன்சொல்-தரு,

வரம்பெற்றெதிரிலில் வருகும்பேர்தமுன்னே
வாய்விட்டலரிவர் குறியிலொளித்தவன்னே
திரமென்றென்னனிநீ செப்புங்கலைவதன்னே
தங்குங்கரிவாத னென்றமுன்னே
செப்பியென்று
திரமென்று
இப்பவென்று
மெய்யேநீயென்று (சேபா)

பிரகலாதனனுசொல்-தரு.

பன்னுங்கலையில் பக்தர்துதிக்கும்வாசன்
பாரோர்பணியும் கல்யாணவரதராஜன்
முன்னிவர்தடியர்க்கு முக்தியனுக்கும்போஜன்
மொழியுகதமிழ்க்கவி வாணர்கொன்னாந்தாசன்
மீதில்நேசன்
முழுவுலாசன்
சோதிநேசன்
சுயம்பிரகாசன் (ஏகமே)

இரணியன் குலவீரர்களாகிய கோரவிராக்ஷதர்களை
வரவழைக்கின்றது.

விருத்தம்.

சுயம்பிரகாசனென்றே திருமாலென்பவனையென்முன்
பயமிலாமலேதுதிக்கும் பயலைவதைத்திடவாக்கு —

லயமதுசெய்யுங்கோர ராக்ஷதர்தமையிப்போது
ஜெயமிகுகொலுவின்முன்னே சீக்கிரமாயழைத்துவாரீர்.

வசனம்.

ஆ-ஆ-ஆ-லாருங்கள் மந்திரிமார்களே இனியிவனுடன் சரப்சமமாகவார்த்தையாடப்போகாது இன்னம்அரைநிமிஷமாகிலும்வைகவுங்கூடாது நமது அஞ்சாக்கொலைவிரர்களாகிய கோரஇராக்ஷதர்களை நீங்கள் அதிக சீக்கிரத்திலழைத்துவாருங்கள் மந்திரிகளே.

மந்திரிகள்-சேர்வைக்கிசொல்-கவி.

ஆரடாசேர்வைக்காரா யதிசீக்கிரமாகவோடி
போரடங்கள்செய்கின்ற புலைக்கொலைவீரர்தன்னை
யோர்தடங்கல்செய்யாம லுன்னிதச்சபைக்கழைத்து
நேரிடமாகயிப்போ நிமிஷத்தில்வருகுவீரே,

வசனம்.

ஆரடா அடா சேர்வைக்காரர்களே நீங்கள் சீக்கிரமாகப்போய் நமது கொலைவீரராக்ஷதர்களை நமதுபிரணிபேஸ்வரரழைத்தாரென்று அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துக்கொண்டுவாருங்கள் சேர்வைக்காரரே.

சேர்வைக்காரர்சொல்-கவி.

கொலைகளுக்கஞ்சா கொடியவிரர்களே
இலைநகைதெண்டு சக்கராயுதத்தொடு
அலைகடல்கலங்க ஆக்கிரமத்துடனே
இலகவேவருகிவீ ரிரணியனார்முன்.

கோரவீரயிராக்ஷதர்வரும்-பொதுவிருத்தம்.

அண்டரண்டமும்நடுங்க வாணயன்மாலொடுங்கக்
கொண்டாருமிரணியேசன் கொற்றவன்கொலுவுக்கிப்போ
தெண்டாயுதம்பிடித்து ஸ்ரீஹரியென்பேர்தன்னைத்
துண்டாகத்துணிக்கும் வீரகோரரும்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோம்தப்படியென்றால் ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்திரன்முதல்மும்மூர்த்திகளும் அடங்கியொடுங்கி நடுங்கும்படி அரசுசெலுத்தும் இரணியமகாதேவர் சபாமண்டபமுகப்பிற்குகோரவீரயிராக்ஷதர்கள்வருகின்றவிதங்காண்க.

தரு-இ-ம்-ஈர்தகாம்பிரிஸ்-சாபுதாளம்,

கோரராக்ஷதவீரர்காங்களே — சூராதிசூர(கோர)
ஆரவாரத்துட — னெண்டிசையுந்
இரணிரணியன் — பேரைக்கொண்டாடுங்(கோர)
திக்குகளெட்டையுந் — தாக்கிச்சென்றாட்டுவோம்
தென்கடல்நீரைச் — சாராயமாயூட்டுவோம்
கைக்கடங்காப்பேரை — கன்னத்தில்வாட்டுவோம்
கட்டியுருட்டி — மிரட்டிவேயோட்டுங்(கோர)
சண்டப்பிரசண்டமாய் — தேவரைபழிப்போம்
தவமுனிவர்கிட்டைகளை — யழிப்போம்
கண்டகோடாலிகொண்டே — தோல்வைத்திழிப்போம்
கன்களைகுடித்து — பல்களையிளிக்குங் (கோர)
வானவரைகண்டு — மதியாதபாவியை
வாங்குவோமெங்கள் — கைவாளிலாவியை
சொர்ணமிருக்கநல்லோரிட — சேவையை
காடுவோமென்றனும் — பாடுவோமிகுதிரக் (கோர)
கைதந்தவக்கோர்கள் — கருத்தில்ததித்திடுங்
கலைவகர் — கரிவாதன்றனை
சித்தத்தில்வைத்திடு — முனுக்கர்கள்தம்மிடஞ்
செல்லுவோம்வெல்லுவோம் — வல்லமையாவெ.(கோர)

கோரவீரர்-போற்றி-விருத்தம்.

பரவியகடல்சூழ்கின்ற பார்முழுதங்கைக்கொண்டு
நிலைபெய்வமாய்விளங்கி திகழ்ந்தரசளிக்கும்ரத்தின
உரமணிமார்பனென்று வும்பர்கள்பணிந்தேத்துங்கள்
இரணியேசுவரவேந்தன் யிணையடிபோற்றிபோற்றி.

வசனம்,

யீரேழுபதினாலுலோகா லோகங்களையெல்லாம் வொருகுடை நிழலில் அரசுசெலுத்தும் யெங்கள்தளகர்த்தரே தங்கள்பொற்பாதகமலங்களுக்கு அடியேன்கள் வந்தனம்வந்தனஞ்சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

புகழ்பொயென்றனைப்போற்றிடுஞ்சூரரேபூரணமாகயென்றனும்
மகிழ்பெருங்கீர்த்தியுமேன்மையுஞ்சிறப்புமளவிலாச்செல்வமுமோங்கி
ஜெகமதிலுங்களுக்கிணையிலாவீரமும்பெருகுமென்மேலும்
சுகமுடனுலகினில்வாழ்வு பெற்றநுதினஞ்சிரஞ்சீவியாகவாழ்வீரே.

வசனம்.

சிரஞ்சீவியாகவாழ்க்கடவீர் யெழுந்திருங்கள்வீரசூரரே உங்களுக்கு யாதொருகுறைவுமில்லாமல் கல்விநீதியும் கல்வியுஞ்செல்வமும் கீர்த்தியும் மேன்மையும்பலமும்பெற்று யெப்போதும்தாக்ஷியில்லாமல் வாழ்க்கடவது வீரசூரரே.

கோரவீரர்சொல்-விருத்தம்.

விருப்பமோடெங்களைக்காத்திடுமரசேயிவ்வினிலழைத்திடுந்தேசு, பொருப்புகளைக்கரத்தாலெடுத்தாட்டவோ புவிதனைச்சுருட்டிநட்டிடவோ, நெருப்பனல்போல்விழிபிலங்குமே சீறிநெடுங்கடல்ஜெலம் வரண்டிடவே, குதிப்புடனெடுத்ததையேகுடித்திடவோ கூறுவீர்யெங்களாண்டவனே.

வசனம்.

அதிகவிருப்பத்துடனே யெங்களைக்காத்துரக்ஷிக்கும் கர்த்தரே தாங்கள்மனமகிழ்ந்து வரவழைத்தகாரணம் யாதோ எங்களுக்கொன்றுந்தெரியவரவில்லையே மலைகளைப்பிடுங்கி சென்டாட்டவா அல்லது இந்தப்பூமியைச்சுருட்டிநாட்டவா யெங்கள்பலத்தைக்காட்டவாதேவர்களையெங்குமில்லாமலோட்டவாசமுத்திரஜலமெல்லாங்குடித்துச் சங்கைமீட்டவா இன்னவிதமென்றுசொன்னீராகில் அவ்விதம்அனைகொடியிற்செய்வோம் சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

கூறுகிறேன்சூரர்களே யென்றுசிரேஷ்டக்
குமாரனெனும்பிரகலாதன் கொடியபாவி
கெருடாமலேயொளித்த மாயன்தன்னை
திகழ்த்துதிரணியசி யென்நமத்தினாலே
சிறுபிள்ளையொன்றவனேகப் புத்திசெப்பிடினுங்
கேளாதிருவன்றன்னைத் தூக்கிப்பிடித்தேகொடுபோய்
போர்க்களத்திலடித்திட்டே மடித்திடுவீர் துணிந்திப்போதே.

வசனம்.

கேளுங்களப்பா கொலைவீரராக்ஷதர்களே உங்களையென்னழைத்தேனென்றால் இதோசொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் யென்ஜேஷ்டகுமாரனிய பிரகலாதனானவன் நமக்குசென்மசத்துராதியாகி அந்தமாயனைதாயகமயினைத்து பின்திவருகிறுனான் அநேகநீதிகளைச்சொல்லியுங் கேழ்க்கவில்லை ஆதலாலினியவனைவைப்பதினமென்று யோசித்து உங்கள்கையிலொப்புவித்து அவன்பிராணனைவாங்குவதற்கு வரவழைத்தேன்கொலைவீரரே,

கோரவீரரில்-மதோன்மத்தன்சொல்-விருத்தம்.

துணிந்திந்த வற்புத்தி மைந்தனுக்குச்
 சொன்னார்சொன் னதுங்கேழ்க்கலாமா
தணிந்ததிரிலோகமு மாகமத்தோருமெல்லாம்
 தங்களையேதெய்வ மென்றுச்சரிக்கும்போது
பணிந்திதைநன்றாகத் தொழுதேத்திடாமல்
 பாதகனரியஹரியை பலமென்றெண்ணி
கணிந்துதொழும் மைந்தனைக்காட்டெந்தன்முன்னே
 கசக்கிரசம்பிழிந்திடுவேன் கண்டிப்பாக.

வசனம்.

ஆ-ஆ-ஆ-பலேநன்றாயிருக்கின்றதுநானெங்குங்கேட்டதில்லையே இப்பேர்ப்பட்ட துற்புத்திமைந்த குமாரனுக்கு சொன்னவன்யார், அப்படி தான்புத்தியில்லாமல் யெவனாகிலும் சொன்னபோதிலும் இவனெப்படிகேழ்க்கலாம் கொஞ்சமாகிலுமானத்தின்பேரில் திரிஷ்டிவைத்தவனாகயெனக்குத்தோற்றப்படவில்லையே தோ, அவனைநானேயிப்பொழுதே அரைநொடிக்குள் அவனுடலை கசகசவென்றுநசுக்கி ரசம்பிழிந்து விடுகிறேன்யென்றுரைத்தனத்தைப்பாரும் சுவாமி.

ரணமுகன்சொல்-விருத்தம்.

தடமகுடமுடிதரித்த தேவாவுந்தன்
 மனையனுக்குயிந்தபுத்தி வந்ததென்ன
குட்டிலநெஞ்சப்பதுங்கியதோர் மாயன்றன்னை
 கூசாமல் துதிக்குமவன் கொஞ்சநெஞ்சேன்
திடமரியவிதனையா யிரம்பேர்வீரர்
 செல்லவேணுமோயவ னெங்கட்கொருபொருட்டோ
விடைகொடுப்பிரவனையனை நொடிக்குள்ளாக
 வேந்தனுநதன்கீர்த்திதனை விளங்கச்செய்வேன்.

வசனம்.

தடம்விசாலம்பொருந்தியகிரீடந்தரித்து சகலபுவனங்களையும்காத்துரக்ஷிக்குங்கடவுளே இதுவென்ன ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது தங்கள்குமாரனுக்கு இப்பேர்ப்பட்ட துர்புத்திவந்தகாரணமென்ன உமது பிரதாபத்தைக்கேட்டு அந்தஹரியானவன் கருங்கடலில்விழுந்துவெருண்டுவிட்டானே அப்பேர்க்கொற்றவனை இவனெப்படி துதிச்சலாம் அவ்வளவுபயமற்ற இவனைநவைப்பது நமக்குஞாயமல்ல சீக்கிரத்தில் விடைகொடுத்தால் உமது யிஷ்டப்படிமுடித்துவிடுகிறோம் யெங்கள் துரையே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

கொலைகளுக்கஞ்சாகொடியவீரர்களே
 கொப்பெனச்சென்றுமேநீங்கள்
சிலைகளைதவாள்தடிக்கொண்டுகைக்கொண்டுமே
 சினத்தொடுநகைத்துநெற்றியையோடு
அலைகடலினிற்போய்யொளித்திடுமந்த
 அரிதனைப்பிரியமாய்த்துதித்து
நிலையெனப்போற்றுஞ்சிறுவனைக்கொல்வீர்
 நிகழ்த்திடேன்னினித்தடையில்லையே.

வசனம்,

ஆ-ஆ-வாருங்கள் கொலைவீரஇராசசூரர்களே நீங்கள்யாதொன்றுக்கும் அச்சப்படவேண்டியதில்லை இந்தவார்த்தைநிலையென்றுநம்பியுங்கள் மூப்பத்திரண்டு ஆயுதங்களை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் திருடனைப்போல் கடலிலொளித்த கள்ளனைத்துதிக்குந்துஷ்டகுமாரனையாகிலும் பிரகலாதனென்கிறப்பெயர் யின்றேமறையும்படிசெய்து வாருங்கள் வீரரே.

சிங்கமுகசூரன்சொல்-விருத்தம்.

நல்லதப்படியேகாங்களுஞ்சென்று
 நலமிலாச்சிறுவனைப்பிடித்து
நல்லதோர்வில்லாமாயனைத்துதிக்கும்
 வாய்தனைக்கிழித்துடலழித்து
கொல்லுவோமினித்தடையில்லையுமதருளால்
 கொற்றவர்யாங்களொன்றாய்ச்
செல்லுவோமினியேதாகிலுஞ்
 செப்புவீரப்பெருங்கொலுமுன்.

வசனம்.

சுவாமிதங்கள்வாக்கின்படி யெப்போதடையில்லாமல் கொல்லென்றுசொல்லிவிட்டீரோ யினியெங்களைமறிக்கப்போகிறவர்யாரால்முடியும் சொல்லமுடியாதே இதோ நாங்களனைவரும் அந்தச்சிறுவனிடம்போய் ஆடுவோம் இன்னும்யேதாகிலுமிருந்தால் சொல்லுவீராகில் அவ்விதம் முடித்துவருகிறோம் யெங்கள்கனதுரையே.

இரணியன்சொல்-தரு-இ-ம-ராகம்-அடதாளம்.

சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள் சூரர்களே திரமதாயினி
துடுக்குட்டெதி ரிக்குலாகனைப்பேசும்
முதிகதன்மதமனத டக்குவிதமதையே ஆ (சோ)

சல்லியஞ்செய்மாயவனை
தெய்வமெனுஞ்செய்வனை — இனி
நாசூணியமில்லாமலே — பிடித்துக்கட்டி
நிசூணியமேசாபத்துடன் — அடித்துவெட்டி
தள்ளியேயுடைச்சதைபிள்ளியேவெள்ளமதைப்போல்
சாயுமிரத்தை — நாய்நரிகளும்
பேயுங்குடித்திட — நியமனைவிளிமியது (சொல்)

சங்குசக்ராயுதனை
சாற்றிவரும்வாயதனை — இந்த
தரையைக்கல்லிடும் — டடியேமோதியே
யவைவீர்குலத்துக் — காகாவிமேரதியே
தாக்கியே-கட்டியுருட்டித் — தூக்கியே-சீக்கிரமாக
தெண்டுவாள்கதை — கொண்டவனுடனே
துண்டமாகுவீர் — கண்டிதமிதுவேவசு, (சொ)

பல்லையுதிரக்கொட்டிடப்
பாசக்கயத்தால்கட்டி — உங்கள்
படைகளேவரும் — இடமோடவன்மனைப்
குடல்தனைபிடுங்கி — புடல்தனைக்கையிறைல்
பத்தியேயிருபொன்று — சுத்தியே-நத்தியங்கேவாழ்
பருந்துகழுகுகள் — விருந்தாயிதுவெனா
பொருந்தியமிழ்ந்துண்ண — வதிக்குமெரியுங்களாது (சொ)

யென்மகனென்றுநெஞ்சம்
யெண்ணைப்பேரீர்கள்கொஞ்சம் — சற்றும்
இரக்கமென்பதெள்ளளவும் — வைத்திடாமலே
தருக்கமிகுஞ்சிறுவனை — தூக்கிடுவீமலே
யேத்தியே-பவனுயிரை — யேத்தியே-சூக்கஹலகம்
இன்றுகொன்றிட — வென்றுகேட்கையில்
இறவாதனை — வென்றாந்துதிபாலகொல்லச் (சொ)

இரணியன்-விடைதரும்-விருத்தம்.

இடமுடனேயுங்களுக்கு விடைகொடுத்தேன்
சீக்கிரமாய்ச்சென்றந்தச் சிறுவன்றன்னைக்
கடகரியின்மேல்மடங்கல் பிரவதைப்போல்
கர்ஜித்துப்பிடித்தவனை கொடுபோயுங்கள்
படைகளெல்லாமவன்மீதில் தூரிமேவி
பாசமதால்கட்டி வெட்டியேதூக்கி
யுடலைச்சின்னபின்னமதாய் சருக்கியேவாய்
வோரிசழுக்கினைகெடபேயிருண்மையாக.

வசனம்.

கேளுங்கள் கொலைவீரயிராஷசர்களே நீங்கள் கொஞ்சமாகிலும் சந்தேகப்படாமல் யானைகளைகண்டசிங்கம் யெப்படி கெர்ஜிக்குமோ அப்படி அந்தசிறுவனைக்கண்டு கெர்ஜனைகொண்டுசென்றுபின்னாஞ்செய்து மாம்சங்களையறுத்து பருந்துகளுக்கு விருந்துசெய்துநீங்களனைவரும் சிறந்தசந்தோஷத்துடனே வாருங்கள்வீரரே.

கொலைவீரருரைச்சொல்-விருத்தம்.

வீரருரானேகேளீர் வேந்தனுரைசொற்படிக்கி
ஆரவாரங்கள்செய்து வண்டமுபகடுங்கவைக்கு
யாரனைசுவதற்குள்ளே மடக்கிநாம்பிடித்தோமானால்
நாரணனென்றுசொல்லும் நாயமெங்கோடிப்போமோ.

வசனம்.

ஆ-ஆ-வாருங்கள் மேகத்தைபோலொத்த தேகத்தையுடையவீரரே நமதுநாத்தராகிய யிரணியேஸ்வரர்யிட்டகட்டளைப்படி நாம் அதிகஆரவாரங்கள்செய்து அந்தச்சிறுவனைப்பிடித்து அதிகவாதை செய்தோமானால் அவன்துதிக்கின்ற மாயன்நாயமெங்கே பார்ப்போமென்றது பாருங்கள்வீரர்களே.

வீரர்சொல்-தரு-இ-ம-நாட்டை-அடதாளம்.

கொல்லுவோம்வாங்களடா — பிரகலாதனை
வெல்லுவோம்வாங்களடா
தொல்லுலகையாளும் — வல்லவிரணியன்
சொல்லிப்படியேறு — மெல்லவருங்கூடி
துஷ்டப்பயல்தலை — யிகூணத்திலே
கஷ்டப்படுத்தியே — நட்டமாகவே (கொல்)

நரியென்றிதுதிக்கின்ற — நாக்கையும் — மவன்
ஞானமைபேசும்பெரும் — வாக்கையும் — மேல்
பிரியமுடையதிரு — மூக்கையும் — பேய்
பூதங்கழுகுகளுங் — காதையும் — வரும்
பருந்துகளுக்குமிந்தசதைகளை
விருந்துசெய்குவோம் பொருந்தியனைவருங் (கொல்லு)

செகையாயுதங்களை — யெடுத்து — கே
சரியார்க்கம்போகவே — விடுத்து — பெரும்
மதையானைபோலே — சொக்கரித்து — தெண்டால்
மண்டையுடையும்படி — யடித்து — பொல்லா
மட்டியவனுடல் வெட்டிகயத்தினில்
கட்டிவாரிறல் வெட்டிவிடிய் (கொல்லு)

ஆலைவாய்கரும்புபோலசட்டி அவன்
அங்கத்தைபிருகூண்டாய்வாட்டி பெருந்
ரூபத்திறல்குத்திமாட்டி செய்ய
கடையில்லைநடவெருகாட்டி வானர்
இருக்குக்கலைவயியிருக்கும்வாதனை
புருக்குடன்தொழுமரக்கனமைந்தனைக் (கொல்லு)

பொது-விருத்தம்

அரிசுமுடனைகரமெல்வாமரக்கயித்துக்
குவமெருகுமேலம்புக்கூடிவரனோந்தி
பெரியகற்பிரகலாதன்பாமமினக்குள்
பெருபபுலிமாசகயவனைத்தாற்போலேசூழ்க்கர்
பரிதிதனைக்கண்டலருமலர்க்கெடப்பான
பாவன்முகங்கலக்கெயிற்பகர்வேதத்தில்
உரியபரிநறுகாமந்திரத்தைக்
காட்டுவாரய்புலியில்கிலைகாட்டுவாரோ,

வசனம்.

இக்கப்பிரகாரமாகவேசரவிசுராரனவர் ஆயுதங்களனைவரிலிரு
ந்து கொஜித்துமேலுக்கு சோனைபிடியைப்போலவொக்கிக்குபிர
கலாதனனிருக்குமாணவனைக்கோட்டைவாசல்முன்னிலையில் பெரும்
புலியை நாய்கள்வந்து வனைத்துக்கொண்டாலுமினைப்போல்சூழ்க்கர்
அடியானது பிரகலாதனனுக்குத்தெரிந்தஸ்ரீமந்நாராயணாமமந்திரத்
தைத் துதிசெய்கிறவிதங்காண்க,

பிரகலாதனன்சொல்-பிரவாரம்,

சீதாராமுகுந்தாவித்தன் திருவடிதனிலேவாரமே
ஆதாரமாகவைத்தும் அக்கேழும்தானைத்துறத்த
நீதியிலைவென்ன பிருகனெவளதக்கை
பாதகமல்லர்தம்மைப்பாலன்மேலனுப்பினும் ந

வசனம்,

ஹரிஹரி ஓம் நமோநாராயணாயநமக்சமுகுந்தகோவிந்தா அந்தன்கந்
தமலர்ப்பாதாரவிந்தகோமென்கிகையில்வந்துயித்துகோங்கொழுமென்
கத்தையர்கள் வெகுகொல்ல லிளகுராவிநமல்வர்களை அனுப்பி
னைத்தாரே தானென்னசெய்குவேன ஹரிஹரி,

தரு-இ-ட-கயாஸ-ஏகதாளம்,

மல்லரும்யெதிரேவாராரே தும்
பாதவமுரத்தரிபூதா (மல்லரும்)
வல்லவர்மிகவும்பேசி
கொல்லுவேனமென்றேதைகவிசை (மல்லரும்)

கோடையிடி போலவேயிடித்து
கொக்கரித்தார் பரித்து (கோடை)
சேடனுமிருந்த கிரங்கலங்கிட
திசையதிட்ட குலவரைகுலுங்கிட (மல்ல)
தெண்டுவாள்கதை கொண்டுமேதடித்துக்
கிரியன்மேல் கெர்ஜித்து (தெண்)
அண்டர்முனிவர் கண்டுகலங்க
அதட்டியுரட்டி பகலெதிரெதிர (மல்ல)
தஞ்சமென்றுதன்தாள் தனையடைந்தேன்
தனையனைகாத்தருளுன் மாதவா (தஞ்சமென்)
கஞ்சமாமலர் குழ்கடமேவிய
கலைவநாக் கரிவரதாயிதோ (மல்ல)

வீரர்சொல்-கவி.

அட்டபமலேயந்த ஹரிதனைப்பரிகரித்து
கூட்டாயிரண்ணியனுமன் குறிப்பறிந்துரையாவிட்டால்
பாரடாவெட்டனைகயில் பலவிதவாயுதத்தால்
காடுதுசெய்திடாமல் கண்டிப்போமுனையிப்போதே,

வசனம்.

அடாபயலே பிரகலாதனே ஹரி ஹரியென்று வளருகின்றாதியான
த்தை நீக்கிவிட்டு இனிமேலிரணியநமாவென்றால் பிழைப்பாய் அல்லாவி
ட்டால் உன்பிராணத்தை வாங்கிவிடுவோம் இதைதிரமாகயோசனை
செய்து கொள்ளடா பயலே,

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

அருத்தைக்கண்டிவெம்பியாக்கிரம்போலாக்கிரமத்துடனேசிறி
அருத்தடன்றுவரோடொருவர்கூடதத்துவங்கள்பேசி
புரத்தையுசுட்டிக்கண்கள்பொறிபறக்கிடவேவீரர்
விருத்துடன்சாரமாக்கிர்முகில்வண்ணநாரும்.

வசனம்,

ஹரி ஹரி இந்தகொடியவிர இராக்ஷதர்களானவர்கள் அடியேன்
பேரில் ஆட்டைகண்ட புலியைப்போல் சீறிவருகுறாரே அடியேனை
இந்தவேளையில ஆதரித்துகாக்கவேண்டும் ஹரி ஹரி.

தரு-இ-ம-கௌளம்-ஆதிதாளம்,

சூரர்கள் வாராரையனே
சுக்திமின்மரைதனில் அரிநியமுராதரியே
சூழ்ந்துகொண்டேன்முன் மெய்யனே.

ஆரவாரத்துடனே — யண்டமுகடுகலங்க
கோராசுதவல்லர் — கொக்கரித்துவார்ப்பரித்து
குமுகுமிடியதுபோல் — கூவியறுகளைக்காட்டி
சமரிலெவ்விவாவென்று — தடக்கரங்களைநீட்டி (சூரர்)
கண்டோர்விழிதெறிக்கவே
கதிரவனொளியினில் — தெரியப்பனியைப்போல்
கரித்தாள்செந்தாள் — பறக்கவே
சண்டமாருதம்போலே — தாம்பரமேனகுதித்து
மண்டியிட்டெதிர்பாய்ந்து மலைகள்போலவெதிர்த்து
மதகரிகளைத்தைப்போல் — மார்போடுமார்களைத்தாக்கி
வதைசெய்குவோம்பாரென்று வலபுஜங்களைத்தாக்கி (சூரர்)
யீட்டிவல்லயமெடுத்து
இடையினிலுடைவாள் — நெடுமுடகதுமின்ன
வென்மேல்துஜங்கள் — தொடுத்து
காட்டிசமுடன்வெகு — தட்டிசல்லடங்கட்டி
போட்டிகள்பேசியவர் — புஜத்தோடுபுஜங்கள்தட்டி
புலிகளதிர்ந்திடவே — புலிகளைப்போல்சீறி
செவிகள்செவிடுபட — திக்குவிஜயங்கள்கூறி (சூரர்)
திருவணிக்குமெய்யனை
ஜெகமதில்குழுவ — ரகதிர்ப்பதியாக
தங்குமிலிங்க — வேயினை
திருவுக்குரியசேர்ந்தோர் — தாழுக்கபாகிநின்ற
வரும்வினைகளொழிக்கும் — மங்கலட்சுமிபதியோ
வயல்சூழ்வைவைகார் — வாழ்சகிவரநாதனை
செயவேலர்ஞானிகளிலேன்றிறிபோனித்தென்செய்வேன் (சூரர்)

வீரர்சொல்-விருத்தம்.

பெருடனோங்கள்செல்வர்த்தைதயைக்கடித்து மிப்புரசயின்னமுயல
நீதடைத்துதிப்பதுயிகள்சென்றேறும்தெளித்துபார்மதிபுனக்கிய [illegible]
தகாதடைபடவுள்தசனிரணியனென்றேகனிவுடன்மனதினில்வைகுரா
ஓதடாயல்லால்வாட்டிவையக்கடித்துதிருமுன்குடித்திடுவாரே,

வசனம்.

அடேதுன்மார்க்கப்பயலே பொன்னடைநாக்கள் உன்னைகொல்ல
தற்குவந்து மிருக்கின்றபோது நீசொந்தமாகிலும் பயமில்லாமல்அத
தமர்பனைகாமசிந்தானைத்துகுறாயா பெண்ணில்பெண்ணைக்கொண்

டுகெட்டுப்போகுறாய்வேண்டாம்இனியாவது இரணியாயமந்திரத்தை
தோத்திரஞ்செய்தாயானால் சம்பாத்திரஞ்சுகவாழ்வா யல்லாவிட்டால்
உன்னைட்டிலையடித்து உதிரத்தைக்குடித்து சதைகளையறுத்து சக்கை
சக்கையாய்கரிக்கி யெலும்புகளைநொறுக்கிகாகம்பருந்துகளுக்கும் இ
ரையாகொடுத்துவிடுவோம்இதைநேமாகவென்னிக்கொள்ளடாபயலே,

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

நாதவர்முனிவர்போற்றும் மங்கைலக்ஷ்மிசமேதா
சகசமானவீரர் கடுஞ்சினத்துடனேசீறி
வாதனைசெய்வோமென்று வாள்களைபிடித்துவாரார்
சீதரனேயினியென்செய்வேன் சித்தமைவைத்தெனையாள்வாயே.

தரு-இ-ங்-சீகி-ஜைளம்-ஆதிதாளம்,

இனியென்செய்குவேன்-சீதரா-தாமோதராவோ
இனியென்செய்குவேன்-சீதரா
முனிதபோதனர்தொழுந்செங்-கனிவிதழ்வாயா (இனியென்)
குதித்தெழும்பி — முன்னிற்குரார்
கும்பல்சேற்குரார் — குதித்தெழும்பிமுன்னிற்குரார்
கொதித்துகோபத்துடன் கொக்கரித்தார்ப்பரிக்குரார் (இனி)
படியளந்திடுமாயா — பக்தர்சகாயா-படியள
கொடியபாதகவீரர் — தடிகொண்டேதிரோவாரார் (இனி)
இடியேனைத்தினிர்கோபமேசெய்யும்பாவமோ-இடியேன்
பொறிகொழுந்கலைக்கிரி — வரதாவுன்சேவலோதோ (இனி)

வீரசூரர்சொல்-விருத்தம்.

ஹுங்காரங்கொண்டேதானச்சமும்பயமில்லாமல்
இங்காளாயன்பேரைச் செப்புகின்றாயேபாவி
போங்காலபுத்திதன்னைப் போக்கடித்தினியானாலும்
சேங்காரவிரணியனை தோத்திரஞ்செய்குவாயே.

வசனம்.

அடாஇருவாயேதடா இன்னம்அந்தமாயன்பேரையேபேசாதகபி
னத்துக்குரார்வேண்டாம் இனியாவது துற்புத்தியைபோக்கடித்து இர
ணியாயவென்னடா இருவர்.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

தொண்டருள்மகிழ்க்துரைசெய்கண்ணாலே
அறிநிற்றங்குமெய்ப்பொருளே
வெண்டினாருமாகிரப்பாலவயின்மீது
சேருங்குகத்யாகமேல்சயனு

ஆண்டவன்றிருநாமத்திடா பன்னன்
சொற்படிக்கேட்டிதோமல்லர்
ஆண்டவன் றானைழைக்குராரரியே
படியனின்னடிதனக்காளே.

தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்.

நாரணனே திருநாதா உன்னை
நம்பினேனினியாருங் கதிவேறில்லாதா

ஆரணங்களுக்குமெட்டாதா திவ்விய
அலர்மகளோடென்னுமையுடனமேதா (நாரண)

தஞ்சமென்றவனைக்காத்தவனே வென்னைத்
தற்காத்தருள்செய்யுஞ்சற்குணவானே இதோ
வஞ்சகவிரணியமல்லர்தானே கொல்ல
வாவென்றழைக்கின்றனைக்கதெரியேனோ (நாரண)

கருணைசெய்புவியினாயா தந்தித்
தந்தவந்தெதிரிலாதரித்தச்சகாயா வாருங்
கருணையென்றிமெய்பக்தேயா பரி
தாபந்தனைதீர்த்திடுஞ்சற்குணயாயா (நாரண)

பன்னகசயனகவ்பாராய்ச் சிறு
பாலன்மேல்விருப்பகூர்ந்தபவ்புடன்காரப் செழுங்
கன்னல்குழ்கலைவயில்வாரய் வாழுங்
கரிவரதனேயுன்றன்கழலைத்தாராய் (நாரண)

வீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்.

தருவாருகதற்கயிட்டெறிற்குத்தனையனுக்கினிதயமென்ன
தாருசொன்னமனைவோருமெய்த்தறசனபால்தனைபிடித்துக்
கூருவொரிரணியனுடையதுதிதருதிபடனைதனைதாவிட்டால்
சிறுவொமன்னவ்செப்பியபடியேயனைத்திடுவோமினியவனே,

வசனம்.

ஆ-வர்களுக்கள் வீரசூரமல்லரே நாம்யெவ்வளவு சொல்லியுங்
கேளாதசிறுவனை யினிதாமிப்பிடித்து மீறியடித்து நமதுதேவனுக்கார
ப்படி கொலைபுரிவோம் வாருங்கள்வீரரே.

மல்லர்-பிரகலாதனை-பிடிக்கின்ற-தரு-இ-ம்-நாட்டை-அடதாளம்.

பிடியுங்கள்சொன்னோம்பிடியுங்கள் அவன்
பிடித்திடுமெத்தம்பாக்கடியுங்கள் அரை

கொடியிலிலையிடையுடல் செதறிடபெருந்தடிகொண்டு
வீரமேபடியதிர்ந்திடவெப்போ (பிடியுங்கள்)
வெள்ளளவச்சமில்லாமல் நா
பியம்பும்வார்த்தைகளைச்சொல்லாமல் மீறி
வள்ளலிரணியனையுள்ளமதிற்கொள்ளாத
கள்ளனைக்கழுக்குமெகாண்டுயாமேவரயினி (பிடியுங்கள்)
மாயனைஞானியென்றுமேவனானா நம்மை
மதியாமல்யெதிர்த்திடவனானான் பொல்லா
சேயனிவனுடையகாயமதைநாளிக்கி
பேயும்பூதத்தினிடவாயிக்கினைகொடுப்போம் (பிடியுங்கள்)
திர்மோவியனைக்கித்திரம் மின்னத்
தெரியாதெங்களிடதூரம் கலி
வரத்தரக்கலைவயில்வளர்கரிவரதனை
பரமெனுந்திரனையவினைவினிலிருவோம் (பிடியுங்கள்)

பொது-விருத்தம்,

கொக்கரித்தார்பரித்துக் குவலயநடுங்கச்சூரர்
திக்கெனமேலோடிவந்துச் சிறுவனைப்பிடித்தபோது
தக்கதோர்தேவரெல்லாந் தயங்கியேமயங்கினின்றார்
அக்கணம்பிரகலாதனவ்தா னறிவிப்பான்தெரிவிப்பானே.

வசனம்,

அகோர்தெப்படியென்றால் கொடியவீரசூர மல்லரானவர்கள் பிர
கலாதனைப்பிடித்துக்கொண்டபோது தேவர்களெல்லாம் தயங்கிமயங்
கியாகூலமுற்றார்கள் அந்தசமயத்தில் பிரகலாதனானவர் ஸ்ரீமந்நாரா
யணமூர்த்தியைத்துதிசெய்கின்ற விதங்காண்க.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

இருசெரண்டிமுகவன்றன்னை யீன்றளித்திடுமாலேயுன்
திருவடிக்கடியர்ற்கேயான் செய்தகுற்றங்களேதோ
ஒருமையாய்விருதசூர ரோங்கியேபிடித்துக்கொண்டார்
சிறியனுக்கினியேதென்ன செயல்நடந்திடுமோகாணேன்.

வசனம்.

ஹரிஹரிசதுர்முகபிரம்மனைக்கமலத்தில் பீன்றளித்தனும்சமே
நாராயணா உமதுதிருவடியை பூசிக்கும் புண்ணியவான்களை அடியேன்
என்னதூஷணை செய்தேனோ யானொன் றறியேன். இதோ திருதஅவ
இராக்ஷதர்வந்து அடியேனைபிடித்துக்கொண்டாரே ஹரிஹரி.

தரு-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஏகதாளம்.

காரணன்செயலெப்படியோவறியேன்-இந்த
ஞாலத்தின்மேல்புகழ்சேர்த்திருமுகில் (காரண)

பூரணமானகற்புத்தி பண்ணோர்தமைப்
பூசித்தவாடி தாவிப்போகமல்
காரணமோபொல்லா காதகர்வார்த்தையொன்
காதினில்கேழ்க்கவு பேதிசெவின்னாளும் (காரண)

துஷ்டர்கையிற்சிக்கித் துன்பப்படுஞ்
இதால்லுலகத்தினில் செய்வினையோயுன
இஷ்டப்படிக்கி கடக்காதொருக்காலு
மெல்லாமவர்செய லல்லாமல்வேறில்லை (காரண)

கல்லுக்குள்தேரையை கன்றிலதந்திர்
களித்தளிக்குங் கருணாகரபொரு
ளில்லாமலோரனு வெங்குமன்சாரா
யிதற்குமனக் கியக்கிடலாகாது (காரண)

பலகலைகளைப் பகரும்வேதர்கள்
பதமறிவார்க விதமொடுதிரு
கல்லைநகர்க் கரிவரதரிட்ட
கட்டளையைகாம் தட்டிடலாகாது (காரண)

வீரமல்லருக்கும்-பிரகலாதனுக்கும்-தர்க்கம்.

தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

வீரமல்லர்சொல்-தரு.

காரணனென்றுநீ நாவில்துதிப்பது
நலமல்லடாசிறுபயலே வெங்கும்
காதனிரணியன்செயலே அதை
ஆரணமென்றறியாம லடிக்கடி
வகசீர்ப்பேசுரா யென்னடா

பிரகலாதன்சொல்-தரு,

அகமீரிபேசுரா யென்றாக்கமல்லர்
ஆக்ரமஞ்செய்குராலையனே மெனே
யாளுஞ்சங்குசக்ரகையனே இந்த
ஜெகமதிலுன்னைவிடவினை யொருவருமில்லை
கிரியேயென்பரன்கொள்ளும் நெறியே

வீரமல்லர்சொல்-தரு.

ஹரிகிரைபரவையிலடங்கி போனதையுங்கீ
அரியமாட்டாயக்தசேதி யுன்னை
அரைக்கெறிவோமப்பாவீதி இதை
தெரியாமல்வெறிகொண்டு சித்தமென்மொராய்
சென்னிதலையுடைப்போம் பாரடா

பிரகலாதன்சொல்-தரு.

பாரென்றுரவரம் பண்ணியன்ன திர்க்கிட
பல்லுமடயவென்றுகடிக்கிறார் தர்
பாணையமிக்குவும்பேசி பிடிக்குறார் செழுங்
கார்முகில்மேனியனே யுன்திருவடிக்
கட்டளையோ கருணாகர

வீரமல்லர்சொல்-தரு.

கருணாகரனென்றுங் கதருகுராயுன்னைக்
கண்டித்திருதுண்டாய் சரடுவோம் கையால்
செண்டுபோலவே தூக்கிப் போடுவோம் இரணியன்
சாரனாவிந்தத்தை தஞ்சமென்றுறுமொரு
தாசகூவிரா சற்றுமிலும்

பிரகலாதன்சொல்-தரு.

மனுநீதிதப்பிய
சற்றுமருவில்லா
தையிர்தியகுலமித்தோடமுடிவோ அன்பர்
மீறிய
தம்மைக்காணவந்திடும்வடிவோ
பற்றுமெருப்புக்குமுன் செத்தையெதிர்ப்பதுபோல
ரையனே
பதரிமேல்விழுகுரா

வீரமல்லர்சொல்-தரு.

மெங்க
ஜர்மென்றுமொழிகையென்று
மாயன்
வாணமடவுடையனுவைப்போலவென்னுராய்
கடல்சூழ்
அடியினையேதுதிபண்ணுராய்
கலைவக்கிரி
வையகத்தேரானரியும்
விடுவயோ
வாதினொன்று னை

பிரகலாதன்சொல்-தரு,

விடுமோவென்று வீண்வார்த்தைகளைப்பேசும்
ஆயன்
இவரிபகுங்களாலெல்லவாருமோ

வெருதினைதப்பிபோருமே திரு
கடிமன்னர்புகழ் தலைக்கரிவாதர்கன்
கமலபொற்பாதமே வெறியே

கொலைவீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்.

கெதியென்றாற்றிசெய்யேறக் கரித்திலாச்செருவாகேள்பார்
வதிமன்னன்வாணிமன்னன் வெண்திரைமகள்தன்மன்னன்
செதிரிடச்செய்திரேழு ஜெகயாளுமிரணியேசன்
விதிப்படிவதைக்கள்செய்வோம் வேகமாய்கடாமேசயா,

வசனம்,

அடாயென்னடா பேயனுயிருக்கின்றாய் மட்டேயிடிங்கிக்கொண்டோருபோது நந்தவனத்துக்கு யெந்தவழியென்றுகேழ்க்கின்றபாவனைபோல் கீயந்தமாலினைகர பெரிதாகயெண்ணிக்கொண்டுஅவன் திருவடியே கெதிகெதியென்று உளருறாய் பார்வதிக்கி நாயகனுண்மிலனும் வாணிமன்னனும் பிரம்மனும் வெண்வெள்ளியதிபர் அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிலேபிறந்த லக்ஷிமிநாயகனுகிய அந்தமாயனும் யெங்கும் நிற்கதிழ்வில்லாமல் அண்ட ஆகாரவில்லாமல் செதிரிப்போகும்படிசெய்த யெங்கள் ஆண்டவனுகிய இரணியேஸ்வரருடைய விதிப்படியுன்னை பின்னமின்னஞ்செய்து சீக்கிரமாகசொல்லவேறாய்கட.

வீரர்சொல்-தரு-இ-ம்-காபி-ஆதிதாளம்.

கடகடப்போர்களம் விடோமுனை இடிமகரய்
படைபெங்கருடனின்னமடந்துசெய்யாமல்கீயடே (கடகட).
படிமுழுதிலும்புகழ்கெடி டெற்றிபெரி ரியன்
அடிகொழுதிடாஉக்தன் முடிதரித்திடகருக்கர(கடகட)
தடையவரமிமன்னன் விடைப்படியுடையவாட்குன்
சடபதைகொய்திட வடஞ்செய்யாமல்கீயடே(கடகட)
பரிவுடன்கலவதின் கரிவாதவெனழிடும்
உரிதிதனையாமியேசம் அரிதமுட்டனிப்போது(கடகட)

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

கடகதிடக்கடையொன்றில்லை நான்சொல்லுமொழியைக்கேளீர்
இடமுடனினைவதில் சுமந்துபெற்றிடுமென்தாயா
ரிடமதிற்சென்றுயானு மிப்பொழியுரைத்துவக்க
ளுடன்பின்னேவருவேனிப்போ தொருமனதருருவீரே.

வசனம்,

அப்பாவீரரே நானுடைக்கவரலர்ப்பதற்கு யாதொருதடையுமில்லை யென்னைப்பத்துமாதம் சுமந்துபெற்ற யென்தாயாரிடம் யான்சென்று நல்லபிரியவசனங்களைச்சொல்லிவருகுறேன் நீங்கள் அதுவரையிலும் யென்பேரில்தயவுசெய்து அனுப்பிவையுங்களப்பாவீரரே,

வீரமல்லர்சொல்-ஆசிரியகவி,

வாயினில்வளப்ப மடித்திடும்பொல்லா
மாயனைதுதிக்குமதியிலாமூட
பேயனேகீதான்பினத்திடப்படியுன்
தாயிடமனுப்பத் தயைபுரியோமே;

வசனம்,

அடா புத்தியில்லாமல்வாயினால் வளப்பமடித்துத்திரியும்மாயனைதோயமென்று துதிக்கு மூன்மூடமதிபோலவே யெங்களை நினைத்தாயோ அரைநிமிஷமும் உன்னைவிடோம் நடநட,

பிரகலாதன்சொல்-தரு-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

மாதாவுக்கிந்தசெதி வோதிவருமளவும்
நானும்பொறுங்களப்பா மல்லர்களே
யாதாமிரணியன் வாக்கியப்படியேபத்த
வந்தவீரரேயென்னை வயத்திற்சுமந்துபெற்ற (மாதா)
கிளங்கொண்டெனைப்பிடித்துச் செதரும்படிஜாமீரீர்
தெண்டுகொண்டெந்தனிட மண்டைமீதில்போடுவீர்
இனம்பிரிந்தயானைப்போல் யெங்கிரண்டுநாள்
இருணத்தில்போயவை தகுணத்திற்குள்ளாக (மா)
புயமிரண்டையுங்கட்டி புலிமேல்விழுதள்ளுவீர்
போர்களத்தில்வாவென்று பிடித்திழுத்துக்கிள்ளுவீர்
தயவுசெய்தெனக்கோர் விடைதாரும்வீரர்களே
தடங்கலில்லாமலுங்க ளுடனேதாவருகுறேன் (மா)
கொடுமைசெய்தடிக்கடி குலைநடுங்கக்கூவுவீர்
கொஞ்சநெஞ்சிதங்காமல் கொல்லமனந்தாவுவீர்
அடிமைகொண்டோர்க்கருள்செய யமார்புகழ்கலைவ
ஹரிகரிவாதர்தன் திருவடிசாக்ஷியாய் (மா)

வீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்.

திருவடிசாக்ஷிசொன்ன திருமாலென்பவனைநீயோ
[illegible]

இருபடியைக்கைக்கொண்டு இரணியராக்ஷகவிசேசம்
வருமிடியிலிருந்து தப்ப சபைகேட்கவிப்பீரோமே.

வசனம்.

அடாவென்னுடைய அருவிளைச்சொன்னதையிருக்கின்றும் அக்க ஒரி யென்பவர் மகாபிரியகாசிவிர்ந்த அவனிருவடி சாஷ்டாங்கமாக னெந்தவாரிடம்போய் வருவேனென்று சொல்வதைப்பார்த்தால் நாங்கள் அவனுடைய தயவுக்கு காத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள்போலே யல்லவோ தோற்றப்படுகிறது நல்லவைச்சதைகொண்டும் போது ம்போதும் வாயைமூடு பித்தாதன் லோகஆச்சரியமென்பது இதுவெல்லாம் இவகேமுடிபாது செழித்ததம்பியின் கனிகெரியாத பேர்களுக்கு பழுத்தமுவன் பராஜயமியைகாட்டிறன் கதைபோலெங்களை நினைத்தாயல்லவா அதற்கு நாங்களல்ல இரிபுவனகர்த்தனாகிய இரணிய தேவன் யென்றதற்கு எதிர்ப்பேசுவீர் கொடுமைகளைக்கொண்டுபோக வேண்டும் யெதிர்பேசாமல் அரிதயன்னாடைந்தேன்.

பிரகலாதன்சொல்லும்விருத்தம்.

யெத்தனைக்கோதுந்து பிறமதுமெழுத்தெழுத்தொன்ம்
இத்தருமிதவிடாமல் இனங்கொண்டுபோகின்றீர்
இத்தரையியயெந்தாவிடஞ்சென்றவொருமெய்தாள்
சத்தியமாகவரேன் தயவுசெய்தனிப்பீரே.

வசனம்.

கேளுங்களப்பா வீராகதுகாவல்லீர் மேன் கோபிக்கவேண்டா ணியென்டம் இந்தபூமிதெளியிய காரணருமேல் நீங்கள்சந்தேகப் படவேண்டாம் அனிப்பியையும் பார்மி.

வலேதுவென்சொல்விருத்தம்.

வெற்றியில்மிருக்கவிசேசினவன்வேசனிவாருவேனென்று
சத்தியஞ்செய்வதாலே தப்புறாயல்ல
பெற்றிக்கைவிடாந்சென்றும் பின்னிவருப்பியமாயவருறுவில்
பத்தியிருந்தேவபலமைந்திலோ பார்த்திடுவோமனிப்பீரே.

வசனம்,

அடாடாடாவென் ஆக்கினைக்கிடங்கிய நேசமல்லவோ இந்த செலவன் பூமிதெளியிய வருகுவேனென்று சொல்கிறபடியால் இனிசேதம்படிகுவியமல அனிப்பியையுங்கள் பார்ப்போம்உத்தமனுக்கு ம்வேகட்டாணுக்கும் சிட்டெல்லகாட்டும் வேண்டுமோவேண்டிய இல்லை அதுபோல் பிரமாயவருபவனுக்கு சத்தியமென்பது மலையாக

தான்யிருக்கும் யோசமியாபமுடையவனுக்கு சத்தியம் தயிருஞ்சாத மென்கிற பழமொழியொன்றுண்டல்லவா அதையும்பார்ப்போம் அனிப்பிவையுங்களேரே.

கொலைவீரர்சொல்-கவி.

சிறுவாதேன்சிக்கிரமாக
உருவாயனிற்றபுன்தாயிடம்போய்த்
திருவாயாலுன்சேதிவையச்சொல்லி
வருவாய்கொடிக்குள்வாக்களித்தோமே,

லீலாவதி-பொருவிருத்தம்.

வஞ்சனைக்கொலைக்கஞ்சாத வசுரர்களிடத்தில்சேயன்
பஞ்சைபோல்கெஞ்சிதாயின் பதிதனக்கேகும்போது
கஞ்சமாமலர்க்கொப்பான நம்பிவதனசந்திர
வஞ்சியர்குழலீலாவதி கொலுவருகின்றாளே.

வசனம்.

இவ்விதமாக பிரகலாதனுனவர் வீரசூரிரகுசரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்தாயிடம் வருகிறபோது அந்தசமயத்தில் லீலாவதியம்மனுனவள் வருகின்றவிதங்காண்க,

தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

லீலாவதிசனபதிசதி
மயில்போல்
லக்காள்சுந்தர
வண்மையுடைய
கிள்ளைபோடனிரதிபோல்
சந்தனகதம்பப்பொடி
கருப்பியக்கயர்களுமடிகாழகுருபதியிலேவனமாதருகுழ(ல்)

(1) பத்தரைமாற்றுத்தங்கத்தன்றனைத் திரைந்ததைபோல்
தனுபார்க்கக்கண்களுங்கூசவே — எழுதியகற்
சித்திரப்பதுமைபெருமுத்தமியளகமுற
செலமேகங்களேபேசவே — கடல்புடைசூழ்
இத்தலந்தில்வாழ்மெனிமுத்தி லம்வடிவமேகம
நிலமென்றின்பமாய்ப்பேசவே — மேனியெங்கணும்
சந்தர்ப்புனுகுசவ்வாதுசுத்தமோடணியுமனம்
அமிலமெங்கும்போய்வீசவே — செழிக்குமறை
அளர்மதிமுகவெளிவதிசயமாக
கிலிபெருமுலகினிவிலகியசாக. (வந்தனள்)

(2) முத்தாரத்தினமுமூக்குத்திநெற்றிச்சுட்டி
முகத்தில்கதிர்போல் மின்னவே — வாளிகளுடன்
கத்தரிபாவல்ஜியக்கிசம்மலைட்டியாணைக்லங்கி
கைகயிற்கணைவாழி துன்னவே — மின்னலதைப்போல்
குத்தனிரவிக்கைச்சேலைவிஸ்தாரகனகமாலை
குசமேல்பளபளென்னவே — உச்சிதமாக
தத்தனித்திடுக்திவ்வியதண்டைசிலம்புகெச்சை
தாளிற்கலகலென்னவே — யென்னுருமிக்கத்
தாணியில்புகழிரணியன்மகிழ்தேவிக்
கருணையுடனேகலவைதனேகேவி (வந்தனள்)

(3) இடையுநடையுங்கண்டுமேயனைமடங்கவிரண்
டேங்கியிளைத்தசொலிக்க — ஸ்தம்பத்தைவெல்லுங்
குவிடுதிம்பங்கண்டுபொட்டுமிளவரைமுழுந்
சோர்ந்துவண்டதினைக்க — திடமுடைய
கடைப்பமாத்தையும்பொற்குடங்குமுமையும்
வென்றகனதனமுந்தக்தளிக்க — பின்னிபவெழில்
சடையில்வளிமல்லிகைசாமுந்திரமோடுலில
தாதியர்மடிகண்களிக்க — மாலைமணிகள்
தமைழுத்திடுங்கழுத்தினில்பழுத்தபொன்பணிகளும்
மழித்திடுபதாணவர்செழித்திடுங்கொலுமுன் (வந்தனள்)

லீலாவதிசொல்-வெண்பா.

கமயிலைப்போலவுடன்மகிழ்வினையாகவெழில்
சாம்தாரமொழியுடைத் தாதிகளே-சாமதில்

சித்திரக்கூடத்தனிலே, செழிக்குமலர்பஞ்சணையில்
நித்திரைசெய்வீர்களினிநேர்.

வசனம்.

தெய்விகமரணிக்க விரதைகளைப்போல் அழகினையுடைய எனது தோழிமார்களே பெண்போலும் பெண்மணம்சந்தோஷிக்கும்படி மயிலைப்போலசாயலும் குயிலைப்போல்குரலும்கிளியைப்போல்மொழியும் படைத்திலையாடிய மங்கையரே கனக சித்திரக்கூடமண்டபத்தில் சயனநேரம் நித்திரை செய்யவேண்டும் ஆதலால் நீங்கள்மலர்மெத்தையை அலங்கரியுங்கள் தோழிகளே.

முதல்தோழிசொல்-வெண்பா

உண்டயிளப்புலகுதனிலுரைபெரியோர்
தொண்டருக்குமுண்டெனவே-சொல்லுவர்காண்
வெண்டளமாலையணியாதரசேமனமகிழ
மலரணையின்மேலேதுயில்வாயேமெலி.

வசனம்.

சேருமங்களதாயே பெரியோர்கள் பழமொழியுண்டயிளைப்பு தொண்டருக்குமுண்டென்றுசொல்லுவார்கள் ஆதலால் அம்மணி நீங்கள் போனதுக்குச்செய்சாபடியால் தேகமிளைப்பாகதான் யிருக்கும் இதோமலரணையை அலங்கரிக்கின்றோம் தடையில்லாமல் நித்திரை செய்யுந்தாயே.

தோழிகள்சொல்-தரு-ஆதி-இ-ம்-குறிஞ்சி.

நித்திரைபுரிவாய்
நிதிதனபதிசதிலீலாவதி
நித்திரைபுரிவாய்,
சித்திரப்பதுமை — செழும்பஞ்சணையில்
உத்தமிகினது — வளமதுகளிக்க (நித்தி)
மந்திரனகத்தில் — மலர்மணம்வீசும்
சந்திரவதனியே — கனிமொழிதனியே (நித்தி)
இந்திரவிசித்திரத் — தேனமுடமானே
உந்திரபாசிசம் — பொருசரமவேளை (நித்தி)
சகத்துங்கலையையும் — தனிவரைவீச
மாத்தளிர்மேனியில் — மலர்சாந்தணிய (நித்தி

லீலாவதி-சித்திராங்கி-சொல்-விருத்தம்.

நீதியுஞ்செறியுங்கன்றாய் நிகழ்த்திடுமெனக்கிசைந்த
தாதியரேகேளுங்கள் தழைத்திடுமெனாமகீழ்க்குள்
சோதியாகவசனோர் சொற்பனங்கண்டேனம்மா
சாதிமுலகாள்மின்ற தலைவருக்கெனமோகானேன்.

வசனம்.

அடியம்மாசகி இதுவென்னவாச்சரியம் வொருநாளும் காணாத சொற்பனங்கண்டேன் யென்றுயகருக்கு பெண்காளெடு ஜிகேடுமோ தோழிமார்களே,

இரண்டாவது-தோழிசொல்-கொச்சகம்.

தங்கநவமணியணிந்த சப்பரமஞ்சமீதிலுறங்கில்
பொங்கமுடன்கொண்டெழுந்த பூவையேனீமனங்கலங்கி
சங்கையகவேயினைந்து தவிக்குறாய்நன்சொற்பனத்தை
யெங்கள்மனமேயறிய யியம்புவதின்விதமறிவோம்.

வசனம்.

ஆமெங்களம்மணி இதுவென்னவாச்சரியம் அலர்ந்தசெந்தாமரை புஷ்பம்போல இருந்த தங்கள்முகம் இப்போது வாடி இடைவெள் ளெழுந்து சிந்தைநொந்து மிகவியாகூலப்படுகுர காரணமென்னவம் மணி சொல்லும்தாயே அதின்விபரத்தைதாங்கள் அறிந்துகேக்கிறதில் உமக்குதெரிவிக்குறோம் மாதரசே.

லீலாவதிசொல்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஏகதாளம்.

என்னமோசமதிகொண்ட கிறேன்
இன்றிரவுநான்கண்ட டின்

அன்னமேயென்னை தலைவுடனென்
மன்னோ்கேளிர்ந்தாரோடி.
கன்னியரேகேளசுரர் காவலர்க்கெள்ளமோவரியேன்
வன்னிவைமூட்டினதுபோல் வயிர்ருபுகுமென்றெரியுதடி (எ)
நிலாசெங்கோல்செலுத்தனிந் செழிக்கும்மெத்தில்மண்டபத்தில்
சேரதினைபோலக்கினியின் சுவாலையுணாடச்சம்மா அது
வீதியெங்குத்தணல்வீச வீரர்கேளுகிறமுடிய
நாதிகளையிதுகளவசருணம் யின்போகாதோ (எ)

கூவியமூதேயொருபெண் கோடிதூவில்தனைகொடுத்து
மேவியருக்குமமதை யென்மேலிரைத்தாளம்மா பின்
நாவியிருபெண்ணரிசா யெடுத்தேன்கழுத்திட்டு
பாவிகள்கால்மோதிரத்தை பறித்துக்கொண்டாரம்மா (எ)
தானவர்கள்குலத்துக்கொரு தாகூவாரதென்றிருக்கு
நியானத்துக்குடனே கெடுதிகாலமோகாணரியேன்
வானவர்கள்மனகடுந்தி வந்துபணிந்திடுமண்டபம்
யினமகாயிருள்மூட யெந்திரமூலோன்கண்டனடி (எ)
இப்படிவொருநாளும்சொற்பனம் யெந்திரமுயோநான்கண்டதில்லை
கற்பினிலுயர்மாதர்களே கண்டிதைகன்றாயுரையீர்
அற்புதஞ்சேர்கலைக்கியாதன் செய்யுமாநுதிஅவோ
ரெப்படியோதெரியாது எவர்ஜெயமோநானறியேன் (எ)

முதல்-தோழிசொல்-விருத்தம்.

ஜெகமனைதபனடத்தயெங்கள் தேவனார்தேவியாரே
யுகம்பிரண்டாலுறங்கள் வொருதிங்குமவாராதம்மா
இதில்படவேண்டாம் பித்தச்செய்கையுமதிகமாகுல்
அகமதிலவ்விருவே யக்கினைவாகுமம்மா.

வசனம்.

கேளுமெங்கள் கனகதரைக்கிசைந்த கற்புடையதேவே இதை உன்மனதில் நினைவென்றுநினைத்தும் யோசிக்கவேண்டாம் யிதைப்பத்தி வியாகூலபடுகுரா ஆ யெய்கையாவதுண்டா அண்டத்தோடு அண்டபோதிலும் தங்கள்ஐமான்களுக்கு யிம்மியவ்வளவு குற்றம் நேரிடுமா வொருபோதும்நேரிடமாட்டாது இதுபித்தத்தின்செய்கை யான மினுவானதினைக்கு நினைவாகதோற்றமாயிற்றுதே அன்றிமற்றொன்றுமில்லை நீவியாகூலப்படவேண்டாம்தாயே.

இரண்டாவது-தோழிசொல்-விருத்தம்.

தாயேயிலைதனைவென்றுநீயனதிற்
றியங்கியேமயங்கவேண்டாம்
பேயோடாடியச்சிவனயன்மாலும்
புரந்தரனிமையவற்புவியோர்
வாயேமூடிவணங்கிடப்பெற்ற
வல்லவர்தேவியேகேளும்
நீயேயிதுவெனவெண்ணியேயினியுன்
நினைக்கலக்கத்தைநீக்கிடுவாய்.

வசனம்.

அம்மணி [illegible] என்னென்று [illegible] சகலமானபேர்களும் [illegible] இரணியன் [illegible] [illegible] [illegible] வொருவன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] முகங்கழுவிக்கொண்டு தாம்பூலம் தரித்துக்கொள்ளும் அரங்கே.

வெண்பா-விருத்தம்.

தாதியர்க்கினைதபரிந்து [illegible]
சாமதிகள்சொல்லி [illegible] தன்னிலைத்தேற்ற
மேதினியாளிரணியன்சென்றுகேட்டமல்லர்
[illegible] பொன்றான்மெச்சிச்சு
வாதிகளையெல்லாம் [illegible] தாக்கம்லியெழுந்து
வரவென்றன் [illegible] மெயனாயகிந்த
சேதிசொல்லவும் [illegible] பொருக்கமென்று
இந்தமெச்சிக்கான்தரவிடவாருசொல்லுமே.

வசனம்.

இவ்விதமாக விலாசத்திலிருந்தாள் [illegible] [illegible] போது அவ்வாறிருக்க [illegible] [illegible] [illegible] மாக்கவலை [illegible] [illegible] [illegible] சருணத்தில [illegible] ன்சொற்படி [illegible] கொலைக்குத்தலைப்பட்டதில் பிரலாதரா னவர் [illegible] [illegible] தகப்பனிடம்வருமென்ப விதமாவது.

சரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆட்டதாளம்.

அர்[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
பருள் [illegible] [illegible] [illegible]

பன்னும் [illegible] பள்ளிக்கூடத்தில — படிக்கப்பட்டன்னைவைத்த
மன்னும்கெற்பத்தில — பத்துமாதஞ்சுமந்துபெற்ற (அ)
[illegible] மெல்லா — கொக்கரித்திருக்கவே [illegible]
தாய் [illegible] சொல்லி — தமேப்பகைத்தனைபரம
நாயகருள் [illegible] ரக்கு — [illegible] தொரு துன்பமும்
சேரபங்கொள்ளாமல் — விடைநாதரூடனேதாரும் (அ)
இடிரியாக்கனகளை — யென்றும்சதமென்றெண்ணி
மடி [illegible] பென்றன்னை — [illegible] தமையினைமுடிக்கும்
[illegible] விரையாக — செங்கதுச்சரணமொன்றுமே தா
தடிகொண்டெட்டிரேவாரி — கடங்கவில்லாமலேப்போ (அ)
[illegible] ணபரதம — போற்றினேனென்க்குநல்ல
ல்றிவுரைத்தலிப்பிலைவ — [illegible] யம்மைமனஞ்சேராதே
திருவுமலர்ப்பட்டுத்தும் — செழிக்குமெழிலகலைவ
கரிமாதரும் — கட்டக்குமெப்படியாமோ (அ)

விலாவதிசொல்-தரு-இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

ஆம்கனேயிதென்னகொடுமை — இதை
[illegible] சொல்லடாவெந்தன்கிளிலேகண்மணி (ஆமகனே)
ஓமக்மேருபோலுண்டபவீரசூரர்கள்
[illegible] கட்டிடியடிக்கெற்றிக்கு அகட்டி பிடிக்கவந்த (ராமநீனே)
கூவிநீயழுதால்கேட்பவுடனே
பாவியெனதுநெஞ்சம்பறைதபறைதக்துருதுதே (ஆமகனே)
கன்னயிர்வீசிக்குமனங்கலங்கிமெய்சோர்க்கிரும்
குன்னரியழுதிட்டுக்குனலைந்தமேதன்னசொல்லும் (ஆமகனே)
கல்வியிலுமேனவைத்துக்காலையாமென்றுசன்னைத்
சொல்லிவரவழைத்துச்சூரிலைகையிலெப்பிரத்து (ஆமகனே)
அல்லும்பகலுமென்மேயருமையாகவளர்த்து
கொல்லமல்லர்கையிலேகொடுத்தேதுவாரியோள் (ஆமகனே)
பெற்றவபெனக்குப்பெருத்திவைபட்டதோபொல்
பற்றியெரியுதடாபாலகாயித்திருவிதென்செய்வேன் (ஆமகனே)
கண்ணைசாக்குங்கல்லூரிக்கப்படாமனிதேந்தை
குலைசெய்வோமென்றுவிராகொக்கரித்தாரப்பா (ஆமகனே)

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

சார்ந்திடுமுலகில்கல்வி சகலமும்படித்தேன்மிக்க
கூர்ந்திடவுரைப்பாயென்றே கொண்டவென்னென்கண்ணின்முன்
சேர்ந்துநீயழுவதென்ன தடித்திருக்குமிப்போது
கோர்த்தகாரணமிதென்ன கிசழ்த்துவாயென்றனுக்கே.

வசனம்.

ஆ! மகனே அருமைமகனே இதுவென்னகாரணம் உன்தகப்பனார் உன்னைவரவழைத்து கல்வியில்லைத்தாரென்றதாக அதிகசந்தோஷப்பட்டிருந்தேன் இப்போது அழுதுகொண்டிருக்கிறதென்ன தயவாக அவர் வேண்டியகாரணம் கேட்டவிபரம் எனக்குத்தெரியச்சொல்லடா என்கண்மணி;

பிரகலாதனன்சொல்-மட்டுவிருத்தம்.

இன்பாமென்றனையீன்றெடுத்தன்னையே
அம்புவிவந்தேனும்போது
வெற்றிமுடிதரித்தவென்தந்தையான்வர்புர
மீதிருந்தஙண்டபார்க்கலைமே
இப்புவிப்புகழ்கொணுமுபப்பிணிலமைந்துமே
வென்மகன்றனக்குருவான்முறையின்
இவைகளைத்தெளித்திடப்பாயுன்செய்யென
வேயவனுப்பிடவுகர்தான்

அன்புகொண்டிருவிலாவாணத்தபரவசம்
ஆகியேயந்தனன்மனமகிழ்ந்து
அரும்பள்ளிகூடந்தனிற்கொண்டுபோய்
அதன்றமுதற்பொருளென
அதிவேதக்கனிந்திசொலியாயின்றிதும்
அலிலாண்டகோடிப்பல
அம்மையேயென்னப்பிபாசம்செய்பாயல்
அரும்பாவியென்றுலகினில்

தல்லிகைசெய்திடுந்துன்மார்க்கனோமுன்
தொழுதவைகைப்பிடின்று
நீதியென்றுமெய்ந்நுக்குப்பிதேசஞ்செய்தனர்
தேர்ஷமிதவுமை...

அடி அடிக்கோடியென்கன்னந்தானுவந்தரும்
சொல்லியிறைத்தழுதைமையிலே
நாராயணவென்னுமழைத்துறைமையாமுங்கேழ்க்கையில்
சுரிதிமுதல்கருதாம்ஞானியின்

பொன்பதந்தனைநாடித்தேனெனவும்னவன்
பொரிகள்தெரிடகண்களிற
பொல்லாதபாதகமல்லவரைவிடித்தெனைக்
கொல்லென்றுவிடைகொடுத்தார்
புலிபதிர்க்கிடவேவுந்தெந்தையிறுத்தவர்
போர்களம்வாவென்றார்
போகவேணும்மிதுச்சங்கதிவேறொன்றில்லை
பிரியமுடன்விடைகொடம்மா

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

மங்கைவிவ்வசனங்கேட்டு மண்மீதில்மரம்போல்வீழ்ந்து
கன்னைபோல்கண்ணீர்ஓடக்கனத்தமோகலங்கிவாடி
அங்கமும்பதைபதைத்து பலதிபயெழுந்திருந்து
திங்கள்தன்னொளிபோல்நிற்கும் அதனைதழுவிடாதுசொல்வாள்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக தன்குமாரனாகிய பிரகலாதனன்சொன்னவசனத்தைகேட்டமாத்திரத்திலே லீலாவதியம்மனானவள் பூமியிலே மரம்போல்விழுந்து கண்களிலே ஜலதாரை கங்காநதியைபோலபெருகியோடவும் கலங்கிவாடி யெழுந்து சந்திரவிம்பத்தைபோலொத்த முகத்தினையுடைய மகனைப்பார்த்து சொல்லுகின்றவிதங்காண்க.

லீலாவதி-புலம்பல்-தரு-இராகம் முகாரி-ஆதிதாளம்.

ஐயையோமகனேயான்-மித்திரோயுன்றனைப்பெற்று
அருமையாகவளர்த்தேனடா — அடாமகனே
ஆவின்முன்புலியைப்போல்-பாவிமல்லர்களுன்னை
ஆக்கிரமித்துப்பிடிக்கையில் — அடாமகனே
கையுங்காலுங்கட்டி-கதரியழுதுன்மனம்
கரித்திடயாரைநினைந்தாயோ — அடாமகனே
கத்திகொண்டேசூரர்-பத்தியழுக்கும்போது
கலங்கியுன்முகஞ்சோர்ந்திடவே — அடாமகனே

ஐயமில்லாவயர்பதித்தனையரவெறியுதைமேய
தீக்குரோரமினியென்னுடல் அடாமகனே
தழ்கமுறுநிதித்துமிகச்சேகசுரர்களைவயவென்று
சமிராஜனிருந்தேனடா அடாமகனே
அம்புயனுமிமையோர்கனம்பொய்யாமல்லர் [illegible]
ரூம்சுவிதித்தச்செய்குவேன் அடாமகனே
ஒற்புத்திவிலாக்கூற்றுவனெனவாதுறிவரே
சேரஇனியாயினுமுந்த அடாமகனே
வையகத்தனிற்றிதுவைந்தெய்வாமெதற்றுமென்சொர்
வித்துதமெக்கவில்லையே அடாமகனே
வஞ்சமயிலிருந்துயென்றசெம்மனிபோமன்னவன்
வஞ்சகத்துக்கென்செய்வேனடா அடாமகனே
பையரன்செய்தபூஜைபலமித்தயட்டுநூதமேறு
பாவிபோனேனினிமேல் அடாமகனே
பாதகம்விடுமோயாமிநம்பூதலமுள்ளமட்டுமெந்தும்
பழிக்கிலிடமுமாக்குதே அடாமகனே
பொய்யுரையாதசத்தியபுத்திராயுனைப்பெறித்த
புவியிலெங்கேனுங்காணேனடா அடாமகனே
பெருமையுங்குணமுமுன்திருமுகத்தைக்காண்ப்பெறப்
பிரப்பிலியான்காணவேனடா அடாமகனே
மெய்யென்றுனைநாமம்பிலைத்தயமீறுத்தமெய்மை
மேட்டினைமறைப்பதுக்குதே அடாமகனே
மெத்தபுகழ்நலனையாத்தியைக்கட்டி
வித்தபடிமுடியுமோ அடாமகனே

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

ஐயையோமகனேயிந்தயவதியர்கள்புகர்க்கமேறு
உய்யவென்வயற்றில்வந்து வுற்றதிப்ப ஞெப்பரி
வைய்கத்தன்னிலித்த யன்னை கதிகொடுமைதன்னில்
செய்யுமுன்தந்தைதுன்னென் செல்வமேபோமோவாடா.

வசனம்.

ஆ! யென் அருண்மகனே ஐயையோ யிப்படிப்பட்ட வென்னுடைய பெற்றவுல்கத்திலும் கடவுரோ [illegible] இத்தனை வன்கொடுமையென்று சொல்லு வேன் இப்போபெற்ற அன்பர்களை காண்பதற்குமோ வென்றைத்

த்திலிருந்து யுரப்பமாயிருப்பட யென்கண்ணே உனைகல்வியிலனைக் கல்லைமுயென்று வரவழைத்துக்கொல்ல மல்லர்கையிலொடுத்தடென் தந்தைதுவல்லமைபைப் பார்ப்போம் நாமிருவரும் உன்தந்தை முன்போ கலாய் வாடாவென்மகனே.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

அன்னையேகேளென்றக்கை ஆக்கினைப்படியேமல்லர்
யென்னையேகொல்லவென்று யிருந்தபோதேயுனதுபாதக்
கனலையேதொழுதுபோற்றி ஜலித்திசிலவருவேனென்று
விளையந்தசெய்றவர்க்கே விடைகொடுமீருக்கொன்றே.

வசனம்.

கேளும்மாதாவே யென்தந்தை ஆக்கியாபினைப்படி யென்னை கொல்லைத்தமல்லரிடத்தில் அநேகவிதமான ஞாயங்களைச்சொல்லி தங்கள் திருவடி தரிசனம்செய்துவருகிறேன் ஒருவிடைபெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றபடியால் யானொருவருமில்லை நீசந்தோஷமாக விடைகொடுத்து அனுப்பிவையும் யென்னம்மணி.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

ஆதவனொளியைப்போலே அழகுநற்குணமுமெந்தன்
மாதவம்நினிலுதித்த மைந்தனேயுனைநானந்த
பாதகமல்லர்கையில் பரிகொடுத்தனுப்பிவிட்டு
பூதலமீதில்யானும் பொறிந்தெப்படிவாழ்வேனடா.

வசனம்.

ஆ! யென் அருமைமகனே இந்தபூமியில் உன்னைப்பார்த்தாயோ யல்லையையில் கொடுத்தானேபடி உயிரைவைத்துவாழ்வேனடா யென் செல்வமே.

லீலாவதிசொல்-தரு-இ-ய-சருட்டி-ஆதிதாளம்.

அப்புறமேவிபெம்பித்தெருதியான்மனம் [illegible]
அர்ச்சனைகட்டுநீநின்றுவெவ்வுகேசரிவேகோடா
தப்புரையர்அசுரர்கள் [illegible] குலக்கண்ணிவிளக்கே
இப்பிரியத்திலுனக் [illegible] இந்தகாரணம்வர
பொர்க்குமோடசுரமியக் தலைக்கர்த்தமோடபார்க்குள்ளே (அ)
துறப்பமல்வாசனை [illegible] யின்னும்முகத்திலதாரவிலையே
தலைப்பார்சொல்கேட்டுன் நந்தைகள்ளமல்லர்கையினில்
காட்டலையோநேர்ந்தப் [illegible] இலைசாட்டலாமோதாட்டியார (அ)

பரிந்திகவமிருந்து .... பத்துமரசுஞ்சுமந்த
வரித்தியுந்தனைபெற்ற .... வயர்குழப்பிடயிருந்து
வாழ்வேகோடா .... கூவியெல்லைதாழ்வேகோடா (அ)

விரிமலர்வாவிசெங் .... திருவளருங்கலைய
கரிதூரதகேயிந்த .... உருவமசாய்வசுதாற்போல்-
காணுதோட்ர் மனமெனக்கு தோணுதோடாசேணுலகினில் (அ)

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

தேகமென்பதுவென்றைக்குஞ்சாஸ்விதமல்லவென்று
ஆகமமறிந்தோர்சொல்வதவனியில்கேட்டிருந்தும்
சோகங்கொள்வதினாலென்னசுதந்தரமாமோவர்ழ்வு
தாசுந்திர்க்காதுகானல்தாயேசஞ்சலப்படாதே.

வசனம்.

அம்மணி யெப்போதைக்கும்சென்மம்சதமல்லவென்று பெரியோர்கள்சொல்லியிருக்கின்றார்கள் யென்றைக்கிருந்தாலும் மண்ணுக்கிரையான தேகம்யென்று நமக்குநன்றாய்தெரியுமல்லவா அப்படியிருக்க இந்த உலவாழ்வைநம்பி பாபத்துக்காளாவதைவிட அய்யனருள் சேர்வதே நல்லநெறி யாதாகவான்கள் கானலைகண்டதுபோல் உலகத்தின் ஆசை தாயே நீசஞ்சலப்படவேண்டாந்தாயே.

பிரகலாதனன்-சொல்-கர்மாவு-ஆதிதாளம்.

தாயேசஞ்சலமிதுபடவேணடாம் .... இந்த
தாணியில்புகழ்அரிகருணையிருக்கவிலே .... (தாயே)
காயமிதுசதாமோ சொல்வீர்,
காலங்கழிப்பதினால் பலனுமோ .... (தாயே)

மாமணி முடிவினில்வளசெழில்வாசன் .... மலர்மகள்
மகிழ்பராக்கிரமன்நன்பர்க்கருள் தருநேசன் .... செந்
தாமரைமலர்த்தாள் தஞ்சமென்றறுதினம்
தனயனுக்கிருக்கவில்மனமுரிமீதிப்போ .... (தாயே)

காதகத்தொழில்களை மனமென்றெண்ணி செய்யும்வஞ்சகப்
பாதன்றனைதொழுதிடேலம்மணி .... பொல்லா
வாதைசெய்தாலுநின்மருந்தும்படிசெய்தாலும்
சோரனைவிட்டிவரியேர்நிட்டிதொருவரை .... (த

குலைசெய்திடமல்லர்களிமேர்கூவுரார்கோஷ்டமிட்டங்கு
பலவாயுதங்கொண்டேனையிளிதாவுரார்
நிலநுதல்விழிலக்ஷுமிதேவியருள்பெருகும்
கலைவுமாதுர்ஙரிவர்தர்திருவையிருக்க .... (தாயே)

குலவீரர்சொல்-விருத்தம்.

தாயிடந்தென்றுநாள்தனைப்பணிந்து
சந்நிதியில்வருகுதேயென்று
நேயமாய்நமதிடம்வந்துவரைய
நிலைபெருஞ்சத்தியந்செய்து
போயினமிரியவினம்வாராதேனே
பொசிந்தியுள்ளிருப்பதாலந்த
தியனையினிவிடுவதும்தியல்ல
செவ்வெயுந்திருந்திடுமோ.

வசனம்.

ஜெகநாதர்கள் பொன்ன குலவீரர்களே அந்தசிறுவனானவன் நமக்கு ஆச்சரியமான சத்தியங்களை சொல்லிப்போயினவன இன்னும் வரவில்லை பார்த்தீர்களா இப்பேர்கொத்தவனை யெப்படி கம்பலாம் நல்லதாகட்டும் இனிபவன் தாட்சண்ணியம் நமக்காகவேண்டியதென்ன யாவரும் பெருநதிருங்கள்-அப்பாவிகளாரே.

குலவீரர்-சொல்-தரு-நாட்டை-அடதாளம்

இன்னம்வெளியில் வாராதிருப்பதென்னநாயம்
யேதுசெய்வதுபாயம்

மன்னவனிந்தசேதி .... மாத்திரமறிந்தாக்கால்
மசக்கமதைபோல்நம்மை .... நசுக்கிவிடுவானென்று
சொன்னோமல்லோவந்நகம் .... திருவன்னமைதேற்றியே
தாரில்வருவேனென்று .... விரவிச்சொல்லிபோனவன் (இ)

புழ்செய்ன்றெருப்பிப் .... புலிப்பாய்வதுபோல
பிடித்துக்கடித்துநாத்தல் .... குடித்துவிடுவோமிப்போ
திக்கெங்குப்புகழ்மன்னன் .... தேவியரமனைக்குள்
புக்கலாகாதென்று .... வெக்கினுமிருக்கயில் (இ)

ஆறுநாட்குராயிலிலெ .... அவனமக்குனுவல்லோ
ஆதட்டியரையைக்குள் .... உதட்டிபுடன்புறந்து

தேனூர்மொழிமாதுக்கும் செப்பிவிம்மொழிகளை
கைகபிடித்திழுத்திட்ட வகைகமக்குமோதாரெரான்றின்னம்
இல்லைகண்டுகெடிச்சதாம் கெட்டினதைபோலே
கிளைத்துமன்பூத்தியை கியிருத்திரிருவோம்
தலைவைகர்லாழ்கரி ..தமென்றுசொல்லும்
தலைதப்பைதகாட்டுவோம் மதயானைகாட்டுவோம் (௫)

குலவீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்.

தாதாவின்சொற்படியுனைப்பிடித்திடத்
தந்தைமெய்ந்நெங்களையழைத்தான்
பாதாவுக்கினைத்யோதியின்றுடிக்குள்
வருகிலன்வருமதாய்வேனை
சாதாரணம்தாயேயிரவிம்மொழிகளை
சாற்றுவதேழிருந்தருளையா
போதானுமேபாய்விடுதுசீக்கிரம்
புறப்படாய்போர்களம்போக

வசனம்.

ஆதலினால் நன்றாயிருக்கிறது உன்னுடைய நியாயம்போதாம் போதும் அந்தமட்டும் நல்லபேரக்கியத்தான் தாதாவின் உத்திரப்பிரகாரம் உன்னைபிடித்து போர்களம்கொண்டுபோகவந்து பொய்களைமெத்தவும் வணங்கி அனைகள்சத்தியங்கள் செய்துகொடுத்து பின்னொடியில் பெண்மாதாவின்பாக்கியத்தை தொழுது வருகிறேனென்று சொல்லிவந்தவன் இன்னம் வாராமலிருக்கால் உன்னைபெப்படி சத்தியமொன்று நம்புகிறது ஆகையால் குற்றமில்லை போதாதுல போய்விடுகிறது சீக்கிரம் வளாதலையை.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

காசமேகொட்டாரபாரங்களைத்தும்செய்துகளைகள்செய்யாது
சோகாரசந்தசரோக்ஷம்கன்கேட்டபித்தேவைகட்டாமல்பார
நேரமபுங்களுக்குச்செப்புதுசத்தியக்கப்பாமல்
வாதநாளும்களுக்குமுன்னேவந்தேனையில்லேதண்டாய்

வசனம்.

ஆ குலவீரமல்லரே இதோவருகிறேன் நீங்கள் கோபிக்கவேண்டாம் அடியேன் புங்களுக்கு அதிக விலைகளை சொல்லிவிட்டேன் பாவின்றுல் பஞ்சமபாதகத்துக்கும் மேலான பாதகனும் விடுவான் வாஅரிஅரி இதோவந்துவிடுகிறேன் அப்பாமல்லரே.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்

பதைத்துப்பற்கடித்துயெட்டிப்பழத்தைப்போல்சிவந்துகண்கள்
கொதித்தகோபத்தோடிங்குகொக்கரித்தார்பரித்து
மதத்தயானைகள்போலேங்கெதனைமைந்தனையிழுக்கவந்து
விதத்தையெந்தனுக்கிப்போதுவிபரமோடுரைசெய்வீரே,

வசனம்.

அப்பா வீரகுரமல்லர்களே நீங்கள் அதிககோபத்துடனே கண்சிவக்கவுங்காந்தாளம்வீசவும் மதயானைகளைப்போல்கெர்ச்சனைசெய்து யென்மகனை பிடிக்கவந்த காரணமென்ன அதையெனக்கு விபரமாக தெரியச் சொல்லுங்களப்பா வீரமல்லரே,

வீரமல்லர்-சொல்-விருத்தம்.

கடல்புடைசூழுலகினைமுழுதாளுங்
கர்த்தனுமிரணியதேவன்
திடமுடனெங்களைவரவழைத்தித்த
சிறுவனைபோர்களங்கொடுபோய்
ஜடம்வைரயுடைவாள்தனக்கிரையாக்கி
ஜலதியில்வருகுவீரென்று
விடையதுகொடுத்தனர்காங்களென்செய்வோம்
வித்மிதுகாணுமம்மணியே,

வசனம்.

கேளும்மணிதாயே நாங்களென்னசெய்வோம் யெங்கள்பேரில் நீங்கள்கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம் திரிலோகதேவனாகிய இரணியன் பிரசாபாலரானவர் யெங்களைவரவழைத்து யென்குமாரனாகிய பிரகலாதனை பிடித்துக்கொண்டுபோய் போர்களத்தில்விடுத்து இரணியவிசாலமானவர் பாணவம்திரத்தை போதியுங்கள் அதையவன்சொல்லாமல் விட்டுவிடுங்கள் அல்லாவிட்டால் அவனுடலைசின்னபின்னமாக சூலம்வேல் கெதைவாள்களால் சதைசதையாக அறுத்து காகம்பருந்துகளுக்கு இரைகொடுத்துவாருங்களென்று உத்திரவுசெய்திருக்கிறார் அம்மணி,

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்,

கொள்ளையிதென்னசொல்லேன்குலமகத்தனிலேபெற்ற
பிள்ளையைகொல்வாருண்டோ போராசாருவோர்கள்

வெள்ளளிதக்கந்தன்னுள் இல்லாமல்சொல்லச்சொன்ன
வள்ளல்முன்சென்றுயிந்த வகைதனையறிவோமபாரீர்,

வசனம்,

ஆ இந்தமையகளனைவரையுஞ்சொல்கின்ற இவ்வுலகத்தில் எங்கையாவது பெற்றபிள்ளையை கொல்லவென்று சொல்லுகிற பேர்க்கேற்றவர் வாக்கிலும்வரமாட்டாதே இவரென்ன பேராசொட்டிய னென்றுபெயரைதான் அநுசரித்தவராகயிருக்கும் வெள்ளளிதக்கந்தனுள்ளத்தில்லையாமல் உங்களைவரவழைத்து பெண்ணு கையை கொல்லச்சொன்ன விபரத்தை அறியவேணும் மெல்லவா ஆகலால் அப்பா மல்லரே நானும் என்மகனுமாக அவர்முன்பாகசென்று இந்த ஞாயங்களையறிந்து வருகிறோம் நீங்கள் அதுவரையிலும் அப்புரமிருங்களப்பா கோரவீரஇராசஆசமல்லர்களே,

வீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்,

பரவியதிரைகடல்சூழ்புவிக்கெல்லாம் பராபரமாகியவெங்கள் (டி
இரணியதேவர்க்கிசைந்தராயகமே இதற்கிசவல்லகேளிஜமாவரைப
திருவனைப்போர்களத்திற்கு வெருவொடிதனில்கொண்டுபோவோம்
தரையினைத்யவைதப்பநிதியல்லாதனயனையின்முமென்ஜாலம்,

வசனம்.

சகலங்களுக்குந்தேவனுகபராபரமாய்விளங்கிய வெங்கள் இரணியேஸ்வரருக்கு கடுரையகப்போல் விளங்காநின்ற அம்மணி உமதுதிருவடிகளுக்கு அடியேன்கள் ரொம்பவுஞ்வந்தனம் யெங்கள்மேல் தப்புசெய்யவேண்டியது இப்போது தாங்கள்சொன்னமொழிகளெங்கள் உள்புகிலது ஞாயமல்லவே அறக்கொவா இராஜமான் உத்திரவின்படி பிரகலாதனைகொண்டுபோகுறோம் அதைநீங்கள் தடுப்பது ஞாயமல்ல அப்பாபிரலாதனே ஏன் ஜாலமெழுந்திரு நடந்து சீக்கிரமாகபோர்களத்திற்குவருவாய்சிறுவா.

விலாவதிசொல்-தரு-இ-ம்-சாமா-ரூபகதாளம்.

பாவிகளாகபாலன்மீது பதறிடவேண்டாம் விறுய்வதரிடவேண்டாம்
விறுவதரிடவேண்டாம் பதறிடவேண்டாம்

மல்லர்சொல்-தரு.

வதருகின்றோமென்றெங்களோடிந்தவாதமாதே கொரு
புதரினில்புலிபோலவேசிரிடிப்போய்வாடாதே பதை
தடுக்கக்கூடாதே-பதைத்-தடுக்கக்கூடாதே-நடுக்கக்கூடாதே

லீலாவதிசொல்-தரு.

தாவியேமகன்தனைரதனில்விழதள்ளலாகுமோ நீங்கள்
கூவிகொக்கரித்துகோபங்கொள்ளலாகுமோ பேய்போல்
துள்ளலாகுமோ-பேய்போல்-துள்ளலாகுமோ-துள்ளலாகுமோ

மல்லர்சொல்-தரு.

தன்றுகோவெங்கள்துரையிரணியன்சொற்படியடவா கேட்டு
தன்றுகோம்தாகூணணியமில்லாமல்தனயனைகூடவா போர்
முகமுகனைநடவா-போர்-முகமுகனைநடவா-முகமுகனைநடவா

பிரகலாதனசொல்-தரு,

கடத்திடத்தடையாதொன்றுமில்லைகாவலர்காளாதே உங்க
ளுடலிதேசவருகின்றபாடஉண்மைமறவாதே தாய்மனங்
குணணிசோராதே-தாய்மனங்-குணணிசோராதே-குணணிசோராதே

லீலாவதிசொல்-தரு.

சேர்த்துநீயழுதேங்கிடவிதிசேர்ந்துதோபாலா இந்தை
சூர்த்துன்தந்தைமல்லர்கையில்யீந்தாரோயினா வந்து
குழ்ந்தாரோமேலா-வந்து-சூழ்ந்தாரோயேலா-சூழ்ந்தாரோ

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

அன்னையேயொருவரைநொந்திடலாகுமோதாயே அயன்
சென்னியிலெழுதியசற்குவென்செய்வாயிநீயே விதி
முன்வினைநீயே-பி-யமுன்வினைநீயே-முன்வினைநீயே

லீலாவதிசொல்-தரு.

நீருசெய்நிடுமல்லர்களுன்னைநீரடிடவாச்சே பாலனை
லாதுசெயகல்லையிலவாழ்காலையாசனுங்கேச்சே கொ
துன்தனம்போச்சே-யினிதுரைதனமேபாச்சே துரைதனமேபோச்சே

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

பொருண்மையில்திருக்கதாயே புலம்பிடவேண்டாமநீயே
இருவிலங்கனிலென்னுளு மிசைந்தவாழுயிர்கட்கெல்லாம்
திருவுளச்செயலல்லாமல் நிதொன்றுமனுகாதிந்த
திருதமல்லர்கள்பின்செல்லேன் யேனைக்கேகுடிமா.

வசனம்.

அம்மணி நீயாதொன்றுக்கும் வியாகுலப்படவேண்டாம் இ
வைகத்தின்கண் வாழப்படாநின்ற சகலஜீவ ஆத்மங்களுக்கெல்லாம்
திருவுளத்தின் செயலப்படியோ அப்படியேமுடியுமேயல்லாமல்

ன்றுமனுகமாட்டாது ஆதலால் அடியேன்செய்த கர்மவினையெப்படியோ அப்படிதான்முடியும் அதற்கு என்னெப்படி நீவருத்தமுறுகிறீர்கள் அம்மா நான் அந்தமல்லருக்குசொல்லிவைத்தபடியே பிரகலாதன் போகிறேன் தாயே.

லீலாவதிசொல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஏகதாளம்.

பாலாவென்சொல்லே-யென்பாக்கியமே
மேலாயுலகத்தில் மிக்கதவஞ்செய்து
வாலாயமாகவே வரித்திடபெத்தவென. (பாலா)

இடர்செய்திட-இன்றுமல்லர் தன்
படையோடுனையே பற்றியேயிழுக்க
விடைதந்தனுப்பிவிட்டவிதத்திற்கு (பாலா)

உனைவிட்டினி-யேழையாகவே
இனியுலகினில் எப்படிவாழ்வேனடா
மனவுந்துன்தந்தை வைத்திடும்நிந்தைக்கு (பாலா)

நெஞ்சமகிழ-நிதமுனக்கே
பஞ்சணைமெத்தைமேல்பாலுஞ்சாதமூட்டி
கஞ்சியேவளர்த்த குட்டிக்குழம்புதே (பாலா)

தேடியரிதே-ஜீவரத்தினமே
வாடியபயிர்க்கு வந்தமழையென்றே
நாடிநானிருந்த நல்லகல்பகச்சே (பாலா)

மல்லர்முகனே-பாராவமுதே
நலஞ்செய்கலவை நகர்வாரதன்மேல்.
கலகஞ்செய்திடுங் கனகன்கொடுமை (பாலா)

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

மைந்தனேயுனைப்பிரிந்து மகிதலந்தன்னிலேயான்
யெந்தவாறுவாழ்வேன் யினியிந்தமல்லர்கையில்
யுந்தனைகொடுத்தனுப்ப வெவ்வேமனமெனக்கு
வெந்தணலதைபோலப்பற்றி வேகுதென்செய்வேன்பாலா.

வசனம்.

ஆ என்செல்வ கண்மணியே உனைப்பிரிந்து எப்படியுலகத்தில் வாழ்வேனடா இந்த மல்லர்கையில் எப்படி மனம்வந்து கொடுப்பேன் என்வயிர் ஆலையிட்டுபின் இயைப்போல் குபுகுபென்றுயெரிகின்றதே

யெப்படியெந்த உலகத்திலும் நடவாதே இதற்கென்னசெய்வேன் ஐயையோ மகனே இனியிதற்கு வகையெப்படி ஒன்றுந்தோன்றவில்லையென் துரையை என்னுறக்கி காணப்போகிறேன் ஆ மல்லரே.

வீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்.

துரையுரைப்படிக்கேசேயனைக்கொடுபோய்
செரிகளந்தனிலுடவாளுக்
கிரைகொடுத்ததின்பின்னொருவரோடொன்றை
யியம்பிடலாகுமேயல்லால்
நிரைபெருமிரணியேஸ்பரினைதயரிந்தால்
நிமைப்பொழுதினிலவ்வரையுந்
தரைமிசைதனில்கொளித்திடுவர்காணம்மா
தனயனையினியனுப்பிடுவாய்.

வசனம்.

கேளும் எங்கள்தாயே உங்களைப்பற்றி இதுவரையிலும்நாங்கள் மனம்பொருத்தோம் இனிவேறொருவராயிருந்தால் இன்னம் தாமிஷமா இனிதங்கள் எஜமான் உத்திரவின்படி பிரகலாதனை பிடித்துக் கொண்டுபோய் எங்கள் கைவாள்களுக்கு யிரைகொடுத்துவிட்டு வேறொருவார்த்தை யாடுவமேயல்லாமல அரைநிமிஷம் நிற்கபோகாது இதையவரறிந்தால் எங்களுக்கு அபாயமாகும் ஆகையினால் சீக்கிரமாக சேயனையனுப்பும் அம்மா.

லீலாவதிசொல்-கொச்சகம்.

போர்படையின்வீரர்களே பெருங்கள்மனம்புகழுந்திரு
பார்கடையினமுதமொழி பாலகனைஞாலமதில்
கூர்படைவாளுக்கிரையாய் கொடுக்கும்விதமதையெதிர்போய்
தோர்கடைசெய்தேவருவேன் தெரிவீர்சூரர்களே.

வசனம்.

போர்படைவீரரென்னும் அசுரமல்லர்களே நீங்கள் என்கோபித்துக்கொள்ளுகிறீர் திருப்பார்க்கடலிலே பிறந்த அமுதத்தையொத்த மொழிகளையுடைய என் அருமைமகனை கொல்லச்சொன்னவிதத்தை அவர்நேரில் நான்சென்றறிந்துவருமிறபரியந்தம் இவ்விடத்தில்தானே யிருங்கள் மல்லரே.

மல்லர்சொல்-கவி.

சேயாமன்னன்செப்பியப்படியே
வாயாலுஇரம்வரும்படியுரைப்போம்

நீயோர்க்கினியதமிழியஞ்சொல்லும்
பெயரடியப்போர்களம்வாராய்.

வசனம்.

ஆ சிறுவா நன்றாயிருக்கின்றது உன்னுடையஞாயம் உன்தாயாரும் நீயும் இப்படி காலங்கழிப்பீரென்று நாங்களிருந்தால்உன்னை அறுப்பிளைப்பயா இந்தருது எங்களுக்குத்தெரியாமல் போச்சுதலலவாதலலது உன்சமுத்தை இன்னம் அரைநாழிக்குள்ளாக காட்டுகின்றோம்பார் வருகிறதற்கு தாமிஷமேன் உங்களம்மாளுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுக் கெட்டுப்போகாதே வாவாதமையா.

வீரமல்லர்சொல்-தரு-இ-ம்-நாட்டை-அடதாளம்.

வருவாய்திரமாமுன்னேவருவாய் சொன்ன
வாக்கின்படியேயிப்போ சிறுவா
பெருவாரிதிருக்கின்ற புவியாளிரணியேசன்
திருவாயுரைப்படிக்கிச் செழிக்கும்போர்களத்திற்கு (வருவா)

இன்னம்மனம்பொறுக்கமாட்டோம் இனி
யென்னயுரைசெய்தாலுங்கூட்டோம் உன்னை
இன்னமின்னஞ்செய்துதிரியும்பேய்நரிகட்கு
முன்னும்பின்னும்பாராமல்முறித்திரைசெய்திட (வருவா)

கலையும்நெருப்பையீக்கள்மொய்க்குமோ உன்தாய்
கரித்தின்படியுனக்குதக்குமோ வாடி.
கலையுமாட்டுக்குக்குள்ளநரியழுவதுமுண்டோ
தலையாயிதையுந்தத்தெந்தப்பேசிடாமலே (வருவா)

விலிபில்லாமரணிக்கப்பிப்பிலை வீ
வாநீவருந்திருமாலே முன்னால்
அலைகடலினிலபோய்விழுந்தலையுமிலயில்லாத
கலைவைநதியில்மேவும்கரியராகனைய (வருவா)

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

வெள்ளாவிதக்கமில்லாதெழுந்துநொக்கரித்தழிறி
தள்ளிமேகோபங்கொண்டும் ஆரேபொருங்களப்பா
வள்ளல்முன்சொன்னயிந்த வார்த்தையைத்தெரிந்துவாரேன்
சன்னைகள்செய்திடாமல் சற்றுநேரம்பொருங்கள்.

வசனம்.

ஆ வீரசூரமல்லரே யுங்கள்மனமென்னகல்லா யிப்படியுமுண்டோ நான் இவ்வளவுசொல்லியும் கேளாமல் கோபித்துக்கொள்ளுகின்றீர்களே வேண்டாம்பொருங்கள் நான்போய் நோக்கேயாதொருசங்கதிமெல்லாம் அறிந்துவருகிறேன் நீங்கள் சன்னைசெய்யாமலிருங்கள் மல்லரே.

வீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்.

பொருப்பதுஞாயமல்ல பூங்குழலரசேயிங்கு
யிருப்பதுயரித்தாராளுல் யெங்கள்மேல்கோபங்கொண்டு
நெருப்பதுபோலேவிழி நெடியவாள்தனைகையேந்தி
குறிப்பதுபார்த்துக்கொல்வார் கொடுமைக்கென்செய்வோமம்மா.

வசனம்.

ஆ யெங்கள்கற்புடையதாயே நாங்களென்ன செய்வோம் யெங்கள் பேரில் நீங்கள் கோபித்துக்கொண்டால் பெருமான் உத்திரவை மீறி நடக்கக் கூடாதேயல்லது யிங்கு நாங்கள் யிருப்பது தெரிந்தால் யெங்கள் தலைபோய் விடுமேயிதுக்கு பயப்படலாமா அல்லது உனக்கு பயப்படலாமா இந்தகொடுமைக்கிநாங்கள் யென்னசெய்யலாம்தாயே.

லீலாவதி-சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகம்.

மனைவுசொல்லிவராமற்றுமேமனம்பொருப்பீரென்றைக்கும் நீங்கள்
வினவும்படியேயுலகினிலேவளர்க்கேதயிருப்பீர் மல்லரே
வளர்த்தெடுத்த
ஐரெண்டுதிங்களாகசுமந்தஅங்கம்வெகுநீத மல்லரே
கைகொண்டுநேசார்க்கிடவுடவிநோதகளைத்துபோகுதே வரவழைத்த
பெத்தமகனைகொல்லென்றங்கனேயிரியமாப்படிக்குள் மல்லரே
சித்தமதைகண்டேவருகுறேனிப்பிரயோசனத்துக்குள் மன்னவருக்கு
கதிர்மதியுள்ளகாலமட்டுமெங்கீர்த்தியாகுமே மல்லரே
சதிர்பெருகுந்தெய்வகோனும்பெரியதனமும்பேருகுமே என்மகன்பரி
ஆபத்திலொருவரைகாப்பதகேதபுண்ணியம் மல்லரே
தாபத்தைபார்த்தினியருள்தயசெய்வதேகென்னியம்
செழித்தினெப்கலனையில்மேவுகதிருகளிவாதன். யென்றைக்கும்நம்மை
பழித்திட்டயிடாருமேயினையபோர்ப்பிரென்றுறைத்தன் மல்லரே

வீரமல்லர்கள்-சொல்விருத்தம்.

உத்தமியென்னுந்தாயேயுன்மனதின்படிக்கே
சித்தமாய்சில்வுதந்தோச்சிக்கிருஞ்சென்றுடைந்தன்
சொத்தவர்க்கிதயஞ்சொல்லிகொல்வதைவெல்லையானால்
மெத்தயெங்களுக்குநல்லமேன்மைசந்தோஷமம்மா.

வசனம்.

ஆ அம்மணி யுன்மனதிஷ்டப்படியே நாங்கள் சித்தமாக சிலவு கொடுத்தோம் தடையில்லை நீங்கள் சீக்கிரமாக உமது சொந்தவீர ரென்னும் பிரபுவிடத்தில் சென்று அவர்மனக்களிப்புறச்செய்து உன் மகனுக்கு கேட்ட குலேவை நீக்குவையாமாகில் யெங்களுக்கு மிக வும் சந்தோஷம் அம்மணி இதைபோல் யெங்களையுங்காக்கவேண்டுகி றாயே.

பொது-விருத்தம்

விடையதுபெற்றுக்கொண்டுவேந்தன்முன்றாயுஞ்சேயும்
அடவுடனடக்கும்போதுவத்தருணத்தில்மன்னன்
தடமுடிமகுடஞ்சூட்டிச்சமஸ்தமந்திரிகள்சூழ
திடமுடன்கொலுவிருக்கச்சிங்கிரம்வருகின்றானே.

வசனம்.

அகோசெப்படியென்றால் லீலாவதியம்மனானவள் மல்லரிடத் தில்விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்குமாரனும் தானுமாக இரணிய பூபா லகருடைய சமுகத்திற்கு போகிறபோது அந்த சமயத்தில் இரண ணிய ராஜனானவன் கொலுவில் வருகின்ற விதங்காண்க.

இரணியன்-வரும்-போதுவிருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

வெத்திபெருங்கொடிதருகள்கத்திடால்கள்
வேல்குலந்திம்மைசிருன்செழில்வாளேந்தி
சுத்திசிருபுரமமைச்சர்சூழதாகச்
சுரமுரசுடவுடனட்லெக்காளேர்பரி
யெத்திசையுங்கிடுகிடெனமுழங்கதேவ
ரிமயவர்கின்னரர்கருடர்யஞ்சிப்போற்ற
நத்தினமிம்மாதனத்திலிரணியன்செங்கோல்
நாட்டினான்மகுடமுடிசூட்டினானே

வசனம்.

அகோசெப்படியென்றால் இரணிய ராஜனானவன் தாம்தீமெ ன மேளதாள சங்கீதங்கள் முழங்கத்தக்கதாக அன்னுராசிரகசெகோ டி மந்திரிமார்கள் புடைசூழ தேவர் முனிவர்யாவரும்வணங்கிப்போற் றவும் வெகுகுதூகலத்துடன் சிம்மாதனத்தின்மேல் கொலுவலங்காரமாக வருகின்றவிதங்காண்க.

தரு-இ-ம்-காமாஸ்-ஆதி-சாபுதாளம்.

வீரணிரணியருசகிதோரவந்தான் கன
விண்ணவர்மண்ணவர்துதிப்பண்ணவர்கெண்ணுமக்கிதி (வீர)

பாற்கடலுமைம்பேர்களுநினைத்திறையைபெதஞ்சாருங்கொலுவினில்
மாணிக்கமகுடமாகதபுரிதக்கமும்மதிதிருதையமென்பெறுச்சேபசா
கானிக்கைகொண்டுருபுராணகனர்முனிவர்சித்தர்
கீர்த்திமொழியோதுமெய்த்தவங்களும்புகழும் (வீரணிரணிய)

பேரிகைபூரிகைபெத்தேசுமத்தளதாளங்கள்
பாங்காய்நாகசுரம்டவுல்பெருவாத்தியம்
காரிகைபெறுமங்கணிகைகன்னியர்நடமிட்டிடவும்
காதலாய்பூதலமேலாக்ரவதாரியே (வீரணிரணிய)

அண்டர்கள்முனிவர்களைகொண்டுமேபணிந்திடவும்
விண்டிடதபங்கள்செய்ப்பாசண்டமோகன்
கண்டகொருங்கலவைசரிவரதனென்போனே
செண்டுபோலகைக்கொண்டிலகுமெவிரலாலாட்டிடும் (வீர)

இரணியன்-போற்றி-விருத்தம்-இ-ம்-காமஸ்,

நீர்நிறைகுழியெழ்கடலைமுழுதாளுகின்ற
பதிசகுநசெய்வமென்றேபணிந்திடவுனைபெற்றேன்
எதிர்பெருபேசுதுசெங்கோல்தனையுந்துமேசெழிக்கவேவேங்க
துதிபெருமிதெல்பாம்குணமாகவேண்டுந்தானே.

முதல்மந்திரி-போற்றி-விருத்தம் —

வெற்றிசேர்மிகுந்தவீரம்விஜயசங்காரஞ்சூரம்
பெற்றுமேமன்னையில்மிகுத்தப்ரபுவேனபுவியோரேழும்
முற்றிலும்புகழும்வேதமுதல்வனுயின்றயெங்கள்
சுற்றிமாய்விளங்குமனகனேபோற்றிபோற்றி

இரண்டாம்-மந்திரிபோற்றி-விருத்தம்.

கருதுமிவ்வுலகேழுங்கரசலோடசரமளிக்கும்
திருசக்கரமேயுந்தன்னிணையடிபோற்றிபோற்றி.
சுருதியின்மறையின்றோன்றி துலங்கிடுமெங்கள்தேவ
யிரணியேஸ்வரனேயுன்றன்பிணையடிபோற்றி

சேர்வை-போற்றி-விருத்தம்.

விண்ணவர்முனிவர்சித்தர்வேதயாமரையோர்முத்தர்
மண்ணுள்ளமுனிவர்நித்தியம்வந்தடிதொழுதுபோற்ற
வண்ணமேமூவுலகையாளும்வஜ்ரமணிமயபோற்றி.
திண்ணமாயுனதுபாதம் சேவடிபோற்றிபோற்றி.

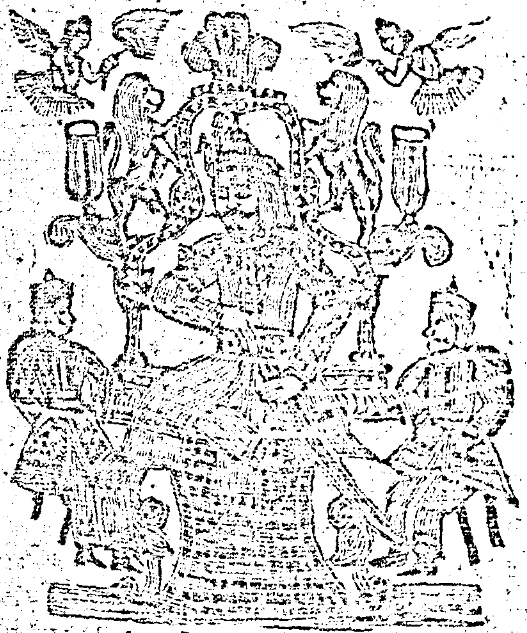

தேசவிசாரணை.

இ-ன்-பரவுதிரைகடல்சூழுலகிலவாழுமவருக்குப்பரிந்திருக்குவந்தார்களா
மு-ம-படிமுழுதுஞ்சக்கிஇதில்ட்டளாநேரிக்கிடப்பிங்குப்ராத்திக்குகிற்குதைப்பா
இ-னா-இரவுபகலெந்நாளுமேசெய்யவிமின்றோல்லாருமேபோற்றியேவருகுமாறு
உ-ம-என்கோமுன்னுடையவிரன்னாடையமீதியேபோற்றியோவருகின்றார்கள்
இ-ன்-கரவுடையமாயனைத்துதிக்கின்றிவைக்கதினைக்கண்டித்துவந்தார்களா
மு-ம-சனகனையின்மந்திரிகள்விபரமதுதெரியவில்லைசாறுமென்னக்கிசொல்லுவோம்
இ-ன்-வீரவில்லெரன்கிருப்பதின்விபரமதையினிதென்றுவிவ்விவர்திடசெய்குவீர்
உ-ம்வேண்டுவதுயில்லையோர்தாண்டில்வருவார்வீரர்வேர்தரேயனம்பொருங்கள்

இரணியன்-சொல்விருத்தம்.

விக்னஞ்சேர்மந்திரியரேவினப்புகேளென்றுகேளீர்
மிக்னதசெய்மாயன்தன்னைமேர்படைத்திக்குமெய்தன்
னைங்கண்மல்லர்கைவிலமடித்திடவந்துப்பினேமே
அந்தசேதியைநன்றுகஅறிந்துவந்திர்ளாசொல்.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரியார்களே நம்முடைய பகையாளியாகிய மாயனோடு சேர்ந்திருக்கின்ற என்மகனென்னும் பிரகலாதனை மல்லர்கைக்கொல்ல அனுப்பினேமே அந்தசங்கதி இன்னம் ஒன்றுந்தெரியவில்லையே அதையறிந்துகொண்டுசொல்லுங்கள் என் அருமைமந்திரியார்களே.

முதல்-மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

செல்லுவோம்கேளுமையா சூரர்உன்பதியேயிப்போ
பல்லயந்தருலம்வெல்லவான் பலவிதவாயுதத்தால்
கொல்லுவோமென்றுமல்லர் கூறிப்போனார்வாமல்லரால்
வல்லவராலல்லாமல் மற்றொன்றுமறியோமையா.

வசனம்.

கேளும் எங்கள் கனகதுரையே வீரசூரமல்லரானவர் எவ்விதத்திலாவது எங்கள் ஆயுதங்களால் அவனுடைய பிராணனைவாங்கிவிட்டு வருவமேயல்லாமல் உயிருடனே அவனைவிடுகிறதில்லையென்றுசொன்னவார்த்தைமாத்திரம் கேட்டிருப்பமேயல்லது வேறொருசங்கதியும் அறியவில்லை எங்களாண்டவனே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

ஐயமில்லாமல்நீர் அறிந்துரைசெய்யுமந்திரி
பையவேநீயோசித்துப்பார்பாலகனிறந்திட்டானோ
கையிலேவருக்கும்போதென்னாமமந்திரத்தைச்சொல்லி
வையகம்புகழ்வதாக வசரமின்வருகுவானே.

வசனம்.

கேளும்மந்திரி உங்களுக்கு திரிகாலத்தின்செய்கைகள் தெரியுமல்லவா ஆகையால் நீங்கள் இதையோசித்துப்பாருங்கள் பிரகலாதன் இப்போது இறந்திருப்பானோ அல்லது மல்லர்கள் கோபத்துடனே கொன்றிருக்கின்றபோது பயந்துஎன்னுடைய நாமமந்திரத்தைதுதித்து பஜித்தானேயாமாகில் மல்லர்கள் சந்தோஷப்பட்டு இனிசெய்கைகள

மல்லரும் இரணியேஸ்வரர்முன் கொண்டோடிக்கொலைசெய அழைத்துப்
போகலாமென்று வருகிறார்களோ அதையறிந்து எனக்குத்தெரியசொ
ல்லுங்கள் ஐயமந்திரிகளே.

2-வது-மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

சாற்றுகின்றேன்கேளுங்கள் தயித்தியமணிவிளக்கே
கோத்திரம்விளங்கவந்த குழந்தையுந்தாயுமாக
பாத்திரச்சபைக்குமுன்னே பரிவுடன்வருவதாகத்
தோத்திடப்படுதெனக்குத் துலங்கிடாதப்படிநான்சொல்வேன்.

வசனம்.

கேளும் சுவாமிதங்கள் குமாரன் பிரகலாதனென்னும் அல்லதுபிரா
ணனுடனேயிருக்கிறானென்னுஞ் சொல்லுதற்கு என்க்குமுன்-பின்
தெரியுந்தோன்றவில்லையே நானென்னசொல்வேன் இப்பொதனைதடா
லென்று கண்மூடினது அதைத்தப்பதற்கு முன்னமே ஒன்றுதோன்
றினது அதுவென்னவென்றால் தந்து குழந்தையுந்தாயுமாக சபைகளுக்கு
கொலுமண்டபத்தில் உலாவுகிறதுபோல் தோற்றப்பட்டது அதைநான்
யோசித்து என்னவென்றுசொல்லுவேன் ஐயனே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னாங்கிரிகதனைப்பிரகலாதனைத்தான்
கொல்லுகென்றுமல்லர்கூறியேயழைக்கும்போதே
அல்லலிதென்னவென்று அக்கறியாததிப்பாதென்னே
மல்லரிங்கோடிவந்து வஜனிக்கப்போறார்பாரீர்.

வசனம்.

ஐயமந்திரிகளே பிரகலாதனை யெப்படியுங்கெற்சனைசெய்து
நான் பிடிப்பார்கள் அப்போது அவனுக்குபுத்தி தனக்குத்தானேதெ
ரிந்து எனமைகேட்கப்போகிறானென்றுநினைத்து என்னுடையதிரு
சமுத்தை நியாணிகத்தான்போறான் அதையறிக்க மல்லர்களின்னம்
அழைத்துவிவைந்து சொல்லப்போறார்கள் பாருங்கள் இந்தயோச
னை யேயமந்திரிமார்களே.

முதல்-மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

இருவரையிருக்குச்சகி [illegible] வேண்டும்
பெருவெற்றியுடைய புகழினையுடையவன்

இருவரைக்கொலைசெய்யத் திரண்டுருண்டோடுமல்லர்
வருவார்காணுறுடிக்குள்ளாக வெளிச்சந்தாகத்தானே.

வசனம்.

பெருமலைபோன்ற புயங்களையுடைய பரவுவே இதற்கு வொருவ
னை சாகவிகேழ்க்கவேண்டுமென்றில்லை யேன் தங்கள்குமாரனைமல்லர்கள்
கொலைசெய்யவேணுமென்று திரண்டுருண்டுபோனவர்கள் மிரண்டு
வோடி வரப்போறார்கள் அந்த வெளிச்சம்பலிச்சென்று அரைநொ
டிக்குள் தெரியதானபோகுது பாருந்துரையே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

ஆமிதுமெய்தான்மெய்தான் அமைச்சரேசொல்வேன்கேளீர்
கோமாரம்மதுமுன்னே யின்றிடும்பேரையெல்லாம்
தாமிஷஞ்செய்திடாமல் சபாமண்டபத்தின்முன்னே
காமமேதுதிக்கச்செய்வீர் நான்மனங்களிக்கத்தானே.

வசனம்.

ஆகா வாருங்கள் மந்திரிமார்களே அப்படியேபார்ப்போம் நம்மு
டைய சபாமண்டபத்தில் வந்திருக்கின்றபேரையெல்லாம் அந்தந்
தக்கல் பிரகாரயதிருக்கு என்னுடைய பிரதாபங்களைக் கொண்டா
டச்சொல்லுங்கள் என்மனம்சந்தோஷிக்கும்படி மந்திரிகளே.

லீலாவதி-மனுவுக்கு-தானும்-தன்மகனும்-வருகிற

பொதுவிருத்தம்-இ-ம்-மூகாரி

கொல்லெனவேமல்லர்கையில் சேயன்தன்னைக்
கொடுத்துவிடமனமுமின்றிக் கோதையாளும்
அல்லல்படும்புலியின்வாய்பட்டமான்போல்
அலரியழுதிடுங்கண்ணீர் ஆறாய்பாய
வெல்லையிராஜனாகிய இரணியனசந்தத்தில்
மினமயிலைப்போல் விழுந்தெழுந்துவாடி
வல்லவரேயிதுஉமக்குமுறைகாவென்று
வசனிப்பாளிஜமான்முன் விசனிப்பாளே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக லீலாவதியம்மனானவள் தன்குமாரனான பிர
கலாதனை மல்லர்கையில்கொல்லக்கொடுத்தக் காரணத்தைதன்னுட்கு
டுதேனென்று வீரகுமாமல்லரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தானும்

மகனும் புலியின்வாயிலகப்பட்ட பசுப்போல் அழுதகண்ணீர் ஆறு போலே பெருகத்தக்கதாக கோவென்றலறி இரணியேஸ்வரருடைய பாதத்திலே யிளம்பிள்ளைப்போல் விழுந்தெழுந்து நயகரைக் கண்டு சொல்லுகின்றவிதங்காண்க.

லீலாவதிசொல்-கொச்சகம்.

தவமிருந்துபெற்றெடுத்த தனயனைநீர்வினைமுட்டோ
அவமதிசெய்மல்லரிட ஆக்கினைக்குள்விட்டீரோ
பவமிதுவென்றறியீரோ பார்முழுதாள்பாக்கியனே
கவனமிகவைத்தென்று கண்மணியைகாப்பீரே,

வசனம்,

ஆ என்னுடைய பிராணநாயகரே தவசிரேஷ்ட புத்திரனாகிய நம்முடைய குழந்தையை அவமதிப்பாய் நினைத்து கொடியபாவிகளாகிய மல்லர்கையில்கொடுக்க உமக்கு எப்படிமனம் வந்ததோ ஐயையோ சிசுவதைபாவமாச்சுதே இதைகவனமாகயோசித்து மகனைக்காப்பாற்றும் அரசே.

லீலாவதிசொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-மூகாரி-அடதாளம்,

மன்னவா இதுவென்ன வன்னீதமோபெத்த
மகனைகொல்வாருண்டோவென்சாமி யவன்
என்னகுறைசெய்தானென்றீரன்னைகையில்பாலனை
யீந்திர்பொருக்குமோசொல்லுமி பொல்லா
குலைசெய்வதுதகாதேகொத்தவர்களுக்கொன்னும்
கொடுமைநேரிடும்பிராணநாதா இன்னம்
முலைப்பால்வாசனைமாறாமுனைசெய்திடுங்குற்றத்தை
முனிந்துபொருக்கவும்போமாநாதா இத்த
தரணியையொருகுடைதனிலாளுமாசேயென்
தனயன்மீதில்கோபமென்னணியும் வெங்கும்
சிரணியமுடிந்ததிலத்தில்வாழுயிர்களும்
சிதமுந்தன்பதம்மைபணியும் யென்னும்
பொல்லாதபழிபுவியுள்ளவரையிலும்
போகாதிடுமேயுமக்குமன்று இது
வல்லாணையையோபெத்தமகனைகொல்வதினாலே
வரும்பலன்களாதுலென்று யினம்
சொல்வாருலகமெல்லாம்சுதனைக்கொல்லவென்றே
கலபமாய்நினைப்பாரென்னுரையே பெத்த

செல்வனையழைத்திங்குசெப்புநல்மொழிகளை
இராயரையாளுந்தன்முறையே நல்ல
பலவையாளும்பாசமும்பந்தமுந்தரும்
பாலகனுக்குந்தெரியாதே செழுங்
கலவைகர்வாழ்கரிவாலன்செய்ததோஅதை
கண்டரியநம்மாலாகாதே பெத்த
(மன்னவா இதுவென்ன)

இரணியன்சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-நாட்டை.

கடினமொடிருதர்கள்காவலர்கள்யக்ஷர்
ககனவிபுதர்கள்முனிவர்களுங்கைகூப்பி
யடிபணியுமெனதுதிருகொலுமுகப்பு
லச்சமென்பதுன்மனதிலனைதளவுமில்லா
தொடியணியுங்கரங்களைநீட்டிக்காட்டி
துணிந்துவரும்கணிகைபோல்துரிதமாக
விடிதினைவிட்டொருபெண்ணிகாளிங்கு
வருவதுனக்கிதுதகுமோவண்மையாக.

வசனம்,

ஆஆ நன்றாயிருக்கின்றது பெண்ணேலீலாவதி கடினமிகுந்த இராக்ஷதர்களும் இன்னம்பலர்களுடனே தேவர்களும் முனிவர்களும் திக்குவிஜயரும் என்பாதாரவிந்தம் நாடிய காமனையொத்தவர்களும் திக்குவேந்தரும் திவ்வியமங்கள திருமுகசபாவலங்கள் நின்று கொழுதவணங்கும் இவ்வியமங்கள் கொஞ்சமாகிலும் அச்சமென்பதில்லாமல் இந்த முகப்பில் நீயானவள் ஒன்று கொஞ்சமாகிலும் அரமனையைவிட்டு வந்தபடி தேவதாசிகளைப்போலே துணிந்து அரமனையைவிட்டு வந்தது லவா இது உனக்குத்தகுமோ சொல்லுபெண்ணே லீலாவதி.

இரணியன்சொல்-தரு-இ-ம்-தம்பீர்-அடதாளசாபு,

தருமசபைதனிலே நீ வர
தருமா தனித்தொருத்தினிசபைதனிலே நீவர
தாட்டியுடன்றுகாட்டில்வளர்பெண்கள்
மேட்டியாயினுமாண்கூட்டந்தில்வர (தருமா)
வெருமோடிகள்செய்தாசி
வேசிகள்போலேகைவீசி
வினவியுனதிடதனயன்தனக்குநல்
மனதுதருமென்றெண்ணமுன்னோவா (தருமா)

சுரர்முனிவர்வித்தியா
தாரர்வர்பத்தியா
தேடியென்றடிநாடிபோற்றிநெக்கரை
பாடுங்கொலுவில்நீபோடிவருவாய் (தருமா)

படிமுழுவதுமொரு
குடையிலாளுமென்னிரு
பாதமதைத்துதித்தோரிலருங்கள
நீதிசபையில்மெய்ம்சாதிவருவாய் (தருமா)

கலைவருகரில்மேவுங்
கரியாதனைத்தாவும்
கருத்திலவாசிருவன்சாத்தைதியுஞ்செய்ப
பெருத்தர்செங்கோலின்முன்னெறுத்திளியாய்வா (தருமா)

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

நகராதான்வரவுந்தலைவினைபான்செய்தனைமனம்பொருத்திநின்றா
நெருமணிபாகிபலிரேஷ்டபுத்திரனைநீதந்தசெய்மல்லர்தன்னைகாலில
விகடமாய்தங்கவிதமதைக்கேட்டேன்மெய்மனங்கலங்கிநொந்துரிமெ
மகாசபைநோக்கிவந்தேனுமைக்காணமதிதலம்புகழ்மன்னவனே,

வசனம்,

கேளும்சகலபுவனசமஸ்தங்களும்புகழும்படியாயென்னுயிர
னாயகரே அடியாளொன்னமே தங்கள்சொன்னுமுன் வருவதுகாரு
தான் நமது ஸ்ரேஷ்டனுகிய பிரகலாதனைதுஷ்டனைதிசெய்யும்படிமல்
லர்கையில் ஒப்பிவைத்திரெனக்கேட்டதை யான்கேட்டமாத்திரத்தி
லேயென் மனதாளாமல் வந்துவிட்டேன் தாங்கள்கோபிக்க வேண்
டாம் மன்னவனே.

லீலாவதிசொல்-தரு-இ-ம-ராக-ஆதி-சாபுதாளம்.

காதல்விசைக்காணவந்தேனே பிராணா

சாதாரணமதாய்கடவுள்பேர்புகழும்ப
யோதாகனகவிநேசதாயென்னுப்பிராணா (நாதா)

சேயவன்மீதுமின்கொண்டிப்போது
நியமல்லர்கையினிப்பணமவந்தது
ஞாயமிதல்லவேஞாலமெய்களும்
நகைப்பதர்க்கிடமாகுமெகத்பதியேயென்பிராண (நாதா)

தவமதில்வந்ததனயனையீக்க
சதிசெய்துசொல்லவும்மதிநினைத்தாவேன்
கவனம்வைத்தினியாகிலுமுகந்தயினிதில
காருமறிவிலாபாங்தோருமெனதுப்பிராண (நாதா)

பால்முலைமாவாபாலனிரவா
பகைப்போலென்றாயதுபுரிவிட்டதுமேனோ
காலமானாலுமகத்தைதந்தேயோதும்
கலமியாயோசனைதலைம்புகழுமென்பிராண (நாதா)

அலைகடல்சூழும்அவனியில்வாழும்
அருமறைகளும்பணிந்திறையுரவாசே
பலமிகுகலைபதியில்வாழ்வாதன்
பரித்திதையரிந்தால்பயமோதுமேன்பிராண (நாதா)

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

கணவன்தேவன்றென்முன்கண்ணீர்விட்டழுதுநின்ற
விளமியன்மகன்குற்றத்தைதவிரமாயமித்திடாமல்
சேணில்வாழ்மன்னர்சூழும்திரும்சபைதனில்நீவந்த
ஆடும்பவமென்னசொல்லேனப்புரமகடைவாபெண்ணே,

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே லீலாவதி தேவர் முனிவர்சூழுங் கொலுவின்
முன்பாக நீவந்து பஜாரியைப்போல அழுதகண்ணீருந்திந்தையுமாக
நிற்பது யுனக்குயோக்கிதையாய் இருக்கிறதல்லவா உன்மகன்செய்
தகுற்றத்தை நீ நன்றாககண்டறிந்தவளானல் இவ்வளவுதூரத்திற்கு
வரமாட்டாய் ஆயினும் நீசெய்தகுற்றத்தை மன்னித்துவிட்டேன் நீ
அந்தபுரம்போய் சேரும்பெண்ணே லீலாவதி,

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

பெருமைபெருமென்பிராணநாயகனே
யோருமதுவுபுகழும்தேவர்கேள்
அருமைமகன்தனக்கிதற்குள்கல்மாண
புத்தியெல்லையமிக்கிட்டாரு

வருமையில்லாமலேவளர்க்குங்கிளிதன்வார்த்தை
வஜனித்ததென்மகனைவதைக்கலாமோ
பொறுமையுடனினிசொன்னப்படிபடிப்பான்
போக்குவீர்கோபமதைநீக்குவீரே,

வசனம்.

கேளும் என் அருமைபிராணநாதனே அடியாள் ஒருவிண்ணப்பஞ் சொல்லுகின்றேன் நீங்களுங்கள் அருமையாகபெற்றெடுத்தகுழந்தைக்கு பெரியவிசுவாசம் இதற்குள்ளே வந்ததில்லை மேலும் கிளிகளுடையவா ர்த்தையைக்கேட்டு கோபித்து அதைக்கொல்ல எத்தனிப்பதுவும் உல கத்திலுண்டாயில்லையே அதைப்போல் தாங்கள் கோபித்து நமது மகன் பேரில் கோபத்தைநீக்கும் என்கனகதுரையே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

நீக்குமென்றெனையுரைத்தநேரிழைபாவேகேளாய்
தாக்கியேகொம்பாலெந்தன் தம்பிதன்னுடலைக்கீறி
தூக்கியேகொன்றஅந்த துஷ்டனைத்துதிக்கும்பொல்லாப்
போக்கிரிப்பயலைவைக்கப் போகாதுபுவியேல்பெண்ணே,

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே லீலாவதி என்னுடைய கோபத்தைநீக்கு விர மென்று சொன்னாயல்லவா அதை எப்படிநீக்கிவிடலாம் உன்மைத்து னனாகிய என்தம்பியை பன்றியாக அவதாரஞ்செய்து கொன்றவனை என் முன் துதிக்கின்றபோக்கிரியை நாம்வைப்பது நியாயமல்லவே பெண் ணே.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்,

பெரியகடல்சூழ்கின்றப் புவித்தலையொருகுடைக்கீழ்
மருவியரசளிக்கும் மன்னவாமனம்பொறுத்து
ஒருவனுக்கதிகமான தெளிவுளமதிகள்தன்னை
பரிவுடனுரைத்திரானால் பண்புடன்படித்துக்கொள்வான்.

வசனம்.

சப்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த சகல உலகத்தையும் ஒருதனிச்சக்கர குடைக்கீழிலே அரசளிக்கும் என் பிராணநாயகரே தாங்கள் இந்த மன்னித்து நமது குழந்தையாகிய பிரகலாதனை

ண்டிய புத்திமதிகளைச்சொல்லி வைத்தீரேயாமாகில் உமதுமனம்பிடி டப்படி படித்துக்கொள்ளுகிறான்பாரும் சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்;

பன்றியேயென்றுன்றுரைக்கும்பாவையாளே
பகருகிறேன்கேள்நமதுபகைவனான
அன்னியமாயவனைதுதித்திடலாகாதென்
றருள்சண்டாமார்க்கனும் அனேகஞ்சொன்னான்
உன்னிதமாகியநமதுமந்திரிமார்கள்
உரைத்தார்கள்வேணமட்டுமுடனேயானும்
சொன்னேனென்மொழியதனைதடுத்துவிட்டச்
சுதனைக்கொலைசெய்திடவேதுணிந்தேன்பெண்ணே;

வசனம்-

கேளும்பெண்ணே லீலாவதி என்முன்வந்து உன்குமாரனுக்காக வேண்டிய ஞாயங்களெல்லாம் சொல்லவந்தாயே நமக்குஜென்மபகை யாளியை நினையென்று சொல்லுகிறான் அதை நினைக்கவேண்டாமென் று சண்டாமார்க்கர் அனேகமாகச்சொன்னார் அதையுமல்லாமல் நமது மந்தி ரிமார்களும் சொன்னார்கள் நானும் அனேகமாய்ச்சொன்னேன் இதை எல்லாந்தடுத்துவிட்டானல்லவா அப்பேர்க்கொத்தசிறுவனை நாம்வை த்தேயாமானால் நமது குலத்துக்கு ஈனம்நேரிடுமென்று கொலைசெய் யத்துணிந்தேன் பெண்ணே.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்,

அங்காரத்தினைப்போலெங்குந்துலங்குமென்மகனேவாடா
பொங்கமாய்யாவுமுரைக்கும்புத்தியைதடுத்திடாமல்
சங்கையில்லாமலுந்தன் தந்தைசொற்படியேநல்ல
இங்கிதவேதமெல்லாமினிபடித்திடுவாயப்பா,

வசனம்,

இரத்தினைப்போல் என்வயிற்றில் வந்துதித்த என் அருமைமகனே என்னரிதில்லடா என் கண்மணியே இனியான்சொல்லுகின்றமொழி யைத்தப்பாமல் உன்தந்தையினுடைய சொற்படி படித்துக்கொள்ள,

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

பரிவுடனென்னையளித்த பண்மொழித்தாயேகேளும்
திரைகடலுருமிக்க ஜெகமுழுதையுங்காக்கின்ற
நருமலரணியும்பத்ம நாபர்தனதடியைவிட்டு
விருதனைநதிக்கச்சொன்னால் நிலந்தனில்முடியாதம்மா,

வசனம்,

கேளும் அம்மணிதாயே ஜெகத்ரக்ஷகனுகியஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினுடைய திருவடிகளைவிட்டு இந்தநிருபன் இராஜத்தனை தெய்வமென்றுசொல்வதற்கு அடியேனால்முடியாது அம்மணி,

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

அருமையேயிவ்விதமக்கு ஆதரப்பிள்ளையானால்
ஒருபொழுதிலேயிந்த சத்ராதிகளுஞ்செய்வாரு
பெருமையாகவேபொ தாதந்தயழிக்கப்பொல்லா
அருபுத்திகினைப்போன்றன்னை சுதனென்றுமென்னலாமோ.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே லீலாவதி இந்தபாலனானவன் சிறப்பொரும்பலனாலல் என்னிடத்திலேயே இப்படிப்பட்ட துர்விஷயம்பேசுவானு பேசமாட்டான் அப்படிப்பட்ட பாதகனை சுதனென்றுமெண்ணவேண்டாம் பெண்ணே,

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

பெண்ணவும்வேண்டாமையாவெவர்க்கேவர் சதமுமில்லை
புண்ணியபாவங்கள் ஐம்பொருளிரண்டையுமுணர்ந்த
கண்ணிமைபோலகாக்கின்றநர்த்தனாருமென்றைக்கும்
உண்மையாயிருக்குமாகில்லொருவர் தன் துணைநமக்கேன்.

வசனம்.

கேளுமென் தந்தையே யென்னை நம்பவேண்டாமென்று சொன்னீரே மெத்தவும் நல்லவார்த்தை தானே பூலோகத்திலே யாருக்குயார் சதம் வொருவரிலே கண்ணிமைபோல் யாவையுங்காத்து ரக்ஷிக்கின்றபகவானுடைய கமலபாத பூரணமாக இருக்குமானால் வொருவருடைய தயதாக்ஷணியம் நமக்கேன் அம்மணி நீ வியாகூலப்படவேண்டாம்.

இரணியனசொல்-விருத்தம்.

உன்வரியேமாயன்தன்னையுளமதிலுரிதியாகப்
பன்னியேபினத்துநின்றபயனாக்குநீயேநேகம்
சொன்னதினால்கேழ்ப்பானோ சேரகைப்படவையப்பால்
சின்னபின்னமாகதிருவன்வதைசெய்வேனே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே, லீலாவதி கொஞ்சமாகிலும் பயமில்லாமல் யென் யெதிரில் அவன் அச்சமாயனை துதி செய்கிறதை உன்மனமாக கேட்டாயல்லவா அப்பேர்கொற்ற ஆசனபயனுக்கு நீ அநேகமாக சொன்னபோதிலும் உன்புத்தியை அவன் கேழ்ப்பதில்லை நீ அரமனைக்கே கு அவனை சின்னபின்னமாகவதை செய்யும்படி மலர்வசம்படித்திவிடுகிறேன் பெண்ணே.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்;

யேதடாமகனேயுன்னை யெவர்களிப்படிகெடுத்தார்
யேதினிதனிலெங்கன்பேர் பெண்மையாய்சொல்லவென்று
காதலோ டயமெழுந்தா னெரியுடன்பூர்த்தோமே
நீ துகாண்பதற்குதானோ ஜெனித்தாயென்வயத்தில்

வசனம்.

ஆ யென் அருமைமகனே யெங்களுடைய பேரை விர்த்திசெய்வாயென்று நாங்கள் ரொம்பவும் பூரித்திருந்தோமே உன் புத்தியை யெவர்கள்யிப்படி கெடுத்து விட்டார்களோ இப்படிப்பட்ட நிந்தனை காண்பதற்கு தானோ யென் வயதில் வந்து பிறந்தாயடா மகனே,

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

தேங்கிடவேண்டாமென்தன் தாயேயென்னாருவிண்ணப்பம்
நீங்கதெய்யாக்கன்றன்னை தெய்வமென்றுரைப்பாருண்டோ
சோகங்கேபுலிபசித்தால் சொறிப்புல்லைப்புசிக்குமோதான்
பாற்குடங்கிரிபதத்தை பாடிப்பவர்க்கெதிருண்டோ.

வசனம்.

கேளும் தாயே நீ யாதொன்றுக்கும் வியாகூலப்படவேண்டாம் அருளிருக்கின்ற லோகனுயகனுகியஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியிருக்கிற பொழுது அரக்கனை தெய்வமென்று சொல்லப்பாமாட்டேன் புலி பசித்தபோதிலும் புல்லை புசிக்காது அம்மணி.

வீலாவதிசொல்-தரு-காபி-ஏகதாளம்.

இன்னமென்றுசொல்வனடா
யென்மகனேபொன்மணியே
உன்னியுந்தன்தந்தைபெயர்
யோதிவருவாயென்கண்ணே (இன்ன)

பிரகலாதனன்சொல்-தரு,

அன்னையேகேளெங்குமுதல்
ஆயிதராகுமென்னும்
பன்னகசயனவிரு
பாதமேயாதரவம்மா (அன்னை)

லீலாவதிசொல்-தரு.

ஆதரவென்றேயிரேழு
அகிலமுழுதுந்தொழுது
சோதரஉன்தந்தைபதங்
கோரிவருதேனன்பாலா (இன்ன)

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

சாதனமென்றேயதனை
சற்றுமினியாதேதாயே
ஆதவனெதிர்பனிபோல்
ஆகிவாழ்விதம்மா (அன்னை)

லீலாவதிசொல்-தரு.

அருமைமகனேயென்கண்ணே
அவனிமீதினிலுமெண்ணே
பெருமையுடன்வாழ்வாயென்றே
பூரித்திருந்தேனேபாலா (இன்ன)

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

தருமந்தலைகாக்குமென்று
சாற்றும்பெரியோர்மொழிதன்
திறம்படியேகட்டிபொருள்
சீதத்தராவும்வாராதே (அன்னை)

லீலாவதிசொல்-தரு.

வல்லவனென்றேலவை
வரதனென்பானுக்கந்தை
கொல்லலுனனிலாரே இந்த
கொடுமைக்கினுனென்செய்வேண்டா (இன்ன)

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

யெல்லையெங்கும்புகழ்கலவை
யெழில்கரிவரதரிட
கல்வியைபடிப்பவர்க்கு
கனசுகவாழ்வும்பெருகும் (அன்னை)

இரணியன்சொல்-விருத்தம்

பேதையேயென்னடியின்னம்
மலரோட்டிபிரியமாயியம்பியதனை
யோதினிவருகுரமொழிதனைகேட்டவ
னுகந்துவாழ்வதுனினீமாறுல்
தீதுசெய்மாயனைச்செய்வமென்றெனமுன்
செப்பிவோன்றேசொல்துலனிந்து
சோதிவானுக்கிரையாக்குவேன்
கொடிக்குள்தோகைம்பராம்தாதுரையாய்.

வசனம்.

ஆ-ஆ யிதுவென்ன வாச்சரியம் பெண்ணே லீலாவதி இந்தப்பய லுக்கு நீயித்தனை ஆவலாக புத்திமதிகளை சொல்லியும் கேழ்க்கவி லலே பார்த்தியா அவனுடைய கர்வம்யென்னவென்று சொல்வேன் அவனுக்கு நல்ல புத்தியுமுள்ளவனானால் நமது சொல் அவன் செவிக் கேறும் போங்காலம் கோட்டபடியால நமது சொல்லை மீறநடக்கு றான் இதோ இந்த வாளுக்கு யிரையாக்குவேன் பெண்ணே,

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

பொருத்திடுங்கோபமெந்தன்புத்திரன்மீதிலியேபோ
வருத்தபட்டிடமுல்வன்மையாயினிமேயார்புத்தி
திருத்தமாயுரைப்போரானால்செல்வனப்படியேகேழ்ப்பான்
சர்த்துசெய்திடவேவேண்டாம்தயவுசெய்திடுமென்சுவாமி.

வசனம்.

தேனும் பெண்பிள்ளை நாயகரே அமாத்தியர்பேரில் மன்னிக்க கோபத்தை தணியச்செய்து நமது ஆயாஸத்தை நல்லபுத்தி வரும் படி ... சேவகர்களை ... உம்முடைய ... பிள்ளையானவன் ... புத்திக்கு தோற்றபடியிறது ... தாங்கள் தயவு செய்து நமது அருமை மகனை அரியில் வரவழைத்து சொல்லும் சுவாமி.

இரணியன்-சொல்-கந்தார்த்தம்-இ-ம்-பேர்களும்.

அலைகடல்சூழுமீரேழு புவிபிரமையுமட்டிக்கொடிசெய்தாருநுடைக்கீழ்
இலேபிரம்மனை ... துமகற்ப ... நினைவில்லாமல
மலைவிசைப்புயத்தேசகருண ... கொம்பால்
குலைசெயுமயிலே ... என் ... தொன்னிந்திரர் ...

குமரசேவகர் ... மாயாநகைக்கு

சமரசமேட

அமரரும்முனிவரும் ஆயிக்கர்களுந்தினம்
நமையேத்துவே ... திருப்பதையினி
காடுபகமதைபாடிவென ...
குடிபுகழைகொண்டாடிவருமுத்த ... (குமா.

லீலாவதி-சொல்-கந்தார்த்தம்.

பாலனையுன்னிடநல்லதாயிப்பேர்கொண்டுவெம்மையிசைகாமல்
ஜாலஞ்செய்யாமலே ... தெய்வமுமொழிந்து
வேலைக்குழலனிலயாவருந்தனிக்கவிருப்புசெய்ததயவிலே ...
மாலைஅம்பே ... வரும்மெந்தன்

மைந்தனோவாற்றவுனதுக்கதை

மிக்கவீரா

அந்தரின்ஷோர்க்கதருவர்களும்
வக்குஜனியுமுன்தக்கைப்பதாபத்தை
வருத்தமிலலானேலகாத்தில்லுநினம்
இருந்தமுடன்ந ... (மைந்

பிரகலாதன்-சொல்-கந்தார்த்தம்.

தந்தையே தாயே கேள் ... தானே ...
விந்தையதாய் ... செய்தவாறு

செந்திருமால்தன்பாதம்சிறப்புடனடியேனென்று
சிந்தையில்தொழுவேனலல்லால்வேறுகம ... பேரை

செப்பிடேனையா-ஐயவர் சொன்னாலும்

வொப்பிடேனமெய்யா

வெப்புவியுமகாக்கமபகம்போலவளா
சுற்பசயானனிருபோற்றித்தனதனில்
தனையின் ... குறித்
துரைமேன்மனம்அனையான் ... (செப்பிடேனையா)

மூவர்காக்கட-தரு-இ-ம்-காமபோதி.

இரணியன் சொல்-தரு.

இனியென்வார்த்தையை கேளிதுமாயவன்பேர்சொல்லி
யெதிர்க்கப்போலதென்றுவென் குமாரா

பிரகலாதன் சொல்-தரு.

தனியாயுலகமெங்குமிருந்தடியேனாளும்வகுத்த
சாரங்கபாணி ... வேஞுார

லீலாவதி சொல்-தரு.

பெத்ததாயதுந ... கனோ
பேசுவதுமேகோசொல்லென்மைந்தா

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

உற்றமொழியையுலகத்திற்சொல்லுமெத்த
கற்றவித்தையிதாமோதாயரே

இரணியன்சொல்-தரு.

அரியில்லாமலேயென்றிபுருவங்கொண்டவனென்று
அறிவுவன்மெய்க்குமுடிபடுமே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

தெரிவிப்பேன்கேள்பொல்லா அசுரர்தமைக்கொல்ல
செய்தவதாரமென்றறியீரோ

லீலாவதிசொல்-தரு,

மதியாமலிப்படியெதிர்வாதஞ்செய்வது
மைந்தனென்றுலகினிலெண்ணுவரோ

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

சதிசெய்யுமரக்கனைதெய்வமென்றுரைப்பது
தகுமோசொல்லெனைபெற்றதாயாரே.

இரணியன்சொல்-தரு,

கரித்தில்லாமலிப்படிவெறித்தனமாய்ப்பேசாதே
கண்டிப்பேனுனையெந்தன்கைவாளால்

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

பொருத்தினைகபாரமல்லருத்தம்மேயென்பவருநீர்
புவிகுலக்கஞ்சர்வக்ஷேமமா

லீலாவதிசொல்-தரு.

எத்தனைசொன்னாலுமுன்சித்தமிதங்காமல்
வெறியைமெகிழ்வெனப்பித்துமதியா

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

உத்தமியேயென்தாயேசத்தியமாய்ச்சொல்வேன்கேள்
உத்தமரிவேயென்றுமங்கையோர்பொருளே

இரணியன்சொல்-தரு.

தனையனிற்புகழ்மலையையின்கரிவரதனை
சதமெனும்படிகைவிடுதகாதப்பார்வேசா

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

வரமருள்கல்லையில்கிரைபொருளென்றுங்கரி
வரதர்செயலெப்படியோவறியேன்

லீலாவதிசொல்-தரு.

சரியல்லடாக்லைவகரிவரதனென்பது
தனையாயுன்தந்தைதன்தாள்பணிவாய்

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

ஹரிஹரிக்லைவயின்கரிவரதர்பாதமே
யனுதினமறவேன்யான்தாயாரே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

மரவெனென்றுரைத்த மதிப்பிலாசிறுவன்றன்னை
யுரமாகப்பிடித்துக்கட்டி யுடைவாள்தெண்டாயுதத்தால்
கரமாகமல்லரெல்லாம் கழுங்கொலைகளத்திற்சென்று
சிரச்சேதஞ்செய்துவாரீர் சீக்கிரமாகப்போ.

வசனம்.

ஆ-ஆ வாருங்கள்டா குலவீரமல்லரே நீங்கள்யாவரும் இடைவிடாமல் உங்கள் ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்டு இந்ததுன்மார்க்கனைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டு கொலைகளத்தில் இவன்கொர்வங்களையடக்கியொடுக்கி முடிக்கி சிரச்சேதஞ்செய்துவாருங்கள் வீரமல்லரே.

வீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்,

தடையில்லையினிமேலிந்த க்ஷணத்திலிற்சென்றுமெங்கள்
குடைவாள்தெண்டுட்டிவேலாலுடல்தனைப்பதிக்குத்தி
படைபொடுபோர்களத்தில் பாலனைகொன்றுரத்த
அடையாளங்காட்டுகின்றோம் மரைகொடிதனிற்பாரையா.

வசனம்,

கேளும் எங்கள் குலதெய்வமாய் விளங்கிய கர்த்தரே இதோ பாருங்கள் இந்தசிறுவனை எங்கள் ஆயுதவகைகளினாலே பின்னபின்னஞ்செய்து சித்திரவதைப்படுத்தி கொலைகளத்தில் அவன்தங்களுடைய நாமதேயத்தை அபயம்அபயம்மென்றுசொன்னலாச்சுது இல்லாவிடில் ஓர்வெட்டினால் இருதுண்டமாக்கி அடையாளம் உமக்குகொண்டுவந்துகாட்டுகிறோம் பாரும்சுவாமி.

வீரமல்லர்சொல்-விருத்தம்.

மதங்கொண்டுவெதிர்த்துநிற்கும் மட்டிப்பயலேகேளுன்னை
அதஞ்செய்துவரும்படிக்கு மன்னவர்அருள்கொடுத்தார்
கதையொன்றும்பேசிடாமல் கடிதினிலெழுந்திருந்து
வதைசெய்யுங்களத்திற்கப்போ வருகுவாய்பிரமாதா.

வசனம்.

கேளும்பா பிரகலாதனே கொஞ்சமாகிலும் பயமில்லாமல் தகப்பனுடனே எதிர்த்துப்பேசின உன்னைக்கொல்லும்படி கண்டிதமாய் உத்தரவுகொடுத்துவிட்டார் இனிமுன்போல் ஒருவரையும் சொல்லாமல் வதைசெய்யும்பேர்களத்திற்கு வாருமிறவா.

லீலாவதிசொல்-விருத்தம்.

செல்வமேபுத்திரன்தன்னைத்தமேசப்பிப்படிபோனாலும்
அல்லல்செய்கொலைக்களத்துக்கழைத்துப்போகின்றாரே
கொல்லுவோமென்றுவந்து கொக்கரித்தெதிர்த்திங்கின்றார்
தொல்லுலகோர்புகழும்வரமெபற்ற குதனையெப்படிவாழ்வேன்யான்.

வசனம்.

ஐயையோ என்செல்வமே உன்தகப்பனார்கோபித்துக்கொலை வீரமல்லரிடத்தில் உன்னைக்கொல்லச்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்துவிட் டார் இதோ அவர்கள் உன்னைக்கொலைபுரிய அழைக்கின்றார்களே உன் னை அவர்கள் கையில் ஒப்புவித்து எப்படிவாழ்வேனடா என்கண்ணே,

லீலாவதிசொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-வராளி-அடதாளம்.

மைந்தனேபுத்திரசிகாமணியேகுணமதனில்வெகுகொடுத்தும்
வாழ்வையேநான்கொண்டிருக்கையிலேபாதகன்செய்த
எந்தவொருதுன்பமெல்லாந்தப்பியுந்தினிருந்திடுவேன்
யெனக்கிரங்கையறிவிர்
வாதனைசெய்யுதேவபன்றுபாதகமல்லர்களுன்னை
வந்தழைத்திருக்கவோ இந்த
தேகதண்டனைசெய்யநானிங்கிருக்கும்
சொல்லும்படியானதெய்வத்தை
வெந்துயிக்கிருந்தயேந்தன்புத்திரனைப்போலுல
கத்தினிலகாண்பேனோ கண்மணியே மல்லர்

பத்தியேயுந்தனைபோர்களத்திலேயன்றுசெய்வரோ
பாதகனெப்படி துணிவேன்
பெத்தமகன்செய்தகுற்றமித்தரையிலேயாமிவிதே
பொறுத்திடலாகாதோமன்னன்
சத்தியமாகசொல்வேன்தமிழ்த்தியகுலமித்தேறும்
தானறியுமென்பதென்னதப்பே
ஒய்யவெழுதினனிடங்கயமனிருள்சிந்து பொலவை
கட்டையாள்வதல்லவோசெய்வீரும்
துயரமுர்வயசேரிவுமபருசசெய்வதாவினை
சொர்க்கமாகுமோபார்பெருபாரம்
கன்னல்சூழ்கலைவகர்தன்னில்மேவியுன்விதி உன்
கரிவாதனைசெய்வமென்றேன்னை
சென்னிமலைபடியையபன்னிபோருமினமும் (வைத்த)
செந்திருமஞ்சுயானம்கண்ணே

பிரலாதன்சொல்-விருத்தம்.

இன்னமும்மனங்கலங்கியழுதிடவேண்டாம்மா
பன்னகசயனனென்னும் பங்கஜநயனன்பாதம்
சென்னியிலிருக்கும்போதுதீதொன்றுமடைவதுண்டோ
அன்னையேயரமனைக்கியன்புடனேகுவாயே.

வசனம்.

கேளும் என்னைப்பெற்றதாயே நீயேன்விசாரப்படுகிறாய்வே ண்டாம் தேவநாயகனாகிய ஸ்ரீநாராயணமூர்த்தியினுடையபொற் பாதமிரண்டும் அடியேன்சிரசில் எந்நேரம் கொலுவிருக்கின்றபடியால் யெனக்கு யாதொருகுறையும் நேரிடமாட்டாது நீர் அழவேண்டாம் சந்தோஷமாக தங்கள் அரமனைசேரும் என்தாயே.

பிரகலாதன்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-வராளி-அடதாளம்.

அன்னையேயுனதுமனமின்றேங்கலங்கியே
யழுவதுதகாதுயெந்தன்தாயே இந்த
முன்னமேசெய்தவினையென்றுயன்னியேமனதில்லென்றும்
முத்திநாமிகையேநினையாயே
காயமென்பதுசதமென்றுநம்புதைக்குதம்பனத்தைத
கண்டறிவரோசின்னவனம்மா பொலவ

மர்யவலையில்சிக்கியகுரவயி தலகவாழ்வில்
　　மயங்கிடலாகுமோவிறைகும்மா
பந்தபாசங்களால்கட்டுண்டிந்தவுலகத்திலேவனும்
　　ஒன்றாக்குமடிவோமென்றிருந்தாலும் ஐை
குந்தகடியைமனதில்வெக்கவேணாபுக்துதித்தால்
　　சந்ததம்தருமதுமென்மேலும்
வானவர்புகழ்கலையமானகர்மேவியவரி
　　வாதர்தன்செயலில்லாமலென்றும்
தானடக்கிடாதுதாயேயெயாமோடுனக்கெப்போது
　　சாற்றினேன்விதுவேவிஜமென்றும் (அன்னே)

பொது-விருத்தம்.

இந்தவிதமைந்தனுக்குத்தன்தாயைத்தேற்றி
　　இருக்கும்போதரக்கனிடையேவலாலே
கொரந்தங்கொடிவரள்கெதைதைக்குலங்கொண்டு
　　கொக்கரித்துயார்ப்பரித்துக்கூறிநீதி
தந்தமதைநடநடவென்றேகடித்து
　　தனையனைவந்தேபிடித்துத்தள்ளிக்கொண்டு
விந்தைசெய்யும்போர்களத்தைநாடியல்லர்
　　வீட்டுவார்கோபமதைகாட்டுவாரே.

வசனம்.

இவ்விதமாக தன்தாயாராகிய லீலாவதியம்மனுக்கு பிரகலாதனு னவர் மனந்தேறும்படி சொல்லிக்கொண்டு யிருக்கின்றபோது இரணி யனுடைய ஏவலினாலேவந்தவீரமல்லர்கள் பிரகலாதனைக்கொலைபுரி யும்போர்களம்பிடித்துக்கொண்டுபோகும் விதங்காண்க.

கொலைவீரர்சொல்-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஆதி-சாபு.

நடநடதடையின்றியேன் எங்கள்
　　நாதனிரணியதிருபாதந்தொழாதபாவினே (நட)
அடங்குசெய்தெங்களிரணியாசுரதனைகுருவமதாய்
　　இடமொடுகொன்றநாராயனுக்கிடங்கொடுக்குந்துரோகினே (நட)
வல்லமைகளெல்லாமினிசெல்லாதுஉனதென்றுநாங்கு
　　பல்லையுடைகொட்டுவோம்யெல்லைவிட்டெங்கள்முன்னே (நட)
கெட்டியென்றவனைதொழுமட்டியேயுனைவாளாலே
　　வெட்டியேபெலியிடுவோம்சட்டமாய்போர்களத்திற்கு (நட)

வெற்றியில்மிகுந்தவெங்கள்கர்த்தனாமிரணியர்தன்
　　சித்தமறியாதபொல்லாபுத்திரசகத்தாயனே (நட)
விரதங்கொண்டுகலைவரதனென்றேதுதிக்கும்
　　காதலேதனமதைவிரவினிலறிகுவோம் (நட)

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்.

அடியவர்க்கிரங்கியவாதியேசோதியேயப்பனேவொப்பிலாமணியே
படிமுழுதுமொருவடியிலளக்கபாதனேவேதகாயகனே
கொடியவரக்கரெடாவீரமல்லர்களெனைக்கொலைபுரிவோமெனக்கூறி
சடிதஞ்செய்திழுக்குமுருகனையலாலயவாமெஞ்சாயகமிலையரிஹரியே,

வசனம்,

ஹரிஹரி இதோ கொடியமல்லர்கள் யெனைக்கொலைகளம் யிழு க்குறார் இந்தவேளையில் ஆதரிஹரியே,

பிரகலாதனல்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-ஆபிரி-ஆதி-சாபுதாளம்.

ஹரியே யாதரியே　　யசுரர்
　　ஆக்ரமத்துடனே பராக்கிரமங்களும்பேசி
　　வியாக்ரமதைப்போலென்னைசீக்ரமாய்பிடித்தார்
ஹரியேயிதற்கென்செய்வேன்　　செந்
　　திருவணிமார்பனென்றருமறையோர்களும்
　　பெருமையுடன்புகழுங்கருமுகில்வண்ணா
யெல்லாமுன்செயலே　　இந்த
　　வேலைமுடியுன்னடியிணைத்தாழவுமறிகிலேன்
　　வேழமன்றுகாத்தியிமோழியின்கையா
கலிலோயுன்மனது　　சற்றுங்
　　கரையாதென்னவெந்தன்முறைகேட்கவில்லையோ
　　துரைமையேயான்செய்தகுறையோவறியேன்
முன்னாளிற்செய்தவினையோ　　அஷ்டா
　　முகத்தினில்முழிக்கவும்ஜெகத்தினில்வந்துதன்
　　மகத்துவமறியாதகபடகுலத்தில்
இன்னாளிதுவிட்டுவிடுத்து　　மல்லர்
　　பிடிக்கவும்நீர்களேகடிக்கவும்முதிதினில்

நீலமேனியன் அலைகடல் மேலன் பர
நிதியேயருள் தருநம்பதியேயாலமுடை
வெதியேயென் கலைவி திமேயாமதிரும்
கலைக்கரிலேயும் மெய்யில்
கரிவரதனே யுந்தன்னிருபதந்தனையெந்தன்
சிரமதனிற்சூடியெப்போதுமே ஸ்ரீ
ஹரியேயாதரியே

பிரகலாதன் சொல் - விருத்தம்

ஆதிரத்துக்கு தெய்வத்தின் திருமை யெல்லர்
[illegible] பிலேல [illegible] கோடி [illegible] சூம்பார்
கோதருக்குயிரனையனுர்ப [illegible] தனலெக்
கூரயவிருக்குமுக்கண் [illegible] கைகள்
வேதகீதங்களுங் கண்ணுற்றிடையுதரக
[illegible] வாமி [illegible] னைப்பார்த்து
வேதருக்கும் காதருக்கும் மேலர்யமின்ற
[illegible] லெங்கணுநிறைந்தமெய்விளம்புவாயே,

வசனம்.

அடா, துற்சன மிகவிருமியிடோம். இரணியநமாவென அசௌன
[illegible] யாமாகில் [illegible] விலாமிவிட்டேன். வெங்களம்புதங்க
ளாலே னின்னை [illegible] மாக்கிவிடுவோம். யிரணியநமாவென்று சொல்ல
டர்கிறவர்.

பிரகலாதன் சொல் - விருத்தம்

மதியதுவில்லாருட யில்லையெசொல்லெஞ்சேகரீன்
சதிசெயுமாக்கன் [illegible] தெய்வமென்பதுசுகமீத
[illegible] முனிவர்கள் வேதத்தோதிரை [illegible] குங்கெல
கதிக்குமாலபாதத்தைக்கைவிடாதிட்டேனா,

வசனம்.

சேகருங்கள் [illegible] தமடமல்லிர [illegible] இர
[illegible] நமோவென்று [illegible] மெதொருமேபா
[illegible] வெய்பெருமாளுடைய திருவடிகளே.
அடியேன் [illegible] யல்லவே.

சொல்லிளர்சொல் - விருத்தம்,

மாந்திடுடுவென் [illegible] மதியிலயாச்சியவாரப்பூரா
காந்தனையிருக்கத்திடுக் [illegible]

இரணியவிலாசம்.

சிறக்கவேயருத்தெகிக்கு சனைதிலைங்களையெடுத்துப்
பரந்துபேய்களுக்குமிப்போப்பிருக்குச்செய்திடுவோம்,

வசனம்.

அடாமடப்பயலே அத்தமாயனே மரப்பதில்லேயென்றுசொன்னது
மல்லவா இச்சபர் [illegible] திக்குள்ளே இங்கேயுன்னை யிடிக்கதிடத்
லகத்திருக்கின்ற பருந்துகளுக்கும். பேய்களுக்கும் விருந்துசெய்து
விடுகிறோம் பிரகலாதனே.

பிரகலாதன் - சொல் - கரு - இ - ம் - தப்பாா் - அட்டதாளம்.

ஏனின்னமிப்படிபோரீர் [illegible]
வெறிபிச்சொல்கரித் [illegible] கரீர் [illegible]
[illegible]
செண்மலர் [illegible] (ஏனின்ன)
அடிக்கடி [illegible] பேரல்லவே
[illegible]
படிகருள் [illegible]
பரமபதக்கருஞ் செங்கமலடி மறவேன் (ஏனின்ன)
பெருதுங்கதிகைபகாலனாய் [illegible] காதம்
பொருப்புசல்முன்னா [illegible] யெனதும்
திருவடிகளையல்லதுரு [illegible] செவடு
திபதுக்கிருக்கைக்கையில் [illegible] (ஏனின்ன)
கசக்கிபேட்டு [illegible] யென்றுமே [illegible] வின்
[illegible] வென்றுமே [illegible] சா
திசைபூரமேந்தலைவர்திருக்கலியாகர்தன்
செம்பொன்னடியென்றும் [illegible] கையில் (ஏனின்ன)

சொல்லிளர்சொல் - விருத்தம்

இன்பமெதுமீபாதத்தைசெபித்தின்று பெருமுத்தன்
தென்பெலமை [illegible] செய்துவோம்பார்.
[illegible] லாமே
[illegible] கொண்டுகொடுத்துப்பெயமேனமாரீர்.

33

வசனம்.

அடா பிரகலாதனே இன்னமுமுன்னுடைய செருக்கையே ப்ரதிட்டித்துக்கொண்டு அந்தமாயன் திருவடியே துணையென்று அவ்யங்கள் முன்னறுகுராயல்லை உன்னுடைய தெய்வத்தை இச்சபையர் அறியக்காட்டுன்னை காட்டிவிடுகிறோம் அடாயசடா நாமும் விரைவில் இவகே வருவர் இந்த ப்பயல்யைக் கொலை செய்குவோம் விரைவாகவே,

பிரகலாதனன் சொல்-விருத்தம்.

கொலையது செய்வோமென்றுக் கொக்கரித்தெழுப்பிச்சிறி
நிலைகெடத்தவருமெத்தி நினைக்குமோ சென்றுரின்று
நிலைபுவிவல்லாளவேறுள் ணிலக்கனவிலில்லை
அலைகடற்றுயிலு மெங்கள் அரிநாரணனே காரும்.

பிரகலாதனன் சொல்-தரு-இ-ம்-குறிஞ்சி-அடதாளம்.

நாராயணனேபுண்களினை பொற்பாதமே
நம்பினேனையே யாருங்காயகனே — பொன்னும்
பாரிபவனங்கள் செய்பக்தர்களை காத்திடும்
பதுமனை சங்குசக்கராயுதனேயச்சுதனேனும் (நாராய)

திருவளர் மணிமார்ப செழிக்குமெழில் பரதாப
சிறியேன்மேல் கருணை செய்திடுவாயே — இதோ
அறிவில்லாமல் பொல்லா தலைக்கமல்லரைக் கத்தை
அதிட்டி செற்ஜெயபட்டுட்டிட்ட பேர்புரியுரார் (நாராய)

பாற்கடலில் பன்னகப்பட்டணிமிழலித்துயிலும்
பங்கயச்சலவினை ஞானபதுமநாபா — என்னை
காக்கக்கட்டளை செய்தருள் கமலக
கண்ணா சங்கமர முகுந்தவாண முராரிஎன்றனை வைப்பாயே (நாராய)

கொலைவாள் கொண்டெனை கொன்று கொலைசெய்குவோமெனறு
சீறுகுரார்புலிபோல் ஏறிநின்மேல் — திரு
வுள்ளவைகதிமேவு மிருக்கிலராசயிதன்று
யென் ஜெகதீசனே பாலித்திடுவாய் முன்னுறு (நாராய)

கொலைவீரர் சொல்-தரு-இ-ம்-நாட்டை-ஆடதாளம்.

அதிநாராயணனென்றே பிராவென
அறியுங்கள் ஆக்கியெவியங்கள் — சதயம்

அச்சமில்லாமலே ஆயுதவலைகளால்
அடியுங்கள் பல்லாயிரம் அடியுங்கள் — பெருஞ்
சோதிவேலத்தன் குருவாலெதிராய்த் கொண்டு
தூக்குங்கள் கெட்டதாக்குங்கள் — அவன்
தோற்றிரா செய்துபோற்றிடும் கைகளை
துணியுங்கள் கத்திவெலைமுங்கள் — நல்ல
மாற்றிமையரொப்பிருக்கும் பதுவிளைதிழ்
பண்டப்புங்கள் முக்கலை நரடையுங்கள் — காலை
பற்றிக இருகிறனல் சுற்றிப்புவியதிற்
படியுங்கள் மோதிபடியுங்கள் — பரக்
கா இரணியன் பகைவன் கலைவகரி
வரத்திலையில்லப் பெருத்தன் — இன்பு
காதல்கொண்டோராங்க கருத்தமழிந்திட
கசக்குங்கள் பீபாலசக்குங்கள் (அதிநாரா)

பிரகலாதனன் சொல்-தேவாரம்.

மரகதத்தினமலரிலயன்றனை யீன்றோனே
மங்கையரு சேர்மலர் மங்கைமருவுந்தேனே
மாரிலத்தில் யானபணிவாய்புண்டேம்போல
மடையல்லர்தை யில்விக்கியெயபயந்தேனே
திரசேய் துதிகீர்த்தனை பாட்கொள்ளும்
தேவனே தேவர் தொழும் செங்கணமாலே
தெளிவில்லாவரக்கர்கள் செய்வதையெல்லாம்
நிர்த்தூளீப்ப துக்கன செயலரமையயா

கொலைவீரர் சொல்-கலி.

ஐயா வென்றிங் கடிக்கடிபுகழும்
பையா புத்தன் பற்களைப்பிடுங்கி
கையா ஐயையோக்க சத்திவெல்லுவோம்
மெய்யா பிரணியன் மேன் மையைத் துதிப்பாய்.

பிரகலாதனன் சொல்-கொச்சகம்,

செக்கிருவாழுமணிமார்ப தேவாவுந்திருவடியே
அந்திப்பகலுக் ஞதிக்கும்படியார்க்கருள் நிதியே
இந்திரவானவர் பணியுமிலகு மெழில்மணிவிளக்கே
வந்தெதிர்யாள் போன்றுயெங்கள் மாதவனேயந்தனே.

பிரகலாதனன்சொல்-தரு-ஙி-ய-அசாவேரி-ஆதி-தாளம்,

[illegible]

[illegible]

பாதகனென்சொல்லைக்கொடுத்திடு[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

படியோர்புகழ்பங்கயமலர்ப்பாதனே

அடியார்க்கருளிசயனவினோதனே (மாதவனே)

எல்லாமுன்செயலல்லவோயினினஞ்சொல்லவோ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வோர்க்குமவர்க்கொருங்கிருவுருவிதன்

[illegible]

[illegible] (மாதவனே)

அகிலமனைத்துமலர்ப்பாதமெனை[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (மாதவனே)

அடிக்கடி[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (மாதவனே)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]செல்வார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அரக்கருடைய[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வசனம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மேயாவில் நாமும் அவர்களுடனே வெம்புரம் சேரவேண்டியது தான் ஆதலால் நாம் வந்தவழி தெரியாமல்போவது போலவே நல்ல காரியம் அசுரரே.

மேரமுகசூரன்-சொல்-விருத்தம்.

பிழைத்திடுவோமென்றோடிபோயிவிட்டால
பிரகலாதனிட பெருமைபயதாமே
தழைத்திடுமேயிரணியனின்கிருந்திருலே
களைந்தியாவிமல் செல்லாதகூடி
உழைத்தினமாபிரிதிரானதனையிப்போது
வுப்பரத்திலேத்தியவனுயிரைவாங்கி
பிழைத்திடுகேயூரமணியருடன்றாங்கும்
மிரணியர்க்குயிம்மொழிபோயிப்பலமே.

வசனம்.

கேளுங்கள் கொலை வீரர்களே நாமனைவரும் கூடி வந்து இந்த மைந்தனுக்கு பின்னிட்டதால் யெவ்வளவு கேலியாய்ப் போய்விடும் பிரகலாதனும் நம்மை யெவ்வளவாக யோதிப்பான் அப்புறம் நமது பிழைப்பு வொரு பிழைப்பு அது ஞாயமல்ல போனவர்கள் போகட்டும் பலமுடைய வீரருாயல்லர் குயிருக்கிறபடியால் நமது இரண்ணிய நாமம் நிந்தைபுச்சகிழ்வது அந்த சிறுவனை தூக்குமரத்திலேத்தியின்னம் பின்னமாக அவனுயிரைமாத்திரம் நமது கர்த்தராகிய கனகன்முன் சென்று நல்ல பெயரெடுக்கவேண்டியதாம் கொலை வீரரே.

ரணமுகசூரன்-சொல்-விருத்தம்.

உந்தனிஷ்டப்படிக்கியாவரும்மொன்றாய்க்கூடி
மைந்தனைக்கட்டி தூக்குமரத்தின்மேலேத்திப்பொல்லா
நிந்தைசெய்மாயன்றனைவினைக்கும் வஞ்சகநெஞ்சத்தை
கொந்திரேமொழித்துக்கொல்வோம்கொடுஞ்சினத்தோடிப்போதே.

வசனம்.

கேளும் மேரமுகசூரனே உன் யிஷ்டப்படிக்கே நாமெல்லவருங் கூடி சென்று அந்தச்சிறுவனை தூக்கு மரத்திலேத்தி கொல்லுவோமியாரும் வீரரே.

மேகமுகசூரன்சொல்-கவி.

அப்படி தானே யாவருங்கூடி
செப்பமாயந்தச்சிறுவனைக்கொல்வோம்

கொலைவீரர்சொல்-கவி.

பட்சமாயிரணியன்பதம்தனைத்தொழுதிடா
துஷ்டனேயுந்தனை தூக்கினிலேத்தியே
கஷ்டமேபடுத்துவோம் கனகன்பொற்பதத்தை
யிஷ்டமாய் துதித்திடாயின்பமுற்றிடவே.

வசனம்.

அடா அறிவில்லா சிறுவா யெங்கள் வார்த்தையைக்கொஞ்சமாகிலும் வுன்நெஞ்சில் நினையாமல் போனாயல்லவா இதோ இந்ததூக்குமரத்திலேத்தி விடுவோம்யினியாவது கனகதுரை யென்னும் இரணிய நாமத்தை சொல்லடா சிறுவா.

பிரகலாதனன்-விருத்தம்.

தியானமில்லாமல்வீணுக்கலைந்தசுத்தமில்லா
யீனரேநீங்கள்செய்யும் யிடர்க்கொன்றும்பயப்படேனே
தேன்சொரிகமலமாதுதிருப்பொருந்திபமார்பனதன்
ஞானமந்திரத்தாலெல்லாமடங்கியேயொடுங்கிடாதோ.

வசனம்.

கேளுங்கள் கொலைவீரர்களே இன்னம் மென்னுடன் யேன் வீண்வாதமாடுகிறீர் உங்களிஷ்டப்படியே செய்யுங்கள் அதற்கொன்றும் நான் பயந்தவனல்ல திருமாற்பனுடைய திவ்விய மந்திரத்தின் முன் நீங்கள் செய்கின்ற யிடர்களெல்லாம் அடங்கி யொடுங்கி போய் விடும் அசுரரே.

கொலைவீரர்சொல்-விருத்தம்.

ஒடுங்கிடுந்திறமைதன்னையொருநொடிதன்னிலேபார்
மடங்கல்போல்சீறியுன்னைமணிக்கயத்தாலேகட்டி
அடங்கொணா தூக்கிலேத்தியர்புதவேல்சூலத்தால்
நடுங்கவில்லாமலிப்போதட்டிவெட்டுவோமே.

வசனம்.

அடா பிரகலாதனு யென்னசொன்னாய் இன்னபொருதாருமோ ராலுடன் அதிகாயமத்திரக்காலுமெல்லாம் பொதிகைபொடங்கிப்போயவிமொ ரல்லதாக்கட்டும் அடாமாடா யென் சொல் தவறா மல்லமோ யின்னே [illegible] கட்டி தூக்குமரத்திலேயித்தி விடவேண் டியதென்று [illegible] சொல்லவுங் கொல்லிபகரகர,

சொல்வீரர்செல்-ராகு-ஜம்-காபி-அடதாளம்.

தூக்குதனிலினை தாக்குவெசமிதோடாலா — பொல்லா
துடிக்குதனைமடியுமிடர்க்குதித்தேபம
முடிக்குமுன் இடமிக்கு திக்திதே [illegible] (தூக்கு)

கடுக்குமிகதனிரக்கில் [illegible] [illegible] துக்கவொ
கறித்தாமிதிருச்சிறு தமக்கவிலவசக்குபிரணியன் [illegible]
கொக்கதுமுட்கிறிதிலையக்குமெக்குறும் [illegible]
காக்கையருக்குலைநமனுலகுக்குசென்று [illegible] (தூக்கு)

சட்டமுடைவனைக்கட்டி வெளியிற்றூதிர் — கட்டல
சாருமுல்லிலுனைநெருமைநக்கிட [illegible] — சட்டுப்பட்
இட்டமுடனிலாம் [illegible] கிதறுள
அட்டர்புனேயெனிக்குதக்கிவிலி [illegible] (தூக்கு)

கல்லவரதியாணதுமிடு [illegible] — பொலலுமு
கற்குதகவும் [illegible] முதிகா — தலைலை
கலைலைதொமகலைரத்தது [illegible]
புல்லுமுத்துமையமெய்யருக்கொதுதலிர்ப்பாச் (தூக்கு)

பொருளிருத்தம்.

புவைடக்தனுதுதெய்தவுயிரும்பலாம்
பலவருமிப்பிடக்கிருவைதுமொபக்கட்டி
கடுக்கத்தறமே தூக்குமரத்திலேத்தி
காலபுரமுபயீரமதுமொமலுரட
இடுத்துனைடனமணிகநத்திசெலல
செலித்திடலெதிலுமீட இருத்தாளர்ச்சியில்
இடைக்கிலவேசமெரல் துளபமாலைமின்னா
மிக்குமுதிவிலிலிருமணிஒளிக்குலிச்செனன்.

வசனம்.

இவ்விதமாக மல்லரானவர் தங்கபடைத்தலைவன் சொற்படி பிரகலாதனைப்பிடித்து இரண்டுகரங்களையுங்கட்டி தூக்குமரத்திலேத்தி காலுமிணைய் விடைவிடாமல் ஆபுகவணக்களலாட அப்போது பிரகலாதானவர் அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தைமௌனமேயகவித்தனுக்குறிக்கின்றபோதுயெம்பெருமானுடைய கடாக்ஷத்தினாலே நெற்றியிலேதிருமண்ணும் தோளிலேதிருத்துளபமாலையுந் தரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றவிதங்காண்க.

பொருளிருத்தம்.

கடிகமிழ்துளபமாலை கனதிருமணியணிந்து
திடமுடனிருக்கும்பாலன் திருமலர்முகத்தைமல்லர்
அடைவுடன்பார்த்துமேங்கி யகத்தளத்தசாரிறந்
விடைவிடாத்திபாதத்தை யேறுவலன்போற்றுவானே,

வசனம்.

இவ்விதமாக பிரகலாதருடைய திருநெற்றியில் திருமண்ணும் தோளிலே துளபமாலையும் அணிந்திருக்கின்ற திருமேனியைக்கண்டமல்லரானவர் ஆச்சரியமடைந்து யெங்கெணுந்தளர்ங்களைக்கண்டமல்லரானவர் ஆச்சரியமடைந்து பிரகலாதனன் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணமூர்த்தியை பின்னும் தோத்திரம்செய்கின்றவிதங்காண்க.

பிரகலாதனன்-தேவாரம்.

ஐயனையகிலலோக மளித்திடு மனையீன்ற
மெய்யனையெனையாள்கொள்ளும் மேதினியளந்தபாதா
துய்யனெய்புவனமேரும் துலங்குசீர்முகில்தன்வண்ணா
செய்யனையுணதுசெம்பொன் திருவடிபோற்றிபோற்றி,

தேவாரம்.

பாற்கடல்துயில்கின்றலேயடிமீதிலேயென்றனையாளும்
காக்கவுன்கடனேயல்லால் கார்வுண்ணமேனியானே,
சேர்க்கையாடிகுற்செய்யும் தீவினைநடுங்கிடாமல்
திற்கமாயெனையாள்கொள்ளும் ஜெயதிருசெங்கண்மாலே,

தேவாரம்.

அண்டர்கள்புகழும்பர மாதிவேதாந்தவேதா
தொண்டர்கள் துதிசெய்சோதி சோதியேபெனையாள்தாதா
கண்டகப்புலிமுன்பட்ட கலைமான்போல்வாடுகின்றேன்
கொண்டலைவ நீவந்தின்னே நீக்குமிங்கையகாருண்மையா.

கண்ணிகள்-திருமத்தியமாவடி-ஆதிதாளம்.

கமலமலர்வதனு கருணைபுரிபெனக்குன்
கழல்தனை நம்பினேன்வோம்ஹரியே
விமலசச்சிதானந்தாவேதாந்தவேதா
வேண்டினேனையாளும்வோம்ஹரியே
ஆயமெனும் மூன்றுடனுடன்வந்தருள்
அளித்திடுமாதிமூலமேவோம்ஹரியே
சுபலங்காரஜெகஜோதிப்ரகாசமய
ஸ்வாயர்னக்கவடிவேவோம்ஹரியே
படிமிசைவிறுண்டா தம்பணிக்குதொழுமன்பரை
பாதுகாத்திடும்பாக்கியனேவோம்ஹரியே
கொடியர்கைபிடித்காட்டி கொடுத்திடவாடிலைந்தன்
கோதரவேலங்கசதரிவோம்ஹரியே
அண்டஜவிராகனுபண்டினேனுந்தனை
ஆதரித்திடுவேவோம்ஹரியே
தொண்டர்புகழ்துவைதுரைகரிவரதனே
தொல்வினைதனைதீர்ப்பாய்வோம்ஹரியே

பொது-விருத்தம்.

செயனுமிவ்வாறுதுதித்தேற்றிப்போற்றிச்
செந்திருமால்திருவருளாசல்மைத்தன்மீதில்
நியமலமாயிப்படிவளவேலங்குலமெல்லாம்
தினகரன்முன்பனியதுபோல்நியங்கிப்போகே
மாயிதுவென்றுசொல்லிமல்லரெல்லாம்
மனங்கலங்கிகடிங்கியங்கிச்சோர்ந்து
கேயமிகுபிரணியருக்கித்தசெதி
நிகழ்த்திடுவோமென்று [illegible]

வசனம்.

இவ்விதமாக செயனும்பிரகலாதனுனவர் ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டறுபகாரிய நாராயணமூர்த்தியினுடைய திருநாமமந்திரத்தை தியானஞ்செய்தபோது கொடியமல்லர்விடுகிற ஆயுதங்களெல்லாம் முறிந்து சூரியனைக்கண்டபனிபோல் நீங்கியதைக்கண்ட மல்லரானவர் கடியுமிதிலடைந்து இனியிவனைகொல்ல நம்மால்முடியாதென்று இரணியனுக்குபோய் சொல்லுகின்றவிதங்காண்க.

கொலைவீரர்சொல்-கண்ணி-இ-ம்-கெனளம்-ரூபகதாளம்.

பாலனைகொல்லுவோமென்றுபடையன்வரும்வந்து
பவுஷகுலைந்திட்டோமேவீரர்களே
ஞாலமுள்ளவரைக்கும்நகைப்புக்கிடமாச்சுதே
நம்மையினியார்மதிப்பார்வீரர்களே
ஜெலமிகுபிரணியதேவன்முன்னேயினிதாம்
செப்பிறுவதெப்படியோவீரர்களே
நலமிட்டேயொழிவெயாடிக்கியடங்கின்ற
உம்பர்கேலிசெய்குவாரேவீரர்களே
எலங்கரிவோரேயிரேழுபுவியெங்கும்
மிதந்கொரயிருகாம்வந்தோம்வீரர்களே
குலம்வேல்கொடைவாள்கள்சுதன்மீதினிலபடாமல்
ஞான்றுதுண்டாய்போச்சுதேவீரர்களே
நிலமுறிலமலைபோலநெருங்கியவீரரெல்லாம்
நிரங்குலைக்கலைந்தாரேவீரர்களே
காலமேதோகவலைநீக்கிவரதன்செய்திட்ட
காரணத்தைக்கண்டீர்களோவீரர்களே

கொலைவீரர்சொல்-தண்டு-கவி.

இரணியதேவாயினையடிதனைனுந்து
சரணமென்றடைந்தோம்தயைசெய்தெங்களை
கருணைவைத்தாள்கொளும்கதிர்மன்னிவிளக்கே.
இரணமுகெங்கள்மேல்சீறிடாமலே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

சரணமென்றெனையடைந்ததைத்தியமல்லர்நீங்கள்
கருணையோடென்றுபர்தங்கடாக்ஷத்திறுலேவாழி.

இரணமென்றெண்ணிப்பேசும் துஞ்சனெப்படையிலேகள்
மரணஞ்செய்திட்டவெந்தவகைதனையுரைசெய்யீரே.

வசனம்.

கேளுங்கோ வாரீர் ராயசாரகரு நீங்கள் வாழும்கடலிற் செழுந்திருவுநன்னும் இரணமாகவிருந்து பெரிதாய்ப் பெரியதர்சனனே பெலவீதம் சம்மதியுஞ்செய்தீர் அதினாலிப்பரம்பெனக்குச் சொல்லுவதன்றீரே.

கோலவீரர்சொல்-விருத்தம்.

விசையில்லிற்செயனைக்கட்டிரோயிழுக்க
வெண்சமர்களத்திற்கொடுபோய்
இரணியசோயமந்திரமன்தாக்கோன்
றியல்பெரபொங்கள்சொல்மொழியை
தரையிசையன்தசகஜென்றியேரயல்
தாழ்வுசெய்மாயன்தன்னுறித்தான்
உரமெருபொங்கள்கெற்றுவிசெய்து
வெழுப்பிடயிர்கொலைசெய்திட்டுத்தணிந்தோம்.

வசனம்.

கேளும்பெங்கள் கர்த்தரே தங்கள் உத்திரவின்படி பிரகலாதனை போர்களத்திற்கொண்டுபோய் தங்கள் நாமதேயத்தை சொல்லச் சொன்னோம் அந்த துதியை மாயனைத் துதிசெய்தான் அதைக்கேட்ட மாத்திரத்திலே நாங்கள் கோபித்துக் கொலைசெய்யத் துணிந்தோம் ஐயனே.

ரணமுகவீரன்சொல்-விருத்தம்.

அணிவொடுபாலன்மீது தொடுத்திடுமாயுதங்கள்
அணியணியாகச்சென்று அவன்மீதில்படாமல்
பணிமுகவீரர்மீதில் பாய்ந்திடப்பத்துகோடி
ரணிகரன்படையிலசுரராசுதர்இறந்தாரையா.

வசனம்.

சுவாமி நாங்கள் கோபத்துடனே ஆயுதங்களையெடுத்து இவன்பேரில் பிரயோகஞ்செய்கிறபோது அந்த ஆயுதங்களெல்லாம் தங்கள் குமாரர்மீதில்படாமல் அவன்பாதத்திலே வலசாரியிடசாரியாகவந்து விழுந்து முதல்வகுப்பில் கின்றசத்புருஷவீரர்கள்மேல்திரும்பிபாய்ப்பில்

பட்டுஉருகிதுடைபொடிந்தவர்களும் இடைபொடிந்தவர்களும் கைபொடிந்தவர்களும் மெய்முறிந்தவர்களும் தலையுடைந்தவர்களும் விலவிலத்து நிலத்தோடு நிலந்தவிக்கொண்டவர்களும் யிப்படியாக கோடி ரணிகரன்வகுப்பில் லக்ஷம்பிரகசசுவீரர்கள் இறந்தார்கள் இன்னம்சொல்லுகிறேன்சுவாமி.

சோதரிங்கன்சொல்-விருத்தம்.

அரைக்குவேன்கேளு மன்னமந்தாமாக
யழிவிலாச்சிறுவனையேற்றி
இரமெதவொள்கெதைபாலடிக்கிடவே
சென்றிமெயுதமுறிந்து
தரைமிசைதனில்விழுந்திரப
பொடிபோல்சிதறிவிட்டது
மன்றியின்றுதனினில்திருமன்னுமாமாலை
யிதுகளைப்பூண்டபுதுமையென்சொல்வோம்.

வசனம்.

கேளும்சுவாமிமுதுபடியும் யிவனைவிடப்போகாதென்று அந்திரமார்க்கமாயேற்றி ஆயுதங்களைவிட்டால் அந்த ஆயுதங்கள் அவன்மீதில் ஒருவழியும்படாமல் முறிந்து அதிரசபொடிபோல் தரையில்விழுந்தது தெரியோடிவிட்டது இதுவென்னவாச்சரியமென்று அவனைநோக்கிப்பார்க்கையில் நெற்றியிலேதிருநாமமும்தோளிலே துளசிமாலையுங் கொண்டிருக்கும் வேடிக்கையைப்பார்த்தால் யெங்களுக்கு பயம் தோன்றிவிட்டது யிந்தபுதுமைகளைநாங்கள் யெங்குங்கண்டதில்லை ஆதலால் தங்களுக்கு அறிக்கையிட்டோம் சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

பரிவுடனேயென்னுடையவீரியத்தின்
பலமிகுத்தபடியாலேபாலன்மீது
நெறியுடையவாயுதங்களானதெல்லாம்
நெருங்காமல்பொடிப்பொடியாய்போகும்மெய்தானோ
வரிவுடையநுதலினிலேதிருமண்மார்பில்
வனதுளபமணிமாலைவந்ததேது
கரியமுகில்மேனியனாகியமாயன்செய
கபடமோயிதையுரைப்பீர்களின்னோரே.

வசனம்.

ஆ-ஆ வோய்மந்திரிமார்களே கேட்டீர்களா யாம்சகாதவரம் பெற்றபடியால் யென்வீரியத்தின்வழியாகவந்த பாலகன்மீதில்விடுத்த ஆயுதங்களெல்லாம் அதிர்சப்பொடிபோல்போனதென்பது ஞாயந்தா ன் நெற்றியிலே திருமணணும் கழுத்திலே துளபமாலையும் வந்ததாண மையாது அந்தமாயன்செய்த கபடமோ இதையறிந்துசொல்லுங்கள் மந்திரிகளே.

முதல்மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

கருத்துடன்வரங்கள்பெற்றுக் கெற்றிக்குவருஞ்சப்போது
திருத்தமாய்கடலில்மாயன் செத்தானென்றுரைக்கிறீரே
பொருத்தமாய்மைந்தனுக்கு புகழ்பெறுதிருமணமாலை
அருத்தமாய்சாற்றிப்போன வசட்டைவிடப்போகாதே.

வசனம்.

கேளும்சுவாமி தாங்கள்வரமடைந்துக்கொண்டு ஆக்ரமித்துவருகின்றபோது அந்தமாயனானவன் கருங்கடலிலே விழுந்துவிட்டான் அதுமுதல் இதுவரையிலும் அவன்சங்கதியெங்குமில்லாமல் போனபடியால் அவன் இறந்தானென்றே யெங்கும்சொல்லி நிர்மாணமாயிற்று இப்போதந்த குழந்தைக்குநெற்றியிலே திருமணணும் கழுத்திலே திருத்துழாய்மாலையும்சாற்றினவனாரென்றால்நாங்களென்னத்தைச் சொல்லுகிறது இனிஅப்பேர்சொற்ற அசட்டையைவிடப்போகாததன் செயலாகத்தானேயெல்லாம் தாங்களேகாணப்போறீர்சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

பொரிந்திலங்கென்மகன்நெற்றியில்திருமண்
போட்டிடுங்குணமிலாத்திருடன்
செரிந்துவந்தெங்கோடிப்போர்மிகச்செய்துமே
ஜெயித்திடத்திறமையுமுண்டோ
வருந்தியேதோத்திரஞ்செய்திடும்பயல்தனை
வைப்பதும்தப்பிதமினிமேல்
உரம்பெருமுயர்மலைமீதினிலேத்தியே
உருட்டிடச்செய்குவீர்மந்திரி.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிகளே கள்ளனைப்போல்வந்து யென்குமாரனுடைய நெற்றியில் திருமணசாற்றிய திருடன்யென்னெதிரில்வந்து ஜெயிக்க திறமையுண்டா யில்லை ... யினிவிடுவது ஞாயமல்ல ஆகாயத்தை அளாவிஉயரம்பொருந்தியமலை மீதிலேத்தி மணிக்கயிற்றினால் கட்டியுருட்டி விடச்சொல்லுங்கள்மந்திரிகளே.

மந்திரிகள்-மல்லருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கொலைத்தலைக்கஞ்சிடாத கோடியவீரர்களேகேளிர்
நிலைபொருமணிகயத்தால் நெரிக்கியேயிறுக்கிக்கட்டி
சிலைசெறைதவேல்சூலத்தால் சின்னபின்னமதாய்க்குத்தி
மலைதனிலேத்தியந்த மகனையுருட்டுவீரே.

வசனம்.

ஆ-ஆ வாருங்கள் கொலைவீரர்களே பிரகலாதனை மணிகயத்தினாலேகட்டி வேல்சூலத்தினாலேகுத்தி மலைமீதிலேத்தி உருட்டிவிடுங்கள் மல்லரே,

மல்லர்சொல்-கவி.

அனலைப்பட்டியே யறிவிலாச்சிறுவனை
மண்புவியதிர்ந்திட மலைதனிலேத்தி
திண்புயமிரண்டையும் சேரவேகட்டி
பண்பொடுருட்டி யிப்பதிவருவோமே.

மல்லர்-பிரகலாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தடுத்தெதிர்பேசும்பொல்லாத் தருகலையப்பலவாடா
கடுத்திடயுனைபிடித்துக் கனயுயர்மலைமேலேத்திப்
பிடித்திருங்கையுங்காலும் பெருமணிக்கயத்தால்கட்டி
யிடித்துனையுருட்டிமண்டை யுடைபடச்செய்வோம்பாராய்.

வசனம்.

அடா வாடா பிரகலாதனே உன்னுடைய தகப்பன் சொல்லியவார்த்தையைக்கேளாமல் தடுத்துப்பேசும் துரும்பர்க்கப்பயலே இப்போது உன்னைபின்கட்டு மடலாகக்கட்டி இக்கம்பமேலேத்தி உருட்டிவிடும்படி உத்திரவுகொடுத்திருக்கின்றார்யெதிர்பேசாமல்வருவாயிறுவா.

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்.

வருவதற்கோவொரு தடையுமில்லைவீரவசார்களே
யென்வினைப்கெட்டுப்போரீர்
மருவுதிருமணியார்பனருள்பொரதமடையர்களே
வுங்களுக்கென்மதிதானினம்

கருவுருவினைப்பையிடவேரார்ருாயங்
குனவிலுமேகடவாதகண்டிப்பாக
திருகுரைசொல்லாயவிதொவருகின்றேன்யான்
செய்தெக்கடைகடைனெல்லாம்செய்திருடோ.

வசனம்.

கேளுங்கள் மல்லர்களே இதோவருகிறேன் நீங்கள்செய்கின்ற ஆக்கினைகளைச்செய்யுங்கள் டுல்லரே.

பெரனு-விருத்தம்.

கைபொடுரெயுந்சேர்த்து கயத்திறைவிருக்கெக்கட்டி
வெய்யதோர்மலைமேலேத்தி விருப்பமோடுருட்டும்போது
வையமேமுழுதுண்ட மணிவிரவன்றை கண்ணை
ஐயனேயென்று துன்ப மாற்றுவரன்போற்றுவானே.

வசனம்.

இத்தபிரகாரமாக மல்லரானவர் பிரகலாதனைப்பிடித்து மணிகபத்தினால் கையுங்காலையுஞ்சேர்த்து இருக்கிக்கட்டி ஆயிரம்யோசனை அகலங்களமுள்ள மலையின்மேலேத்தி உருட்டுகிறபோது பிரகலாதனிடத்திஞ்செய்கின்ற விருங்கரண்க, பிரகலாதன் மூர்த்தியினுடைய மந்திரத்தைதோத்திரஞ்செய்கின்ற விதங்காண்க.

பிரகலாதனன்சொல்-கொச்சகம்.

பரவுந் ரைபாற்கடலில் பன்னகமேல்விழிவளரும்
முராஹரியேமதல்தோர் மூலமணிவிளக்கே
உரமுடையமல்லரென்னை யுபர்மலைமேலேத்திமேதா
கடகடவென்றுருட்டுகிறார் காருண்யகுணாகரனே.

பிர்கலாதனன்சொல்-சரு-இ-ட-சாமா-அடதாளம்;

ஆதிவேதமுதலில் ஜோதியாய்நின்றிடும்
ஹரிநாராயணனே
அரக்கமல்லரெனையிறுகிகட்டிமலைமேல் இந்த
தட்டோர்நாயகனே
ஆச்சரியமறியேனே இதென்று.
மாச்சல்லியங்குறியேனே உந்தை
அருளோசஅஷ்டாக்ஷரப்பொருளையிந்த உந்தன்
தாள்கொள்ளும்மாயவனே ஜோலாவங்

நீதியில்லாசமூடமல்லரெந்தனைக்கொல்ல
நெருங்கூசதித்தாயமோ பொல்லா
நிகண்ககயெங்களைப்பேர்ருட்டிட
சேர்செய்திவ்வுபாயமோ இந்த
நிலமெங்கும்புழியாதோ இராஜதத்
ருல்மங்கைமழியாதோ திவ்விய
நீலமுகில்மேனியாஜாலமின்னுமே னெங்கும்
நிறைந்தபரஞ்சுடரே (ஆதிவேத)
காலனையப்போல்கடித்தவிள்பிடித்தென்மேல்
செற்றுநின்றாயபயனே இந்த
கசடர்கையினிலென்னைகாட்டிக்கொடாமலேநீர்
காருங்கடலத்தைமயனே உம்மை
கதியென்றடைந்தேனே யென்னை
கர்ப்பதுன்கடன்தானே உந்தன்
கஞ்சமலர்ப்பதத்தைக்குஞ்சமொன்றேயண்டிநீதன்
கருணைசெய்கற்பகமே (ஆதிவேத)
விண்ணவர்கட்கமுதத்வுண்ணும்படியளித்த
விமலகாவிதாநந்தனே மல்லர்
விரவினிலென்னைகொலைபுரிவோமென்றலையரார் இந்த
விஜயந்தெய்தாவென்கனே சாவிகள்
விதம்விட்டப்பாம்போயோ இதெல்லாம்
மந்தங்கெட்டப்படியாயோ
விருதாகலவைநகரிவர்காவுஞ்செயலல்லால்
வேரில்லைபார்ப்புவிமேல் (ஆதிவேத)

பொது-விருத்தம்,

மல்லரிக்கவிதமாகவைந்தன்தன்னை
மலைமிதிலேத்திமணிக்கயத்தாலகட்டு
கல்லுநெடிமுள்ளுகளுக்கிறைனியென்று
கடகடவென்றுருட்டினர்சாணந்தவேளை
குல்லைமணியணியுரர்பனைகுளிருலே
குழந்தைதனக்கோர்வழிவுய்ப்பட்டிடாமல்
மல்லிகையில்மலர்மெத்தைதயப்போல்பாலன்
மகிழுவான்ஹரிபுகழ்தைப்புகழுவானே.

35

வசனம்.

இப்பிரகாரமாக மல்லரானவர் பிரகலாதனைக் கட்டியுயர்ந்தமலை மேலேற்றி உருட்டினார்கள் அக்கணையில் நாராயணமூர்த்தியுடை யருளினாலே குழந்தைக்கு யாதொருவடிவும் படாமல் அடிவாரத்தில் மல்லிகைமலர் மெத்தையின் [illegible] பள்ளிகொண்டது போல ஸ்ரீமந் நாராயணனை அர்ச்சனை செய்கின்றதிருக்க [illegible]

தரு-இ-ம்-[illegible]-அட்டதாளம்.

நாதனேயுன் பாதம்பணியப் பயந்தானோ பிறவிச்சமோ ஐய்யா (நாத)
வேதனையளித்திடும்போதென்னிலைவிநோதகமலப்பாதனே லக்ஷுமி
அண்டர்பணியுமெழில்கொண்டல்வண்ணனே இந்த
அண்டர்செய்யுங்கொடுமைக்கண்டையிலவந்தாளும் (நாத)
யென்னெருமுனதுசெய்பொன்னடியைமறவா
இன்னமுதவுபிரசன்னகோவிந்தஹரி (நாத)
கரிதான்முறையிடவந்தரிதமுடன்காத்திடும்
கிரதாகலவைகிரிவரதாவரமருளும் (நாத)

மல்லர்சொல்-விருத்தம்.

பலமதில்மிகுந்தவீரப்படைத்தலைவர்களே கேளீர்
மலையதின்மேலேத்தியிக்கமைந்தனையுருட்டினோமே
இலைபொருமடிவாரத்தில்நித்திரைசெய்தெழுந்தவன்போல்
மெலிவின்முகங்களித்துயிருக்குமாறென்னசொல்வேன்.

வசனம்.

ஆ-ஆ இதென்னவாச்சரியம் இக்குமைந்தனை உச்சிமலையில் கட்டி யுருட்டிவிட்டோம் மல்லர்களாலும் முனிகளாலும் தப்பித்துக்கொண்டு தேகத்தில் ஒருவடிவும் படாமல் அடிவாரத்தில் வந்து பஞ்சணை மெத்தையின்மேல் நித்திரைசெய்தெழுந்தவன்போல முகங்களித் து யிவன் இருக்கின்ற வேடிக்கையை நாமென்னென்று சொல்லுவோமா மல்லரே.

யானைமுகரூன்சொல்-கவி.

வீரரெல்லாம் விரைவினில்சென்று
இரணியனெனுந்தேவனார்முன்னே,
கோரதர்கண்டவிந்தமைக்கெல்லாம்
சீரதாய்யாவும்செப்புவோமே.

மல்லர்கள்-இரணியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐயனே போற்றி போற்றி அரியாதசிறுவன்றன்னை
பையவே மலைமேலேத்தி படபடென்றுருட்டிவிட்டோம்
செய்யநல்லடிவாரத்தில் செங்கதிருதயம்போலே
மெய்யனே வீற்றிருக்கும் வேடிக்கையென்னசொல்வோம்.

வசனம்.

சரணம் சரணம் சுவாமி தங்கள் உத்தரப்படிக்கு பிரகலாதனை கொண்டுபோய் மணிக்கயிற்றினால் கைகால்கட்டி உச்சிமலை மேலிருந்து உருட்டிவிட்டோம் பொம்மைபோல் ஒருவடிவும் படாமல் மலையடிவாரத்தில் வந்து ஒன்றுமறியாதவனைப்போல் பஞ்சணைமெத்தையின்மேல் சயனித்துக்கொண்டிருப்பதைப் போல படுத்திருக்கின்ற வேடிக்கையை நாங்களென்னசொல்வோம் அந்தவதி சயத்தை தங்களுக்கு சொல்லவந்தோம் சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

மலைதனிலேத்தியென்மைந்தனையுருட்டியும்
மாளவுமில்லையெனச்சொல்லும்
நிலையிலாமல்லரே நிகழ்த்துகின்றேன் கேள்
நிலமதில்வாழும் வெட்டியர்களை
பலமதாயழுத்தப்பறித்திடுங்குழியில்
புகைவிதகட்டைகெய்யினையும்
சலசலனக்கொட்டி நெருப்பதைமூட்டித்
தனையனையதிலெடுத்தெறிவீர்.

வசனம்.

கேளுங்கள் மல்லர்களே யென்குமாரனை நீங்கள் மலைமேலேத்தி யுருட்டியும் இறக்கவில்லையா நல்லதாகட்டும் இதோ ஒருயோசனை சொல்லுகிறேன் நீங்கள் வெட்டியர்களை வரவழைத்து ஆயிரம் யோசனை அகலமாக ஆழமுள்ளதாக குழிகளைவெட்டி அதில்பலவித கட்டைகளையடுக்கி நூறாயிரங்குடம் நெய்களை சலசலவென்றுகொட் டி அனலைமூட்டி அதிலிவனையெடுத்தெறியுங்கள் மல்லரே.

மல்லர்சொல்-தண்டு-கவி.

உலகினில்வாழும் வெட்டியர்களை
இலங்கியகொலுமுன் இங்கணம்வருவீர்.

ஒட்டர்வருகிற-வெண்பா-விருத்தம்.

பண்படட்டவில்கசெல்லசம்பரிவிட்டனரித் துக்கர்க்குங்
விண்பட்டதேவர்குழும்விரணியன்செகர் துரம்பாக
மண்வெட்டிதட்டுங்கூடைமருங்கெட்டபாரைசோல
உண்பட்டவொட்டரெல்லாயோடிவெவருகின்றாரே

வசனம்.

அகோ தெய்வ் என்றால் மூலோகத்துக்கும் அதிபதியாய் விளங்கிய இரணியன் கொலுவுக்கு வொட்டர் வருகின்ற விதங் காண்க.

தரு-இ-ம்-பயரவி-ஏகதாளம்.

ஒட்டரிதோவந்தரர்பாருமே
கைபைநீவரங்கிவிசிக்கொண்டுதெங்கிசெகொண்டு (ஒட்)
தட்டிமண்வெட்டிகுத்திகெட்டபாரை
சதிர்தாய்தோளில்தானெடுத்துக்கொண்டு
மட்டிபோடரகோடசகிறுமவெட்டியதை
பார்க்கமித்தாக்கவேலிசெய்வோமென்று (ஒட்)
சட்டமதாகவேசாரயசாடியை
தலைமிதாயதைதசாய்த்துமேகுடிபோம்
திட்டமாயகூலியைத்தான்தரவேண்டும்
சேற்போமேமேலாசம்பரம்மேனசொல்லிம் (ஒட்)

ஏதன்பொடுபெண்டுபிள்ளைகளுடனும்
சிறக்கவேகாலகட்டளைக்கழித்து
இன்முடன்கவிவாணர்தன்பதத்தை
யேத்துவோமன்பாயைப்போற்றுவோமித்தரை (ஒட்)
காவிமலர்வாவிசோலைகளுஞ்சூழும்
கலைமாநகரினிலென்றும்வாழும்
பூவின்மகளையுறமதில்வைத்திடும்
போற்றிக்கரிவாதனைப்பூஜித்திடும் (ஒட்)

ஒட்டர்சொல்-துணடு-கவி.

கும்பிடுகின்றோங்கோநிலாதேவே
அன்பொடெங்களையழைத்திடுஞ்சேதி
யின்பமுற்றிட்டேவயினியதையுரைத்தால்
தென்புடசெய்வோம்சித்தமாம்படியே.

மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

ஒட்டரேசொல்வேன்கேளீரொருகொடிதனிலேநீங்கள்
மட்டிலாக்குழியைவெட்டிமருவுங்கட்டைகளடுக்கி
திட்டமாய்செய்களுக்கிச்செரியமுலனலைச்சுட்டு
துட்டசெயலைநெருப்பில்தூக்கியேயெரிகுவீரே

வசனம்.

கேளுங்களடா வொட்டரே நீங்கள் அரைநொடிக்குள்ளாகஆயிரம்யோசனை அகலங்கள் ஆழமுள்ள குழிகளை வெட்டிசந்தனம்தேக்குகுங்குமம் பலாகமுதுபெயின்றும் மரங்களை வெட்டி அதிலடுக்கிதகுந்த செய்களைக் கொட்டி வடவாமு காக்கினியை போலேநீகளை மூட்டி துஷ்டப்பயலாகி பிரகலாதனை தள்ளி விடுங்கள் வொட்டர்களே.

ஒட்டர்-குழிவெட்டுகிற-தரு-இ-ம்-மத்தியாவதி-அட்டதாளம்.

வெட்டிறொட்டர்குழிதோ வெட்டுறொட்டர்
கட்டளையின்படி
வெட்டினோர்திட்டமாய்
சட்டமதாகவே (வெட்)
தட்டும்மண்வெட்டியால்
ஆயிரம்யோசனையகலங்களாழம்
அளவுங்கொஜ்கோல்கொண்டுதளப்புகளாலே (வெட்)

பூமியெங்குமதிரபெருப்புகளுஞ்சித்ர
புரைப்பரரைகளை தட்டிவிரைப்பரைகளையெர்ட்டி (வெட்)
எட்டிபார்த்தவர்களிசல்குலைவாளறு
யெங்கிகித்திரைகளிலசோங்கிசொக்கியெவிழ (வெட்)
கலவயிலில்லைதரும்பரிவரதநடிவா!
கருவைமைந்தனுக்காகயிருதர்சொற்படிக்குழி (வெட்)

ஒட்டர்சொல்-கவி.

விருதமல்லர்களே நீங்களிசழ்த்திப்படியேநாங்கள்
அரிதம்தரகவேதான்தோண்டியக்குழியைப்பாரீர்
பிரியமாய்க்கட்டைமுட்டைபெருங்குடகெய்கள்விட்டு
எரிதனல்மூட்டியந்தயினனையெரிவோம்வாரீர்

வசனம்.

கேளுங்கள் வீரமல்லர்களே தங்கள்ராஜர்ன் உத்திரவின்படி ஆயிரம்பேர்களை யகலம் விகளம் ஆழமுமுள்ள குழிவெட்டியாச்சுது இதோபாருங்கள் இனிமேன் தாமதம் அதற்குத்தகுதியாகியகட்டைகளும் நெய்களும்கொட்டி வினாதற்குமுடையபிரகலாதனை அதில்யெடுத்துயெரிப்போம் வாருங்குரமல்லரே.

படைவீரமல்லன்சொல்-விருத்தம்

இப்பெருங்குழியைப்போலே யெங்குராம்கண்டதில்லை
செப்பராய்வீசரோளும் சேர்த்திடுங்கட்டையெல்லாம்
நெரப்பெனயெடுத்துப்போட்டுக் குடங்கள்நெய்களைவாருத்தி
தப்பனவோடிநீங்கள் தீதனைமூட்டுவீரே.

வசனம்.

ஆ ஆ இவ்வளவு ஆழமுநீளமுமுள்ள குழியை நானெங்கும் கண்டதில்லை அந்த பிரகலாதனுக்கு இதிலேதான் முடிவோசாரி நாம்சேர்த்துவைத்திருக்கின்ற கட்டைகளை அதில நிறப்பி சாடிசாடியாயிருக்கின்றது குடநெய்களையூத்தி ஆரசம் இகொழுத்துமுட்டும்படி நியைமூட்டுங்கள் மல்லரே.

வீரமல்லர்சொல்-தண்டகவி.

ஐயனேயுந்த ஜக்கினைப்படியே
மெய்யனே நியை மூட்டிகோமையா.

மல்லர்சொல்-விருத்தம்.

தாட்டியாயுனையிப்போது தணல்குழிதனிலேதள்ளி
வாட்டியேவிடுவோம் வல்லவுன்தந்தைபேரை
போட்டிசெய்யாமலிப்போ புகழ்ந்துநீடெழுந்துபோற்றி
மேட்டியென்றுரைப்பையானால் மென்மேலும்வாழ்வாயப்பா.

வசனம்.

அப்பா பிரகலாதனே யென்வீணாயிந்தநெருப்பில் மடிந்துபோய்விடுகிறாய் வேண்டாம் இனிமேலானாலும்போகட்டும் இனிஉன்தந்தையினுடையநாமத்தை சொன்னதேயானாகில் இன்னம்பலகாலம் பலகாலம் வாழ்வாயப்பா பிரகலாதனே.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

அப்பனென்றிடுமாதிநாராயண
நடிகளென்முடிதனிற்சூடி
துப்புரக்கபடஞ்சகினகளைச்செய்திடுந்
துரோகியைதுதிக்கவாய்வருமோ
யெப்படியாகிலும்யெம்பெருமான்செயல்
யெனெனையிரட்டுரீர்வீணாய்
ஒப்புரநீங்கள்சொல்வார்த்தைகள்தனக்கு
ளுள்படேனெள்ப்ரமாணமுமே.

வசனம்.

கேளுங்கள் மல்லர்களே சகல உலகத்தாருக்கும் அப்பனாகியநாராயணனுடைய திருவடியடியேன் முடியிற்சூடிக்கொண்டு கபடயிருதயமுடைய இராக்ஷதனை சொல்வதற்கு என்னுவிசையுமா ஹரிஹரியெப்பேர்கொற்ற துன்பங்கள் வந்தபோதிலும் யெம்பெருமான்செயலேயன்றிவேறொன்றில்லை நீங்கள் யென்னசொன்னபோதிலும் யென் உள்ளத்தில் யெள்ப்ரமாணமுங்கொள்ளாது மல்லரே,

மல்லர்சொல்-விருத்தம்.

வடவன்லபோலேநியை வளர்த்தியகுழியிலுன்னை
இடமுடனிருக்கிக்கட்டிச் செண்டுபோலெடுத்தெறிந்து
உடல்தனைப்போக்கீராய் வொருநொடிதனிலேசெய்து
தடமுருமன்னன்முன்போய் சாற்றுவோம்ஜெயித்தாக,

வசனம்.

அடாபாதகா வீரமல்லரே யென்மகனா னதுர்மார்க்கமானவார்த் தைகளையெல்லாம் பேசுகிறான் வடவாமுகாக்கினிபோல வெரிகின்ற அக்கினிகுழியில் யிவனை தூக்கியெறிந்து அலறஅலறக் கோகசெய்து நம்முடைய தகப்பனுக்கு பேரச்சொல்லி விடுவோம் மல்லரே.

தரு-இ-ம்-நீலாம்புரி-அடதாளம்.

பாலனைநெருப்பினில்பாதகமல்லர்கள்தள்ளுறாரே
பாரில்வாழ்ம்பர் வருமப்பார்த்தமனமகிழ்ந்துள்ளுறாரே
செயமெனவே தேவர் சித்தர்கணங்கள் கூட்டமாய் நிறாரே   நிலர்
நிதியினை தானவர்விட்டெவிகொண்டுவேடிறாரே
கேமதமாகவே ஆரிசங்குட்கையைப்பற்றிட்டார்சே   (பாரே
நெருப்பெங்குமுபர்வளம்பரப் பொங்கும்மெழும்பவேயெத்திட்
வடவனல்போலவே அடிகொண்டநெருப்பினேறுக்கிறாரே அழுது
மாமுனிவோர்களும் தாமரைகண்ணன் சீர்பாடுகிறாரே
அடிமுடியளவிடாபரனந்தபூரண அமலனே   நினைக்
தன்புடைபானந்தவாரியிலாழ்ந்திடும்படியே னை
வான் தரும் செங்குவில் சக்ரமேந்தியகைய்யனே   இந்த
மண்ணினில்வாழும்வுயிர்க்குயிராய்மெய்யனே
அன்பரிடத்தினிலின்பமாய்பொருந்தியிசேர்திடுயே   இந்த
அனல்வசூழவெருமீதில் கனலகின்றதென்னுடுபத்தியே
இன்பமும் நான்பமுமின்பாதகமல்லர்மலேவருண்டேச்   இந்த
தொல்லைநெருப்பினில்செல்லுதல்போலவேகுவர்குண்டோ
பொல்லாதபாதகமல்லர்கள்கையில்சிக்கினேனே   சிக்கி
புழுக்கமுழுவுங்காவென்னகுரைகள்செய்தேனோ
கல்லாதர்பெருள்ளம்சொல்லர்தகோர்தண்டபாலகியே   சங்கு
சக்கரனேபரிபூரணனேவைகுந்தாகருமே
அண்டமும்வான்முமன்றாகிமிழ்ந்தருளிப்பாயனே   நின்ற
அகிலமும்புவனமும்பாலனும்வும்மாய்கர்த்தருள்மாயனே
தொண்டர்புகழ்ந்திடும்விண்டலநீர்போல்குளிர்ந்துதே   சலம்
தோய்ந்தமுழுதிலைமையாய்த்தவர்மேரவின்பம்வளர்ந்துதே.

பிரகலாதனன்சொல்-கொச்சகம்.

மாம்லனின்மகன்மருகும் மாதவனேபுத்தனிரு
தாமரைபெற்பர்தம்மைதசார்க்கேதன்தனையன்றன்மேல்
நேமமொடுமல்லரிடும் நெருப்பதனைக்குளிர்க்க
சோமனைப்போலாக்கிவிடுஞ் சோதியனிவிளக்கே.

தேவாரம்.

வேதனையளித்ததாதா விமலசாரங்கபாணி
நாதனேயெனையாள்கொலுதும் வசுதியுமூழுமேதா
நீதுசெய்பாக்கருணையில்கொக்கினேனென்றிறனே
மாதவர்ஹரிகோவிந்தா வந்தெனைரக்ஷிப்பாயே.

பிரகலாதனன்சொல்-தரு-இ-ம்-சவுராஷ்டிரம்-ரூபகதாளம்.

ஆதிமூலமோநுந்தன்னடைக்கலமென்றடைந்தேன்
அடியேன்குறை தீரவருவாயே முராரியே முராரி   (ஆதி)
சேர்திங்கள்வினைக்கேசெழுக்கையேயெங்குமபுரே
துரையேபருங்புரிவாய்வசந்தருவாய் முராரி   (ஆதி)
என்னுருமுன்பாதமதையேற்றிதொழுதேனடியேன்
யின்பமுடனன்பர்பணிபீசாவெங்கடேசா முராரி   (ஆதி)
வல்லோர்புகழ்ந்தலைநிரைதாரம்குள்வாய்
வாசுதேவ ஜகதீசா பிரகாசசர்வேசா முராரி   (ஆதி)

பொது-விருத்தம்.

அண்டமளாவிப்கனலும்மவியந்தீராய்
யலர்தடம்போலாயினதன்பாயபரனை
விண்டுருவிற்றெழுந்தாகசமீதிலேஷி
விஷ்ணுதனைபூஜைசெய்துவிருக்கும்போது
அண்டயல்லர்கள்மெய்யுந்தெண்டுவோடி
துரையிரணியர்க்கிந்தநாம்சொல்லவேயென்று
தெண்டனிட்டெயடிபணிந்துங்கரைகோக்கி
செலுவார்மன்னனுக்குச்சொல்லுவாரே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக ஆகாசத்தை யளாவிய அக்கினியானது பிரகலாதனைத் தன்னிமாத்திரத்திலேதாமரைதடாகம்போலாயினது அத்தடாகத்தில் பிரகலாதனுன்வர்குளித்து கரையேறிவந்து இருகரங்களை தரித்துக்கொண்டு துளசிமாலையை மார்பிலேயணிந்து ஸ்ரீமந்நாராயணமந்திரத்தை பஜனைசெய்து கொண்டிருக்கின்றதைக்கண்ட மல்லர்ாளவர்பயந்து பெரும்ஓடிவோடி இரணியனுக்குச்சொல்லுகின்ற விதங்காண்க.

மல்லர்சொல்-விருத்தம்,

அக்கினியாலும்பிள்ளைக்கவதிகளொன்றுமில்லை
இக்கணம்வேடிக்கைவந்தோம்பின்னதான்செய்வோமின்னம்
திக்கெலாம்புகழுமுக்கண்சிவனுக்குடலிலொன்றும்
ஏதங்கவேயில்லையையாசாற்றினேனுமறிந்திடீர்,

வசனம்,

கேளுமையா சுவாமி தேவரீர்சொன்னபிரகாரம் உமதுபுத்திரனு கிய பிரகலாதனைக் கொண்டுபோய் அக்கினிகுழியிலே தள்ளினோம் அப்போது அவன் தாமரைக்குளத்தில் முழுகியெழுந்த கலாவினை யவனைப்போல விருக்கின்றான் அதைகண்டு நாங்கள் பயந்தோடிவந்து உமக்குசொல்லவந்தோமையா சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

தீயிநெருப்பினிலேபோட்டு மிதக்கவுமிலையாபாலன்
பரிவொடுன்னைவிதன்னைப் படுசிறைதனிலடைத்துப்
பெரியபுவியைத்தாங்கும் பாம்புகள்தனையழைத்து
திருகவில்லாயலைந்தன் சேயன்மேல்விடுகுவீரே.

வசனம்.

அடாமல்லரே நீங்கள் அக்கினிகுழியில் தள்ளியும் அந்த அக்கினியானவன் வஞ்சனைசெய்து விட்டானல்லவா நல்லதாகட்டும் பின் புவிசாரித்துக்கொள்ளுகுவேன் அதுவரையிலும் அந்தகனவி யென்பவனை சிறையிலடைத்துவிட்டு நீங்கள் பிரதிமியை சுமக்கானின்ற அனந்தன் சங்குபாலன்குளிகன் கார்க்கோடகன்வாசுகி பதுமன்முதலாகி அட்டநாகங்களை வரவழைத்து பிரகலாதனன்பேரில் விட்டுக்கடிக்கவிடுங்கள் அந்தவிஷங்களேறி க்ஷணத்தில் இறந்துவிடுவானல்லர்களே,

மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

கடாமணிகளைகைக்கொண்டு சர்ப்பங்கள்தலைபிடித்து
முடாக்களிலடைத்துக்கோழி முட்டையைகொடுத்துக்காக்கும்
பிடாரனேதான்பாம்பு பெட்டிகளெடுத்துக்கொண்டு
சடாலெனகொலுவுக்கிப்போ சமுகமில்வருகுவாயே.

வசனம்.

அடா யாரடா பிடாரனே அகிலத்திலுள்ள சகலசர்ப்பங்களைபிடித்து முடாவிலடைத்து கோழிமுட்டைகொடுத்துவளர்த்துவைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற பாம்பு பெட்டிகளையெடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரம் வோடிவாடா.

பிடாரன்வரும்-பொது-கவி.

ஜெகஜாலமோகனம் திங்கானமாரணம்
வகையுள்ளமூலிகை மைசிமிழ்யெடுத்து
நிகரானஅஷ்டநாக கங்களைகொண்டு
தகவாகயிரணியன் சபையில்வந்தனனே,

வசனம்.

இவ்விதமாக பிடாரனானவன் அஷ்டநாகங்களை யெடுத்துக்கொண்டு ஸ்தம்பனம் மோகனம் மாரணம் வசியம்சோட்டியமென்னும் மந்திரவாதியாயிருக்கின்றவர்களை ஜெயித்து விருதுகளைப்பெற்றுக் கொண்டு பிடாரன்யிரணியன் சபைக்குவருகின்ற விதங்காண்க.

தரு-௩-ம்-தன்னியாசி-யேகதாளம்.

பாம்புபிடாரன்வந்தானே-யிதோ-பாம்புபிடாரன்
வேம்புசென்னலந்திவோர்கள்தனைக்கொண்டு
தீம்புசெய்மந்திரர்தனைவிண்டு (பாம்பு)
கொச்சிமலையாளங்கோலாண்டிலவி
கொங்கணர்வங்கணர்காடும் செரும்
மச்சம்ராட்டம்விராடம்மரிகா
மார்க்கமைசேபாஞ்சப்பிடி பாரும்
கட்செவியைகையிலெடுத்தாடுவேன்
கணமான்குளிகைகளைகூட்டுவேன்
இச்சையுள்ளோரின்பமைநீட்டுவேன்
யென்னுக்கனமென்றுபெருங்குன்றதைகின்றயிதோ (பாம்பு)
எதித்தாம்கிரவாதிகளைக்கண்டால்
வேர்க்கிதவித்திடசெய்வேன் மோடி
யெவர்வைத்தாலும்பின்வாங்கிடாமல்கையால்
யெட்டிப்பிடித்தழைதையவேன் வெகு

குறிஞ்சஜாலகர்க ளொடி மையிலைக் னுமேவன்
கனமர்னமே வாருவகைகயைச்சோல் லுமேவன்
அறிந்திடுவெருட்டிச்சாத்திலையிமெல் லுமேவன்
தொப்புணயிப்பெருஞ்சம்பமொழியிதேர (பாய்பு).

பஞ்சலக்ஷணவித்ராணகாவிய
பாகவதாடிநாடி புகழ்
பலவிலக்கண நூல்கவிவாணர்தம்
பண்பைமிகவுங்கொண்டாடி
வஞ்சகம்பேசியேவாணனை நாவிக்கும்
வாய்மதத்தால்தன்னைத்தானே பூவிக்கும்
பஞ்சைகளுக்குப்பிரக்கவேபோஷிக்கும்
பாகன்கலவயின்றியர்களருளினுல் (பாய்பு)

பிடாரன்சொல்கவி;

உலகினில்விம்பேசிநெருக்கியும்பாகளவும்சகாக்கி
நில்பெரியாசனிந்குமிலையிடி போற்றிப்போற்றி
இலயிமெனாவின் பண்ணையெந்தனையழைத்துமேநி
தலைவிகேமையுமிழ்ந்துவாயவுந்துரைசெய்விரே.

வசனம்

சரணமசரணம்சுவாமி அடியேனை அழைத்தவி பரம்தெரியசொல்லும்சுவாமிகளே

மல்லர்சொல்-விருத்தம்

அடித்தெதிர்பேசும்பொல்லாதுன்மார்க்கப்பயலைமன்னன்
மடித்திடவேண்டுமென்று மதித்துனைவரவழைத்தார்
படித்தனிலிருக்கும்விட பவவிநாகத்தாலே
கடித்திடச்செய்துமந்த காளையைக்கொன்றிடேயே.

வசனம்.

அடா பிடாரா யெங்கள்தேனுருடைய குமாரனுன பிரகலாதனென்னும் துன்மார்க்கபுத்திரால் யெதிர்த்துப்பேசியபடியால் உன்னைவரவழைத்து அநேகநாகங்களையும்விட்டு கடிக்கச்செய்து கொல்லும்படி உத்திரவுகொடுத்திருக்கிறார் சீக்கிரமாக நாகங்களை அவன்மீதில் விடுவிடு பிடாரனே.

பிடாரன்சொல்-கவி;

பாலகாயுந்தன்தந்தைப் பதம்தைத்துதிசெய்யல்லால்
ஆலகாலத்தனப்போலே யனேகநாகங்களெல்லாம்
சாலவேயுன்மேல்விட்டு ஜாடியேகடிக்கச்செய்வேன்
கோலங்காட்டாமல்நீதான் கொப்புனுடைசெய்வாயே.

வசனம்.

அடா பிரபுயிலே யென்னுடைய சுருபம் உனக்குதெரியமாட்டாதோ இப்பவும் உன்தகப்பனுடைய நாமத்தை தியானஞ்செய்தாலசத்து யில்லாவிட்டால் ஆலகால விஷங்களையுடைய நாகங்களையுன்பேரில்விட்டுக் கடிக்கச்செய்து கொன்றுவிடுவேன்சொல்லடாசொல்

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

கொப்பெனவெழுந்துவந்து கோபித்திடும்பிடாரா
அப்பன்தன்செயலில்லாமல் யாதுவகையாதும்ன்மேல்
குப்பென்றுசீறிமீறுங் கொடியநாகத்தையென்மேல்
தொப்பென்றுபோட்டிட்டாலும் சோதிமாலடிவிடேனே.

வசனம்.

கேளும் பிடாரனே நீயென்னிடத்தில்வந்து யென்கோபித்துக்கொள்ளுகிறாய் யெல்லாம் அப்பனுடைய செயலேயன்றி வேறொரு அணுவும்சையாது யென்பேரில் குப்பென்றுநாகங்களைபோட்டபோதிலும் திருமாலைமறவேன்.

பிடாரன்சொல்-விருத்தம்.

பேழையிலிருக்குமெம்பெரியநாகங்களேயும்
பெருந்தபடமெடுத்துவெகுண்டுச்சீறி
தாழ்வதிலாமலேதனையனைக்கடித்துச்
சவிதியில்விஷத்தலைக்கேறி
கோழைதன்வாய்தனில்கொப்பளித்தெதரிடக்
குதிகண்தெரிடமண்மேல்
வாழைபோல்பூமியில்வீழ்ந்திறந்திடவுமே
வல்லுயர்க்குவீரிப்போமே,

வசனம்.

கேளுங்கள் நாகக்கூட்டங்களே நீங்கள் பேழையைவிட்டு நீ யோங்கி படமெடுத்து இந்தச்சிறுவனைக்கடித்து விஷத்தைக்கக்கி வெ ழைந்தன்றைப்போல் பூமியில்விழுந்து மிறக்கும்படி அவன் உயிரை வாங்கிவிடுங்கள் நாகங்களே.

நாகங்கள்படமெடுக்கும்-தரு-இ-ம்-மாஞ்சை-ஏகதாளம்.

சீறிமீறிப்படமெடுத்ததோர்சிறுவனைக்கோரி அஷ்ட
சித்துகளாடம்பரசித்தனிவனென்றுதெரியாமல் பெரும்
வாரியிற்றுயிலும்வண்ணகடிதனை
வந்தனம்செய்திடும்மைந்தனென்றெண்ணாமல் (சீறிமீறி)
ஓங்கியெழும்புஉயர்நாவினாறாடவெள்ளமுங்களித்து மிப்பே
தோடிக்கடிக்கவும்கூடுமோவென்றுதன்உடலதனைநெளித்துபொல்லா
தீங்குசெய்பற்களைத்தீட்டிடியேகூட்டியே
சேயதெழில்நெஞ்சமாயமறியாமல் (சீறிமீறி)
வடகனல்போல்கண்களிற்பொரிவருமெபார்க்க வால்
வளைத்துநீட்டிதளத்திக்காட்டிவாய்தனைதிறக்கி மெரும்
விடமுடையவரவங்கள்யாவுமே
விசியேநின்றுபேர்சுவாசமொழியேதோ (சீறிமீறி)
அக்கினிபோல்விஷங்களைப்பாய்பாடிக்கடிக்க மல்லர்
ருகிலிருந்தவர்களோடியதிர்ந்துமேவெக்க கேரில்
கைக்கனிபோலகலன்வங்கர்மேவிய.
கரிவரதர்தன்திறம்றியாமல் (சீறிமீறி)

பொது-விருத்தம்.

சீறியகண்சிவந்துதிசை அஷ்டநாகமுந்
சிறுவனிடைகைமேலுங்காலின்மேலும்
பேரியதோள்மார்மேலுங்கழுத்தின்மேலும்
பெழில்வதனஞ்சிரமேலும்பிடரியின்மேலும்
நாரியதுகடித்துவிஷங்கக்கும்போது
அய்யபரந்தாமனைதுந்திருமால்பாதஞ்
சேரியதுதினமனதில்சிந்தித்தேத்தும்
கோவிந்தடியிணையைகூறுவானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக பிடாரனானவன் அஷ்டநாகங்களையுச்சரித்து பிரகலாதனன்பேரில்விட அந்த நாகங்களானது சீறி கண்சிவந்து சிறு வனுடைய மார்பிலும் முகத்திலும்தோளிலும் தாளிலும்கடித்துவிஷ ங்களைகக்கும்போது பிரகலாதனானவர் ஸ்ரீமந்நாராயணமந்திரத்தை தியானிக்கின்றவிதங்காண்க,

பிரகலாதனன்சொல்-கொச்சகம்.

அங்கமிருதிருமலைமேல் துலங்குமெழில்வாசவனை
அங்கமதுபதரிட்டே அரவமென்மேற்சிறிவர்
சங்குசக்கரகட்க கோதண்டமொடுதெண்டுடனன்னடையினில்
தங்களொளிபோல்வருவாய் தேவாதிருமாலே.

பிரகலாதனன்சொல்-தேவாரம்.

அய்யனையமரர்க்கன்று வமுதமுங்கடைந்தளித்த
மெய்யனைசட்சிற்பாந்தள் மேல்துயில்பவனைசக்கர
கையனையலர்ந்திடுஞ்செங்கண்ணனைவிண்ணோர்போற்றுஞ்
செய்யனையரவமென்மேற் சீறியவருகுதையா.

பிரகலாதனன்சொல்-தரு-இ-ம்-பூரி-கல்யாணி-ஆதி-சாபுதாளம்.

ஹரிபோகன்பாராய்பம்புஜதளநயன்ஸ்ரீ
[illegible] ஹரியே
கரிமுறையிடவந்திடுங்கருணாகரா
திருவடிதந்தெனையாளிதுதிரூா ஹரியே
வேதனையளித்திடும்நாதனேகமலபொற்
பாதனேசிறியேன்வாதனைதீர ஹரியே
இந்திராமனமகிழ்சந்திரவதனா
மைந்தனென்மீதினில்சிந்தைகூர்ந்து ஹரியே
பொரியருள்பெருகுநல்திருகலையில்வாழ்
கரிவரதரேயெந்திருவினைதீர ஹரியே

பொது-விருத்தம்.

படமெடுத்துமோடியநாகங்களெல்லாம்
பல்லொடிந்துதலைவணங்கிப்பதுங்கிவீழ்ந்து
கடகடென்றுப்பிராணோருண்டுமுற்னசயாகி
கதிர்தனைக்கண்டிடும்பனிபோல்கலங்கிபோகத்

திட்டமுடனங்கிருந்தபிடாரனுமெழுந்து
திசைதனைக்குப்பயந்து திசைதோறோடிவிட்டான்
மட்டமட்டென்றெழுந்திருந்தோடிமல்ல
ர்தீவிப்பார்யிரணியன்முன்தெரிவிப்பாரே.

வசனம்.

இவ்விதமாக சர்ப்பகூட்டங்களானது பிரகலாதன்செய்ததோத்திரத்தை கேட்டமாத்திரத்திலே பல்முறிந்து மயங்கி தொண்டுபூமியிலேவிழுந்து கட்கட்டென்று பிரானத்தைக் குரியனைக்கண்டு பனிபோலவோடிவிட்டது அங்கிருந்தபிடாரனும் பயந்தோடிவிட்டான். அதைக்கண்டமல்லர்கள் இரணியனுக்குச்சொல்லுகிறதெங்காணெ;

இரணியனுக்கு-மல்லர்சொல்-விருத்தம்,

கடல்விளைபாம்பைக்கொண்டு கடிக்கவேவிட்டோமையா
படமெடுத்தெதிர்சீறி பாலகனேதோசென்றான்
தடதட்டென்றுருண்டுவீழ்ந்து சதிசெய்துவோடிப்போச்சு
இடமுட்டில்லையங்குச் செப்பவேவுமேதோமையா.

வசனம்.

சுவாமி நாங்களென்னத்தை சொல்லுகிறது. நாகங்களைப் பிரகலாதன்மேல் விட்டமாத்திரத்திலே சீறின பாம்புகள் யேதோ தொருவார்த்தைசொன்னவுடனே பூமியிலே சுருண்டுவிழுந்து பாம்புகள் வோடிப்போச்சுது சுவாமி.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

காட்டியசையாவெல்லாம் கடிதினதிவோரங்கீங்கள்
நீட்டியாயுதமெடுத்து நீவிரைவாகச்சென்று
கீழ்த்திசைதன்னைத்தாங்கும் கெஜமதைவரவழைத்துக்
கூட்டியேகுமரன்தனைக் கொல்லுவீர்வல்லவீரே,

வசனம்,

வீரர்களே மந்திரிமார்களே அந்த அந்த நாகங்களும் அந்தப்பயலைக்கண்டு ஒடுங்கி யோடிப்போய்விட்டதென்று சொன்னீர்களல்லவா நல்லதாகட்டும் யிப்பவும் கீழ்த்திசையில் வாசம்செய்யும்படியான கெஜமென்னும்யானையை அழைப்பித்து அதின்வசமில்இருப்புலக்கையைக்கொடுத்து மும்மதங்களையேற்றி அதின்காலால்மிதித்துக் கொலைவிடும்படி செய்யுங்கள். மந்திரிகளே,

மந்திரிகள்சொல்-விருத்தம்.

தங்களிஷ்டப்படிக்கித் தனயன்மேல்கெஜத்தைவிட்டு
கண்கருப்பிதுங்கவே கால்களால்மிதிக்கச்செய்து
இங்ஙனமாகயின்று பாலரும்மியதாகப்
பொங்கமாய்வருகின்றோம்பார் பூபனேயரைகோடிக்குள்.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி தங்களிஷ்டப்படி மதயானையை பிள்ளையின்மீதில் விட்டு மிதிக்கச்செய்து அரைநொடியில் வருகிறோம் சுவாமி.

மந்திரிகள்சொல்-கவி.

ஆமடாவீரரே யரைகோடிதனிற்போய்
ஓதியெமக்கு தேவமித்திரன்தன்
வீரியகெஜத்தை வேகமாயிங்கு
சேர்த்தின்னவே நிமிஷத்திற்செய்வீர்.

மல்லர்சொல்-கவி.

திட்டமாயிரணிய தேவனுருன்னே
மட்டவோடுகெஜம்தை யனுப்பிடக்கொன்றீர்
தடையதிலாமலே சலுதியிலிந்திரா
வடிவுளகெஜமதை வரவழைப்போமே,

பொது-விருத்தம்.

பலவீரர்சொல்கேட்டிந்திரன் பயந்தெழுந்தோடியேதன்
நிலைபனைகெஜத்தையோட்டி நிருதமல்லர்கள்பின்கூட்ட
மலைபோலதன்றுதிக்கைநீட்டி மாருதிபோல்காதாட்டி
உலகோர்கண்டமனிமிறைதூட்டிப்பாய்வருவதைப்பார்

வசனம்.

இவ்விதமாக வீரர்சொல்லைக்கேட்ட இந்திரனானவன் பயந்துதன் கெஜத்தையனுப்ப அந்தகெஜமானது விரட்டிவருகிறவிதங்காண்க.

மதகெஜ யானைவருகிறது-இ-ம்-நாட்டை-ஆடதாளம்.

மதகெஜமிதோவந்துதே - மின்னல்கொண்டு
மதகெஜமிதோவந்துதே.
துதிபெருமுலமையாள் பதியெனுமிரணியன்
சதிபெருஞ்சபைதனில் குதிகுதித்தெழும்பியே (மதகெஜ)

கனகவெண்டாம்பூட்டி யக்கரைகலிவெள்ருட்டி
தின்கரனொளிபோல்சூட்டி தம்பிதனைமுன்னிட்டி (மதகெஜ)
கண்டோர்மனங்கலங்க கண்டாமணிதுலங்க
மண்டோ்ரிலங்க மண்புவியுங்குலுங்க (மதகெஜ)
மரநட்டுகளைசாய்த்து மட்கிவொடித்தேய்த்து
திரமிட்டடியைப்பேர்த்துச் செழிக்குஞ்சபையைப்பார்த்து ()
இலகியகலவியின் ரிலைகரிவரத்தன்தன்
மலர்ப்பதத்தொழுமைந்தன் பலமறியவேயிதோ (மதகெஜ)

மல்லர்-பிரகலாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மன்னவன்சொற்படிக்கு மதகெஜமதைவிட்டுக்தன்
சென்னியைமிதிக்கச்செய்து சின்னபின்னங்கள்செய்வோம்
பொன்னவன்பேரைநீதான் போற்றிடுவாயேயானால்
தென்னியமாகவென்றுங்கெடியுல்கிலிவாழ்வாயே

வசனம்,

கேளும் பிரகலாதனே உன்தந்தை உத்திரவின்படி இதோமும்மத
ங்களையேற்றி மதயானையைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம் உன்தலை
யைமிதித்து சின்னபின்னமாக்கிவிடும் என்கெட்டுப்போகிறாய் இரணி
யநமாவென்று சொல்லுஞ்சேவகர்.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

ஈனரேயுங்கள்வார்த்தை யேற்குமோவெனக்கேப்போதும்
ஞானமில்லாமலேன்வீண் காக்கைபோல்கத்துகின்றீர்
வானாரவியகெஜத்தை வருத்தியென்மேல்விட்டாலும்
நானமாதவனுடைய்ங்கள் காரணன்றனைவிடேனே.

வசனம்.

கொஞ்சமாகிலும் ஞானமில்லாத மூடமல்லரே உங்கள் வார்த்
தை யென்செவிக்கேற்குமோ வீண்காக்கைபோல் கத்துகின்றீர் இ
தைப்பார்க்கிலும் ஆகாயமளாவிய யானையாயிருந்த போதிலும் பெரும்
பெருமானைவிடேனல்லவே.

மல்லர்சொல்-தண்டகம்.

மதகெஜமேனீ விதவிதமாக
கதனவன்றனனை வதையதுசெய்வாய்

பொது-விருத்தம்;

கதித்தெழும்வெகிரிச்சியின் கண்களுஞ்சிவந்துயானை
துதிக்கையைநீட்டியாட்டி துரிதமாய்பாலன்மீதில்
எதிர்த்துக்கொன்றிடுவோமென்று வெதிர்வந்துநிற்கும்போது
விதித்தவராதசேயன் நெடியமாலடிபூசிப்பான்.

வசனம்,

இவ்விதமாக மதயானையானது சீறிமீறி யெகிரி யிவனைமீதில்
நூரி கொல்லுவோமென்று யெதிரில்வந்து நின்றதைப்பிரகலாதனனு
னவர்பார்த்து அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநுமாகிய ஸ்ரீமங்கள
சரவணமூர்த்தியை தோத்திரஞ்செய்கின்ற விதங்காண்க.

பிரகலாதனன்சொல்-வெண்பா.

வேதமுதலாதியென வித்தேவிளங்குமெய்யே
மாதவமே மெய்ஞ்ஞானவாழ்வே மணிவிளக்கே
காதகமல்லர்கள் மதகஜமதையென்மேல்விடுத்தார்
தோரவந்தெனையாளுந் தேவர்திருமாலே.

தேவாரம்.

வேதமேவேதவித்தே விளங்குமெய்ப்பொருளேமுத்தே
நாதமேநாதசித்தே ஞானமறைப்பிரியாசத்தே
போதமேபோதகத்தின் பொருந்தியும்பொருந்திலாத
நீதமேநீதத்துள்வாழ் கெருடவாகனனேபோற்றி.

தேவாரம்.

மதகெஜயானைதன்னை மைந்தனின்மேல்விடுக்கச்செய்து
சதிருடன்பார்க்கின்றாரே சக்கராயுதனேயையா
ததிவிதமெனையாட்கொள்ளும் சாரங்கமேந்துங்கையா
கதியெனயுனையடைந்தேன் கெருடவாகனனேபோற்றி

பிரகலாதன்-திரு-இ-ம்-பக்துவராளி-அட்டதாளம்.

கெஜமதே வாராய் - புண்ணியனை
துஜமதே பாராய்
திசையாளுமிரணியன் ஏசைசாரப்படியேயென்னை (கெஜம)
விசையொடுகொல்லவந்த மனைசயிலெம்மைந்த

முன்னுவிலுன்தந்தை முடிலேவாய்ப்பிளிற்றெற்றி
முறிபட்டுப்பொல்லாங் மூண்டியிட்டுவெளிக்காறி
மேலமென்றிருக்கு நீறிருக்கலமொன்றெருசுடுப்பேய
சொன்னலாச்செட்டிஎரிக்குநாய்நூகெயய்ச்சர்
பொருளொமிகமறத்தியருள்கொள்ளட்டகலவந்த (செஜயதே)

ஆதியந்தமாமெபரிலபுலனாதி
ஆமுகிருப்பமிவத்தாகைசய்கள்ளாயி
அனைத்தும்வீசனபொன்றுமுங்களிலபிரக்காவர்சன
கணையமேல்லாபேசரிருத்தலைத்துமிக்குமடியார்களைத்
தொடர்ந்தாட்டிபாலமன்னையடர்க்குந்திடத்துலந்த (செஜயதே)

செய்தான்றியென்னுஞ்சஇபத்துநசனர்மேலே
சீறிமதத்தைக்காட்டிப்புரியமிக்கவிட்டு
இக்கவலக்தாய்யும்நித்தையைமிக்கபெலிந்தாய் இந்த
வையம்புகழுசந்தனமானகரமேவிய
வரதகடிமறந்நூறிருதுஞ்சொறற்பாடிவந்த (செஜயதே)

பிரகலாதனுஞ்சொல்-விருத்தம்,

மாயவனேழும்மழேவில்காரனைக்கொன்று
மதயானைக்கொக்காக்கமலச்செங்கணு
தாயனேனும்பாதமுடிபெய்தன்னே
சறிசெய்யுமேசாலவின்னணத்தவிக்குதையா
பெலத்தக்கள்செய்யும்பாதகற்குச்
செய்கனறிஜித்தமயிலதெரிந்தோடாதே
செவ்விமைச்சிருவ்வினார்க்குஇந்தவேளைத்
திருமாலேவந்தருள்வாய்தெய்வதேவ,

வசனம்,

ஹரிஹரி யென்னுடையார்த்தனே அகிலலோகங்களையுன்றுகூடி வைத்துக்காப்பாத்திய அய்யனேமூன்றுலகிற்கூடபரவுமடியாரத் தருளில் பெரியமேமேலமுதலேபின்வாயிலகப்பட்ட யானையை யாத்து ரக்ஷித்தீரே அதைதன்மனதிலென்றும்ல் இப்போதுநானடிறுபெ மெய்வின்றக்கெல்லவேதானமென்று வத்திருக்கின்றதே. இந்த ஹிறுயில்லெனைபரிபிருளைபணர்க்குரக்ஷிக்கவேண்டும் ஹய்ணரிஹரி,

பொது-விருத்தம்,

மைந்தன்முன்னின்றயானை மடிந்ததுபோலவிழுந்து
சிந்தையுங்கலங்கிவிய்யி நிலைடைந்தெழுந்துபோறதி
வந்திமெய்வழியைப்பார்த்து வானமிட்டோடிப்போக
சிந்தைசெய்மல்லரோடிவிருதனுக்குரைசெய்வாரே,

வசனம்,

இவ்விதமாகமதயானையுன்னுதடாமென்று பிரகலாதனுடையபாதத்திலேவிழுந்து பயந்து வந்தவழியைப்பார்த்துக்கொண்டு வோடிப்போக அதைக்கண்ட மல்லரானவர் இரணியனுக்குச்சொல்லுகின்ற விதங்காண்க.

இரணியனுக்கு-மல்லர்சொல-விருத்தம்,

ஆனையைமதங்களேத்தி யவன்மீதில்விட்டபோது
யானமதாகவேதோ சுகிர்தியேயுரைத்தானையே
தியானமாயவன்பாதத்தில்தான்விழுந்தெழுந்துபோச்சு
சனவினிலிறுமெத்தவித்ததுஇனிச்சொல்லவேயாம்குவாரி.

வசனம்,

கேளும் எங்கள் தேவேதங்கள்வுத்திரவின்படியே மதயானையைக்கொண்டுவந்து மும்மதங்களையேத்தி அவன்மேலவிட்டோம்யேதோ வொருசங்கதிசொன்னான் அதிலேயேதான் அவன்பாதத்திலேவிழுந்து வெழுந்துவிட்டுக்கொண்டு வோடிப்போயிவிட்டது இந்த அதிசயத்தை தங்களுக்குச்சொல்லவந்தோமையா.

இரணியன்சொல-விருத்தம்,

தப்பிலாமந்திரிமாரே சொல்லுகின்றேன்கேளுங்கள்
தப்பிமேமுதுவிலவல்ல தனிமலைபோலேகட்டி
கப்பலிலேத்திக்கொண்டு கடலினில்தள்ளிவிட்டு
செப்பமேவருவீர்ப்போ இக்கிரமாந்தரனே,

வசனம்,

கேளுங்கள் தப்பில்லாமந்திரிமார்களே இவனும்கைதையைக்கொல்ல வுங்களுக்குவல்லமையில்லையல்லவா, நான்சொல்லுறதைக்கேளுங்கள் அந்தத்தப்பியைபிடித்து அவன்முதுகிலே பெரியமலையை

பேரலே பாராங்கல்லைக்கட்டி கப்பலிலேயேத்தி கொண்டுபோய் நடு சமுத்திரத்தில் தள்ளிவிட்டீர்களேயாமாகில் ஆனைபோல் அமிழ்ந்தி றந்துவிடுவான் அந்தச்சேதி சீக்கிரமெனக்கு தெரிவியுங்கள்மந்திரிக ளே,

மந்திரிகள்-மல்லருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மல்லரேசொல்வேன்கேளீர் மலைபோலேவட்டப்பாராங்
கல்தனைமுதுகிலேத்திக் கப்பலில்கொடுபோயந்த
செல்வனைக்கடலில்தள்ளி சீக்கிரமாக்நீங்கள்
எல்லையாயிரணியர்க்கு யியம்பிடவருகுவீரே.

வசனம்,

கேளுங்கள்மல்லர்களே நீங்கள் சீக்கிரமாகச்சென்று பிரகலாத னுடைய முதுகிலே வட்டப்பாராங்கல்லைக்கட்டி கப்பலிலேயேத்தி நடுக்கடலிலே கொண்டுபோய் தள்ளிவிட்டுவாருங்கள் வீரமல்லர்க ளே,

மல்லர்சொல்-தாண்டு-தவி.

அப்பனேஉங்கள்தன்னுக்கினைபடியே
கப்பலில்கொண்டுபோய் கடலினில்கவிழ்ப்போம்

மல்லர்கள்-மரைக்காயரையழைக்கும்-விருத்தம்.

திரைபெருபுவனையாளும் திருதநுமிரணியபூபன்
திரைகடல்நடுவில்பெற்றச் சேயனையமுத்தச்சொன்னு?
உரைதவறாமல்நீங்கள் வுயர்பெருங்கப்பல்கொண்டு
மரைக்கயரியாவருந்தான் வருகுவீர்மகிழ்வதாக

வசனம்.

கேளுங்கள் மரைக்காயரே யெங்கள் இரணியபூபாலகரானவர்த ன் குமாரனை பிரகலாதனைக் கப்பலிலேயேற்றி முதுகிலேபெ ரியவட்டப்பாராங்கல்லைக்கட்டி நடுச்சமுத்திரத்திலே கொண்டுபோ ய் யமுத்திவிடச்சொன்னார் ஆதலால்நீங்கள் தடைசொல்லாமல் உயர் ந்தகப்பலைகப்பார்த்துக்கொண்டு வாருங்கள் மரைக்காயரே.

கப்பக்காரர்சொல்-விருத்தம்.

அப்படிதானேசெய்வோ மதற்கொருபட்டியில்லை
செப்பியமொழிகேளாத சிறுவனைசீக்கிரத்தில்

யிபயடிகொண்டுவாருங்கள் யேற்றியேகப்பல்தன்னில்
கைப்பிடியாய்க்கொண்டுபோய்கடலிலேயமுத்துவோமே.

ஆ! வீரமல்லர்களே அந்தமகாராஜாவாகிய இரணியபூபாலகரு டைய வார்த்தைக்குத்தடையுண்டா இதோகாத்துக் கொண்டிருக்கி ன்றோம் நீங்களந்த சிறுகன்செப்பிய வார்த்தையைக்கேளாத துற்சன ப்பயலை சீக்கிரமாகக்கொண்டுவாருங்கள் அரைநொடிக்குள்ளேகப்பலி லேற்றி நடுக்கடலிலே கொண்டுபோய் முதுகிலே வட்டப்பாராங் கல்லைக்கட்டி அமுத்திவிடுவோமையா.

மல்லர்கள்சொல்-விருத்தம்.

செப்பியமொழிகேளாத் துற்சனப்பயலைக்கோசய்
கப்பலிலேத்திப்பாராங் கல்லதைமுதுகிற்கட்டி
தொப்பெனகடலிலுன்னை தூக்கியேபோடச்சொன்னார்
கைப்பிடியாகநீயுங் கடல்கரைவருகுவாயே.

வசனம்.

கேளடா பேட்டாசுடமாக யெதார்த்துப்பேசும் மூட்சிகாமணியே உன்னைக்கப்பலிலேயேத்தி நடுக்கடலிலே முதுகில் பாராங்கல்லைக்க ட்டி தூக்கிப்போடும்படி உத்தரவாகியது ஆதலால்நீ யெழுந்து கடல் கரை யோரத்திற்கு வாடாசிறுவா.

பிரகலாதனன்சொல் விருத்தம்.

எப்போதுநீரழைப்பீரென்றே யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்
கொப்பெனநீங்களென்மேல் கோபிக்கவேண்டாமப்பா
செப்பமாயுங்கள்பின்னே சீக்கிரம்வருகிறேனயான்
கப்பலிலேற்றியுங்கள் கடனைக்கழித்திடுவீரே.

வசனம்.

அப்பா மல்லர்களே எவ்வளவுநேரம் நீங்களெப்போதுவருவீ ர்களென்று காத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் யான் இதோ வருகிறேன் என்னைக்கப்பலிலேயேத்திக் கடலிலேயமுத்திவிட்டு உங்கள்கடனைக் கழித்துவிடுங்கள் மல்லர்களே.

பொது-விருத்தம்.

தனயனைக்கொண்டுசென்றுசமுத்திரக்கரையோரத்தில்
கனமிகுவட்டப்பாராங்கல்லதைமுதுகில்கட்டி

சினமேற்கேட்டலேற்றி நீவிரயர்க்கவேதான்
அதனைக்குருக்கடிக்கொண்டு படல்கடக்கடல்செல்வரே.

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பிரகலாதனைச் சமுத்திரக்கரை யோரத்தில் கொண்டுபோய்க் கனம்பொருந்திய வட்டப்பாறாங்கல்லை முதுகில்கட்டி கப்பலிலேற்றிக் கடுக்கடலுக்கு மல்லர்பாவர்களும் கப்பற்காரர்களும் போகிறவிதங்காண்க.

காபலார்சொல்-யதுகுல-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஏகதாளம்.

ஏலேலோஎல்லேலே-தத்தையா-யேலேலோயேலவிலே.

சிலம்புதுமாலடியை தினம் சித்தத்தில்வைத்துதோமும் பிரகலாதன் தன்னை பத்திரிமுத்திதிசையில் (முடுகு) கோலமொடிரணியன்கட்டளைக்கு குன்றதைப்போல் கல்லையுங்கொண்டுமேயாக பாலமுடிவிலதை படிந்திடபிரிக்கி பருமணிகயர்கொண்டு தகர்கொருக்கி சாலவிருதைகளையுங்காதுமேமுரிக்கி சாட்டியெடுக்கட்டினர்கள் தான்மனஞ்சேசதிக்கி பிலயிதுகடுவனைவிடவுவனையொடுக்கி இனிதடலிலப்புறத்துக்காண்டுவர்முடிக்க (ஏலேலோ)

நிரமுடைமகப்பலை பொருதிசைமுக்கரத்தான்திருப்பிப்பக் கைகுறமுடைய்கொடிபறக்கசெழும் செம்மணிகள் கலகலென்ன (முடுகு) உறமாக்குலைகதசெபொருபாஞ்சேர்த்து லோங்கியபாய்மரம் தாங்கியேவிரித்து தாயாகக்காலைதாவியேமெரித்து தக்கவேகக்கனிலயிக்கவேயடித்து விரைவாக்கயிர்கொண்டுவருவரிக்கி வெளிகளுள்ளதாயந்து விசமுஞ்சரிந்து புரமர்களுரும் பொங்கிடவும் நகே போகுதுபார்கப்பலிதோ வேகந்தாயிப்போ (ஏலேலோ)

கொடியபனைட்வீரமல்லர்மீரி கொக்கரித்துவார்ப்பரித்து அவர் இடுட்கள்கட்டாமலேயெழுத்து சிறியருபரமுந்தான்ருமுந்த (முடுகு) கிடமுடனேகக்கரையே சேரலேசரிக்கி சேவ்வைக்கொண்டுவந்து திக்கிவில்லைவைத்து கட்டர்முழங்கிடத்தள்ள அலைவந்துமோதகாரானகப்பலதை மார்பல்பரும்படமாலைப்போல்போரம்வேகமதைக்கடும் அஞ்சாமலவருக்கவினங்கொஞ்சதாரம் இடமிதுவேயென்றுமுறைப்பாலரைதுதெருப்பிக்கணர்கள் நேசமுமிகவிட்டுவிப்போ (ஏலேலோ)

ஹரியைத்தொழுந்நிதியவனே வாரி லமுத்திவிட்டோக்கிருத்த மதாய் பிரியமொடியிரணியனை போற்றி பிறப்படுவோங்கிருப்புங்கால் (முடுகு) வெறிகொண்டுசெலுத்தசேசலருக்கப்பா விரானகப்பல் தடுமாறமல்பாரும் பெரியதோர்திமிங்கலம் பிசகாமல்கூடி பெற்றகுலவெசயுமுந்தவேடிக்கைகாடி சரியான்சங்குகளும் மல்வாய்திறந்து சுக்கிரமாகவொரு சித்தையுங்களிக்க வரிவாகலவை கரிவந்தனையுஞ்சேயன் வாரியில்மிதந்தனெனவல்லமைகள்கூற (ஏலேலோ)

பொது-விருத்தம்.

அலைகடலில்மைந்தனைக் கப்பலின்மேலேற்றி
யதுபாதுயோசனை தூரமப்பால்தாண்டி
சிலைபொறுசேயனையெடுத் தெறிந்தபின்பு
திரும்பிமல்லர்கரையேறித் தெளிந்துபார்க்கில்
விலையொடுகல்லோடமதாய் மிதக்கப்பாலன்
வெற்றசயிலேசகளித்து கெடுங்கைகூப்பி
பெலமொடிருகண்களிலானந்தநீரைப்
பெருகுவான்களையருகில் வருகுவானே.

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பிரகலாதனைமல்லாளர்கப்பலிலேயேற்றிப் பாறாங்கல்லைமுதுகிலேகட்டி நடுக்கடலிலே தள்ளிவிட்டுக் கரையோரத்தில்யிரங்கி வந்ததிசையைத்திரும்பிப்பார்க்கின்றபோது அவட்டப்பாறாங்கல்லே வோடம்போலமிதக்க அதின்மீதில்பிரகலாதனுனவன் ஆனந்தசந்தோஷ புளகாங்கிதனாய் இரண்டுகரங்களையுங்குவித்து ஸ்ரீமந்நாராயணமந்திரத்தை ஜெபித்துக்கொண்டு கரையோரம்வருகிறவிதங்காண்க,

பிரகலாதனன்சொல்-கொச்சகம்

பரவுந்திரைகடலில்துயில் பங்கயமாதரம்வளரும்
முரஹரியேமெய்ஞ்ஞான மூலமணிவிளக்கே
கரவுடையமல்லரெனைக் கருங்கடலின்தள்ளுவது
திறமதையென்னுலரியேன் தேவதிருமாலே

தேவாரம்:

ஆரணமமார்போற்று மாதியேயன்புள்ளோர்தன்
பாரணபரனேசோதி பரந்தள்மேல்சயனஞ்செய்யு

காரணக்கிரியோன்றோரைக் கர்த்திடுங்கமலபாதா
தாரணந்தியோன்கொள்ளுந் தனயன்மேல் தயைசெய்திடுமே

இதுவுந் தேவாரம்.

பெரியபுவியையுண்ட புயல்நிறமேனியோனே
திரிபுவனத்தாட்கொள்ளுந் திவ்யமலர்ப்பொற்பாதா
பரிவுடனடியார்போற்றும் பங்கயபாதமாதா
நெறியிலாயானுமுனைநம்பினேன் பச்சுகாமுகுந்தாநந்தா

பிரகலாதன்சொல்-கரு-ஏ-ம்-பைரவி-அடதாளம்

ஞானநாதா தயிருவெனையாள் மலர்ப்பாதா (ஞானதி)
யோன்பொன்னை யோனந்தெய்து
கருத்தில்வர்க்கருள் பரந்தாமனே
சிரத்தில் மணிமுடியணி நேமனே (ஞானதி)
மங்கைமணாளா மாதவா ஐயமேதொழுங்குமரா மங்கை
பொங்குமுடியில் விளங்குமற்புத
போகாபொன்மணி மார்பனேஜெகன்
மோகாதிருவடிதாபத்மநாபா (ஞானதி)
அண்டினோனன்னை நரிதிருமருவியகருணாகரா-அண்டி
தொண்டர்புகழுங்கோதண்டபாணியே
கட்செவிபாயில்முகில்வண்ணா
மடர்வினையறுகாமல்செய்கண்ணா (ஞானதி)
நாகமென்றிடமுதலைவாய்தனில்சிக்கியகரிவரதா-நாக
சால்வந்தனுகூலமாகிய
தாமரைமலர்பாதாவொழில்மிகு
மாமலர்மகள்நாதாகளமிகு (ஞானதி)
அமரர்தமையாளையுத்திதாங்குசாயுதகரனே-அமரர்
சமயமிதாகிய நாநிருமாழ
தாளுந்தஞ்சமென்றவர்க்கருள்
கூருங்கிருபாகரனே திரு (ஞானதி)
கலைவாணர்மேவுங்கரிவரதனேனைக்கருணோக்கனே-கலைவ
புல்லருளாதிசெம்மலரடியைதினம்
புகழுந்தமிழுக்கினியேமன்
மகிழுஞ்செவ்வங்கனகபாத (ஞானதி

பிரகலாதன்சொல்-தேவாரம்.

பாம்பணைமிசைத்துயின்றபத்தனுக்கருணாநேசன்
நம்புயன்றுசைகன்பாம்பு மெழிலுறுஅரியமார்பா
வெம்புசெய்மல்லரென்னைவிரிகடலழுத்தியிட்டார்
தும்பலைத்தவிபங்கா ஹரிஹரிரக்ஷிப்பாயே,

பொதுவிருத்தம்.

ஆலிலைமேற்பள்ளிகொள்ளும்மாலேபால்நேயன்
அருந்தலைமேல்மிதந்துவந்துதக்கரையோரத்தில்
ஞானகுருவியனுதித்தவாறுதோன்றிப்
பாத்தாமனடியிணையைப்பணிகுரும்போது
காவிமல்லரதைக்கண்டுகலங்கியாடி
கைகூடிகக்கால்சேர்ந்துக்கிரித்தழிக்கா
செவியிலதையெவர்வந்துசொல்வோமென்று
ஊழ்புலவர்பிரவியன்முன்விளம்புவாரே,

வசனம்,

இரணியராசன் மைந்தனானவன் கடலில் தள்ளினபோது யெம்பெருமானை தோத்திரஞ்செய்தான் அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் ஆதிகாலத்தில் ஆலிலைமேல் பள்ளிகொண்டபாவனைபோல அவனுடைய கடல்மேல் பள்ளியுமிக்க அதின்பேரில் பாலகுருவினைப்போல அவ்வண்ணம் பிரகலாதன்பிருந்து கரையோரத்தில்வந்து ஹரிநாமசங்கீர்த்தனங்களை பஜனைசெய்துகொண்டிருக்கின்ற வேடிக்கைகளைக்கண்டமல்லரானவர்பயந்து நடுங்கி அத்தவிசயத்தைஇரணியனுக்குச்சொல்லுகின்றவிதங்காண்க,

மல்லர்-இரணியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஒன்னலர்வணங்கிப்போற்ற வுலகமீரேழுமாண்ட
மன்னவாநிறுவன்றன்னை மலைப்போல்கலத்தின்மேல்கட்டி
பன்னுமாழ்கடலில்போட்டோம் பாலன்செய்ஹரிமைத்தால்
கன்னாக்கல்மிதந்து நீங்கரையேறிசேர்ந்தானையா,

வசனம்,

கேளுமையாசுவாமி தங்கள்குமாரனை நடுக்கடலிலே கொண்டுபோய் அழுத்தினோம் கல்மிதந்து அக்கரையேறினானையாங்கள்பார்த்து உமக்குச்சொல்லவந்தோமையா சுவாமி,

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

கல்லதுமிதந்துவந்து கரைகண்டானென்றுசொல்லும்
மல்லரேசொல்லேவங்கேளும் மைந்தனைபிடித்தாக்கட்டி,
எல்லேயோர்புகழுகற்கானத்திலிலவனைப்போட்டு
வல்லயானைகளைக்கட்டி வாட்டியேவாட்டுமே,

வசனம்,

ஆ ஆ வாருங்கள் மல்லரே கட்டின கல்லுடன் அமிழ்ந்து கல்லானது மிதந்து கரையேறிவந்து விட்டான்மார்சப்பயலைப்பிடித்துக்கட்டி கற்கானத்திலேபோட்டு மதயானைகளை கட்டிபோட்டுக்கொன்றுவிடுங்கள் மல்லரே,

படைமல்லர்சொல்-விருத்தம்,

ஆவலாயென்றுபக்கலன்பெற்றெடுத்துவந்துமின்று
ஏவல்செய்வீரவெல்லாமிசுரணீயேவடிவார்த்
சேவலமாணவக்குவெர்விக்கும்பயலைக்கட்டி
தேவனுர்சொற்படிக்கிசெக்கிணிலனை பேர்வழிர்,

வசனம்,

கேளுங்கள் வீரரே நமது தேவனுகிய இரணிய பூபாலகர்சொற்படி இக்கிழுபயலைசெக்கிலேபோட்டரைப்போம் வாருங்கள்வீரரே,

பொது-விருத்தம்,

வீயல்பெருங்கற்கானத்தில் விருப்பிலக்கைதனைமாட்டி
கயப்பெருமிரட்டையானை சங்கிலிவலமைபூட்டி
இயப்பெருமைதன்தன்னை யெடுத்ததில்போட்டுமாட்ட
கயப்பொறுப்பாரத்தின்த காவென்றேவானே,

வசனம்,

இவ்விதமாக மல்லரானவர் கற்கானத்தில் இருப்புலக்கையைப் போட்டு இரட்டையானைகளைகட்டி பிரகலாதனை அதில்வைத்துப் போட்டு ஆட்டாரண்ட சராசரங்களும் செவிடுபடும்படியாட்டவெ ன்றவுடனேகோரமாக பிரகலாதனானவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனைதோ த்திரஞ்செய்கின்றவிதங்காண்க,

பிரகலாதனன்சொல்-கொச்சகம்,

கான்முகனும்வானவரும்நாடிதொழுமுக்கிரு
தேன்மலர்பொற்பாதமலைதனிலிருக்கொண்டருளு
பாலாழிமேவியெல்லினையரிகரிக்கும்நாரஹரியே
வான்படுகற்காணமதில்வதைப்படயானசரணமே,

கருஉமபுன்னாகவாராளி-ஆதி-தாளம்,

ஆதிஹரியே பரிவாக்கிறியேயென்னையே (ஆதிஹரியே)

மாதவர்தொழுமுத்தமோகமேனியுத்தன
பாதமேகதி யாதாரமேவேறில்லை (ஆதி)

அருணவுதயகோடி விசாலவப்புதனகாமேத்ரா
அத்விதசனகசனந்தபூஜிதானந்தசபனகார்த்ர
கருணாகரசர்வதிருவைகுந்த
தாரணிமீதயன்னென்மேல்மனதுவைத்தருள் (ஆதி)

சகலாகமமறைதாலுறுவேதசுபசெயமங்களாதரனே
செந்தாமரைசுரகிருபாருவுயிவதினையேகமேறுவானே
புகழுபொன்பர்வீனைகற்பியரகர
வழிலயோராடியிலன்றுமொற்பாதா (ஆதி)

அபயமென்றிமெமிமலைகாத்தருளிபவாநிழலானவிலின்
னடைக்கலமென்றடைந்தேன்தனையாள்கொள்ளு
கொள்ளுமன்னைதந்தைபோலேசுபகரநிறைகலவாபுரிவாசா
பவவினைசங்கரிவரதப்பிரகாசா (ஆதி)

பொது-விருத்தம்,

கட்டியசெக்குலக்கையொடிந்தேகிரிகொக்கி
கடுபடையின்மிசைவிழுந்தாவில்பேர்மாண்டார்
நீட்டமதாகியவலம்பமுரிந்துயானை
நிகத்தடியோடலரிமன்மேல்விழுந்தேயோட
கோட்டமதாயங்கிருந்தமல்லரெல்லாம்
கொக்குமணம்வெந்தழுதுபிரமையின்று
ஓட்டமதாயோடிவந்துபிரஞ்சிப்போற்றி
வரைக்கின்றார்சொல்லி மனங்கரைக்கின்றாரே,

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் செக்கிலிட்டானைக்கொடுக்கு வெகுமைமா னைவெளியிலிருந்த கட்டியிருக்கில மல்லர்கள் இராத்திரிபட்டார்கள் வலைமைப்புதிக்கயானைக்கொண்டு யிட்டகதிரி விட்டவரிலிருந்துமோ டிவதைக் கண்டமல்லர்கள் பயந்து போய் வந்து இரணியனுக்கு சொல்லுகின்றவிதங்காண்க.

மல்லர்சொல்-விருத்தம்.

தாரணியிலேமாருந்தருயிக்கப்புகழ்செப்போற்றி
இரணியமுடவீர்சொன்னபடியேசெக்கைப்பூட்டி
விரவியசிறுவனைத்தன்னை வெறுத்தநல்லோட்டிட்டோட்ட
உறமிகுமலக்கைக்கொண்டு பொடிக்கவிழ்த்தனர்யாணுட்டார்,

வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி தங்கள் உத்திரவின்படி செக்கிலேபோட்டு ஆட்டும்போது அந்தப்பயனைதியானித்தான் பட்டேலுலக்கையொடிந்து கொக்கியெகிறி விழுந்து சிலமல்லர்கள் மாண்டார் நாங்கள் பயந்துவிட்டோம்;

பொது-விருத்தம்.

இந்தவகைமல்லர்சொல்லிரணியன்றன்
இருகண்களினுநெருப்புயெழுப்பொங்க
தொந்தமிகுசெவியில்புகைகுபுகுபென்று
தோற்றவெச்சுக்கொண்டப்போலுழ்வாக
சிந்தைமிகத்துடிதுடிக்கநெற்றிச்சிறுத்
தெருளுடையமந்திரிகள்தமையநோக்கி
மைந்தனிந்தவதக்கினைக்கெல்லாமிறக்கா
வகையாதென்னவென்றுலறுந்துவாளே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக மல்லர்சொன்ன வசனங்களைக்கேட்டயிரணியசுரனானவன் இரண்டுகண்களிலும் அக்கினிசுவாலையானது பொங்க செவிகளினின்றும்புகையானது குபுகுபென்றுமேகம்போலபுகைக்கும் தப்பிதமிடுக்கொள்ளவும் சிந்தையானதுதுடித்துமந்திரிகளைநோக்கி இந்தவாக்கினைகள்செய்யும்படியாயல்போனவிதத்தைக் கேளிக்கு வியாகுலமுற்றுச்சொல்லுகின்றவிதங்காண்க.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

மந்திரிமாரேகேளீர்மைந்தனுலகெங்கள்கீர்த்தி
அந்திரம்புனைமயங்குமோவமதிக்கிடமதாச்சே
தந்திரமாகவேதான் தனயனைக்கொல்வதற்கு
விந்தையதாகவோர்வாய் லோசனைசொல்லுவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களேபொல்லாதவதுற்குணப்பிள்ளையாலே யென்னுடைய கீர்த்தியானது சொற்பமத்தியபாதாளபரியந்தம் அவம திப்புக்கிடமாகுதே இனியவனை கொல்லும்படி தந்திரமாகவொருயோ சனை சொல்லுங்கள் மந்திரிமாரே.

இரணியன்சொல்-தரு-இ-ம்-தர்புமார்-சாபுதாளம்.

மந்திரிமாரே-மைந்தனைக்கொல்லும் வகையுரைப்பீரே
அந்திரர்முனிவர்வந்தெங்களடி பணிய
அகிலமுமாளுகின்றேன் மகிமைபுகழும்பூண்டேன் (மந்திரி)

மல்லராக்கினையாலுங்கீழ்நெருப்பினாலும்
வல்லயானையினாலும்வாளினாலும்
செல்வமடியாமலேசெருக்குடனிருக்கின்ற
திறமைதையரிருந்தென்னிறைவினில்சரிசரி (மந்திரி)

மாயநெஞ்சுடன்மைந்தனுக்கிந்தவு
பாவஞ்செய்துவைத்தாலபாரினில்விட்டலாமோ
நாயமனை [illegible] தெரிவரவேண்டும்
கடிக்கப்பயந்தொளித்துக்கூட்டதுலதோகெம்பிரம் (மந்திரி)

இடமோடொருயோசனைசெப்புமிங்கள்சீக்கிரம்
தடையில்லாமல்மைந்தனைச்சாதிக்கும்படியதாம்
கட்டுக்குழலினிற்புகழ்கலைமகளில்லவனர்
அதிவீரதனமெங்களைக்கியொடுக்கிவாட, (மந்திரி)

மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

இரக்கமெள்ளளவுமில்லாமல்லேழுலோகமெல்லாம்
தருக்கமிட்டார் [illegible] திரமாகசெய்தும்
பெருக்கமெம்மன்னவனைக்கலையில்விட்டலைத்தக்கிரானல்
உருக்கமாய்காலில்தள்ளியுபத்திரஞ்செய்வானையா;

வசனம்.

சேரும் புவனத்திலே இந்தவிதமாய் ஆக்கினைசெய்யும் தப்பித்துக்கொண்ட உம்முடைய குமாரனை நம்முடைய எமனைவரவழைத்து அவன்கையிலொப்பிவித்தால் இராஜன் ரவுரவநரகத்திலே தள்ளி உபத்திரஞ்செய்வான் இந்தயோசனைபாரும் சுவாமி,

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

வல்லமைமிகுந்தவீர வசுரரே நொடியிற்சென்று
எல்லையில்லாநாளும் இரணியரழைத்தாரென்று
சொல்லியெம்மன்தன்னை சுருக்கினிலழைத்தாரென்று
மல்லல்சேர்கொலுவிற்கிப்போ வாருடனழைத்துவாரீர்;

வசனம்,

கேளுங்கள் காவலராகிய வீரசூரரே நீங்கள்சீக்கிரமாகப்போய் எமனை நானழைத்ததாகச்சொல்லி அழைத்துக்கொண்டுவாருங்கள் சூரரே

வீரர்சொல்-துண்டு-கவி.

தென்திசைக்குரிய தென்றசேமா
இன்றுவருவாய் இரணியன்முன்

பொது-விருத்தம்,

கொண்டல்போல்குமுறிச்சீறி கொத்தரையழைத்தாரென்று
கண்டகவீரர்சொன்ன கனமொழிதன்னைக்கேட்டு
சண்டனுங்கடுநடுங்கி சமஸ்ததூதரையழைத்து
தெண்டனிட்டிரணியன்முன் சீக்கிரமாய்வருகின்றானே,

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாக வீரசூரரானவர் சொன்னமொழி கேள்வியுற்ற எமதர்மராஜனானவன் பயந்து சகலதூதர்கள்சமேதனாக தெண்டமிட்டுக்கொண்டு இரணியன்சபைக்கு வருகின்றவிதங்காண்க,

எமன்வருகிற-தரு-இ-ம்-சுருட்டி-அடதாளம்,

ராஜன்வந்தானே-யெமதர்மராஜன்வந்தானே
வீசும்புகழ்படைத்த-வாசன்னத்தயித்தியன்இரணியேசன்
கொலுவைநாடி தேடியதூதர்கள்கூடி

இளம்பிறைபோலே பல்லொளிக்க கோரை
இருபுருமீசை தத்தளிக்க பெரும்
வனமிருகம் [illegible] மேரு போல்
வரும்பெருமை கிட்டவானே மீதேறி (ராஜன்)

சிவந்தவில்முகுடமின்னவே இயப்ப
திருவாபரணமார்பில்துன்னவே வேங்கள்
தூதர் [illegible] யழைத்து
சேரியழிவேடமென்று தீயுடனேவந்து (ராஜன்)

சூலம்போல்வால்கொண்டு கையில்
அவ்வகுமாரன் [illegible] பாசம்
காலதூதர்களாகிடுவர் [illegible] சூழ்ந்துவர
கருநாகசல [illegible] கொலுவிடமுன்னே (ராஜன்)

எமன்சொல்-விருத்தம்

பரவியவுலகிலேழும் பகைவர்வரசலித்து
இரணியதலைவுகள் பிணையடிபோற்றிப்போற்றி
திரயோதசிவுன் [illegible] செவ்வியிற்குத்தப்போல்
இரவிலும்பகலும்போற்றி யிருக்கின்றேனேயழைத்தீர்

வசனம்.

சரணம் சரணம் பராசுவாமி [illegible] பாதத்தை அடியேன் இரவினும் பகலுமிடைவிடாமல் துதித்து [illegible]கொண்டிருக்கின்ற [illegible]யன்னை அழைப்பித்தகாரியஞ்சொல்லுமையா சுவாமி

இரணியன்-சொல்-விருத்தம்

வல்லகோர்யமராயுதன் வார்த்தைக்குமெச்சினேனையான்
செல்வனைப்பிடித்துக்கட்டி சித்திரவதைகள்செய்து
கொல்லுலையுருகும்போல் கொஞ்சாமல் [illegible] வேகமாக
அல்லல்சேர்நரகில்தள்ளி யாழ்ந்திடப்போடுவாயே.

வசனம்.

எழுந்திரும்பின்னாயோமா உன்வார்த்தைக்குமெச்சினேன் இப்பவும் [illegible] வார்த்தையைக்கேள் என்குமாரனைப்பிடித்து [illegible] சித்திரவதைசெய்து [illegible] கொண்டுபோய் நரகத்தில்தள்ளி [illegible] சிறையில்போடும்பிள்ளாய்.

எமன்சொல்-விருத்தம்

கர்த்தனேதங்களீன்ற கண்மணிசேயனுங்கான்
மெத்தவுநமக்கனைப்போல மேன்மையாயிருந்திடாத
சுற்றமாய்த்தான்கொண்டு சுதனெனப்படிபிடிப்பேன்
அப்பனேயெனைப்பொறுத்து அடியேனையனுப்பிடுமே.

வசனம்,

கேளுமையாசுவாமி தேவரீரைப்போலே தங்கள்குமாரருமிருப்பாரல்லவோ அவனைப்படி அவனிந்துபிடிப்பேன் தாங்கள்தயைசெய்து விடைதயவளிக்கவேண்டுஞ்சுவாமி,

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

எமாநீபயப்படாமல் யென்மகன்றனைப்பிடித்து
தாமரைச்சாத்திறுக்கட்டி தாழ்நரகினிலேதள்ளி
சாமார்த்தியமெல்லாங்காட்டி தத்தளித்திடவேசெய்து
சேமமாயுரைப்பாய்வந்து நிலமதுபுகழத்தானே.

வசனம்,

கேளும்யெமா நீபயப்படாமல் யென்குமாரனைப்பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோய் ரவுரவநரகிலேதள்ளி உன்சாமார்த்திய மெல்லாங்காண்பித்துப்பயப்படும்படிசெய்து யென்னிடத்தில் வந்து சொல்லும் பிள்ளாய் யேமா,

எமன்புலம்பல்-கண்ணிகள்-தரு-இ-ம-முகாரி-அடதாளம்,

ஐயையோவிதியென்ன வனியாயகுறைவிதை
யாருடன்சொல்வேனென் விதியே ÷ இப்போ
வையமாளுமிரணியன் வரவழைத்தெந்தனை
வலுமைசொல்லிவிட்டானே விதியே
தந்திரமாய்ப்பிடித்துப்புத்து வுயிரைக்கொண்டுபோம்
தன்மைதசெய்யென்றானே விதியே
அந்தமுனிமார்க்கண்டனால் சந்திரசேகருதைத்த
வருப்புண்ணுமாறவில்லையே விதியே
இந்திரியாருதிங்கதனால் நந்திகேசுரன்தன்னாலே
யெற்றிடும்பேர்பெற்றேனே விதியே
சக்கிலிப்பெண்ணோடுபுணர்ந்தமுக்கியவரசர்மன்னர்
தன்றோல்முன்னாலேஐயோ விதியே

உக்ரசிங்கார்பட்டு யிந்திருலையங்களிற்ல
யோமிடக்கேதடிக்காரனோன் விதியே
பண்டொருவரிநாருவர்சன்றொண்டனம்பரிதெனாலே
பட்டதுயரமட்டுமுண்டோ விதியே
அண்டருலகம்விரும்பும் யென்முகமசயமேமுதயிட
ருனதானுஞ்சிவேனோவோ விதியே
முப்புரப்புணர்ந்தபர, தற்பரர்க்கிடையுன்னும்
மூடனானேனையப்ஓ விதியே
தற்பரகாரணிகொண்ட நம்பநுவல்பர்தகரு
சாற்றுங்கதைகேட்டிலையோ, விதியே
அண்டர்பெருமான்சரணக் தொண்டர்கள்பெருமையை
யாராலுக்கேரவசமோ விதியே
கண்டயிரணியனெனைக் கொண்டுபோகச்சொல்லிவிட்ட
காரியம்வீரியமாமோ ஓ விதியே
ஆண்டவனமைதிலம் பூண்டவர்மனங்கோணிறு
லண்டபிண்டமெண்டிசையுல்குவிதியே
மீண்டுமனங்கலங்கிடுமேயென்று மறைசொல்லுமொழி
யீராகிவெருதுமோ ஓ விதியே
வெய்யவிரணியர்க்கஞ்சி பொய்மனதகமேவசேரன்
வெங்கோபதீதாங்காமல்செய்யும்விதியே
பையரவமேல்துயின்ற வையனேயெனைப்போது
பட்சமுடன்ரட்சித்திடும் ஓ விதியே

பொது-விருத்தம்:

மரவிலிந்தவிதம்புலம்பிப் பின்னுமந்த
மைந்தனிருப்பிடங்கண் டாய்ந்துசூழ்ந்து
விரலுடகாரமணிமந்திர கோட்டைகண்டான்
விளங்குபசக்கரங்கண்டான் கமலமேவும்
இறைவர்திருநேத்திரமதைக் கண்ணில்கண்டான்
இயங்குமதிசயம் மேலுமெல்லாங்கண்டான்
திறமுள்ளசிங்கார் வதனந்தனைப்பார்த்து
சிந்தைமகிழ்ந்தே புகழ்ந்துசெப்புவானே.

வசனம்,

இந்தப்பிரகாரமாக எமதர்மராஜனானவன் புலம்பிக்கொண்டு பிரகலாதனசுவாமி இருக்குமிடத்திலேவந்து பார்க்கும்போது அங்கு

கே ஸ்ரீநாராயணமந்திரத்தினாலே கோட்டையும் சங்குசக்கரத்தினாலேகாவலும் நாராயணனைப்போல் திவ்வியமாயிருக்கும். யின்னும் அனேகமான அதிசயங்களுங்கண்டு நிற்கின்றசபையத்தில் பிரகலாதனை சுவாமி சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

பிரகலாதன்சொல்-கொச்சகம்.

ஓலமிடும்யானைதனை யுகந்துவந்துயரண்டருளும்
நீலமுகில்மேனியனே நிருத்தர்விடும்படைகளெல்லாம்
சாலவணுகாமலென்னை தற்காக்குங்காயகனே
காலன்வருவதிற்கென்னைக் காரணமேதாவுநீயேன்.

பிரகலாதனன்சொல்-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அட்டதாளம்.

ஹரிநாராயணா ஹரிநாராயணா ஹரிநாராயணா ஹரியே
பரிவாகவுலகமெங்கும் பரவியதிருமார்பா
பக்தர்தொழும்பிரதாபா ஓம் (ஹரிநாராயணா)
வேதமுதலிலங்கும் விளங்கும்பரம்பொருளே
வேணுமென்பாதன்னருளே சொல்லா
நித்தியகயன்கையில் சிக்கிடாமலெக்கன்மேல்
சித்தம்வைத்தெனைப்பாருமே ஓம் (ஹரிநாராயணா)
அரவசயனுபரவிந்தமலர்நயனா
ஆபத்துபாந்தவனுமனே இந்த
பரவுந்திரைகடல்சூழ்பார்முழுதுமளந்த
பிரதாவேதவிநோதனே ஓம் (ஹரிநாராயணா)
பொங்குங்கடல்வயல்சூழ்புகழ்கலவியின்வாசா
போற்றுமன்பர்தன்னேசா இப்போ
சங்கையில்லாமலென்னைத்தற்காத்தருள்சர்வேசா
சரணமென்றுனையடைந்தேன் ஓம் (ஹரிநாராயணா)

எமன்சொல்-விருத்தம்.

சர்வர்க்கும்பிரகார ரத்தபாணுவைதாணி
கல்லெசெறவிக்குவாணா கடிமருநாவுக்கா
நவமிகுபெரும்பிரகார நவசுவர்ணதுவிக்க
உவமையிலதிசயத்தைபுத்து நீர்பார்த்திடீரே.

வசனம்,

அடியாவரும்பின்னாய் சர்வர்க்கும்பிரகார ரத்தபாணு வைதா வரிவிக்குபாணுருகாமுகாகிருதிசுகிவந்த இந்தப் பிரகலாதசுவாமியை சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றகோட்டையைப் பார்த்தீர்களா சங்குசக்கரங்காவலாக யிருக்கின்றதையும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்போல் திவ்வியமாயிருக்கும் யின்னுமனேக அதிசயங்களையும் பாருங்களப்பா தூதரே.

எமன்சொல்-தரு-இ-ம்-தோடி-அடதாளம்.

அதிசயமதைப்பாருங்கள் தூதர்களே-அதி
பதிபெருங்கோட்டையும் பளிங்குமண்டபங்களும் (அதிசய
நிதமதில்வாசலும் நெருங்குங்கோபுரங்களின்
கீழ்த்திசைவாசலில் கிளரும்பிரணவங்களும்
நாட்டிதென்கிழக்கினில் சகலவாகமங்களும்
மேட்டித்தென்திசையினில் விளங்குஞ்சாஸ்திரங்களும் (அதிசய)
கூட்டும்விருதிமூலைகோஷ்டிகளுமன்ந
மேற்குத்திசையில்நல்ல வேதாந்தவேதமும்
மேன்மைவாயுதிசை நாதாந்தகீதமும்
திர்ங்கமொர்குபேரதிசையில் சொர்ணமயமாய் (அதிசய)
துலங்குமீசானியத்தில் களங்கமில்லாவனின்
சங்குசக்கரங்களும் தனயனிருபுறத்தில்
பொங்கமுடன்காத்துக்கொண்டே பூரித்திருப்பதும்
செங்கணமாலடிதனை தோத்திரஞ்செய்திடும் (அதிசய)
சுந்திரங்களைப்பாரும் சந்திரனுதயம்போலே
மாதவனருள்பெறும் மைந்தன்பிரகலாதனன் தன்
மதிமுகமும்திருமண்மார்பில் துளபமாலை
ஆதவனொளியைப்போல் அலங்காரமுமழகும் (அதிசய)
மலருக்கமரோயிடு பவனியில்லைசோதி
வளமிகுக்கவையின் வரதாடிமயவர
மைந்தனைபிடிப்பதுநிந்தனையெனவெண்ணி
தளபதிதூதரும் தானுந்தொழுதுநின்று (அதிசய)
தனயன்முகத்தைநாடி சதுர்விதமாய்கொண்டாடி

தூதர்சொல்-விருத்தம்.

புவிதனிலுள்ளோர்செய்யும் புண்ணியபாவங்களெல்லாம்
அவமிலாமலேயெடுத்து மனனமாய்ச்சொல்வேன்கேளீர்
மவுனமாய்த்தவஞ்செய்வோரும் மைந்தனைப்போலேவயிந்த
குவலயமதன்னிற்காணோம் கொற்றவாவெங்கள்கோவே.

வசனம்,

சரணஞ்சரணஞ்சுவாமி எமதர்மராஜனே இந்தலோகாலோகங்களிலே இப்படிப்பட்டதவங்கள் செய்தபேர்களையும் நாங்கள்கண்டதில்லை இனிஅவர்பாதத்திலே விழுந்துதெண்டனிட்டு ப்போய்விடுவதே நல்லயோசனை சுவாமி.

ஏமன்-மல்லருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மண்டலங்கடுங்கவாழும் மல்லரேசொல்வேன்கேளீர்
பண்டுமெய்மறையேயோதும் பாலகன்முகத்தைப்பார்த்து
தெண்டனிட்டிரஞ்சியேமன் திருவடிதலைமேல்சூட்டி
இன்றவன்போனானென்று யிரணியற்குரைசெய்வீரே.

வசனம்,

வாருங்கள்மல்லர்களே பிரகலாதனசுவாமிசெய்கின்ற தியானத்திலே யேமன்கண்டுநடுக்கமுற்று ஓடிப்போனானென்று வுங்கள்யிரணியபூபாலருக்கு தெரியப்படுத்திவிடுங்களப்பா நல்லரே.

இரணியன்முன் மல்லர்சொல்-விருத்தம்

அரனிவாவோனுஞ்ச வமர்செய்துவென்றதீரா
குறையிலாமனாயையோதுங் குமாரன்செய்யாசிரத்தால்
மறலியுங்கடுங்கி வணங்கியேயோடிப்போனான்
இறைவனேயிந்தசெய்தியிம்பிறைதேவரீர்க்கே

வசனம்,

சரணஞ்சரணஞ்சுவாமி இரணியபூபாலகரே தங்கள்குமாரனை பிரகலாதனிடத்திலே யேமனைக்கொண்டுபோய்விட்டோம் அந்த யேமனவன் செய்கின்ற அரிபஜனையைப்பார்த்து பயங்கொண்டு நடுநடுங்கி அவன்பாதத்திலேதொழுது வணங்கி ஓடிவிட்டானிந்த சங்கதியை தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளுமையா சுவாமி,

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

குன்றமுருந்நெருப்பாலும் மலைகளாலும்
சொடியபாம்பினாலும் விஷத்தினாலும்
இன்றமுருகற்காணத்தாலுஞ் சாகாதிருக்கும்
பயல்தனையெமனைக் கொடுபோவென்றால்
தன்நிமுறுமமலியும் வஞ்சனையேசெய்தான்
தக்கவனையேபிடித்து சிறைபோடுங்கள்
கொண்டுவந்தவன்தன்முன்னே நஞ்சையூட்டி
கொடுஞ்சமட்டிக்கொண்டடித்துக்கொல்லுவீரே.

வசனம்.

ஆ ஆ ஆ ஆ வாருங்கள் மல்லரே இப்போதயேமனும் வஞ்சனை செய்துவோடிப்போய்விட்டானல்லவா நல்லதாகட்டும் அவனையெவ் விதத்திலும் விசாரித்துக்கொள்ளுகிறேன் இப்பவும்நீங்களந்தப் பய லையென்முன்னே கொண்டுவந்து நஞ்சிகளையூட்டி ஆயிரம்பேர்மல் லர்கள்கையில் சம்மட்டிகளைக்கொடுத்து அடிமேலடியடியுங்கள் கொல் லுங்கள் மல்லர்களே.

மல்லர்கள்சொல்-விருத்தம்.

திகழிரணியனுஞ்சீறிக்
தேவர்கள்முனிவரஞ்சக் குலையெலாமடுங்கப்பேசி
கூவியேயுரைத்தசொல்லால் தன்சம்மையாயெடுத்துக்கொண்டு
தாவியேசம்மட்டிவாளும் பட்டுபெண்ணோடிவாரீர்
பாவியாயிரம்பேர்மல்லர்

வசனம்.

வாருங்கள்வீரமல்லரே நமதுகர்த்தாவின்உத்தாரப்படி இவனை யவர்முன்கொண்டுவந்து நஞ்சிகளையூட்டி சம்மட்டிகளை ஆயிரமல்லர் களைகொண்டு அடிப்போம் வாருங்கள்மல்லரே

மல்லர்சொல்-தண்டு-கவி.

நலமிலாமைந்தனுக்கு நஞ்சதையூட்டியிப்போ
சலசலவெனவேகமுஞ் சம்மட்டியாலடிப்போமவாரீர்

பொது-விருத்தம்.

தனயனைமன்னன்முன்னே கொண்டுவந்து
தாட்டியுடனஞ்சுகளைஞ்சமாக

வினவியவன்றனைக்கூட்டிச்சமட்டிக்கொண்டு
வீரமல்லராயிரம்பேர்வெகுண்டுமோக
வினைகரனைப்போல்வினங்குஞ்சேயன்றானும்
செந்தமொர்ச்சமில் இருவாழ்மார்பன்
கஞ்சபதமதைப்போற்றிபுல்கோர்க்கெல்லாம்
காட்டுவான்கீர்த்திநிலைநாட்டுவானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரமாத பிரகலாதனை மல்லரானவர் இரணியன்முன்கொண்டுவந்து கஞ்சிகளைபூட்டி சமட்டிகளை ஆயிரம்மல்லர்கள் யெடுத்தாங்கொண்டு மோதுகிறபோது பிரகலாதசுவாமியானவர் சிந்தைவிடாமல் யெம்பெருமானுடைய திருநாமங்களை பஜனைசெய்கின்றவிதங்கள்.

பிரகலாதன்விசாரம்-தொடர்ச்சி.

சொண்டல்தவிழ்ந்தகரத்தைக்கோலமுறும்தாக்கி
வெண்டிரல்சேர்வாகுவினைமேவாங்குங்கப்ராக்கி
தெண்டிகீர்த்தூசியினிற்சேர்த்தவைத்துமேபூரணியாய்
அண்டருக்கமுதளித்தயச்சுதனைவென்றோனே.

பிரகலாதன்சொல்-தரு-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

அண்டருக்கமுதளித்தயச்சுதனே — நஞ்சை
கண்டருண்ணச்சொன்னவரச்சுதனே
யெம்மட்டுந்தயவில்லையோயச்சுதனே — தலைமேல்
சம்மட்டியாலமோதுறாரேயச்சுதனே
இந்தவிதமினியென்னசெய்வேனச்சுதனே — மனம்
நொந்துருகிவாடுகிறேனேயச்சுதனே
பாதகரைத்தன்னிதவிக்கிறச்சுதனே — பொல்லா
வாதனைக்கிடையரேனோயச்சுதனே
மல்லர்விடும்படைகளெல்லாமச்சுதனே
புல்லெனவேசெய்துவைத்தாயச்சுதனே — அன்று
முத்திமலைமேலுருட்டும்போதச்சுதனே
பந்துபோலேசெய்துவைத்தாயச்சுதனே — உடலை
செந்தணலில்தள்ளும்போதச்சுதனே
சந்தனம்போலாக்கிவைத்தாயச்சுதனே — அந்த
நஞ்சளிக்கும்பாம்புதன்னையச்சுதனே — யெனக்கு
நஞ்சமுதளிக்கவைத்தாயச்சுதனே

கொல்லவந்தயானைதன்னையச்சுதனே — யெனக்கு
நல்லனாக்கஞ்செய்துவைத்தாயச்சுதனே
அலைகடலில்தள்ளும்போதயச்சுதனே — யெனக்கு
மலையைப்புலாகச்செய்தாயச்சுதனே
செக்கினிலரைக்கும்போதச்சுதனே — உடலை
தக்கப்போலேசெய்துவைத்தாயச்சுதனே
கண்டனுன்வந்தபோதுதேற்றியச்சுதனே — யெனக்கு
தெண்டனிட்டேன்சோர்ந்துவைத்தாயச்சுதனே
இத்தரணியில்வாமலோகர்த்தயச்சுதனே — யுமக்கு
ஏதுபகாரஞ்செய்வேனயச்சுதனே

பொது-விருத்தம்.

வெம்பந்தனிவனரரிபதத்தைப்போற்றிபேற்ற
மல்லர்விடும்சம்மட்டிதனும்பயந்தொதுங்கிடாய்
விந்தைசெய்யுமர்க்கார்தலைநார்மேல்கொம்பேல
நெடுங்கைகால்மேல்விழுந்து நிலத்திறந்தாய்ந்தார்
நொந்தமொழியினைதக்கண்டவிரணியசூரன்
துள்ளிமிருக்கம்போலவந்துஅத்துடிவாளேந்தி
சிந்தைதனைநிலையினின்றிகொலவேனென்றுஞ்ச
சீறுவான்காலைபின்மேல்தாருவானே.

வசனம்.

இவ்விதமாக பிரகலாதனை இரணியபூபாலகன் முன்பாகக்கொண்டுவந்து மல்லரானவர் கஞ்சுகளைபூட்டி சமட்டிகளைக்கொண்டு அடிக்கின்றபோது அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமந்திரத்தை தோத்திரஞ்செய்கின்றபோது கஞ்சுகள்முறிந்து சம்மட்டிகள்மயங்கி யெடுத்துயர்த்திருக்கின்ற ஆக்கர்கள்மீதிலேயே திரிவிழுந்து தலைமார் தோள்கை கால்முறிந்து அநேகவீரர்கள்பூமியில் விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தார்கள் இதையெல்லாங்கண்ட இரணியசூரனானவன் அதிககோபங்கொண்டு வீரவாளேந்தி தன்குமாரன்மீதினில் தாருகின்றதிதங்கள்.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

கத்திடுங்கோபத்தோடு கொலையின்மீதில்லாறும்
விடுத்திடுமக்கினியெல்லாய்விழுந்திரைகீராய்ப்போச்சே
படைத்தலைவீரர்நீங்கள்பதியைவிட்டோடிப்போங்கள்
இடத்தொடுயிவனிருந்தச்சிறுவனைக்கொல்வேன்பாரீர்.

வசனம்.

ஆ-ஆவர்ருங்கள் மல்லரே நாமிவ்வளவு ஆக்கினைகள் செய்ததெல்லாம் விழலுக்கிறைத்த நீராயினதல்லவா நல்லதாகட்டும். நீங்களெல்லாம் அப்பால்போய்விடுங்கள் யென்மகனை நானேகொல்லுகிறேன் பாருங்கள் மல்லரே.

இரணியனுக்கும்-பிரகலாதனுக்கும்-தர்க்கம்.

தரு-இ-ம்-கலியாணி-ராகம்-ரூபகம்.

ஆரடாவுலகந்தனிற்றாரக்ஷிப்பவன்
யென்னல்லாமல்வேறுண்டோமைந்தாவே
பாரடாவுலகும்பரன்றுணைக்கொப்பாம்
பணிகுலதரியாரோமைந்தாவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

எவ்வுலகுக்குமெவ்வுயிர்களுக்குந்தாரூப
யெங்கெங்குமேயிருப்பான்யென்கோவே
செவ்வையாகவேயென்னிதயத்தில்கண்ணைப்போல
திகழ்பவர்ஹரியென்கோவே

இரணியன்சொல்-தரு.

எங்கெங்குமேயுனக்குந்தந்தையரியானால்
யென்முன்னேகாட்டுவாய்மைந்தாவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

என்கண்ணில்காண்பதற்கு யெங்குமிருக்குமண்ணால்
நின்கண்ணில்காண்பாரோயென்கோவே

இரணியன்சொல்-தரு.

என்கண்ணிற்கண்டாலல்லோவுன்சொல்லுமெய்யாகும்
யென்வினையினித்தாயமைந்தாவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

மின்னாராயென்னத்தன்பெருமைத்திறஞ்சொன்னா
பேசக்கூடுமிருக்கிறானென்கோவே

இரணியன்சொல்-தரு.

பேச்சிலிருப்பானானால்வாய்த்தயிக்கதூணிலே
பிரியமாயிருப்பானோமைந்தாவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

தூணிலுந்துரும்பிலுஞ்சொல்லிலும்பின்னெங்கும்
காணவுங்காண்பான்காண்யென்கோவே

இரணியன்சொல்-தரு.

காணவுந்தூணிலேகாணாமல்போனாலுந்தன்
வாளாலேயுனைக்கொல்வேன்மைந்தாவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

கொல்லவுன்னாலாகுமோநல்லவன்காணாவிட்டால்
வல்லுயிரீனமாய்ப்பேன்யென்கோவே

இரணியன்சொல்-தரு.

மாய்ப்பேனென்னாத்தாயேமனதில்பயமில்லாமல்
நாயன்தானமாட்டானோமைந்தாவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

காணாமல்போனாக்கால்வாழ்வினுக்கிசைவைத்தவ
வீரனதொண்டனானேனென்கோவே

இரணியன்சொல்-தரு.

தொண்டனானால்நீயுமதிசயத்தூணிலே
கண்டாலன்றிவிடேனேமைந்தாவே

பிரகலாதனன்சொல்-தரு.

விட்டுவிடேனென்றால்சுட்டிமெய்கெருப்பினை
துரும்பிலென்னசெய்யலாமென்கோவே

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

அரும்பேனை யுரைத்த ... பாலிலயுத்தன
கரும்பு ... வல்லாயிப்பயை ... கொடுத்தென்றேதெரிக்குள்
இறம்பு ... களையருந்து ... த்தேவரைகள்செய்து
எரும்புயிக்கு ... ன் ... தெரிகின்றேன்பாராய்.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

எறிக்கிடும்கெருப்பின்முன்னே யீக்கள்வந்தெதிர்ப்பதுண்டோ
வருக்கியேனிப்படிக்கு ... லாயிறல்கெட்டுப்போராய்
மரிக்குதைதயமுதமென்று மாவில் ... தருண ... டோர
அரிக்கிதைதெரிக்குக்கேகரள்வாய் ... கராதொருவனென்றே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

அச்சுதனென்றியென்முன்னகமீறிப் பேசுகின்றதே
துறசனைப்ப ... வுன்னை துண்டுரெண்டாகவெட்டி
பெச்சிடகழுகர்க்கைக்கும் ... ருது ... தாசு
அச்சமில்லாமலிவனாரை ... தனிலேபாராய்.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

பரவியகடல்குழ்ந்த பார்முழுதையுங்காக்கின்ற
இறைவனுயவிளங்குமெங்கனெப்பெருமாதல்லாமல்
குரைபடவெண்ணப்பேராசைகால்லவுன்றன் ... கரத
தரைமிசையிற்தனனுமே ... தம்மை ... ருளிக்... [illegible]

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

அரிக்குப்பாரெனலுங்கைகுவிலச்சியமாத்தனே
பரிக்குமைப்பலீனயென்றுனனப்புகந்துராய்பாபமில்லாமல்
கிரக்காமுலமிக்கப்பால்வுமித்தவிசெழுதேதாப்போறமா
பரம்பரதெய்வமானபதமதையறிக்கிடாயோ.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

பதமொடுபார்த்திருக்கே பலவழியிந்தப்பிசன்னை
வதைபதுசெய்து கொன்ற ... ரீரிருக்கும்
கதைவிபரிதமாகக்காட்டுகின்றீரியன்வினை ... [illegible]
[illegible]

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

செய்வமென்றெனையீரேழு ... செக்முழுக்கைகூட்டி
மெய்ப்புதக்கொடுமேழும்போற்றும் வினைதையறிதலார
... வெல்வாடி ... ப்பருசரதமுட்டிடுவேரா
செய்கைபாயப்டேன்றுனமே ... இருட்டையப்போரிலொழித்தன.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

ஒளித்தன்ரெண்டுகேசவபரைத்திடும்பசெகேளும்
தளிக்கிடுமுலகினமையான் ... ப்பமன்றில்லை
இனைக்கிடுக்கொண்டு ... மயிசிபத்தாய் ... வைத்திருமி
வளதனைவியப்பிக்கிடாயல் ... [illegible]

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

தகைப்பரமேவப்பென்முன்செய்வதுமன்னுயேபேசினான
வதைப்பட ... கையவலாமவத்தவனுன்னொரனனாதேக
இல்லடக்குஜென்முன்னில்லாதேக்கிவலிக்கைவிருப்பீரம்
புகலவும்வேண் ... முந்தவுபத்திப்வனாகவினை

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

தாவென்றெதிரங்கொண்ட ... தனமக்குநல்ல
இனரக்க ... றிவைமேப்பத ... வன்மையத்தில்
சேனிடமால்புத்திரன் ... திகிகுறி ... [illegible]
யோனமிவ்வப்புலவர்க்குக்கிரிக்கிவலையக்கிடாதே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

இசைப்புறபுலகெவிலமெய்யாயிருப்பதுனாமானுல்
வசைபுறமென்முன்வந்தவனிக்க ... பார்கொடாதே
இசையினி ... டாமல் ... விடுவனளிப்பதே ... னை
அசைவிலாதென்றென்கோழுக்க ... வினைதரிக்கிடாயோ.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

அவனல்லா தயிருமில்லை யவனல்லா துடலுமில்லை
அவனலலால்சிந்தில்லை யவனல்லால் ... நடிமில்லை
அவனல்லாலுண்டுமில்லை யவனல்லால் ... [illegible]
அவனருளசையாது ... [illegible]

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

காணவும்நீதிகமொன்றுங் கருதவேறில்லையன்றாய்
ஆணவம்படைத்தியென்னை யடிகள்பட்டோடிப்போனான்
ஊனனீகண்டிருந்தாய் இங்கிருந்தமயக்கமேது
வீணில்யென்மடிநதப்போராய் விகடங்கள்பிரணமேதான்

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

ஒன்றுமெய்ப்பொருளாமெந்தனுடையவனிருபைக்காண
கண்ணுண்டாமொழிமையேகத்தக்காணுண்டாடங்களுக்கு
கண்ணுமெய்யுணர்விலுமேலுநானகண்படைத்தோரன்றி
இன்னமாமுலகின்மற்றதேவருங்காணலிலரே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

தேவருங்காணரென்றாய்தேவரொன்னிலுமெமெத்தந்
தவமும்வல்லமையுள்ளோர்யார்சமத்தறியாமல்சொன்னாய்
பூவுலகத்திற்கள்ளர்பொருள்பரித்தோடிப்பேயோர்
இனிநிலைனித்துக்கொண்டால்சிக்குவதரிதுமேல்தான

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

செத்தவுஞ்சமர்த்தைப்பேசும் மெய்யுணரவில்லர்மூடர்
அத்தியின்பழத்திலுள்ளே யன்னசிறுகிருமிப்புழுக்கள்
மைத்துமம்மாமுன்டான வஸ்தவையறிவதுண்டோ
பித்தரேஈங்களெங்கள் பெருமானைக்காணமாட்டீர்.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்.

அறிவதேயில்லையானுமண்டாண்டங்களெல்லாம்
இறையுரவளித்துக்காக்குஞ் சீத்தவோர்வல்லமையுள்ளான்
உரைத்துரும்துருச்சக்குமி யோடிப்போயொளிப்பதேனோ
கரைதனிலெதிரேநின்று தன்வலிசெலுத்திகொண்டானோதா.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

ஆதியாய்நதமாய்மேலண்டமாயண்டத்துள்ளே
பூதமாய்குணங்கடந்தபொருளுமாய்ப்பொருளேபூத்த
வேதமாய்விரிவாயொன்றாய் வினோதசின்மயமாயித்த
காதகர்காணப்பெறாமெய்யுனங்கண்தந்திசிபமேகண்டாய்,

இரணியன்சொல்-கவி.

கண்டுகொண்டாயாயவனையுமுன்னிருகண்ணாலதை
கொண்டிநின்றயாமுழுகுலதும்போம்
யென்றுடைசக்குமேயியல்பெறவென்றே
பண்டேடன்சொல்தரு பன்பிவாப்பயலே.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்.

பண்ணொலாருஞ்செவிடன்காதிலேபடித்தாலப்பானதுதெரிந்துகொள்வானோ; கண்ணிலாதவனுக்கேதோ விழியென்று காட்டினால்கண்டுகொள்வானோ, ஒன்றுமெய்ப்பொருளாமாயவனிருப்பையுணர்ந்திடாநந்தனுலாமோ அன்னைமேலேகேளாயண்டபிண்டத்திலுமவனிலாதிடமுமிறிதுமில்லை,

இரணியன்சொல்விருத்தம்,

இல்லையென்றுரைத்தாயடாப் பெரும்பாவியென்னிலுமவன்பெரியவனு, சல்வியஞ்செய்முன்தெய்வமாமக்கசத்துருமாயனைப்பிடித்துக், கொல்லுவோமென்றேபலதரந்தேடியுங்கசாமலுமிலைஇருடன், நல்லையுங்கனும்ள்ளுக்குள்ளேயோபோலிறைந்துமின்றானோ,

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்,

நின்றவுலகமுமெங்குமுளநிறைந்துமெங்கிடமுமிலைகெடுமுதியிலும், அன்றியுருவமும் ரூபமுந்தானாய் அலங்கியமேகப்ரம்பொருளே, இன்றலகெங்குநிறைந்துள்ளானு மெய்ஞானியேயறிந்துசொதாய், அன்றியெப்பெருமானிருப்பதோரிடமோ யகிலசராசரங்களுமவனே,

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

அசராசரங்களிலும் நிறைந்தவிருப்பதுமெய்யேயானால்
பசைபொருத்தருங்கொருத்தர்புனைசயென்னப்படுமென்ன
தசதிசையுலகமெங்குஞ் சமாசமாயிருக்கவேண்டும்
பிசகிதுவென்கேகற்றாய் பேயனுன்பேர்துழுமண்டே

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்,

உனைப்போலும்பகைவர்க்குந் தீங்குபுரியாதருளுவான்
வரமெல்லாமெவர்க்குந் தருமெய்யனும்
வினைசேர்வேலையன்பர்க்குமிரங்கியருள்செய்பவான்
வேதியான் அப்பெருமையனைத்துந் தெரி
தனைப்போலேயெவர்க்குந் தாயானவான்
சர்வத்தியானிக்குஞ் சர்வசத்தியனான்
யெனைப்போலும்பிறர்க்குமுயிராகுவான்
யெம்பெருமான் திருவிளையாட்டேதுங்கண்டாயே,

இரணியன்சொல்விருத்தம்

அசைவின்னதென்றுசொல்லியுரிபாதபுத்திரனே
வசந்தெளியாகநின்சொல்லை மதிக்கப்படுமோகொண்டாய்
விசதருப்புவனமெல்லாமாளுகின்றேனான் துணையுள்ளான்
விசிதகாலங்கோலைக்கட்டிவருவேனோவந்தன்முன்னே.

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்.

முன்னிலுமிருப்பான்பின்னிலுமிருப்பான்
முதலெழுத்திடையிலுமிருப்பான்
பொன்னிலுமிருப்பான்வேருனிலுமிருப்பான்
பொருந்துமுச்சுடரிலுமிருப்பான்
தன்னிலுமிருப்பான்தனக்கிலுமிருப்பான்
தானவர்குலத்தில்வந்துதித்த
என்னிலுமிருப்பானுன்னிலுமிருப்பான்
எவ்வுயிர்களிலும்வாழ்பவனே,

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

எவ்வுயிரிலுமெங்கிடத்திலும் யிருக்கின்றவியாமன்
அவ்வியம்பேசுமவைச்சர்களிடத்திலும்
ஒவ்வியாகாரர்தம்மிடத்திலுமேதெல்லாமெய்யினிருந்து
இவ்விதமிருப்போனவனிலிருப்பானுமிப்பெருக்குறுமையர்தானே,

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்,

சேணிலுமிருப்பான்திசையிலுமிருப்பான்
திரிக்குமுச்சுடரிலுமிருப்பான்
ஆணிலுமிருப்பான்பெண்ணிலுமிருப்பான்
அவனியிலனுவிலுமிருப்பான்
தணிலுமிருப்பானுரையிலுமிருப்பான்
உன்னிடவரைப்படியிருந்து
தூணிலுமிருப்பான்துரும்பிலுமிருப்பான்
தொல்லுலகப்பரஞ்சோதி,

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

நீட்டியதூணிலுந்தன் தெய்வமாம்பரமன்தன்னை
காட்டிடுலாக்குநிப்போ காட்டாமற்போவாயானால்
காட்டுகபுலிபோலநீ தெகமிருந்திடவேயுந்தன்
ஊட்டியமைக்கிழித்துப்பச்சையுதிரத்தைக்குடிப்பேன்பாராய்

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்,

பார்ப்பமேதெனக்குந்தன் வார்த்தைப் பழிப்பாகப்போசுதானுல்
எர்ப்பதிகொல்வதேறு யென்னுயிர்நானேமாய்ப்பேன்
தோர்ப்புதோர்மயனிந்தத் தூணிலேயில்லாவிட்டால்
நேர்ப்புதோர்சொல்லேன்கேளா யமைகானல்லோகண்டாய்

பொதுவிருத்தம்.

காலையின்தசொன்னசவில் கோபங்கொண்டு
கன்கனலெழப்பிரகாசகங்கொதித்து
வாளையனைத்தெடுத்துகி தொக்கியித்து
வசமிபுவியுங்கலங்க மன்மேல்துள்ளி
தானென்றும்பசெரிக்குநில்வாதென்றுகுச
சூரியனுஞ்சந்திரனுஞ்சேர்க்குலை
தோன்தனையன் டமெட்டும்படியதாக
தூணினைப்புனித்தானேத்தாக்கினனே.

இரணியன்பொதுவிருத்தம்.

தூண்வரைப்பத்தைதாக்கித் தாக்கிதனிப்போது
அண்டபகிரண்டமதிர்க்கிடத்தானவெடித்து

இடமுடையருண்டக்கண் ஜுநந் தெலக்தலயபோல்காக்கும்
அடமெரியனையபெல்லிக்கம் வருகுவதர்குவிரே.

வசனம்.

இரணியாகுரனானவன் [illegible] ருத்திரபுத்தைதத்
தாக்கித் [illegible] அண்டரண்டசராசரங்களெல்லாம்
[illegible] வெடித் [illegible] உருண்டதணைருர்
[illegible] கலக்கமிகயப்போவே அடித்தல
[illegible]

[illegible] அடதாளம்.

[illegible]
[illegible]
விரைசெய் [illegible]
[illegible]
[illegible] (கரிவ)
அண்டமுமளாவி [illegible]
ஆதித்த [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கரிவ)
அட்ட [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கரிவ)
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கரிவ)
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சேனைவரிருகைகூப்பிவேபணிந்து
திருவரமதில்புகழ்ந்தேத்தி
புறமன்பில்சிறந்திடும்பிரகலாதனனும்
புகழ்ந்துமேமகிழ்ந்தங்கொண்டாடி
வரனைருக்குள்தருமவாசவேகலைவர
[illegible] பணிவான்.

வசனம்.

இவ்விதமாகத் தூணையுடைத்து அண்டகடாகங்களும்செவிடுபடும்படி
வெடித்து அதின்வில் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின்ரூபமெடுத்தருளி
[illegible] ஆத்துமபெரானந்தமேலே [illegible]
[illegible] அன்பின்மிகுந்த பிரகலாதனுமவர் [illegible]
நின்ற விதங்காண்க.

பிரகலாதனன்சொல்-தரு-இ-டீ-ரேகுப்தி-அடதாளம்.

ஐயனேயுனதுபொன்னடியினைக்கண்டுமேயான்
ஆனந்தங்கொண்டேனே
[illegible] பள்ளிகொள்ளுஞ்செங்கண்ணா (ஐயனே)
பார்க்குள்ளவர்கள் [illegible] முகில்வண்ணா
நான்முகனைப்பயந்த நளினமலர்பொற்பாதா (ஐயனே)
நாதமேதாயென்ற நான்மறையின்விநோதா
அன்டர்க்கமுதளித்த வரதபரஞ்சோதியே (ஐயனே)
அடியேன்மனக்களித்த [illegible]
வளமிகு [illegible] வளர்கவிலர் [illegible] (ஐயனே)
[illegible]

பிரகலாதனன்-தோவாரம்.

காரணத்[illegible] போற்றி
காரணக்குருவாய் [illegible] போற்றி
காரணத்[illegible] போற்றி
[illegible] திருவடி [illegible] போற்றி.

பிரகலாதனன்-சொல்-குர்ணிகை.

நாராயணசரணம் [illegible]
நாதசரணம் [illegible]
[illegible]

ணம் திவ்வியஞானசரணம் தேவர்கள்தேவசரணம் பார்த்தனுக்கு பாகத்தியசாரதிசரணம் பரப்பிரம்மரூபசரணம் பராக்கிரமசரணம் அமலமேகசத்தியபரிபாலசரணம் பிரகலாதகோலாகலசரணம் விஜயமேதாசுதந்திரியசரணம் வெங்கடாஜலாட்சகமய்சரண... சரணம்மிருப்பதுமோமிங்கசரணம் சரணம் என்னப்பனே,

பொது-விருத்தம்.

விளங்குஞானமங்கே பிறந்து தூணிலேமின்னிர்
வளர்ந்துதிசையெட்டும் பகிரண்டமுதலனைத்தும்
அளந்தப்புறத்துச்செய்கை யாரறிந்தையல்லவர்
கிளர்ந்துதூணகுற்றுடைக் கிழித்துநின்றமேலும்.

வசனம்.

வளர்ந்தபெருமை யெப்படியென்றால் உக்கிரநரசிங்கமூர்த்தியா யத்தூணைப்பிளந்துக்கொண்டு. பிரம்மாண்டகோளகைமுகடுருவிவள ர்ந்துயெட்டுதிக்குகளையும் அடக்கிக்கொண்டுநின்ற பெருமையைப்பிரம தேவனாலும் ஆதிசேடனாலும் சொல்லமுடியாதையாகவாமி,

இதுவும் பொது-விருத்தம்.

எதிர்ப்பதுத்தரிக்கும்பத்தி வாய்களைபிளக்கும்வன்றே
துதிப்பதுத்தரிக்குஞ்செங்கைகண்களைக்கொண்டதுத்தி
மதிப்பட்டுக்குடலீர்க்கும் பசையாப்பிசையுமல்லா
துதிப்புணர்ச்சேர்கரைதம்மை யுயிர்களைவாங்குமன்றோ,

வசனம்,

பின்னையும்நரசிங்கமூர்த்தி யெழுந்தருளியவித மெப்படியென் றால் இவ்வொருநாட்சதனுக்கு வெவ்வொருமுகமும் இரண்டுகைக ளாக இக்கப்படி ஆயிரங்கோடி இராட்சதவெள்ளங்களைசம்மாரஞ்செ ய்து முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷிகளு ம் சப்தசமுத்திரங்களும் அண்டாண்ட பிரண்டங்களும்நடுநடுங்கி நத்தளிக்கும்படியாய் கோபங்கொண்டு இரணியன்மேல் சன்னத்த ராய் திரும்புகின்றபோது பிரகலாதசுவாமியானவர் தன்தந்தையா கிய இரணியனைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க,

பிரகலாதன்சொல்-விருத்தம்.

அந்திமனாகிய நான்வெடித்தமாய
ளவுதரித்தராதித்தனுதையக்கைக்குமேல்

தந்தையேகேளினியுனதுகோபந்தன்னைத்
தணித்தவர்தன்பாதமதில்தாழ்வாயாகில்
சிந்தையில்நினைத்தவுனதுபிழைகளெல்லாம்
சித்தமொடுமனம்பொறுத்தே செய்தளிப்பார்
வந்தனமோடவர்செழும்பொன்மலர்ப்பாதத்தை
வணங்குவாய்வணங்கிடுந்தமிணங்குவாயே.

வசனம்.

கேளுமென்தந்தையே ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாய காகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் உமக்காகவே யெழுந்தருளித்தூ ணில் நரசிங்கரூபங்கொண்டு சூரியனுதயம்போலே அவதரித்திருக் கிறபடியால் நரசிங்கமூர்த்தியினிடம் சினமென்கிற கோபத்தைவொழித்து அ வருடைய திவ்வியபொற்பாதகமலங்களைத்தாழ்ந்து போற்றியேற்றிட் டீர்களேயானால் நீ செய்தகுற்றங்களை யெல்லாம்பொறுத்துமனதியாமல் ஆனந்தசந்தோஷமடைந்து ரட்சித்தருள்செய்வார் என்தந்தையே நாமிருவரும் அவருடைய பாதாரவிந்தங்களை வணங்கிஇணங்கித்தொழு வோம் வாருந்தந்தையே.

இரணியன்சொல்-விருத்தம்,

எதிரில்லாதேர்டிப்போன யீவனைப்பணியென்றென்முன்
சதிருடன்சொல்லவந்த தனயனேபோர்செடிக்குள்
அதிருடபூமியெங்கும் நரியையபுநனையும்வாளால்
பதிரிடவெட்டியென்தன் பகைதனைமுடித்துக்கொள்வேன்.

வசனம்,

அடா துன்மார்க்கமுடையதனயா நீகொஞ்சமாகிலும்பயமில்லா மல் என்னைக்கண்டு பயந்தோடிப்போன திருடனையிமாயனைப்பணி ங்கென்னைக்கண்டு பயந்தோடிப்போன திருடனாகியமாயனைப்பணி ந்துகொள்ளென்று சொன்னாயல்லவா நல்லதாகட்டும் இதோபார் இம் மட்டுமியாதியந்தரும்இதுவென்றுநிரும்படி உங்களிருவருடையபடியில இக்கவிராயனுக் கிவரொருத்து யென்பகையை முடித்துக்கொள்ளு கிறேன்பாரடா சிறுவா.

பிரகலாதனன்சொல்-விருத்தம்

கொள்ளுவேனென்றுயின்னங் குரோதத்தைப்பாராட்டாதே
வள்ளலேசெரிந்துக்கொள்ளும் வரும்நரசிங்கமூர்த்தி
அள்ளுமுன்னுநிரமுண்டுதும்சஞ்செய்துக்கொல்லாமுன்னம்
சன்னயோசனைவிடுத்துக் கருத்தினில்கருதிப்பாராய்

வசனம்.

கேளுடா என் தந்தையே இன்னமுன்க்கேன் இந்த ஜம்பமென்பதை வைமுடித்துக்கொள்வேனென்று அநேகமானவார்த்தைகளைப் பாராட்டவேண்டாம் நரசிங்கமூர்த்தியென்பவர் இராசகுலத்தைக் கெடுக்க வந்தவரென்று இன்னம் தெரிந்துக் கொள்ளவில்லையோ வேண்டாம் என் தந்தையே.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

பரிவுடன் வரங்கள்பெற்று பாரில்யாவருங் குப்பைபோல
தரைமிசை யெனைநீகண்டு சமுத்திரமதிலொளிந்தாய்
இறுமிநீயென்றுதானில் சிங்கருபத்தைக்கொண்டு
விரைவிலேயென்னெதிரில் வந்தகப்பட்டுக்கொண்டாய்

வசனம்.

அடா நரசிங்கமே முன்னாளிலே நான் வரம்பெற்றுக்கொண்டு [illegible] பேதையெனைக்கண்டு பயந்துகொண்டு சமுத்திரத்திலே யொளிந்துக்கொண்டவன் இப்போது பயமில்லாமல் யென்னாலிலே சிங்கரூபங்கொண்டு வந்து அகப்பட்டுக்கொண்டாயல்லவா நல்லதாகட்டும் உனை யென்னுக்கு பலிகொடுக்கிறேன் பாரடா நரசிங்கமே.

நரசிங்கசுவாமி சொல்-விருத்தம்.

கொடுமைசெய் இரணியா உன்னைக் கொன்றிடவே நானுமென்று
நெடுந்தினம்பார்த்திருந்தேன் இன்றைக்குக் கிடைத்தாய் [illegible]
விடுவேனோ இனிமேலுன்னை வெறியன்போல் பிதற்றிடாமல்
படுகளமதிலுன் வீர பலத்தைக்காட்டுவாயே.

வசனம்.

அடா அடா இரணியாசுரனே வீண் கெர்வ வெறியனைப்போல் வாயில் வந்தபடி நாயைப்போல் குலைக்கிறாய் இதோ ஒருவார்த்தை செல்லுகிறேன் கேள் உன்னைக் கொல்லவேண்டுமென்று லக்குபார்த்துக் கொண்டிருந்தேன் இதுதான் தருணமென்று வந்து உனைத் தூக்கிக்கொண்டேன் முத்திநிலைமீசை [illegible] கையிலே ஆயுதம் மெய்யிலே பலமுடைத்த சூரனானால் படுகளத்தின்முன்பாகநின்று உன்னுடைய வீரபராக்கிரமத்தைக் காண்பிடா சூரா.

இரணியன் சொல்-விருத்தம்.

காட்டிரேன் பாரிப்பேனே தன் கைதண்டங் கொண்டு தாக்கி
வாட்டுவேன் உனதுடலை [illegible]

[illegible] மேலெக்கும் மேலான கீர்த்திதனை
[illegible] கட்டுமோ [illegible] நரசிங்கா பெருமாளே [illegible]

வசனம்.

அடா வா டா நரசிங்கா கொஞ்சமாகிலும் அச்சமில்லாமல் உன் பலத்தைக் காண்பியென்று சொன்னாயல்லவா இதோ பார் என்னுடைய பலத்தைக் காண்பிக்கிறேன் [illegible] தூக்கி [illegible] உன்னைமடித்து உன்பலத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன் பாரடா நரசிங்கா.

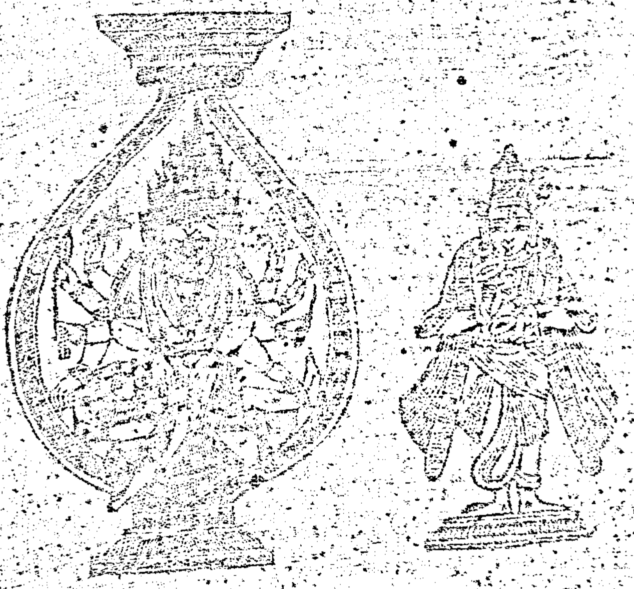

நரசிங்கமூர்த்தி. பிரகலாதன்.

பொது-விருத்தம்.

இம்மையுமறுமைக்கும் [illegible] வெழில் [illegible] நரசிங்கமூர்த்தி
[illegible] இரணியன்றனைப்பிடித்து
[illegible] மேலலை [illegible] குடலெடுத்து
இப்படியே [illegible]

தருவு.

[illegible]
[illegible]

தன்னுடையகைநகத்தினாலே குடலைப்பிடுங்கி மாலையாகத் தரித்துக்கொண்டார் அதைக்கண்டதேவர்களெல்லாம் புஷ்பமாரி [illegible] சொல்லுகின்ற விருத்தங்களாவன.

பொது-விருத்தம்.

இந்தவிதம்இரணியனைஇசங்கொண்டு
இருக்கும்போதிமையவருமுனிவர்சித்தர்
கந்தருவர்கருடகமலாசனீசன்
கனகமலர்மழைபொழிய [illegible]ரியங்கள்
அந்திர துந்திமுழங்கவரம்பையர்த
மாடல்கள்பாடல்களுடனேயன்பர்சூழ
[illegible]தன்னருள்வையோன்றாய்க்கடி
திருமால்தளபக்கமிலேவருகின்றாரே.

வசனம்.

இவ்விதமாக இரணியனுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியானவர் நரசிங்கரூபங்கொண்டு அவனைக்கிழித்து [illegible] திருக்கிறதுபோலிருக்கின்ற தருணத்தில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் கெருடகந்தருவர்களும் கின்னரர்கிம்புருடர்களும் பிரம்மனும் ஈசனுங்கூடப்பெருகவே அந்திர துந்திமிதிமியென முழங்க கனகபுஷ்பமாரி பொழியவும் ஆனந்தங்கொண்டு அரம்பையர்கள் ஆடல்பாடல்சங்கீதத்துடனே நாராயணருடைய பக்கல்வருகின்ற [illegible]

சகலதேவர்-வருகிற-தரு-ராகம்-[illegible]-தாளம்.

தேவர்கள்வந்தாரே திருமால்பக்கல் தேவர்கள்வந்தாரே
[illegible]
சென்னியிற்[illegible]முதலியபுகழ் (தேவர்)
இந்திரனிமையவர்[illegible]
கந்தருவர்கருடர்[illegible]முனிவருடன்
[illegible]
[illegible]
[illegible] (தேவர்)
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

பொது-கவி.

தோன்றியவமரரெல்லாந் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தேவர்கள்போற்றிய-ஸ்தோத்திரம்-தேவாரம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தேவர்-பொது-கவி.

தேவரெல்லாம்போற்றிதேவபாராத்தாலே
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]-கவி.

உலகெலாம்படைத்து[illegible]
[illegible]முனிவர்[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]-கவி.

இலக்குமிதானும்பார்த்து[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]-கவி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]-கவி.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பிரகலாதனஞ்சொல்-கவி,

மைப்புயல்வண்ணனேபோற்றி பரகதமணியேபோற்றி
செப்புதற்கரிதாகின்ற ஸ்ரீநரசிம்மாபோற்றி
இப்புவிதனிலென்றந்தை யென்னையல்செய்ததெல்லாம்
தப்பிதம்பொறுத்தவன்றன் றனிப்பதந்தருகுவாயே,

நரசிங்கமூர்த்திசொல்-கவி.

தப்பிதம்பொறுப்பாயென்றதனயனைச்சொல்வேன்கேளாய்
செப்பமாய்கொடியன்செய்தசெய்கையாலவனுக்கிப்போ
அப்பனேபிறந்தகாலையாகிருபத்தொன்று
ஒப்பிலாதுலத்தவ்வோருமுயரக்காதிடையுவாரே;

நரசிங்கஞ்சொ-கவி,

இன்னமுங்கேளாய்மைந்த விருபாத்தொன்பதாகவும்
அன்னியபுதர்களிக்க தொல்லுலகெல்லாங்கீர்த்தி
மன்னவனாகிவிசி வாழ்ந்தபின்னை நமபாதம்
தன்னையேயுங்குதாமுந் தருவதுமுண்மைதானே.

பொது-விருத்தம்,

இப்படிமாயவன்கூறிவாங்களித்து
திருக்குங்கோதண்டவனைத்திர்த்தாரென்று
மைப்படியுங்கருங்குழலாளொடுமீயாண்ட
வன்சமலத்திருபாதம்மறிவில்வைத்தான்
செப்பரியதிசைமுகனுக்கேவர்கோனும்
சித்தர்களும்பத்தர்களுஞ்சேர்ந்துவந்தே
அப்பனையென்றவர்களடி வணங்கிப்
வசமயிழ்த்துகடைக்கண்பேறக்கருளினாரே.

பொது-கவி,

இப்பனைபிரகலாதகாருளோடுன்றந்தைக்கேற்க
செய்கடனனைத்துஞ்செய்யுந்திறப்புரிசெய்வென்றவ
பொய்யிலாமைந்தன்தானும்புராக்கனருளும்வண்ணம்
செய்கடன்முடித்தான்மாயன்திசைமுகர்க்கருளினாரே;

பொது-விருத்தம்,

நம்முடையதொண்டன்பிரகலாதனுக்கு
நலமுடையமணிமுடிசூட்டுமென்று
செம்மையுமலாருடனேதேவர்களும்
இசித்தியதன்னுலகத்திற்சென்றபோல்
இம்மையிலும்மறுமையிலும்பிரகலாதர்க்கு
மிசைமயவர்கண்மலர்பரிசெயநின்றுபோற்ற
சர்வையுமெல்லாம்பிரமர்களுங்கூடிச்சேர்ந்தோர்கள்
நாட்டிமுனிவர்முடிசூட்டினரே,

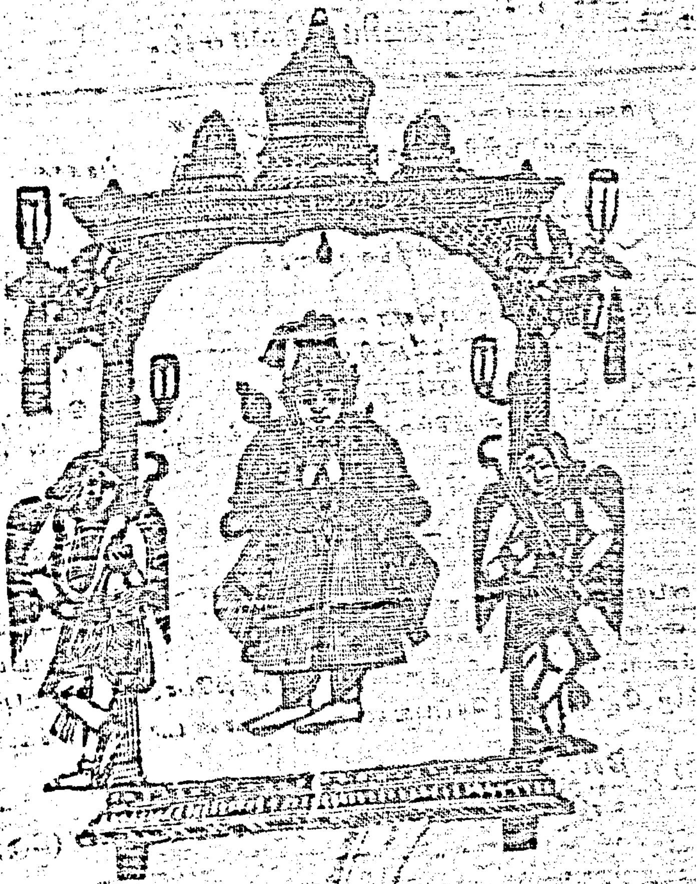

பிரகலாதனுக்குமகுடாபிஷேகம்.

பொது-விருத்தம்.

துங்கமாமுனிவர்பரிந்திசெர்சுரர்முதலனைவருஞ்
பொங்கமாய்மறையோர்வேதந்தீராதிகூற
மிங்கிதமுடன்களித்துமெய்யுறில்பிரகலாதனுக்கு
மங்களமாகாரத்தினமணிமுடிசூட்டினரே,

தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதி-சாபுதாளம்.

பிரகலாதன்

திருமுடிதனையணிந்தனன்
ஸ்ரீஹரிபதம்பணிந்தான்

கருமலர்வாடைவீசு [illegible] மைக்கருப்பெச
அருமைபெற்றிநிதிகள் [illegible] கேசுமீனர்ருழு [illegible] ப்ரகாச
அந்திக் [illegible] திரனைதந்திட
[illegible] யவர்மிக்ணதவிரை [illegible] (திருமுடி.)

அமரர் [illegible] கடியரிகள [illegible]
சமரசம் [illegible] சாலைக்கெளழிகரி [illegible] ராசதுக்கியமு
இம்மிட [illegible] மறாரனது [illegible] மிக்குளர்கள்
சகமுழுதும் கங்கன்றிகெப்வாசர்னபரிமளக்கரும்சேர் வெய்குக்தார் புகழுதாள்

[illegible] மேவிதீருமுக்கிட
[illegible] ரைதரபருயிராநிமகொமுக்கிட (திருமுடி.)

[illegible] தம்புலவர்கள்
[illegible] கள்பரட [illegible] விம்பமுட்டனே
[illegible] லைளபமக்கேருதிலபோட [illegible] புதிருக்
[illegible] செப்புங்கவி [illegible] கொண்டாட அன்பர்கள்கூட

[illegible] (திருமுடி.)

வாழி-விருத்தம்,

சீர்பெரும்மறையோர்வாழி செகமன்னவரும்வாழி
கோர்பெருநிதிகள்வாழி [illegible] கவிவாணர்வாழி
பார்தனில் [illegible] பவர்கேட்போர்சிறப்போர்
தார் [illegible] தயசீகுலனவர்வாழி,

இரணியவிலாசம்.